

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, Jakab István és dr. Latorcai János
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Arató Gergely, dr. Lukács László György,***
dr. Simicskó István, dr. Tiba István

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	14691
Megemlékezés a kommunista diktatúrák áldozatainak emléknapijáról	14691
Napirend előtti felszólalások:	
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd).....	14692
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	14693
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP).....	14695
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	14696
Bósz Anett (DK)	14698
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	14700
Dr. Gurmai Zita (MSZP).....	14701
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	14703
Balczó Zoltán (Jobbik)	14705
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	14706
Soltész Miklós (KDNP).....	14708
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	14709
Halász János (Fidesz).....	14711
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	14713
A költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény, valamint az egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtésével összefüggő módosításáról szóló 2019. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat kivételes eljárásban történő, összevont vitája	14714
Dr. György István , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója.....	14715
Dr. Salacz László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	14717
Felszólalók:	
Dr. Kovács Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	14718
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	14719
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	14721
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	14723
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP).....	14725
Dr. György István , a Miniszterelnökség államtitkárának előadói válasza	14727
A Magyarország Kormánya és Katar Állam Kormánya között a diplomata- és különleges útlevelel rendelkező állampolgáraik kölcsönös vízummentességéről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	14729
A polgári légi közlekedés szabályairól szóló EKLT-megállapodás I. mellékletének felváltásáról szóló EKLT vegyes bizottság 1/2019 határozatának kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	14730
A börtönszűfoltosági kártalanításokkal kapcsolatos visszaélések megszüntetése érdekében szükséges haladéktalan intézkedésekről szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	14730
A „Kohéziós politika a régiók egyenlőségéért és a regionális kultúrák fenntarthatóságáért” elnevezésű európai polgári kezdeményezéséről szóló határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	14730
A költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény, valamint az egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtésével összefüggő módosításáról szóló 2019. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	14731

A Magyarország Kormánya és az Egyesült Nemzetek Szervezete között létrejövő, az Egyesült Nemzetek Terrorizmus Ellenes Hivatala regionális programtámogató irodájának Budapesten történő felállításáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	14731
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	14731
Felszólalók:	
Dr. Zsigmond Barna Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	14732
Dr. Brenner Koloman , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	14733
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	14734
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	14734
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz).....	14735
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz).....	14736
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár előadói válasza.....	14737
Az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Kínai Népköztársaság köztársaság közötti, a tengeri szállításhoz kapcsolódó megállapodásnak a Horvát Köztársaság európai uniós csatlakozása figyelembevételével történő módosításáról szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	14738
Perényi Sigismund Peter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	14738
Felszólalók:	
Dr. Zsigmond Barna Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	14739
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	14740
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	14740
Perényi Sigismund Peter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előadói válasza.....	14741
A Magyarország Kormánya és a Török Köztársaság Kormánya között a nemzetközi közúti személyszállításról és áru fuvarozásról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	14741
Perényi Sigismund Peter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	14741
Felszólalók:	
Csenger-Zalán Zsolt , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	14742
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	14743
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	14744
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	14746
Perényi Sigismund Peter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előadói válasza.....	14747
Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya között a közös államhatárt keresztező földgázszállító vezeték építésével, üzemeltetésével, fenntartásával, rekonstrukciójával és üzemzavar-elhárításával kapcsolatos együttműködésről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	14747
Perényi Sigismund Peter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	14747
Felszólalók:	
Csenger-Zalán Zsolt , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	14748
Balczó Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	14749
Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	14750
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	14751
Ungár Péter , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	14752
Balczó Zoltán (Jobbik).....	14754
Nacsa Lőrinc (KDNP).....	14755
Ungár Péter (LMP).....	14756
Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz).....	14756

Perényi Sigismund Peter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előadói válasza 14757

Az emberkereskedelem áldozatainak kizsákmányolása elleni fellépés érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig 14758

Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója 14758

Felszólalók:

Dr. Kovács Zoltán, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 14761

Dr. Gyüre Csaba, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 14763

Dr. Vejkey Imre, a KDNP képviselőcsoportja részéről 14767

Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselőcsoportja részéről 14769

Arató Gergely, a DK képviselőcsoportja részéről 14772

Hohn Krisztina, az LMP képviselőcsoportja részéről 14776

Dr. Vejkey Imre (KDNP) 14778

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) 14778

Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza 14779

Közérdekű cél megvalósítását szolgáló beruházásokkal összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig 14779

Böröcz László (Fidesz), a napirendi pont előadója 14780

Felszólalók:

F Kovács Sándor, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 14782

Potocskáné Kőrösi Anita, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 14782

Nacsa Lőrinc, a KDNP képviselőcsoportja részéről 14784

Molnár Gyula, az MSZP képviselőcsoportja részéről 14786

Hajdu László, a DK képviselőcsoportja részéről 14789

Csárdi Antal, az LMP képviselőcsoportja részéről 14791

Kocsis-Cake Olivio, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről 14795

Dr. Orbán Balázs, a Miniszterelnökség államtitkára 14796

Balczó Zoltán (Jobbik) 14801

Nacsa Lőrinc (KDNP) 14801

Csárdi Antal (LMP) 14802

Molnár Gyula (MSZP) 14803

F Kovács Sándor (Fidesz) 14804

Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd) 14804

Z. Kárpát Dániel (Jobbik) 14805

Böröcz László (Fidesz) 14808

Dr. Orbán Balázs, a Miniszterelnökség államtitkára 14811

Hajdu László (DK) 14811

Csárdi Antal (LMP) 14813

Z. Kárpát Dániel (Jobbik) 14816

Nacsa Lőrinc (KDNP) 14817

Böröcz László (Fidesz) 14817

Dr. Kovács Zoltán (Fidesz) 14818

Balczó Zoltán (Jobbik) 14819

Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik) 14820

Dr. Kovács Zoltán (Fidesz) 14820

Z. Kárpát Dániel (Jobbik) 14821

Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik) 14822

Böröcz László (Fidesz) előadói válasza 14823

A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig 14823

Nacsa Lőrinc (KDNP), a napirendi pont előadója 14824

Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár 14825

Felszólalók:

Dr. Kovács Zoltán, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 14825

Potocskáné Kőrösi Anita, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 14827

Molnár Gyula, az MSZP képviselőcsoportja részéről 14827

Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	14829
Hohn Krisztina , az LMP képviselőcsoportja részéről	14830
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	14831
Kocsis-Cake Olivio , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	14832
Nacsa Lőrinc (KDNP)	14834
Balczó Zoltán (Jobbik)	14834
Nacsa Lőrinc (KDNP) előadói válasza	14835
Napirend utáni felszólalások:	
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	14835
Az ülésnap bezárása	14838

Az ülésen jelen voltak:

DR. GYÖRGY ISTVÁN, Miniszterelnökség államtitkára, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, PERÉNYI SIGISMUND PETER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
3. ülésnapja
2020. február 25-én, kedden
(9.00 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: dr. Tiba István és dr. Lukács László
György)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Szeretettel köszöntöm valamennyiüket. Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának harmadik **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Lukács László György jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik mai ülésnapunkat.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés húsz évvel ezelőtt, 2000-ben nyilvánította február 25-ét **a kommunista diktatúrák áldozatainak emléknapjává**. A szovjet hatóságok 1947-ben ezen a napon tartóztatták le és hurcolták el törvénytelenül Kovács Bélát, a Független Kisgazdapárt főtítkárát, aki hosszú éveket kényszerült szovjet fogóságban tölteni. Végül csak 1955-ben, súlyosan leromlott egészségi állapotban térhetett haza. Tavaly emlékezhettünk meg halálának 60. évfordulójáról.

Idén ünnepeljük a rendszerváltás 30. évfordulóját is, amely végérvényesen lezárta a kommunizmus magyarországi történetét. 1990-ben az Országgyűlés a választások előtti utolsó munkanapján több olyan gesztusértékű törvényt alkotott, amelyek elismerték és igekeztek felszámolni a kommunista rezsim bűneit és hibáit. Ekkor fogadták el az 1945 és 1963 közötti törvénysértő ítéletek semmissé nyilvánításáról és a magyar állampolgárságtól megfosztó határozatok hatályának megszüntetéséről szóló törvényeket, valamint a következő: a Szovjetunióba jóvátételi munkára elhurcolt és a Szovjetunió bíróságai által elítélt és időközben bűncselekmény hiányában rehabilitált magyar állampolgárok sérelmeinek orvoslásáról, a magyarországi német kisebbség kollektív sérelmeinek orvoslásáról és az 1945-1963 között személyes szabadságukban jogtalanul korlátozott személyek kárpótlásáról meghozott országgyűlési határozatokat. Ezt követően a szabadon választott országgyűlés is számos jogszabályt alkotott a kommunista diktatúra jogtöréseivel kapcsolatban, ezzel is teljesítve azon történelmi feladatát, hogy újra megteremtse egy igazságos és demokratikus jogállam alapjait.

Tisztelt Képviselőtársaim! Természetes, hogy ezen az emléknapon elsősorban saját történeteink, emlékeink kerülnek elő. Magyarországon szinte nincs olyan család, amely valamilyen formában nem tapasztalhatta meg a kommunista diktatúra könyörtelen hatalmát: szüleink, nagyszüleink tudnak még mesélni az államosításokról, a kisajátításokról, a munkatáborokról, az erőszakos téveszesítésről, a padlássóprésekről, az elűnt, majd betegen, megverten, összetörten előkerült rokonokról, barátokról, a származás miatt elveszített állásokról, elutasított egyetemi felvételikről, a kényszerű hallgatásról, a belső száműzetésről, az egyetlen

rossz mondatért járó büntetésekről, a totális kiszolgáltatottságról, a hamisan csillogó és minden elemében hazug rendszerről.

Emlékezzünk: ezen a napon a világ összes kommunista diktatúrájának valamennyi áldozatát gyászoljuk. Sajnos, túl hosszan lehetne sorolni azokat az országokat, népeket és nemzetiségeket szerte a világban, köztük a határon túli magyarokat is, akik hozzánk hasonlóan vagy még annál is nagyobb mértékben szenvedtek az elnyomástól, a terrortól és a jogfosztottságtól.

Feladatunk azonban nem pusztán emlékezés és emlékeztetés, hanem felelősségünk egy olyan szabad világ felépítése és biztosítása is, amely kizárja a terror visszatérésének a lehetőségét. Tisztelettel arra kérem a tisztelt képviselőtársainkat, hogy egy percre felállva emlékezzünk a kommunizmus áldozataira. *(A teremben lévők néma felállással emlékeznek az áldozatokra.)* Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Most **napirend előtti felszólalások** következnek. „Aktuális ügyekről” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Párbeszéd képviselőcsoportjából Mellár Tamás képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Idén az elektronikus információszolgáltatás nemzeti program költségvetése már nem biztosítja Magyarország legnagyobb és folyamatosan bővülő digitális periodika-adatbázisát, az Arcanum Digitális Tudománytár finanszírozását. Ezt már márciustól csak külön előfizetésre tudják igénybe venni, akik szeretnék.

Az eddigiekben, 2016 és 2019 között százszázalékos központi támogatást élvezett ez a program. A statisztikák szerint ezt a tudományos adattárat nagyon sokan vették igénybe, 266 ezer egyetemi hallgató, 18 ezer felsőoktatási oktató és kutató, 8 ezer kutatóintézeti munkatárs, muzeológus, 5 ezer orvos, kórházi munkatárs, 325 ezer közkönyvtári, 10 ezer levéltári felhasználó és 5 ezer határon túli felhasználó is.

A 2018. évben mintegy 2 milliárd forint támogatást kapott ez a program a központi költségvetésből. Igen, kedves képviselőtársaim, jegyezzük meg: mindössze 2 milliárd forint költségvetési támogatásról van szó, miközben a kormány 150 milliárdot fordít propagandára, de nincs 2 milliárd forintja arra, hogy segítséget nyújtson a vékony pénzü egyetemi diákoknak, egyetemi hallgatóknak, a még vékonyabb pénzü egyetemi kezdő oktatóknak, tanársegédeknek, adjunktusoknak, hogy a munkájukat tudják végezni, hogy hozzá tudjanak férni ingyenesen ezekhez a nagyon fontos információkhoz.

Az a kérdésem, hogy mi lesz a következő lépés. Talán lekapcsolják az internetet a nemzetközi hálózatról, és majd csak központi engedéllyel lehet hozzájutni ezekhez a szócikkekhez? Vagy majd csak könyvtárközi kölcsönzéssel lehet xeroxmásolatokat kapni ezekről a cikkekről, ezekről a tanulmányokról? Mi, idősebbek, ezt már megtapasztaltuk; jelentem, nem vált be, nem volt működőképes.

Kedves Képviselőtársaim! Különös tekintettel kormányzati oldalon ülő képviselőtársaimra, arra a

néhányra, aki eljött ma reggel ide a parlamentbe, arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy a kormány rosszul látja a helyzetet, nagyon rosszul értékeli és ítéli meg a tudományos kutatás és az innováció szerepét. Azt gondolják, hogy elég néhány kiemelkedő képességű embert különleges helyzetbe hozni és támogatni, hogy néhány kutatási programmal megoldható a versenyképesség. Nem oldható meg. A versenyképesség egy nagyon komplex dolog, amelynek a fő és meghatározó eleme az, hogy van-e megfelelő oktatási és kutatási rendszer az országban, hogy van-e egy erőteljes középosztály, amelyik képes ezekből az innovációkból és ezekből az újszerű megoldásokból olyan termékeket produkálni, amit nagy tömegben piacra lehet vinni és amelyből exportot lehet előállítani. Sajnálatos módon, ameddig ez hiányzik, addig nem lesz áttörés, tehát addig a magyar export olyan kevés lesz, és alapanyagra és nyersanyagra fog koncentrálni, mint ahogy ez most is van.

(9.10)

Nyilvánvalóan nem járul hozzá ennek a programnak az eltörlése, illetve a finanszírozásának a megtagadása ahhoz, hogy valóban a versenyképesség útjára lépjünk. Látom, hogy itt van az Innovációs Minisztérium államtitkára. Államtitkár úr, szeretném megkérdezni: tényleg a tárcának nincs 2 milliárd forintja arra, hogy ezt finanszírozza? Hiszen az elmúlt időszakban azt lehetett hallani, hogy ez lett a kormány kedvenc minisztériuma, úgynevezett superminisztérium, hiszen a 2021-22-es költségvetési időszakban többszörösét fogja kapni, támogatást, mint amit eddig kapott, ráadásul az innováció hozzájuk tartozik.

Szóval, tényleg nincs 2 milliárd forintjuk, vagy ennyire nem tartják fontosnak ezt a témát, hogy áldozzanak rá 2 milliárd forintot? Kérem, államtitkár úr, legyen szíves, válaszoljon erre. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Párbeszéd soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr eleve Schanda Tamás államtitkár úrnak is szánta ezt a napirend előtti felszólalást, úgyhogy megfogadva az ő kérését, Schanda Tamás államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az a helyzet, hogy az ön által elmondottak nem fedik a valóságot, hiszen a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal - ugyanúgy, ahogy a korábbi években is - 2020-ban is az előző évekhez hasonlóan 1,95 milliárd forinttal, azaz közel 2 milliárd forinttal támogatja az elektronikus információs szolgáltatási nemzeti programot annak érdekében, hogy a különböző adatbázisokhoz, a különböző információkhoz megfelelőképpen és ingyenesen hozzá lehessen férni. Ennek a forrásnak a felhasználásáról azonban a kormányzattól, akár az Innovációs Minisztériumtól, akár egyébként az NKFIH-tól teljesen független programtanács dönt.

Az ő döntésük az, hogy ennek az 1,95 milliárd forintnak a felhasználása pontosan hogyan fog megtörténni. Itt szavazati joggal kizárólag tudományos és szakmai szervezetek szerepelnek. Sem a kormányzatnak, sem a központi hivatalnak ebben a kérdésben nincsen szavazati és beleszólási joga, állami szereplők kizárólag tanácskozási joggal vehetnek részt egyébként a programtanács ülésén is. Tehát azt kell hogy mondjam, hogy a felszólítása nyitott kapukat dönget, csak egy teljes álhíren alapszik, hiszen a minisztérium biztosítja a háttérintézmény bevonásával a szükséges forrást, ahogy az eddigiekben is biztosította, úgy ezután is biztosítja. A függetlenségét is tiszteletben tartja az Akadémia és a tudományos szervezeteknek.

Ugyanakkor abban a kérdésben, ami a képviselő úr felszólalása mögött meghúzódott, hogy tulajdonképpen minden eszközzel segíteni szükséges a magyar kutatás-fejlesztési intézményrendszert és azokat a szereplőket, akik hozzá tudnak járulni ahhoz, hogy a magyar gazdaság még versenyképesebb legyen, és tudományalapon magasabb hozzáadott értékkel high-tech fejlesztéseket tudjanak megvalósítani, akkor ebben azt tudom mondani, hogy egyetértünk, és ezért szomorú az, hogy önök például nem szavazták meg azokat az intézkedéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy egy jobban működő tudományos intézményrendszer jöjjön létre Magyarországon.

Az az átalakítás is *(Zaj a Párbeszéd soraiból. - Tordai Bence: Tréffás!)*, az az átalakítás is ezt szolgálta, amellyel létrejött az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat, az az átalakítás is ezt szolgálta, amellyel létrejött a Nemzeti Tudománypolitikai Tanács, hogy megerősítsük az intézmények függetlenségét, megerősítsük azokat a lehetőségeket, amelyek számunkra rendelkezésre állnak annak érdekében, hogy több és jobb kutatást tudjanak végezni, hogy több és jobb eredménye legyen nemcsak a tudományos életben egyébként, hanem a gazdasági hasznosulás szempontjából is.

Az a helyzet, tisztelt képviselő úr, hogy a magyar kormány elkötelezett, és soha nem látott mértékben növeli azokat a forrásokat, amelyek a kutatás-fejlesztés és innováció végzésére rendelkezésre állnak. Csak 2020-ban 25 százalékkal emelte meg a kutatás-fejlesztésre rendelkezésre álló forrásokat. Ez plusz 30, több mint 30 milliárd forintot, 32 milliárd forintot jelent, és ezzel is szeretnénk ösztönözni részben a kutatóintézeteket, részben a gazdasági szereplőket, a tudomány teljes világát, a felsőoktatási intézményeket, hogy több és jobb minőségű kutatást végezzenek, és ezáltal is segítsék a magyar gazdaság további növekedését.

Az a célunk, hogy a 2020. év végéig a teljes K+F ráfordítás összege a GDP 1,8 százalékát érje el. Azt látjuk, hogy a saját intézkedéseinkkel ez megvalósítható, és ez továbbra is egy reális és vállalható célkitűzés. Erről szól egyébként a felsőoktatási intézmények versenyképesebbé tétele, azok a változtatások, amelyek hozzájárulnak ahhoz, hogy a felsőoktatási intézmények részben a kutatóintézeti hálózattal, részben pedig a gazdasági szereplőkkel közösen együtt tudjanak működni, ki tudják szolgálni a gazdaságban keletkező igényeket, és a felsőoktatási intézményben keletkező tudásból pedig a magyar gazdaságot erősítő gazdasági

fejlesztések is kijöjjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „Kommunizmus Áldozatainak Emléknapja” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett az LMP képviselőcsoportjából Keresztes László Lóránt képviselő úr, az LMP képviselőcsoportjának frakcióvezetője. Öné a szó, frakcióvezető úr.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásomban tulajdonképpen szeretném folytatni, illetve néhány fontos gondolattal kiegészíteni a megemlékező gondolatokat. 1947. február 25-én Kovács Bélát, a Kisgazdapárt egykori főtitkárát, patacsi születésű politikust a kommunisták elleni kiállítás miatt a szovjet hatóságok elhurcolták, és sokáig rabságban tartották. Mindezt tökéletesen jogellenesen tették, minden létező szabályt áthágva, és koholt vádakkal indokolták ezt a gyalázatos lépést. Ez tulajdonképpen egy ilyen szimbolikus lépés volt, egy igazi kezdeti lépés abban a folyamatban, amíg a kommunisták tulajdonképpen kiépítették a totalitárius diktatúrájukat, amely ötven évig tartott Magyarországon.

Tudjuk azt, hallhattunk erről a bevezető gondolatok során is, hogy ez a beteges eszme, a kommunizmus világszerte becslések szerint százmillió áldozatot követelt, de azt is el kell mondani, hogy Közép-Európában egymillióra teszik az áldozatok számát. Egymillióra teszik azok számát, akik életüket veszítették a kommunista rezsimek működése miatt, de azokat is az áldozatok közé kell sorolnunk, akiket ez a rendszer megalázt, szabadságában korlátozott, hátrányosan megkülönböztetett, vagy egyéb más módon hátrányosan érintett. Valóban, húsz évvel ezelőtt, 2000-ben fogadta el az Országgyűlés azt a határozati javaslatot, amely Kovács Béla elhurcolásának a napját a kommunizmus áldozatainak emléknapjává minősítette, és azt követően emlékezünk meg ezen a napon az áldozatokról. Én is itt ezt teszem az LMP frakciójának a nevében, és egyébként patacsi politikusként, patacsi országgyűlési képviselőként ezt fogom tenni Kovács Béla szülőházánál is, ahogy ezt minden évben megteszem természetesen.

Nos tehát, képviselőtársaim, húsz év telt el azóta, hogy ez az emléknep nagyon helyesen az Országgyűlés elé került és az Országgyűlés arról szavazott, ugyanakkor az igazi megemlékezés még a mai napig elmaradt. Azt gondolom, ebben egyetérthetünk, tisztelt képviselőtársaim, és erről mindenképpen szólni kell a mai napon is. Elmaradt a megemlékezés, hiszen a mai napig sem tudhatja a magyar társadalom, hogy miképpen működött ez az elnyomó rendszer. Nem tudhatja a mai napig a társadalom, hogy a diktatúra fenntartói miként hálózta be a rendszerváltó pártokat. Nem tudjuk pontosan, hogy az első szabadon választott Országgyűlésben kik voltak a rendszerfenntartó korábbi ügynökei. Nem tudjuk, hogy bizonyos szereplők miképpen befolyásolták a rendszerváltás folyamatát, és egykori politikai hatalmukat hogyan váltották át gazdasági hatalommá, és egyébként ezzel hogyan generálták a mai napig ható folyamatokat.

Nem tudjuk, hogy a rendszerváltás óta kik voltak, akik úgy foglaltak el közhatalmi pozíciókat, hogy egykor a rendszer besúgói, ügynökei, fenntartói voltak.

Elmaradt tehát az a szembenézés, amire szükség volt, elmaradt azért, mert a rendszerváltás óta valamennyi országgyűlési többség gyáva volt ehhez. Gyáva volt az utódpárt, amely a mai napon, ezekben az években tulajdonképpen szavakban kiáll az aktanyilvánosság mellett, de amikor erre megvolt a politikai hatalma, és megethette volna, akkor nem hozta meg ezt a döntést. De gyáva volt, tisztelt képviselőtársaim, a Fidesz-KDNP rendszere is, hogy önök magukat egykor anti-kommunistaként határozták meg, de tízéves kormányzás után is gyávák voltak ahhoz, hogy a saját ígéreteiknek megfelelően megteremtsék az állambiztonsági múlt feltárását.

(9.20)

Pontosan tudjuk azt, hogy mivel önök 2009 környékén nagyon világos ígéreteket tettek, majd elmulasztották a cselekvést, 2011-ben az LMP akkori frakcióvezetője, Schiffer András terjesztett az Országgyűlés elé egy olyan javaslatot, amely az aktanyilvánosság megteremtését célozta. Ezt önök érdemi vita, módosító javaslatok vagy egy önök által készített alternatív javaslat nélkül lesöpörték. Ezt követően ugyanígy jártak el még nagyon-nagyon sok alkalommal.

Az LMP frakciója minden egyes szimbolikus esetben, minden szimbolikus emléknapon újra és újra benyújtja ezt a javaslatot, de önök azóta sem jártak el úgy, hogy részt vettek volna ebben a vitában, és a maguk részéről, ha bármi kritikájuk van, megtettek volna valamilyen alternatív javaslatot, és biztosították volna az aktanyilvánosságot, akár harminc évvel a rendszerváltás után.

Azt tudom mondani, tisztelt képviselőtársaim, hogy a mai napon, harminc évvel a rendszerváltás után, húsz évvel az említett emléknep elfogadása után és tíz évvel a nemzeti együttműködés rendszerének ismételt hatalomra kerülése után 21. alkalommal is benyújtottuk ma reggel az aktanyilvánosságra vonatkozó törvényjavaslatunkat. Ezt azért tettük, tisztelt képviselőtársaim, mert ezt egyrészt erkölcsi kötelességünknek tartjuk, másrészt pedig azt gondoljuk, hogy amíg ezt nem tudjuk megtenni, amíg nem tud a magyar társadalom szembenézni az ügynökmúltsal, addig a rendszerváltást nem lehet lezártnak tekinteni.

Tisztelet az áldozatoknak, és tisztelet azoknak a hősöknek, akik bátran szembeszálltak a kommunizmussal. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Frakcióvezető úr napirend előtti felszólalására a kormány részéről Orbán Balázs államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Ha

megengedik, a kommunizmus áldozatainak emléknapja alkalmából én az Alaptörvény rendelkezéseit idézném itt a Ház falai között. Az 1990-ben lezajlott első szabad választások révén a nemzet akaratából létrehozott, a jog uralmán alapuló állami berendezkedés és a megelőző kommunista diktatúra összeegyeztethetetlenek egymással.

El nem évülő felelősséget viselnek mindazok, akik ennek az összeegyeztethetetlen rendszernek a működtetésében részt vettek az elnyomó rendszer fenntartásáért, irányításáért, az elkövetett jogsértésekért, tulajdonképpen a nemzet elárulásáért, a második világháborút követő esztendőök többpártrendszerére épülő demokratikus kísérletének szovjet katonai segítséggel történő felszámolásáért, a kizárólagos hatalomgyakorlásért, a tulajdon szabadságán alapuló gazdasági rend felszámolásáért, Magyarország gazdaságának, honvédelmének, diplomáciájának, emberi erőforrásainak idegen hatalom alá rendezéséért, az európai civilizációs hagyomány értékeinek módszeres pusztításáért, bebörtönzés, kényszermunkatábor, meghurcolás, kínzás, embertelen bánásmód, az '56-os forradalom vérbe fojtásáért, az azt követő rémuralomért és megtorlásért, és mindazokért a köztörvényes bűncselekményekért, amelyeket politikai indíttatásból követtek el és politikai indíttatásból nem üldöztek. E tekintetben, azt hiszem, itt a Parlament falai között egyet tudunk érteni.

Ha az Alaptörvény rendelkezéseit tovább olvasuk, akkor azt látjuk benne, hogy ezek miatt a bűnök és elkövetett jogsértések miatt nekünk alkotmányos felelőségünk az, hogy a kommunista diktatúra működését valóságos módon feltárjuk, és a társadalom igazságérzetét megpróbáljuk helyreállítani. Ennek keretében született meg 2010-et követően az Alaptörvény alapján a Nemzeti Emlékezet Bizottsága, amelynek kifejezetten az a feladata, hogy a kommunista hatalmat birtokló személyek és szervezetek tevékenységét, szerepét, eredményeit átfogó jelentésben és különböző dokumentumokban közzétegye. Ráadásul a hatalombirtokosok az Alaptörvény alapján - amit az e kormány mögött álló parlamenti többség fogadott el - túrni kötelesek a személyükre vonatkozó tényállításokat, az általuk ezen pozíció alapján biztosított nyugdíj vagy más juttatás ezen Alaptörvény alapján volt meghatározott mértékben csökkenthető, és ez az Alaptörvény, amit ez a parlamenti többség fogadott el, mondta ki azt, hogy nem tekinthetők elévültnek azok a bűncselekmények, amelyeket az elkövetéskor hatályos büntető törvénykönyv figyelmen kívül hagyásával, politikai okokból nem üldöztek.

Képviselő úr felszólalására még egy pontot az U) cikkből a figyelmébe ajánlanék. Arról is rendelkezik az e parlamenti többség által elfogadott Alaptörvény, hogy az állampárti iratok, illetőleg a kommunista diktatúrában keletkezett valamennyi irat az állam tulajdonát képezi, és a közfeladatot ellátó szervek irattári anyagához tartozó iratokkal azonos módon közlevéltárakban kell elhelyezni.

Tehát pont az a politikai közösség az, amelyik biztosította annak alaptörvényi feltételeit, hogy ezeket a dokumentumokat, amikre ön is utalt, mindenki számára kutatható módon az Állambiztonsági Szolgálatok

Történeti Levéltárában kell elhelyezni, ahol mindenki egyrészt a saját magára vonatkozó, illetőleg ha már nem élnek a hozzátartozói, akkor a rájuk vonatkozó adatokat kikérheti, és ilyen korlátozás nélkül mindenki, aki tudományos kutatás céljából kíván ezekhez az adatokhoz hozzáférni, az pedig korlátozás nélkül, az egyéb irattári anyagokkal teljesen azonos módon teheti ezt meg.

Ráadásul van egy olyan törvénymódosítás is, amely szintén az ezen kormány mögött álló parlamenti többséghez köthető, ez pedig az úgynevezett mágnesszalagok ügye, amelyek a törvénymódosítás következményeként az Alkotmányvédelmi Hivatalból szintén a Történeti Levéltárhoz kerültek, így az ottani kutatás munkáját segítik.

Tehát azt gondolom, hogy az a felvetés, amit ön megfogalmazott, nem más, mint politikai hisztériakelés, aminek valódi alapja nincs. Ön pedig a felszólalásában úgy fogalmazott, hogy miképpen mentette át a diktatúra a hatalmát, miképpen befolyásolták a rendszerváltoztatást, miképpen hálózták be a demokratikus ellenzékét. Tisztelt képviselő úr, kérdezze meg a padtársait, kérdezze meg a szövetségeseit, ott ülnek önök mellett. Ők sajnos minden válasszal tisztában vannak, őket kellene megkérdezni, és nem csak az áldozatokra emlékezni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! „Egy mind égetőbbé váló problémáról” címmel a DK képviselőcsoportjából Bósz Anett képviselő asszony jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

BÓSZ ANETT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Itt a tisztelt Házban, talán mert szigorúan szakmai megoldásokat kíván, és nagyon nehezen tudja politikai csatározások tárgyát képezni, kevés szó esik a főváros, illetve vonzaskörzetének közlekedéséről. Ez azonban egy egyre égetőbb probléma, ami haladéktalanul kötelezne bennünket, illetve a szakmát arra, hogy elkezdjük a megoldáskeresést. A főváros környékén élők azonban ezt a problémát nem tudják elfelejteni, mert nap mint nap szembesülnek az autópályán való vesztegléssel, a P+R parkolók szűköségével, valamint azzal, hogy nem férnek fel a zónázó vonatokra, ha azok egyáltalán közlekednek, mert rengeteg járatkimaradás van, és nagyon sok ráhordójárat-hiánnyal is szembesülnek ezek az emberek.

Világtendencia, hogy 2050-re a lakosság fele a fővárosokban, illetve vonzaskörzetükben fog élni. Ez alól hazánk sem kivétel, éppen ezért nagyon fontos, hogy időben el tudjuk kezdeni a megoldáskeresést, ugyanis amelyik társadalom nem készül fel időben a jövő kihívásaira, egyszerűen lemarad a nemzetközi társaktól, és nem lesz képes arra, hogy a közlekedésszervezésben vagy gazdaságban megugorja az újabb kihívásokat és megfelelő válaszokat találjon rájuk.

Ugyan említettem már, hogy szigorúan szakmai megoldásokat kíván ez a kihívás, amennyiben központi politikai szándékot nem találunk, úgy igen nehéz megoldani ezt a kérdéskört. A probléma nem megoldható a

jelenlegi eszközökkel sem, ezzel is tisztában kell lennünk. A Times of Londonnak egy 1894-es cikke arról értekezett, hogy ha ilyen mértékben növekszik a szer- és lóforgalom, akkor London utcáin 1950-re, minden egyes utcában kilenc láb magasan fog állni a lócitrom. Mint ismeretes, ez nem történt meg, de nem azért nem történt meg, mert feltalálták azokat a lovakat, amelyek kevesebbet esznek, vagy több utcaseprőt alkalmaztak. Ezért tehát azt állítom, hogy a jelen kihívásaira sem pusztán mennyiségi megoldás vagy mennyiség-növelési válasz adható. Új paradigmára van szükség, olyan hálózatban és rendszerben gondolkodásra van szükség, amely egyúttal a fővárosiak, illetve az agglomerációban élők életére és kihívásaira is választ tud találni.

Említhetném a kivézetetett önkormányzatok problémáját, amelyeknek ilyen módon alig maradt eszközük arra, hogy egyezkedjenek akár a Volán-járatok sűrítéséről, akár arról, hogy helyi járatokat indítsanak és ráhordó járatokat teremtsenek ezáltal a saját polgárai számára. Világos az, hogy az eddig járt utak nem folytathatók, s az is világos, hogy fontos volna az, hogy nemcsak a helyi politikai vezetés, hanem a központi politikai vezetés is belássa, hogy a Volánt, a vasutat, illetve a Budapesti Közlekedési Központot ideje most már partnernek kezelni, egy asztalhoz ültetni és közösen keresni a megoldást.

(9.30)

Mindez persze nem jelenti azt, hogy a mennyiségi fejlesztést meg lehetne takarítani. Minél többek számára kell hálózatszerűen igénybe vehető közlekedési lehetőségeket biztosítani. Elsősorban a kötöttpályás tömegközlekedési eszközökre kell fordítani a figyelmet, amelyek nem pusztán nagy tömegeket képesek elhordani a munkahelyükre, de arra is képesek, hogy a környezetvédelemben merőben segítsenek minket.

Ritkán esik szó arról, hogy a legjobb P+R parkoló a kert, egészen egyszerűen azért, mert az agglomerációban élők nagyon nagy tömege nem is tud arra gondolni, hogy kizárólag tömegközlekedési eszközzel jusson el a kertkaputól egészen a munkahelyéig vagy a gyermeke iskolájáig. Nagyon fontos lenne az, hogy ezekben a járatokban úgy minőségileg, mint mennyiségileg meg tudjanak bízni azok az emberek, akik ott laknak helyben. Nagyon fontos lenne, hogy ezek a járatok pontosan érkezzenek, megfelelően legyenek finanszírozva. Tudjuk azt, hogy egyik pillanatról a másikra nem következik be, mondjuk, ezekben az eszközökben olyan állagromlás, amit már nem tud, mondjuk, a helyi vezetés vagy akár a Volán kezelni, ezzel a kihívással is szembesülünk az ország számos régiójában.

Amennyiben az agglomeráció városainak önkormányzatai forráshiányosak maradnak, nem lesznek képesek érdemi válaszokat adni, tisztelt képviselőtársaim, erre a kihívásra. Amennyiben a központi politikai szándék nincsen meg arra, hogy megoldják a fővárosban, illetve az agglomerációban élő polgártársainknak a mindennapos problémáit, azzal fogunk szembesülni, nemcsak a kertvárosban élők, de azok is, akik itt Budapesten maradtak, és próbálják szervezni az életüket,

nap mint nap, hogy egy életminőség-romlással találkozunk. Én nagyon bízom abban, hogy lesz erre politikai szándék, és abban is nagyon bízom, hogy a kormány nyitott arra, hogy szigorúan szakmai alapon megszervezze a megoldáskeresést. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Képviselő asszony imént elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Azt hiszem, hogy a kiindulópont tekintetében nincs vita köztünk, a kormányának is célja a Budapesten és az agglomerációban élők életminőségének javítása, a város élhetőségi szintjének - ha lehet ilyet mondani - emelése. Éppen ezért vagyunk nagyon büszkék arra, hogy a 2010-2018 közötti időszakban, tehát amikor polgári kormányzás zajlott ebben az országban - és azt ön is elismerte, hogy a települések fejlesztésében a kormánynak és az önkormányzatoknak együtt kell működniük -, akkor az élhetőségi világranglistán Budapest az 55. helyről a 34. helyre lépett előre. Mi ezt egy komoly eredménynek tartjuk. Ez nem egy magyar felmérés, hanem az Economist kutatási részlegének az egyik felmérése. Én magam ezért döbbszemtem meg, és akkor képviselő asszonyhoz fordulnék, hogy vesse be lobb- és kérdező erejét, amikor Karácsony Gergely polgármester úr meglátogatta London polgármesterét, és azt mondta, hogy Budapestnek nagyon sok tanulnivalója van Londontól élhetőség tekintetében.

Megnéztem az Economist ranglistáját, és ezen a ranglistán London a 48. *(Nacsá Lőrinc: Hoppá!)* Tehát a helyzet az, hogy szerintem nekünk egy bűnözésbe beleforduló, a multikulturális társadalom minden nyűgjét magán viselő, illetőleg a brexit miatt a gazdasági erőt elvesztő London semmilyen mértékben nem szolgálhat példaként, és azt hiszem, hogy a budapestieknek is inkább ugyanazon a vonalon kellene maradniuk, ugyanazt a vonalat kellene a városvezetésnek támogatnia, amit 2010-18 között elvégeztünk.

Említette az önkormányzatokat, hogy azok mennyire forráshiányosak és mennyire nem. E tekintetben arról tudom önt tájékoztatni, ha picit a történelemről beszélünk, hogy a 2010 előtti időszak volt az, amikor az önkormányzatok ki voltak véreztetve. Akkor ugyanis az állam és a parlament úgy működött, hogy a feladatokat törvényi szinten az önkormányzatokhoz testálta, viszont elvette tőlük a finanszírozási lehetőségeket, és ezért keveredtek bele az önkormányzatok, politikai hovatartozástól függetlenül, bár kétségtelen, hogy a baloldali, liberális városvezetések ez ügyben mindig előrébb jártak, mint a jobboldali városvezetés alatt álló települések, de gyakorlatilag minden település kénytelen volt a működés fenntartása és fennmaradása érdekében eladósodni.

Ennek az áldatlan állapotnak vetettünk véget 2010-ben, amikor is konszolidáltuk először az önkormányzatokat, majd a feladatfinanszírozás rendszerével

egyensúlyt alakítottunk ki az önkormányzat által ellátandó feladatok és a központból átengedett bevételek, illetőleg az önkormányzatok saját bevételei tekintetében. Ezt követően állt egyébként valamennyi település egy fejlődési pályára, és Budapest esetében az elmúlt időszakban 1850 milliárd forint értékben történtek beruházások, jelen pillanatban pedig 4400 milliárd forintnyi értékű beruházás, állami és önkormányzati beruházás, ami folyamatban van. Ezek a beruházások döntő módon érintik azokat a területeket, amiket képviselő asszony is felhozott, a Budapest és az agglomerációban élők közötti kapcsolat javítását, az ingázás helyzetének megoldását és azokat a tömegközlekedéssel kapcsolatos fejlesztéseket, amiben, valóban igaz van képviselő asszonynak, az ilyen fejlesztések nagy részében politikai oldalakon túlélő szakmai konszenzus van. Bár az is igaz, hogy az elmúlt hónapokban azt tapasztaltuk, hogy eddig konszenzusosnak tartott szakmai koncepciók és fejlesztési tervek mögül Budapest főváros vezetése kihátrál vagy vonakodik. Nem értjük ennek az okait. Most például a Galvani híd felépítésére gondolok, illetőleg a repülőtér fejlesztésével kapcsolatban is mintha egy kis egyet nem értés alakulna ki. Ebben is szeretném kérni képviselő asszony segítségét, mert azt hiszem, hogy itt a szakmának és nem a politikának kellene dominálnia.

Egyébként pedig e fejlesztések, mind a kötöttpályás közlekedés, a tömegközlekedés, mind pedig az agglomerációs kapcsolatok fejlesztése ügyében jó hírekkel tudok szolgálni. A kormány elkötelezett ezeknek a fejlesztéseknek a továbbvitelében. Épp a napokban látott napvilágot az a hír, mely szerint a kötöttpályás közlekedés fejlesztésében, tehát a HÉV fejlesztésében a tervpályázatot a Budapesttel és az agglomerációval foglalkozó államtitkárság kiírta, és egyébként a Közfejlesztések Tanácsa révén Budapest fővárossal együttműködve további fejlesztéseket tervezünk. Köszönöm szépen a szót. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „Aktuális ügyekről” címmel az MSZP képviselőcsoportjából Gurmai Zita képviselő asszony jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő asszony, ön a szó.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Február 27-én van az egyenlő díjazás európai napja. Egy ország sikerében alapvető szerepe van a nők és férfiak közötti egyenlőség biztosításának. Ha a nemek közti egyenlőség megvalósul, akkor azzal igazán az adott társadalom nyer, hiszen így mindenki olyan élet-színvonalon tud élni, amiért valóban megdolgozik. Az egyenlő bérezés a gazdaságot is fellendítené. Becslések szerint a nemek közötti bérszakadék 1 százalékos csökkentése a bruttó hazai termék 0,1 százalékos növekedését eredményezné.

Ahogy azt bizonyára önök is tudják, Magyarországon a nők átlagosan két hónappal kevesebbet keresnek, mint a férfiak. Ez azt jelenti, hogy a nők az idén is a novembert és a decembert is ingyen fogják végigdolgozni. A KSH legutóbbi, 2020. január 31-én megjelent

jelentése szerint 2019 januárja és novembere között a bruttó átlagkereset a teljes munkaidős alkalmazásban álló férfiakkal 398 100 forint, míg a nők esetében 332 700 forintot ért el. Rossz hír továbbá, hogy a keresetek növekedésének az üteme is eltér, ez a férfiaknál 11,7 százalékos, a nőknél pedig 10,6 százalékos növekedést jelent egy év alatt. Remélem, egyetértünk, hogy ez így nincsen rendjén. Ezen a helyzeten mielőbb változtatnunk kell.

Meg kell szüntetnünk a nők kiszolgáltatottságát a munkaerőpiacon is. A munka világában a nők a béralku-pozíciókban sokkal rosszabbak, mint a férfiak, ez közismert. Az otthoni munkát is figyelembe véve, összességében a nők heti munkaideje több, mint a férfiaké. A nők emellett kevesebb vezető pozíciót töltenek be, és azt is kevesebb pénzért. Az Eurostat adatai szerint 23 százalékkal kevesebbet keresnek óránként, mint férfi vezetőtársaik. Az Európai Parlament további fellépésre szólítja fel a tagállamokat a nemek közötti bérszakadék csökkentése szempontjából. Ursula von der Leyen, az Európai Bizottság elnöke nemrég jelentette be, hogy dolgozik a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó új európai stratégián és a fizetések átláthatóságára irányuló szabályokon.

(9.40)

A magyarországi helyzet kapcsán nem mehetek el szó nélkül az elmúlt évek munka világát ért átalakításai mellett sem. A Fidesz által elfogadott és 2012-ben hatályba léptetett munka törvénykönyve számos esetben csorbította a megszerzett munkavállalói jogokat és gyengítette a dolgozók érdekérvényesítő képességét. Ebből adódóan a nők helyzete 2012-től sokkal rosszabb lett, mint korábban volt. Ez különösen igaz a bérekre. A nők a béralkuk, bérezések területén jelentősebb hátrányba kerültek, mint a férfiak. Hogy miért? Mert nekik kell gondolniuk a családjukra, az otthon végzett munkájukra, a gyermeknevelésre vagy akár az otthonápolásra. Nekik kell megteremteniük az egyensúlyt a család és a karrier között. Ez nem könnyű feladat, különösen akkor, ha nem kapnak segítséget céljaik eléréséhez.

Az egyenlőtlenségek nem csak a fizetésekre vannak kihatással: ha valakinek kevesebb a jövedelme, kevesebb lesz a nyugdíja is. Azaz a nők többet dolgoznak kevesebb pénzért, amiért az a „jutalmuk”, hogy nyugdíjasként alacsonyabb nyugdíjból kell hogy megéljenek, mint a férfiak. Ez így nem elfogadható. Ez ellen folyamatosan küzdenünk kell, közösen, nőknek és férfiaknak, mivel csak közös munkával, egymás kölcsönös tiszteletével érhetjük el, hogy egyenlő megítélés alá essenek az élet minden területén, így a munka világában is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A nők és férfiak közötti egyenlőség biztosításának érdekében országgyűlési határozati javaslatot nyújtottunk be az MSZP-frakció képviselőivel „a nők és férfiak közötti bérszakadék mérséklése” címen. A benyújtott javaslat elfogadásával az Országgyűlés arra kötelezi a kormányt, hogy készítsen átfogó koncepciót a nemek közötti bérszakadék mérséklésére. Ha ezt a feladatot a kormány komolyan veszi, akkor azzal nem csupán a nők és férfiak közötti

különbségek csökkenhetnek, hanem végre kiemelt figyelmet kaphatna a többségében nőket foglalkoztató egészségügyi, oktatási és szociális ágazat is.

Bízom benne, hogy a megfelelő fórumokon kormánypárti képviselőtársaim is támogatni fogják a javaslatot, aminek eredményeként közösen tehetünk egy lépést a nők védelmének az érdekében. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP, a DK és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A képviselő asszonynak ímént elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr! Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ha már ön emléknapi hozott szóba, azért legalább egy mondattal megemlékezhetett volna arról, hogy ma is van egy emléknapi, de ezt az MSZP-től már megszoktuk. *(Dr. Gurmai Zita közbeszól.)*

Tisztelt Képviselő Asszony! Egyrészt nyilván mindig tisztelettel kell beszélni a hölgyekről, nőkről, asszonyokról, édesanyjakról, másrészt pedig a kormányzati intézkedésekben is azt a célt kell szolgálni, hogy ugyanazért a munkáért ugyanaz a bér járjon, egy nő számára is megnyíljon a karrier lehetősége, ezért ugyanolyan díjazásra legyen jogosult, mintha ezt egy férfi teszi.

Ugyanakkor fontos a tisztelet hangja is, és ez ügyben én is azt kérném öntől, hogy majd amikor bejön Gyurcsány Ferenc, akkor, ha már ott ön mellett ül, kopogtassa már meg a vállát, és kérdezze már meg tőle, hogy amikor arról beszélt, hogy akinek idős felesége, öregecskedő felesége van *(Dr. Gurmai Zita: De ez nem a bérkérdés!)*, az szeretné fiatalabbra cserélni, és valljuk be, megérdemli, akkor ez milyenfajta tisztelet volt a nők irányában. Fontos lenne, ha már ilyen nagy mértékű az összeborulás, hogy hétről hétre zsilipelnek át az MSZP-ből a DK-ba a politikusaik *(Tordai Bence: Térjen a tárgyra!)*, akkor ezt Gyurcsány Ferenc pontosan hogyan gondolta, és ez mennyire áll összhangban azal, amit ön itt a szavak szintjén elmondott, és amivel egyébként a szavak szintjén minden jóérzésű ember egyetért. Kérem, ezt tisztázzák egymás között! *(Dr. Gurmai Zita: Választ kérek szépen!)*

Az is látható, hogy ez is olyan kérdés, mint sok más. Önök a szavak szintjén sok mindenért kiállnak. Kiállnak a férfiak és nők közötti bérkülönbségek csökkentéséért is - csak amikor kormányon vannak, akkor pont tenni nem tudnak érte. És amikor önök kikerülnek a kormányzásból, akkor ezek a mutatók is elkezdnek javulni, na, nem önmaguktól, hanem tudatos kormányzati intézkedések nyomán.

Tisztelt Képviselő Asszony! Amikor önök kormányoztak 2010-ben Magyarországon, a férfiak és nők közötti bérkülönbség 17,6 százalék volt, ez 14 százalékra csökkent a kormányzásunk alatt, a különbség ötöde eltűnt a férfiak és nők között. Ha tehát a férfiak és nők közötti bérkülönbséget tovább akarjuk csökkenteni, akkor

ennek a Fidesz-KDNP-kormányzás a kulcsa, tisztelt képviselő asszony. A nők foglalkoztatási rátája 20 éve nem volt olyan magas, mint amilyen magas most.

Tisztelt Képviselő Asszony! Amikor önök kormányoztak Magyarországon 2010-ben, akkor Magyarországon a nők foglalkoztatási rátája 54 százalék volt, míg az uniós 62. Nyolc százalék különbség volt az uniós és a magyar szint között. Most a magyar 66,8, az uniós 67,4. Egy százalékra olvadt. Tehát volt egy 8 százalékos különbség, most van egy 1 százalékos különbség az uniós női foglalkoztatási ráta és a magyar női foglalkoztatási ráta között. Körülbelül egynyolcadára csökkent a különbség az uniós és a magyar női foglalkoztatási szint között.

Ez több intézkedésnek is köszönhető. Egyrészt a gazdaság élénkítésének is, de több más lépésnek is. Ha megnézi ön, hogy a három év alatti gyermeket nevelő nők között hogy nőtt a foglalkoztatottság, ott is 5 ezer fős növekedést láthat, vagy a három- vagy többgyermekes édesanyjak között is 13,5 ezrest. Ha megnézi ön, hogy mennyi volt 2010-ben az egy gyermeket nevelő nők foglalkoztatási szintje, az 65 százalék volt, most ez 72,3. Aki két gyermeket nevel, 64,8 volt, most ez 72,6. A három- vagy többgyermekeseknél 37,1-ről 52,4 százalékra emelkedett a foglalkoztatás szintje. És mint ahogy említettem önnek, közben szépen olvadt a férfiak és nők közötti bérkülönbség.

Ha megnézi a vezető beosztásokat, itt erre ön is utalt, hogy több a férfi vezető beosztásban, mint nő. Ebben önnek igaza van, hiszen ha az uniós szintet nézzük, akkor a vezetők körülbelül egyharmada nő, 34 százalék az Unióban. Mennyi ez Magyarországon? 39. Jobban állunk ebben, mint az uniós átlag, tehát sok ország, az uniós országok többsége Magyarországról e téren példát vehetne, hogy Magyarországon a magyar emberek szemlélete nyomán magasabb a női vezetők aránya, mint az uniós átlag, és a fizetési különbségek tekintetében is jobban állunk, mint az Európai Unió.

Sőt, még abban is közelebb állunk egy magasabb számhoz, ha megnézi, hogy a gyermekek gondozásából és a házimunkából mennyi férfi veszi ki a részét. Az Unióban ez 68 százalék, nálunk 70, tehát több férfi veszi ki a részét a gyermeknevelésből és a házimunkából, mint az Unióban. Kérem, ne csak ostorozza a magyar embereket, hanem néha ismerje is el a teljesítményüket!

Amikor viszont a nők javára intézkedéseket hozott itt a parlament, önök, a Magyar Szocialista Párt és az ellenzéki pártok ezt nem támogatták. Önök nem támogatták a „nők 40”-et, amely pontosan a nők számára kedvezőbb nyugdíjbavonulási lehetőségeket teremtett. Önök nem támogatták a családvédelmi akciótervet, amely pontosan a jövedelemkülönbségeket csökkenti azáltal, hogy a négygyermekes anyák személyi jövedelemadót nem kell hogy fizessenek életük végéig, magyarul ennyivel emelkedik a nettó fizetésük, és tovább csökken a férfiak és nők közötti bérkülönbség. Miért nem támogatják ezeket a nőket támogató javaslatokat? Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „Hogyan lehetnének méltóak a kommunista diktatúra áldozatainak emlékéhez?” címmel a

Jobbik képviselőcsoportjából napirend előtti felszólásra jelentkezett Balczó Zoltán képviselő úr. Öné a szó, képviselő úr. Parancsoljon!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Az Országgyűlés 2000. június 13-án elfogadott határozatában döntött arról, hogy minden évben megemlékezik a kommunizmus áldozatairól. A kommunizmusnak a maga népbolodító ideológiáját hirdetve csak itt, Kelet-Közép-Európában egymillió áldozata volt, ennyien veszítették az életüket, és áldozatok azok a további milliók, akiket testileg, lelkileg nyomorítottak meg, vagy derékba törték életpályájukat.

Az országgyűlési határozat azzal a szándékkal született, hogy - és itt idézem annak indoklását -: „A XXI. századba átlépve szükséges a magyar történelem elmúlt ötven évét, melyet a kommunizmus árnyékolta be, lezárni.” Nos, ez a lezárás nem sikerült. Annak ellenére sem, hogy a 2011-ben elfogadott Alaptörvény kimondta, nem tekinthető elévültnek a pártállam érdekében vagy egyetértésével a kommunista diktatúrában elkövetett súlyos bűncselekmények büntethetősége.

Ma egyébként a Kádár-rendszerről kezdenek úgy beszélni, hogy az '56 utáni megtorlást elfelejtve, az egész időszakot egy gulyáskommunista rendszernek állítják be, elhallgatva azt, hogy az 1963 utáni úgynevezett puha diktatúra is hány embert küldött börtönbe, nyomorított meg lelkileg, tört ketté életpályákat. És amikor azt mondom, hogy ez a lezárás a mai napig nem történt meg, nem csupán a büntetőügyek elenyésző számára gondolok, hanem arra, hogy a kommunizmus még élő áldozata vagy az áldozatok leszármazottai nem kapták meg az erkölcsi elégtételt sem, a bűnösök nagy része névtelen maradhatott.

(9.50)

Magyarországon a rendszerváltás után nem született megnyugtató megoldás a pártállami iratok megismerésére, miközben a szocialista utóállamok többségében ezt a kérdést megoldották. És ezen a 2010-ben kétharmados többséget szerzett Fidesz-kormány sem változtatott érdemben. Az ügynökakták teljes körű megismerésére, nyilvánosságra hozatalára változatlanul nincs mód. Így nem tudhatjuk meg, hogy akár a mai vezető pozíciókban kik a titkosszolgálati múlttal terhelt személyek, mert az, hogy lehetnek, tudjuk, van rá példa. A 2010 utáni kormány egyik államtitkáráról bebizonyosodott, hogy a rendszerváltás előtt III/II-es operatív tisztként dolgozott.

Az erkölcsi elégtétel nem bosszút igényel, hanem nyilvánosságot: váljanak ismertté, nézzenek szembe tetteikkel a kommunizmus nevében bűnöket elkövetők. Lehet-e bűnbocsánat? Ez elsődlegesen személyes döntés kérdése, de igen, szerintem lehet, ha a bűnök elkövetője őszinte megbánást tanúsít. De az elfogadhatatlan, hogy egykori ügynököket, besúgókat piederestálra emelünk. Amint az ismertté vált, február 28-án a Magyar Filmakadémia Egyesület a Nemzeti Filmintézet támogatásával életműdíjjal szándékozik jutalmazni Szabó István filmrendezőt. Egy életműdíj nem csupán

az alkotásokról szól, hanem a díjazott egész életpályájáról. Köztudott, hogy Szabó István a Kádár-rendszer besúgója volt, akinek az ügynökmúltját már 14 évvel ezelőtt, 2006 januárjában leleplezte a magyar sajtó. Szabó István ügynöki tevékenysége során számos terhelő adattal segítette a kádári megtorlást, és a mai napig nem kért bocsánatot.

A 2006-os filmszemlén Gyurcsány Ferenc akkori miniszterelnök a színpadon magához ölelte, és megtapsoltatta a közönséggel Szabó Istvánt. Ennek megvan a logikája. A kommunista ifjúsági szervezetben a rendszerváltás előtt magas pozíciót betöltő Gyurcsány Ferenc akár még fel is nézhetett a Kádár-diktatúrát nálánál is elkötelezettebben szolgáló Szabó Istvánra. De az végképp érthetetlen, hogy a mai rendszerben az egykori ügynök életműdíjban részesülhet. (*Tordai Bence: Orbán Viktor...*)

A felszólalásom címében feltett kérdésre a válaszom: akkor leszünk méltóak a kommunizmus áldozatainak emlékéhez, ha az ügynökök, a besúgók és az ő titkosszolgálati aktáik szelektálás nélkül megismerhetők lesznek, a bűnösök és tetteik nyilvánosságra kerülnek. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik, az LMP és a Párbeszéd padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr napirend előtti felszólalására a kormány nevében Völner Pál államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ahogy helyesen említette, 2000-ben éppen az Orbán-kormány tette a kommunizmus áldozatainak emléknapijává ezt a mai napot, és valóban egy olyan parlamenti eseményhez kötötte, ami a nemzeti szuverenitás megtiprását is jelentette, nem csak annak az osztályharcnak a belépőjét, ami aztán az elkövetkezendő évtizedekben, hogy úgy mondjam, elnyomorította a magyarságot.

De visszanezhetünk régebbre is, hiszen magával a vörösterrorral, a kommunizmussal sajnos már 1919-ben megismerkedett az ország, amikor Návay elnök urat az Országgyűlés részéről szintén a vörösterrorelláldozataként végezték ki. Tehát ebben a Házban is mindig van alkalmunk meghajtani a fejünket az áldozatok emléke előtt.

És ha arról beszélünk, hogy terror, ha a kommunistákról beszélünk, akkor '19-ből is a sortűzek juthatnak az eszünkbe, a Lenin-fiúk rémtettei, a parasztság, a vasutasok, az értelmiség, a polgárság ellen elkövetett gaztettek. De ugyanígy ennek a bizonyos Kovács Béla főtitkárnak az elhurcolásával kezdődő időszaknak is az elszenvedői voltunk, amikor ezt követően az egyházakról beszélhetünk: akár Mindszenty bíboros elhurcolásáról, Ravasz László, Ordass Lajos protestáns püspököknek a háttérbe szorításáról és ezeknek az egyházaknak a megfélemlítéséről.

De kezdhettük azzal is, hogy hogyan fosztották meg először a tulajdonuktól, a földjüktől, a házuktól, a cégeiktől az embereket, hogyan kényszerítették őket, nemcsak a hadifogságba hurcoltakat, vagy éppenséggel

a kényszermunkára hurcoltakat, hanem az internáltakat is szinte rabszolgasorba. Vagy gondolhatunk Recsk foglyaira, akik szintén az osztályharc jegyében végezték ott a munkájukat, és haltak bele sokszor az embertelen bánásmódba. Felidézhetjük a Rákosi-korszak vagy akár a Kádár-korszak börtöneit. Pont aktualitása van, hiszen ha emberkínzásról, embertelen bánásmódról beszélhetünk, akkor azt hiszem, hogy az az időszak az, amikor ez igazán felvethető.

És mindezt a vörös csillag jegyében tették, a vörös csillagban, amit betiltottunk, és amely mellett a DK és különböző eszmetársaik kiállnak, és Strasbourgban is pert tudtak nyerni. Nem fogják föl, hogy ebben a térségben, ahol 100 millió ember pusztult el összességében - Kínával, a Szovjetunióval és a többi térséggel együtt -, ugyanolyan gyűlöletes jelképe a zsarnokságnak és a diktatúrának a vörös csillag, mint a horogkereszt volt. Az az ember, akit vörös csillagos sapkában botoztak, vagy éppen a körmeit tépdesték le, nyilván jogosan várja el ezeknek az önkényuralmi jelképeknek a betiltását.

Nagyon csodálkozom azon, hogy a Jobbik, amelyik 2006-ban szintén a sortüzet vezénylő Gyurcsány-kormány ellen definiálta önmagát, ma hű szövetségese, csatlósa, csicskája ennek az alakulatnak (*Dr. Brenner Koloman: Jaj! Szégyellj magad!*), és gyakorlatilag a politikai haszonszerzés érdekében éppen önök (*Dr. Brenner Koloman: Legaljasabb! Szégyellj magad! Aljas!*) azok, akik a diktatúra utódaival összefognak (*Dr. Brenner Koloman: Undorító! - Közbeszólások, moraj.*), és elvtelenül (*Az elnök csenget.*) támogatják őket, mert ha van szakadék ma (*Dr. Brenner Koloman: A Ház tekintélyét sértő beszéd...*) a magyar társadalomban (*Dr. Brenner Koloman: Tessék meginteni államtitkár urat, elnök úr!*), akkor éppen az áldozatok emléke az, ami a két oldalt szétválasztja. És aki ezt nem érti meg, és nem fogja fel, az ne hivatkozzon arra (*Dr. Brenner Koloman és dr. Fónagy János közbeszól.*), hogy ő az áldozatok emléke előtt tiszteleg, a vörösterort elítéli.

Beszélt az ügynökökről. Sajnos, van önöknek is egy Kovács Bélájuk, róla kevesebbet beszélnek, akinek sajnos napjainkban van ügynökügye. Az más kérdés, hogy ki ellen kémkedett és miért. Majd biztos önök bebizonyítják előbb vagy utóbb, hogy hazafi volt, de ezzel szintén nem számoltak el. (*Tordai Bence közbeszól.*)

Szabó Istvánt említette, akit egy egyesület akar kitüntetni. Tegnap Rétvári Bence államtitkár úr említett egy történelemtanár-egyesületet, ahol éppen a végvári hősök kifejezést akarják törölni, vagy éppen Dobó Istvánt a hősök korából levenni. Vannak ilyen alakulatok. (*Dr. Brenner Koloman: Önök rakják oda az embereket...*) Ezek nem kormányzati szervek, nem állami elismerések. Én azt tudom ígérni, hogy amíg ez a kormány és ez a frakció többség van, azok, akiknek ügynökműltja van, nem fognak állami kitüntetést kapni. (*Közbeszólások a Jobbik padsoraiból: Csak fideszes polgármester lehet... - Meg III/II-esek...*)

De a mai vitáinktól eltekintve (*Dr. Brenner Koloman: Szégyellj magad! Éljen Rákosi!*), azt tudom ígérni önöknek (*Dr. Brenner Koloman: Éljen a párt! - Az elnök csenget.*), hogy emlékezzünk együtt, és

abban mindenkivel partnerek vagyunk. Köszönöm szépen. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiból. - Dr. Brenner Koloman: Pfuj! Szégyellj magad! Legaljasabb!*)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Adjuk meg ennek a mai napnak a méltó tiszteletet! (*Zaj és közbeszólások a Jobbik padsoraiból, köztük dr. Brenner Koloman: Igen, köszönjük! Csicskázó államtitkár... Tisztelet? Gratulálok!*) Képviselő úr, ne kelljen nekem ma a házszabályhoz folyamodnom, jó?! (*Dr. Brenner Koloman: Így van, a Ház tekintélyét sérti az államtitkár úr, elnök úr! - Zaj a teremben.*)

Tisztelt Országgyűlés! „Tiszteletet egy embertelen ideológia áldozatainak!” címmel a KDNP képviselőcsoportjából Soltész Miklós képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. (*Dr. Brenner Koloman: Halljuk!*) Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó. (*Dr. Brenner Koloman: Ott ül az összes MSZMP-tag... - Dr. Fónagy János: Korunk Adolfjai...*)

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A XX. század az emberiség történetének technikailag legfejlettebb, legnagyobb tudást felhalmozó évszázada volt. Mégis, vagy mindezek ellenére, a legkegyetlenebb és legpusztítóbb évtizedek jellemezték.

A két világháború örülete, milliók értelmetlen halála és szenvedése már bőven elég volt ahhoz, hogy a nemzetekben kitörölhetetlen sebeket ejtsen, azonban az embertelenség más arcot is öltött, hiszen a háborúk közben vagy azokat követően két szocialista ideológia is, a nemzeti szocializmus és a nemzetközi szocializmus pusztította, nyomorította tovább az emberiség közel felének életét.

(10.00)

Az utóbbi áldozataira emlékezünk ma, közel nyolcvan év embertelen, kommunista diktatúrájára, amely nem ismert és tisztelt sem embert, sem istent, amely üldözte, kivégezte, lágerekbe vagy börtönbe zárta a hívőket, az egyházak vezetőit és papjait, a másképp gondolkodókat, de fonák módon sokszor ugyan ezt tette saját kommunista elvtársaival, vezetőivel, az ebben a gyalázatos ideológiában hívő emberekkel is.

A kommunizmus cinizmusa és hazugságáradata is felülmúlhatatlan, ugyanis hirdették az egyenlőséget, de az legfeljebb a nyomorban, az éhínségben és a szenvedésben valósult meg. Hirdette a munkásosztály és a parasztság felemelését, sőt hatalmát is; az előbbieknél azonban a megaláztatás, a legszegényebb élet jutott, az utóbbiaknak pedig a padlássóprás, a gulág és az erőltetett téjeszesítés.

Tisztelt Országgyűlés! A kommunisták itt, ebben a térségben is, hazánkban is jó csatlósként figyelték a moszkvai elvtársak utasításait, sokszor azt túllihelve teljesítették, hogy megfeleljenek az elvárásoknak, ennek következtében hurcoltak meg zsidó honfitársaink közül sokakat, akiknek az addig megélt szenvedések és borzalmak után újabbakat kellett elviselniük Recskén, Kistarcsán vagy az ÁVH celláiban.

A megfelelési kényszer a náci Németország bűnei miatt pusztította, illetve űzte el a térség, így hazánk német származású családait, akik ugyanúgy elszenvetői voltak a második világháború borzalmainak. De a kommunista ideológia indította el a civil szervezetek, közösségek üldözését is, ők szüntették be a többpártrendszert a kommunista demokrácia jegyében. A kommunizmus tette tönkre az országok gazdaságát, szüntette meg a magángazdaságokat, számolta fel az iparosok, mesteremberek vállalkozásait, amely lépések miatt mérhetetlen nyomort és szegénységet zúdítottak az emberekre.

Tisztelt Országgyűlés! Sok-sok család emlékezik ma az áldozatokra, a meghurcoltakra, a szenvedőkre. A félelem az elmúlt három évtizedben csak lassan oldódott, a sebek nehezen gyógyultak, az emléknap sokszor újra és újra feltépi azokat. Mindezek ellenére emlékezni kell, hogy soha e szörnyűséges ideológia föl ne éledjen, nehogy újra erőre kapjon.

Éppen ezért azoknak is érdemes emlékezniük, akik tevőlegesen is részt vállaltak a kegyetlenkedésben, a hamis ítéletek meghozatalában és a rendszer embertelen kiszolgálásában. Ha egyszer végre bocsánatot kérnének, ha egyszer végre beismernék bűneiket, akkor talán az ő lelkiük is megtisztulna a XX. század e szörnyű szennyétől, mindezek nélkül a kommunisták-ból sohasem lesz demokrata, legfeljebb hataloméhes koalíció. Tűzzel játszik az, aki mentegetni próbálja a kommunizmust, annak ideológiáját és jelképvilágát vörös csillagostul, mindenestül együtt, de azok is méltatlanok mindarra, hogy a kommunizmust emlegessék, Pongráz András szavaival: „Akik az MSZMP jogutódjával, az MSZP-vel, valamint Gyurcsány Ferenc pártjával és a többi balliberális alakulattal fújnak egy követ, azok maximum az ÁVH vérgőzös gyilkosairól emlékezhetnek meg, de nem az '56-os magyar hősök-ről.” - idéztem most itt Pongráz Andrástól.

Befejezésül, tisztelt Országgyűlés, egy idézetet még engedjenek meg. Kádár János a következőt mondta 1969 decemberében: „Meg kell értetni mindenkiel, különösen a fiatalokkal, hogy a legszebb emberi cél a szocializmus, a kommunizmus.” Nekünk feladatunk, kötelességünk, felelősségünk, hogy az ellenkezőjét bemutassuk és bizonyítsuk is. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok sorában. - Dr. Brenner Koloman: Még egy kis németgyalázás a végére!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Schanda Tamás államtitkár úr válaszol. *(Dr. Brenner Koloman: Legálja!)*

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A mai emléknap arra ad lehetőséget, hogy tisztelettel és méltósággal emlékezzünk meg azokról az emberekről, azokról a családokról, akiknek a ma élő fiatal generációk számára már teljesen elképzelhetetlen szenvedés jutott osztályrészül, a fizikai erőszak, a kényszermunka, a kegyetlen gyilkosságok, a

szándékosan előidézett éhínségek, a megbélyegzés, az anyagi ellehetetlenítés és a folyamatos megfélemlítés áldozataira.

A kommunisták mindenhol, felrúgva minden társadalmi közmegegyezést, kísérleti terepként tekintettek az országra. Hazug jelszavakat skandálva nemcsak a múltat akarták eltörölni, hanem sokak számára az élhető, emberhez méltó életet is, az örült emberkísérleteknek pedig százmilliók estek áldozatul szerte a világban. A kommunisták cinikosságát és embertelenségét jól példázza az a mondat, amelyet Sztálinnak tulajdonítanak: „Egy ember halála tragédia, egymillióé statisztika.” Mi ezen a napon nemcsak számokat látunk, hanem egyéni és családi tragédiák tömkelegét, hiszen családjaink, a magyar családok nagy részének van tapasztalata a kommunisták szörnyű tetteiről.

Tisztelt Képviselő Úr! A magyar parlament valóban nagy tartozásának tett eleget a kommunizmus áldozatai felé, amikor az első Orbán-kormány alatt a kommunista diktatúrák emléknapjává nyilvánította február 25-ét, a kisgazdapárti Kovács Béla 1947-es elhurcolásának évfordulóját. Magyarországgal ezelő Közép-Európában elsőként szentelt egy napot a kommunista diktatúrák áldozataira való emlékezésre.

Az sem tekinthető természetesen véletlennek, hogy erre egy polgári többségű parlamentben került sor. És arról is szót kell ejtenünk, hogy kik voltak azok, akik ezt az országgyűlési határozatot végül nem szavazták meg akkor. Hát persze, hogy az utódpárt képviselőinek, az MSZP-nek a nagy része és a velük összeborult, már azóta szerencsére a történelem feledésébe merülő liberális SZDSZ-es képviselő.

Tisztelt Képviselő Úr! A kommunisták nem válogattak sem eszközökben, sem az ellenségekben, bárki könnyűszerrel rákerülhetett a listájukra. Ahol a kommunizmus felütötte a fejét, ott senki nem érezhette magát biztonságban. A kommunizmus nem csak osztályalapon válogatott; erről az is árulkodik, hogy legtöbbször épp azok keltek fel a rendszer ellen, akikre a kommunisták szavakban támaszkodtak. Ennek nagyszerű példája az '56-os magyar forradalom is, ahol a felkelők és az áldozatok nagy része is munkásszármazású volt.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kommunizmus szörnyű rémtettei felkiáltójelként kellene hogy figyelmeztessék az újraegyesülő Európát. Erre mit látunk? Magas rangú uniós vezetők tisztelegnek Marx előtt. A kommunisták nemcsak a testet zárták be, hanem a lelket is meggyötörték. Ma mégis mit tapasztalunk? A szabadság önként felkent prófétái emlékeznek meg nyájasan Fidel Castróról, mintha Európa és a nyugati világ liberálisai súlyos amnéziába estek volna. Szégyenletes, hogy ma a liberális politikusok egyre inkább teret engednek a neomarxista áramlatoknak, és azok képviselőit tekintik szoros szövetségeseiknek. Embermilliók szenvedése készítet minket emlékezésre és emlékeztetésre, és óva int attól, hogy relativizáljuk a kommunizmus bűneit.

Tisztelt Országgyűlés! Ha a kommunizmus áldozataira gondolunk, eszünkbe juthat Placid atya, az ő életigenlése, bátor és vidám kisugárzása, amit még a kommunisták sem tudtak elvenni a gulág kegyetlen világában sem tőle. Ahogy egy interjújában fogalmazott,

a 2000-es évek végén azt mondta: „Az Úristennek van humora! A Szovjetunió tíz évig mindent megtett, hogy tönkretessen. Én mégis itt vagyok, de hol van a Szovjetunió?”

Különösen is megragadt bennem egyébként az a négy szabály, amit nevesített, ami a vezérelve volt a kényszermunkatáborban, és amit az életben maradás szabályainak nevezett. Engedjék meg, hogy ezzel fejezzem be a felszólalásomat, ezt a négy pontot itt hagyom mementóul:

„A szenvedést nem szabad dramatizálni! Nem szabad panaszkodni, mert attól gyengébb lesz az ember.

Az öröm szükséges a túléléshez. Ezért észre kell venni és tudatosan kell keresni az élet apró örömeit.

Nem vagyunk tökéletesek, de itt és most meg kell mutatnunk, hogy különbek vagyunk rabtartóinknál. Ez mozgósítja az életenergiákat.”

Utolsóként: „Akinak van hova kapaszkodnia, annak könnyebb. Mi hívők, ha a Jóistenbe kapaszkodunk, rájövünk, hogy Ő is akarja túlélésünket.”

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(10.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „Aktuális ügyeink” címmel a Fidesz képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra jelentkezett Halász János képviselő úr. Parancsoljon, oné a szó.

HALÁSZ JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! A kommunizmus áldozatainak emléknapja van ma. Többen megemlékeztek erről. A Fidesz-frakció ma a vértanúk emlékművénél tiszteleg az áldozatok emléke előtt; biztatok mindenkit a tisztelt Ház tagjai közül, hogy tegyék ugyanezt.

A napirend előtti felszólalásom más aktuális témát érint. Mint ahogy már a széles közvélemény is értesült, a bíróság százmillió forint kártérítést ítélt meg gyöngyöspatai cigány családok számára, mivel az indoklás szerint elkülönített oktatásban részesültek gyermekeik. 80 millió forintot Gyöngyöspata önkormányzata köteles fizetni, a fennmaradó részt pedig a jelenlegi fenntartó tankerület.

Ez a döntés igazságtalan, egyoldalú, túlzó és romboló. Igazságtalan, mert az egész települést bünteti. Romboló, mert a kártérítés kifizetése rövid időn belül Gyöngyöspata önkormányzatát a csőd szélére sodorná. *(Tordai Bence közbeszól.)* Az ítélet felelőtlen is, mert a százmillió forint nem békét és megnyugvást, hanem feszültséget hozna, és fenyegetné az elmúlt években kivívott társadalmi békét. Az ügy ráadásul éppen akkor pattant ki, amikor a cigány családok elindultak az életmódváltás útján, segély helyett munkából élnek, és igyekeznek rendesen nevelni gyermekeiket. Félt, hogy az ígértes folyamatot a bírói ítélet teljesen derékbe fogja vágni, és szembe fogja fordítani egymással a gyöngyöspataiakat. A felzárkóztatás és a szegregáció fogalmainak tudatos összekeverése tehát politikailag igazságtalan helyzetet hozott létre, ami után igazságot kell szolgáltatni. *(Tordai Bence közbeszól.)*

Tisztelt Ház! Tudjuk, hogy a bírói eljárást kezdeményező szervezetet Soros György pénzeli. Kezdetről tudjuk és mondjuk, hogy ők provokálták ki a gyöngyöspatai ügyet. A Soros-hálózat az, ami felkereste és felhergelte a roma családokat, hogy pereljék be az államot. A Soros-hálózat az, ami ilyen perekkel szembe akarja fordítani a magyarokat a romákkal. A Soros-hálózat az, ami akadályozza a roma családokkal való megegyezést arról, hogy oktatással és ne pénzzel kártalanítsák őket. A Soros-hálózat az, ami múlt vasárnap itt, Budapesten is tüntetést szervezett, hogy tovább szítsa a feszültséget Magyarországon.

A Soros-hálózat tehát szembe akarja fordítani a magyarokat a romákkal. Ezt csinálják Gyöngyöspatán és más településeken is. Ezt csinálják folyamatosan a parlamentben és Budapest utcáin is, és ehhez a baloldali pártokat is dróton rángatják. *(Arató Gergely közbeszól.)*

Üdvözljük, hogy a bíróság nem ősszel, hanem soron kívül, várhatóan áprilisban elbírálja az ügyet. A Fidesz-frakció bízik abban, hogy a Kúria áprilisi eljárásában érdemben vizsgálja majd a tankerület és az önkormányzat indítványait. A tavaszi tárgyalás azért is jó hír, mert a kérdésben nemzeti konzultáció is indul.

Tudjuk, hogy eddig is számtalan olyan indítvány volt a bíróság előtt, ami befolyásolhatta volna a döntést, de sem az első-, sem a másodfokú bíróság nem foglalkozott velük érdemben. Ilyen volt az az indítvány is, hogy azokat a diákokat, akik a bíróság szerint alacsonyabb minőségű képzésben részesültek, oktatással-képzéssel segítsék, de sajnos nem vizsgálták kellő mértékben azt sem, hogy az iskolába járás egyszerre jog és kötelezettség is. Ennek értelmében a sok igazolatlan hiánnyal rendelkező diákoknak aligha származhatott jogszerelemük az iskolában, ha be sem mentek oda.

A gyöngyöspatai többség azért is lehet joggal felháborodva, mert olyanok is kaphatnak kártérítést, akik arra kényszerítették a többséget, hogy kihátráljon a saját iskolájából. Meg lehetett volna kérdezni annak a 86 tanulóknak a szüleit például, akik ma reggel sem Gyöngyöspatára indultak az iskolába, mert kiszorultak az intézményből.

Tisztelt Ház! Az ügy a Soros-féle alapítványok számára csak ürügy. Hiszen ugyanolyan sémát követnek, mint más témákban: minél nagyobb politikai botrányt akarnak kelteni, és minél nagyobb kártérítést próbálnak az államtól kicsikarni.

Jól látható tehát, hogy nem a cigány embereket elkötelezetten, hosszú távon segítő szervezetekről van szó. Sajnos, tapasztalataink szerint ezek a Soros-szervezetek nem fognak addig nyugodni, míg valamilyen nemzetközi bírói fórum elé nem tudják majd vinni az ügyet. Világossá vált, hogy nem akarnak békés együttélést magyarok és cigányok között, és nem akarnak tisztességes, jó és igazságos válaszokat a meglévő problémákra. Az ő receptjük, hogy először tudatosan gerjesztenek egy konfliktust, majd harcba szelítik a cigányságot a többségi társadalommal szemben.

Ez tisztességtelen és elfogadhatatlan. Számunkra az a fontos, hogy az elmúlt években a cigányság többségének számára a segélyalapú életet felváltotta a munka- és a tanulásalapú élet. Nem engedhetjük, hogy

ezt a nehezen elért közös eredményt lerombolják. Kérjük ezért a kormányt, hogy tegyen meg mindent ennek megakadályozása érdekében. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzott napirend előtti felszólalásra a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Fontos elmondanunk, hogy sem Gyöngyöspatán, sem a többi településen, ahol ez az alapítvány megjelent, tulajdonképpen sosem az ottani közösség hívja meg ezt az alapítványt, ezt a Soros-szervezetet, hogy jöjjön oda, hanem ez a szervezet akaszkodik rá a helyi közösségekre. Ez a szervezet keres helyi konfliktusokat, hogy azokat még inkább ki tudja élezni, abból még inkább politikai konfliktust tudjon csinálni, és még inkább nemzetközi konfliktust tudjon csinálni, lehetőség szerint úgy, hogy minél nagyobb kártérítési összeget sajtól ki az államból, az önkormányzatból vagy a tankerületből.

Itt tehát egy jól láthatóan megszervezett akcióról van szó, amit maga Soros György is elismert, hiszen pár héttel ezelőtt egy videót tett közzé, melyben nemcsak ő, de a szervezetrendszerének több vezetője is megszólalt, amelyben kijelölte a következő konfliktusmezőt, hogy úgy mondjam, kijelölte a következő politikai küzdelem fő témáját, mégpedig ez a cigányság és magyarság közötti konfliktus fokozása, sőt még azt is elmondta, hogy láthatóan Magyarországon a romák integrációja nem elég jó, mert nem minden cigány ember tiltakozik a kormány ellen.

Szerinte tehát azt jelenti a romaintegráció, hogy a cigány emberek tiltakozzanak a kormány ellen, az ellen a kormány ellen, amire a képviselő úr is utalt, amelynek a munkája következtében, hála istennek, ma már egyre kevesebb cigány család van kitéve a szegénység kockázatának, aminek köszönhetően érzékelhető mértékben a cigány emberek között is a foglalkoztatottság nagyon nagy mértékben emelkedett, aminek köszönhetően az egyetemeken most már kétszer annyi cigány származású diák tanul, mint tíz évvel ezelőtt.

Mindezek az eredmények előremutató eredmények lennének. Amit a Soros-szervezet csinál, nem előre vezet, hanem csak pillanatnyi politikai hasznot akar szerezni, és Magyarországot akarja külföldön lejáratni; nem az ott élő emberek hosszú távú érdekét tartják szem előtt, csak és kizárólag a saját rövid távú politikai érdekeiket. Éppen ezért azokat az embereket vetik be ezekben a küzdelmekben, akik már kipróbált embereik más területen. Volt, aki korábban genderügyben volt kiváló szakemberük, hát, most ő is ott van Gyöngyöspatán; volt, aki migrációügyben volt számukra fontos mozgósító tényező, és a Keleti pályaudvar mellett szervezte a migránsok vonulását 2015-ben, ő is ott van most Gyöngyöspatán. Azokat az ügyvédek, azokat a médiumokat mind-mind-mind Gyöngyöspata köré szervezték, akik korábban akár

genderkérdésben vagy az erőltetett bevándorlás kérdésében ott voltak, és korábban is kipróbált ideológiai harcosok, akik valójában a nyílt társadalom eszme követésére szegődtek, és ha éppen most Soros György azt mondja, hogy a cigánykérdésből kell politikai hasznot húzni, akkor ott vannak Gyöngyöspatán és pereskednek.

És azt is elmondják, hogy az a céljuk, hogy minél több pert indítsanak és minél több perből minél többet külföldi bírói fórumok elé vigyenek. Az pedig már a tegnapi napon is szóba került, hogy ezeken a külföldi, pontosabban: nemzetközi bírói fórumokon hány olyan bíró van, aki korábban Soros György intézményrendszeréhez ösztöndíjjal vagy ottani oktatóként, de kapcsolatba került.

Január 30-án, tehát több mint 20 nappal ezelőtt a tankerület és az önkormányzat kiküldött egy levelet, pontosan azért, hogy minél hatékonyabban tudja megosztani a bíróság ítéletét azért, hogy tárgyalásokat kezdeményezzen az érintettekkel, hogy azt a kártérítést, aminek az összege százmillió forint nagyságrendű, ne készpénzben kapják meg ezek a családok, hanem képzés, foglalkozás, tréningek formájában.

Erre a több mint 60 kiküldött levélre három válasz érkezett eddig. Ez nyilván elég kicsi része a teljes felperesi körnek, de azt is láthatjuk, hogy korábban az alapítvány különböző belső fórumos bejegyzésekben kifejezetten agresszíven hívta föl a figyelmét a perben részt vevőknek, hogy senki külön ne tárgyaljon, senki külön egyezséget ne kössön, mert arról leveszik a kezüket.

(10.20)

Ugyanakkor fontos, hogy ebben az ügyben nemzeti konzultáció indult, hiszen Magyarországot ezek a szervezetek külföldi fórumok elé akarják és bizonyára fogják is citálni ezen ügy kapcsán, a magyar embereket, a magyar kormányt rasszistának, kirekesztőnek, idegengyűlölőnek megbélyegezve, mint ahogy ezt már megtették a bevándorlás kapcsán, amikor Magyarország megvédte a saját határait, ezt ők idegengyűlölőnek nevezték.

Ezért fontos a nemzeti konzultáció, hiszen abban tudtuk a bevándorlás kapcsán is mindenki számára egyértelművé tenni kifelé is, hogy itt a magyar emberek véleményéről van szó. Mindenki részt vehetett a nemzeti konzultációban, és most is egy mindenki számára megnyíló nemzeti konzultációban mondhatják el az emberek a véleményüket, a kormány pedig ehhez fogja illeszteni azokat a későbbi lépéseket, amelyeket megtesz. Ha megkapjuk a felhatalmazást az emberektől, utána tudunk jogalkotással is az ő érdekükben jogszabályokat alkotni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a napirend előtti felszólalások végére értünk.

Most soron következik a **költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról**

szóló 2017. évi CXXVIII. törvény, valamint az egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtésével összefüggő módosításáról szóló 2019. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló előterjesztés kivételes eljárásban történő, összevont vitája. Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány-előterjesztés T/9345. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk és minden érdeklődő számára elérhető.

Először az előterjesztő felszólalására kerül sor. Mielőtt megadnám a szót, tisztelettel felhívom a figyelmét, hogy a nyitőbeszédre, a vitában történő további felszólalására és az esetleges zárszó ismertetésére összesen 25 perces időkeret áll rendelkezésre.

Most pedig megadom a szót György István úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, akit abból az alkalomból is köszöntök, hogy igazából államtitkárként a szűzbeszédét fogja elmondani. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. GYÖRGY ISTVÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A közigazgatás alapvető célkitűzésének kell lennie, hogy az ügyfeleket szolgálja, és az ügyfelek bizalommal fordulhassanak a közigazgatási szervek, a közigazgatásban dolgozók felé. Miközben ez magától értetődik, pontosan tudjuk, hogy ez nagyon sokáig nem így volt, az állampolgárok gyakran nem jó érzéssel léptek be egy-egy hivatal kapuján, ha ügyeket kellett intézniük. Mindez nemcsak az 1990 előtti időszakot jellemezte, hanem sokáig a rendszerváltást követő éveket, évtizedeket is, érdemi változások, érdemi előrelépés nélkül.

2010-et követően következett be a szemléletváltás a hazai közigazgatásban, hogy végre nem az ügyfél van a hatóságért, hanem a hatóság feladata, hogy kiszolgálja az ügyfeleket, és valódi közigazgatási szolgáltatásokat nyújtson számukra. Ennek a szemléletmódváltásnak az érvényesülését szolgálta 2011-től a kormányhivatali rendszer létrehozása, a közigazgatási szervek összevonása, 2013-tól a járási hivatali rendszer kialakítása és 2013-tól napjainkig a kormányablakrendszer kiépítése, amely most már több mint 300 helyen biztosít szolgáltatásokat, ahol új ügyintézési modellel találkozhattak és találkozhatnak mára szerte az országban az ügyfelek.

Tisztelt Országgyűlés! Természetesen a közigazgatás átalakításának nem csak egyfajta módja van, számos különböző hazai és nemzetközi irányzat létezik. A jogfejlesztésben részt vevő szakemberek, jogászok, egyetemi szakemberek, bírósági gyakorlattal rendelkezők is segítik ezt a munkát, és igyekszünk javaslatokat, módszereket, alternatívákat megfogalmazni, hogy hogyan érdemes az ország közigazgatását kialakítani és működtetni. Időnként nem könnyű ezek közül a javaslatok közül a legjobbat kiválasztani, a legjobb döntést meghozni, mellyel biztosítható, hogy valamennyi ügyfél számára könnyebbé váljon az ügyintézés, és minden releváns szempontot figyelembe vegyünk.

Mindenképpen érdemes ugyanakkor a meghozott döntéseket monitorozni, a hatásokat megvizsgálni annak érdekében, hogy a döntések ténylegesen

megvalósíthatóak legyenek, és a jogalkalmazók is élni tudjanak velük, valamint egyúttal a jogszolgáltató hatóságok működőképessége is biztosított maradjon. Jelenleg is zajlik egy ilyen folyamat a közigazgatás fejlesztése keretében, annak vizsgálata, hogy hogyan biztosíthatjuk az ügyfelek részére, hogy ügyekben mielőbb korábbi terminológiával jogerős, új terminológiával végleges és végrehajtható döntésekhez jussanak, és ezt milyen közigazgatási, illetve igazságszolgáltatási keretek között tudják megvalósítani.

A mostani felülvizsgálat eredménye ezen rövid, mindössze pár szakaszból álló törvényjavaslat, amely az Országgyűlés által 2019 decemberében elfogadott, az egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtésével összefüggő módosításáról szóló 2019. évi CXXVII. törvény felülvizsgálatát, valamint ezzel összefüggésben a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény módosítását célozza.

A jogorvoslati eljárások esetében így célkitűzés, hogy azokra a lehető legegyszerűbb eljárási szabályok keretei között kerüljön sor, kerülve a feleslegesen bonyolult szabályozásokat. Természetesen igaz ez a keresetlevelek bírósághoz történő felterjesztésére is; miközben a kormányhivatali rendszeren belül indokolt, hogy a járási, fővárosi kerületi hivatal döntésével szemben benyújtott keresetlevél a fővárosi és megyei kormányhivatal útján kerüljön a bírósághoz benyújtásra, hiszen így a kormányhivatal mint felügyeleti szerv a megfelelő szakapparátusával át tudja tekinteni a keresetlevélben foglaltakat az alapjárási dokumentumaival együtt, és szükség esetén felügyeleti intézkedésként maga is gondoskodhat a döntés megváltoztatásáról, megkímélve ezzel az ügyfeleket a bírósági eljárástól.

Ugyanakkor az már talán bürokratikus túlzásnak is mondható, hogy a megyei szinten meghozott döntéseket egészen a minisztériumokig kelljen felterjeszteni, és a minisztérium közreműködésével kerüljenek benyújtásra azok a bírósághoz. Minden ilyen típusú szabályozás korrigálását, az eljárások egyszerűsítését szolgáló döntést támogatunk, és tisztelettel kérem a tisztelt képviselő hölgyeket és urakat is ezek támogatására.

Tisztelt Országgyűlés! Az egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtésével összefüggő módosításáról szóló törvényben 2020. március 1-jével a szülő-gyermek kapcsolattartás végrehajtásával összefüggő ügyek átadásra kerülnek a gyámhatóságoktól a bíróságoknak. A változtatást az indokolta, hogy a kapcsolattartási ügyek végrehajtásának több mint 90 százaléka a gyámhatósági döntéseket követően is bíróságra került, a végső, a felek által ténylegesen elfogadott döntéseket a bíróságok hozták meg eddig is, így egyszerűsíthetők és gyorsíthatók és a gyermekek érdekét szolgálják ezek az eljárások.

Mindezekhez a változtatásokhoz indokolt ugyanakkor törvényben rendezni azt is, hogy a bíróság illetékességét kizárólag a gyermek lakó- és tartózkodási helye határozza meg, továbbá azt, hogy a bírósági eljárásban a gyámhatósági eljárásokhoz hasonlóan illesse meg az érintett felet, szülőt a költségfeljegyzési jog, azaz a felmerülő költségeket az állam előlegezze meg

annak a félnek, amelyet a bíróság a perköltség megfizetésére kötelez. Annak az ügyfélnek, amelyet a perköltség megfizetésére kötelez a bíróság, kell majd végül az állam által megelőlegezett költségeket és az illetéket megfizetni.

Tisztelt Országgyűlés! A most benyújtott törvényjavaslat kivételes eljárásban való tárgyalását az indokolja, hogy a törvényjavaslat hatálybalépését 2020. március 1-jéig biztosítani szükséges. Ugyanakkor mindez azt is jelenti, hogy az állam így képes megalapozott, megfontolt döntéseket hozni, kellő felkészüléssel biztosítva egy-egy intézkedés érvényesüléséhez. Mindezekhez kérem a tisztelt képviselő hölgyek és urak, illetve a tisztelt Országgyűlés támogatását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

(10.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt államtitkár úr, megköszönöm önnek mint előterjesztőnek a felszólalását. Tájékoztatom, hogy a vitában történő további hozzászólására és a vita végén a zárzó elmondására 17 perc 22 másodperc áll majd rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Salacz Lászlónak, a Törvényalkotási bizottság előadójának. Tizenöt perces az időkeret. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2020. február 24-én tartott ülésén megtárgyalta a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény, valamint az egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtésével összefüggő módosításáról szóló 2019. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló T/9345. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 30 igen szavazattal, nulla nem és 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő javaslat célja a közigazgatási, valamint a bírósági döntések meghozatalának rendezése annak érdekében, hogy az állampolgárok minél hamarabb rendezhessék hatósági ügyeiket, illetve jogvitáikat. Az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtését szolgáló törvény oly módon módosította a közigazgatási perrendtartásról szóló törvényt, hogy a közigazgatási döntésekkel szemben benyújtott keresetleveleket az illetékes bíróságra a felülvizelési szerv útján kell felterjeszteni. A módosítás szerint a járási, illetve a fővárosi kerületi hivatali döntésekkel szembeni keresetlevelek a kormányhivatalok útján kerülnek továbbításra a bírósághoz. 2020. március 1-jétől azonban számos feladat- és hatáskör kormányhivatali szinten kerül majd ellátásra, azaz a döntések jelentős része a kormányhivataloktól felülvizelési szervként a minisztériumokhoz kerülne. A benyújtott javaslat ezért rögzíti, hogy a hatósági döntésekkel szembeni

keresetlevelet és a védiratot az eljáró hatóság közvetlenül a bírósághoz továbbítja.

Tisztelt Képviselőtársaim! 2020. március 1-jével a kapcsolattartás végrehajtásával összefüggő ügyek átadásra kerülnek a gyámhatóságoktól a bíróságok részére. Mindezt indokolt törvényben rendezni, hogy a bíróság illetékességét kizárólag a gyermek lakó- és tartózkodási helye határozza meg. A javaslat előírja továbbá, hogy a bírósági eljárásban megilleti az érintett felet, a szülőt a költségfeljegyzési jog.

Tisztelt Ház! Az elhangzottakra tekintettel a benyújtott törvényjavaslat támogatandó. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padso- raiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom a figyelmüket, hogy a frakcióknak 30-30 perc, a független képviselőknek pedig összesen 8 perc áll a rendelkezésükre. A felszólalások első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, melyben a vezérszónokok ismertetik a frakciójuk álláspontját.

A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Kovács Zoltán képviselő úr. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! A T/9345. számú, előttünk fekvő törvényjavaslatlal kapcsolatosan a frakció álláspontját ismertetem, de mielőtt ezt megtenném, szeretnék György István barátomnak és egykori képviselőtársamnak gratulálni ehhez a nehéz feladathoz. Olyan emberről van szó, aki polgármesterként, képviselőként és kormány megbízottként is bizonyított már. Jó munkát kívánok neki az elkövetkezendő időszakban. *(Dr. György István: Köszönöm szépen.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! A költségmentesség és költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló '17. évi CXXVIII. törvény, valamint az egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtésével összefüggő módosításáról szóló 2019. évi CXXVII. törvény módosítása során valóban sürget bennünket az idő, hiszen március 1-je már itt van a nyakunkon, és addig szükséges az elsődlegesen technikai, kisebb részben tartalmi módosításokat elvégezni, hogy az eljárások egyszerűsödjenek. Ez egy folyamat része, tisztelt képviselőtársaim, hiszen 2011 óta az integrált területi közigazgatás megteremtésével, majd az eljárások egyszerűsítésével, több mint 250 törvény deregulációjával, illetve egyszerűsítésével jutottunk el oda, hogy a közigazgatásban megteremtődtek a feltételek az egyfokú fellebbezéshez, mely szerint az elsőfokú eljárásban meghozott döntések közvetlenül a bíróságra kerülhetnek, amennyiben az ügyfelek jogorvoslat szükségességét érzik.

Ez egy nagy ugrás ebben az eljárási rendben. Nyilván majd a gyakorlat kidolgozza, hogy miként fog ez érvényesülni, de ehhez az is szükséges, hogy olyan határozatok kerüljenek a bíróságok elé, amelyek megállják a helyüket.

Nyilvánvalóan szükséges az elsőfokú ügyintézői kar megerősítése. Amennyiben ez nem mindenhol lehetséges a 197 járásban, azzal, hogy sok hatáskör a kormányhivatalokhoz visszakerül - és ezen törvényjavaslat ezt a módosítást célozza -, lehet a korábbi, többségében minisztériumi felülvizsgálat helyett helyben, úgy mond a kormányhivatali körben ezeket a feladatokat korrigálni, amennyiben szükség van rá, illetve finomítani adott esetben az elsőfokú döntéseket. Ezt követően kerülhet sor aztán a bírósági felülvizsgálatra, amennyiben úgy látják. A korábbi három lépcső helyett most két lépcsőben kerül sor erre, megfelelő határidőt biztosítva az ügyfeleknek, illetve az eljáró szerveknek, de mégis egyszerűsödik a helyzet.

Ami a kapcsolattartást illeti, tisztelt képviselőtársaim, már eddig is a végrehajtási ügyeket a kapcsolattartási ügyekben jelentős többségben a bíróságoknál végezték az ügyfelek, tehát ott dőlt el a végleges döntés. Most az új javaslat szerint idekerül, és ehhez szükséges technikai módosítás, amely a költségfeljegyzést érinti, hogy ahol egyébként az ügyfelek eljárása nem tárgyi illetékmentes, hanem költségek merülnek fel, azokat nem előre dönti el az eljáró szerv, hanem utólagosan, a pernyertesség arányában dönt erről.

A javaslat felsorolja, hogy mely ügytípusok tartoznak ide a nemperes, valamint az egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló törvény alapján, és ennek következtében egy világos eljárási sort biztosít az ügyfelek számára ahhoz, hogy már a peres eljárás előtt tudják, hogy mi vár rájuk az elkövetkezendő időszakban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő javaslat szerint a jogorvoslat eddigi gyakorlatában gyakorlatilag minimális mértékben kerültek a bíróságra ügyek abból a több mint 20 millió közigazgatási ügyből, amely a területi közigazgatásban megjelenik. Ha ebből levesszük a 7-8 millió okmányügyet, akkor is marad még 15 millió ügy, és vélhetően, ha a hatáskör címetjei, az elsőfokú járási hivatalok, illetve a kormányhivatalok jól járnak el, akkor nem rontják a statisztikát, nem növelik azon ügyek számát, amelyek eddig a jogorvoslat tekintetében a bírósághoz kerültek; úgy gondolom, hogy a minőségi munka garanciája az ott meglévő szaktudás. Ami pedig majd a bíróságra kerül, ott a bíróság fog dönteni a további eljárási cselekményekről, illetve magáról az eljárásról.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezt az elsődlegesen technikai, bizonyos tekintetben tartalmi módosítást ajánlom az önök figyelmébe. Kérem, támogassák; a Fidesz-frakció támogatja a kormány előterjesztését. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

(10.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Gyüre Csaba képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Őné a szó.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A közigazgatási rendszer elmúlt

évtizedi átalakításával kapcsolatosan meglehetősen sok kritikát fogalmazott meg a Jobbik Magyarországért Mozgalom. Elmondtuk, hogy milyen szempontok alapján, és mi az, amit nem szerettünk volna megvalósítani. Nyilván ezek a kétharmados többség által keresztülmentek az elmúlt időszakban, és ezek megvalósításra kerültek.

Jelen törvényjavaslat azonban egy olyan javaslat volt, amelynek a sürgősségi idehozatalát a Jobbik Magyarországért Mozgalom is megszavazta. Nyilván az előttem szólók is említették, hogy elsősorban nagyrészt technikai módosítások vannak ebben a törvényjavaslatban, illetve, mivel egy törvény, amelyet ez módosít, 2020. március 1-jén lép hatályba, ezért nyilván nem célszerű az, hogy olyan részek is hatályba lépjenek, amelyek rögtön módosításra kerülnének. Azért az a jogalkotásnak eléggé, hogy úgy ne mondjam, a csődje, ha egy-két hét múlva már módosítjuk azokat a szabályokat. Nyilván célszerű az, hogy ilyenkor ezek a módosítások még a hatálybalépés előtt bekerüljenek a törvénybe, és már a módosított szövegek kerüljenek ki, azok lépjenek hatályba, és azok kerüljenek alkalmazásra. Nyilván ezt a célszerűséget látva a Jobbik Magyarországért Mozgalom is a sürgősségi eljárást támogatta.

György István államtitkár úr a nyitóbeszédében elmondta, hogy az ügyfeleket kell hogy szolgálja a közigazgatási rendszer, az államigazgatási rendszer, és hogy ez nem így volt régen. Valóban van átalakulás az elmúlt 30 évben, és tényleg, valóban szükséges az, hogy elsősorban az ügyfeleket részesítsük előnyben, illetve ne úgy érezzék magukat az ügyfelek, hogy egy hatósághoz lépnek be, aki bármilyen formában diktálni akar, és a törvényeket akarja ráerőltetni az illetőre, hanem tényleg partnerként kezeljék, és ebben nagyon fontos az előrelépés, amely egyébként meg is figyelhető a rendszerváltás óta folyamatosan. Tehát valóban nagyon nagy igazság az, hogy a hatóság van az ügyfelekért, és nem az ügyfelek vannak a hatóságért.

De szerintem nemcsak az ügyfeleket kell megbecsülni, hanem az itt dolgozó köztisztviselőket is meg kell becsülni. Kovács Zoltán képviselőtársam elmondta, hogy nagyon fontosnak tartja az ügyintézői kar megerősítését. Azt gondolom, hogy az ügyintézői kart akkor lehet legjobban megerősíteni, ha megbecsüljük őket. Megbecsüljük őket az anyagiakkal, és nem úgy, hogy azt látjuk, hogy bizonyos kormányablakoknál egyszerűen már nem tudnak ügyintézőt beültetni az ablakok mögé, mert ennyi pénzért, ilyen jövedelemért nem mennek el a dolgozók. Ha őket megbecsüljük, akkor nyilván nem lesz ilyen probléma. És azt is nyilván el kell kerülni, hogy ne kontraszelektáltan kerüljenek oda dolgozók, hanem tényleg olyanok kerüljenek oda, akik megfelelő végzettséggel rendelkeznek, megfelelő képzettséggel, gyakorlattal rendelkeznek. Ez egy nagyon fontos szempont. Ezt viszont csak akkor tudjuk elérni, ha megfelelően megbecsüljük őket, tehát nagyon fontosnak tartom ezt a szempontot is, ami eddig itt ezekkel kapcsolatban nem hangzott el.

Az alapvető érdek a közigazgatási eljárások során a gyorsaság és az egyszerűség. Nyilván folyamatosan, mióta a Jobbik az Országgyűlésben van, folyamatosan

mondjuk, amikor ez a témakör felmerül, és hivatkozunk nyugat-európai mintákra, hogy Nyugat-Európában milyen egyszerű az ügyintézés, milyen pillanatok alatt tudnak elintézni dolgokat, és nyilván itt is az a cél, hogy minél egyszerűbben és minél gyorsabban tudják elintézni ezeket az ügyeket az állampolgárok Magyarországon. Nyilván látjuk azt, hogy történtek ebben előrelépések, és ezt a jogszabályt is azért támogatja a Jobbik Magyarországért Mozgalom, mert ez is egy olyan jogszabály, amely ebben is, nem sokat, de amennyi ebbe belefért, annyi előrelépést tartalmaz. Tehát itt előrevetítve, a Jobbik Magyarországért Mozgalom ezt támogatja.

Nyilván az, hogy a közigazgatási szervtől minél hamarabb kerüljön a bíróság elé az ügy, ez is egy fontos érdek, hiszen magát az eljárást lebonnyolítását gyorsítja; amikor itt meghatározzuk és egyszerűbbé tesszük az ügyek áthelyezését a bíróságra, az iratok megküldését, az mindenféleképpen pozitív előremozdulás.

Szintén pozitívnak tartjuk ebben a törvényjavaslatban azt is, hogy a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása iránti nemperes eljárások bekerülnek a költségfeljegyzési jog alá. Nyilván az lenne a legcélszerűbb, ha ezek az eljárások teljesen költségmentesek lennének, és nem csak költségfeljegyzéssel, hiszen minden ilyen esetben valamelyik félnek viselnie kell majd a perköltséget, illetve azokat a költségeket, amelyek felmerülnek. Itt fel van sorolva az 1. §-ban elég sok tárgykör, és tudjuk jól, hogy nagyon sok költséggel jár akár egy származási per, de sok más per is vagy nemperes eljárás is, ami felsorolásra kerül, az jelentős költségekkel jár, de mindenféleképpen pozitív, hogy itt a költségfeljegyzési jog közé újként bekerült a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása iránti nemperes eljárás is.

Mindezek alapján én azt látom, hogy támogatható a törvényjavaslat, alapvetően tehát technikai jellegű, illetve apróbb módosításokat tartalmaz, és ezért támogatjuk. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Varga László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Megint egy olyan javaslat van előttünk, ami még 24 órája sem fekszik a Ház előtt. Államtitkár úr mondott néhány szempontot, ami alapján a sürgősségi megvitatása ennek a javaslatnak indokolt, azonban nyilván nem csak egy területet érint ez a javaslat. Van, ami ebben támogatható, és van, ami azért némi aggályt vet fel az ellenzéki képviselők és az MSZP frakciója részéről is.

Egyrészt, még ha sürgős is egy-egy ilyen javaslat, én azt gondolom, hogy elegendő lenne nem pár percet a határidő előtt benyújtani. Alapvetően két területet érint a javaslat, ahogy már elhangzott korábban, tehát a kapcsolattartási határozat végrehajtásával kapcsolatos eljárást, és ami számomra nyilván aggályosabb, van

itt egy határidő-módosítás: a közigazgatási szerv számára van meghatározva nyilván határidő a határozat ellen beadott bírósági keresetlevél bíróságra való felterjesztésére.

Nézzük először az egyiket, a kapcsolattartási határozatok kérdését. Nyilván sokszor előfordulhat, hogy az ilyen határozatokban lefektetett kapcsolattartás szabályait nem tartják be a felek vagy valamelyik fél nem tartja be. Ebben az esetben a bírósági határozat végrehajtását lehet kérni, mint elhangzott, polgári nemperes eljárásban. Az ezzel kapcsolatos részletszabályokat szabályozta ez a bizonyos 2019. évi CXXXVII. törvény. Ebben egy hibát ejtettek önök, és nyilván ezt kívánják orvosolni, részben ezzel a ma előttünk fekvő jogszabály-módosítással, amit értek, de ettől ez mégiscsak egy hiba.

A másik elem, és hadd emeljek ki akkor egy pozitív, támogatható dolgot, nyilván itt a költségfeljegyzési jog, amely új elemként jelenik meg a ma előttünk lévő törvényjavaslatban; a kapcsolattartási határozat végrehajtására irányuló eljárás feleit illeti meg ez a költségfeljegyzési jog. Ez nyilvánvalóan egy előrelépés, ezért mondom, hogy ambivalens egy picit az érzésünk, mert van a javaslatban olyan elem, ami támogatható, ez az elem az.

Ugyanakkor a keresetlevél közigazgatási bírósághoz való továbbításának szabályait is érinti ez a javaslat. A hatályos szabályok szerint, ha a közigazgatási szerv döntése jogszabálysértő, ellene bírósághoz lehet fordulni. A keresetlevelet a közigazgatási szervhez kell benyújtani, amely ezt 15 napon belül továbbítja a bírósághoz. Ha több közigazgatási szerv jár el, akkor 5 plusz 21 napos szabály érvényesül. Az elsőfokú szervnek 5 napon belül kellett a másodfokon eljáró szervnek elküldenie, melynek további 21 napja volt a bíróságra küldéshez.

(10.50)

Ezt módosították egy másik törvénnyel 8 plusz 21 napra, hogy egészen pontos legyek, de ez a mai javaslat azt mondja, hogy alapesetben is 30 nap álljon rendelkezésre a keresetlevél továbbítására. Ha fellebbezés miatt több szerv járt el, akkor viszont 15 plusz 30 napig is elhúzható a továbbítás.

Összefoglalva: vannak támogatható elemek is ebben a javaslatban, de azt, hogy adott esetben 45 nap is eltelhet, míg egy jogszabálysértő közigazgatási döntés kapcsán valakinek az ügye bíróságra jut, nem lehet ilyen módon támogatni. Nem is beszélve arról, hogy ha beleszalad egy hosszabb időintervallumba, adott esetben a nyári ítélezési szünetben, akkor még tovább nyúlhat az az idő, amíg ő igazságot kap a problémájára.

Ezt tehát mi nem tudjuk támogatni, különös tekintettel arra, hogy erre a magyarázat csak egy lehet, hogy egész egyszerűen nincs elég munkatárs a közigazgatási szervekben, a kormányhivatalokban, és vélhetően úgy látják, hogy ezt a munkát az előző jogszabályban meghatározott határidőn belül nem tudják elvégezni. Szerintünk ebben benne van az elmúlt tíz év kormányzásának folyamata is. Álláspontunk szerint ezeknek a munkavállalóknak is megfelelő munkakörülményeket, megfelelő bérezést kell biztosítani,

hogy megfelelő létszámban tudják elvégezni az állampolgárok számára nagyon fontos munkájukat. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Arató Gergely képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Ön a megszokott lózungokkal kezdte, amelyek arról szóltak, hogy az államigazgatásban is 2010 előtt minden szörnyű volt, 2010 után pedig minden tökéletes, miközben érdemdús polgármesterként ön is jól tudja, hogy 2010 előtt a közigazgatási ügyek jelentős részét az önkormányzati hivatalok intézték. Már csak ezért sem lehet önmagában a kormányváltástól ilyen csodálatos eredményt várni.

S abban is bizonyos vagyok, hogy mint azóta a közigazgatásban is eltöltött, egyébként nagy tekintélyű vezető azt is tudja, hogy a jelenlegi közigazgatási rendszer sem a mosoly országa, ott sem minden tökéletes. S hogy fogalmazzak nagyon finoman: az, hogy 2010 előtt minden a hivatal kedvéért volt, azóta viszont minden az ügyfelek kedvéért van, finoman szólva sem állja meg a helyét. Éppen ez a törvényjavaslat mutatja azt, hogy pont az ügyfél szempontja az, ami a legkevesebbet számít önöknek akkor, amikor a közigazgatás rendszeréről van szó.

Az, hogy mennyire átgondolt, szisztematikus, módszeres és kiszámítható ez a fejlesztés, a közigazgatás átalakítása, éppen ez a példa kiválóan mutatja. Ha emlékeznek, idehoztak a parlament elé egy olyan törvényjavaslatot valamikor decemberben, akkor is rövid határidőkkel és érdemi előkészítés, szakmai egyeztetés, érdemi indoklás és hatástanulmány nélkül, amivel egy csomó helyen belenyúltak a közigazgatási rendszerbe, és ezen túl is foglalkoztak mindennel a munkaügyi bírói ág megszüntetésétől a bírók béremelésén keresztül egészen valóban a közigazgatás ügyeiig, majd ez a törvény még hatályba se lépett, de máris megérkeznek a következő törvényjavaslattal, amelyben azt a törvényjavaslatot kiegészítik. Ezek a problémák decemberben nem léteztek? A karácsonyi szünet alatt jelentek meg az eljárásokkal kapcsolatos problémák? Akkor kezdtek el sorban állni a kormányhivatalokban az ügyfelek, hogy ilyen vagy olyan változtatást akarnak?

Nyilvánvalóan nem erről van szó, hanem arról, hogy ötletszerűen, kapkodva, tűzoltó jelleggel zajlik a közigazgatás átszervezése. Miközben ha van olyan rendszere a társadalomnak - talán az oktatáson kívül -, amely nagyon rosszul bírja ezt a típusú kapkodó átalakítást és átszervezést, az pont a közigazgatás rendszere. Egyszerűen a közigazgatás ethosza is azt követelné meg, hogy kiszámítható módon, hosszú távon, tartósan történjenek a változások. Ez szolgálja elsősorban az ügyfelek érdekét, ebből lesz minőségi munka, és ez teszi kiszámíthatóvá az ügyét intézni akaró vagy jogkereső államtitkár... - államtitkár? államtitkároknak is persze fontos, de én most állampolgárokra gondoltam -, tehát állampolgárok számára is azt, hogy tudják,

hogyan működik a közigazgatás, és mikor milyen ügyekben hova kell fordulni.

Összefoglalva azt tudom mondani, hogy ennek a törvényjavaslatnak, miközben érzékeljük, hogy számos ponton jó szándékkal kíván megoldani bizonyos problémákat, van egy sor súlyos problémája. Először is nem derül ki, és erre sajnos az expozéból sem kaptunk érdemi választ, hogy mi indokolja a sürgősséget, ezt a statáriális tárgyalást, hogy hétfőre benyújtották a törvényjavaslatot, kedden tárgyaljuk, vasárnap hatályba lép. Mi teszi ezt indokolttá, mi ebben ennyire sürgős? Mi az, amit nem lehetett volna már decemberben is az Országgyűlés elé hozni, vagy mi az, ami nem érne rá április 1-jén hatályba lépni?

Az sem világos pontosan, bár ebben az államtitkári expozé adott némi eligazítást, hogy mik a törvényjavaslat céljai. Az indoklásból, amit rendkívül szűkre szabottan sikerült megfogalmazni, ez sem derült ki, bár az expozé alapján most már egy kicsit világosabban látunk.

Nyilvánvalóan kritikus pontja ennek a törvényjavaslatnak az, amelyik a bíróság hatáskörébe utalja a kapcsolattartással kapcsolatos ügyek elrendezését. Itt államtitkár úr elmondta az érvek egyik részét, amelyek e mellett a megoldás mellett szólnak, hogy ez egy gyorsabb, egyszerűbb eljárást tesz lehetővé. Ugyanakkor más oldalról kikapcsolja a gyámhatóságokat ebből az eljárásból, azt a szakértelmet és helyismeretet, ami a gyámhatóságokban megvan és a bíróságokban nincs meg, és innen kezdve ezeknek az ügyekben az elrendezésében nem lehet igénybe venni. Nem tudjuk, hogy pontosan hány ügyről van szó, nem tudjuk, hogy ez milyen terheléscsökkenést okoz a gyámhatóságoknál, és nem tudjuk, hogy milyen terhelésnövekedést okoz a bíróságoknál. Nem tudjuk azt, hogy milyen módon fogják a bíróságok elbírálni ezeket az ügyeket a gyámhatóság előzetes eljárása nélkül, tulajdonképpen hogyan fog ez a dolog történni.

Nem lehet kijelenteni, hogy ez egy káros változás, azt lehet kijelenteni határozottan, hogy nem tudjuk, milyen hatása lesz, mert nem végezte el a kormány a házi feladatát. Nem megfelelő előkészítés és egyeztetés után hozta ide ezt a javaslatot, nem adott megfelelő indoklást, és nem mérte föl ennek a javaslatnak a hatásait. Él az ember azzal a gyanúperrel is, hogy esetleg arról van szó, amit képviselőtársam már említett, hogy az elhibázott közszolgálati jogviszonyváltás után - tudják, ez volt az, amikor elmondtuk itt a parlamentben is, hogy súlyos hatása lesz annak, hogy el akarják vonni a közigazgatásban dolgozók számos jogát egy bizonytalan béremelés ígérete mellett; sajnos igazunk volt, sajnos az derült ki, hogy több ezer jó szakember hagyta el a közigazgatást e döntések következtében -, tehát élünk azzal a gyanúperrel, hogy egyszerűen arról van szó, hogy a kormányzat mivel nem képes biztosítani a megfelelő szakképzett munkaerőt a közigazgatás területén, és azt is tudjuk, hogy a gyámhatóságok ebből a szempontból különösen kritikus helyzetben vannak, szeretné a feladatot áttolni a bíróságokra.

De nem tudjuk, hogy a bíróságok ehhez mit szólnak, nem tudjuk azt, hogy ott megvan-e erre a kapacitás, és éppenséggel a bíróságok sem arról híresek, hogy

ott gyorsan és hatékonyan tudnak elrendezni ügyeket, vagy hogy ott fölösleges kapacitás lenne.

Érdemes ugyanakkor megemlíteni, hogy a javaslat számos szakmai elemében támogatható és pozitív elemeket is tartalmaz. Mindenképpen ilyen a költségfeljegyzési jog kiterjesztése a kapcsolattartás végrehajtására vonatkozó eljárásokra, ilyen a keresetlevél beadására vonatkozó szabályok egyszerűsítése vagy egyáltalán a kapcsolattartás szabályainak megszegésére vonatkozó eljárással kapcsolatos részletszabályok. Ezek a mi szakmai álláspontunk szerint is jól kidolgozott és támogatható javaslatok lennének.

Ugyanakkor összességében mégiscsak azt tudom mondani, hogy mivel nem megfelelő egyeztetés után, a hatások bemutatása nélkül, rohamtempóban került ide ez a javaslat, a támogatható elemei ellenére sem fogjuk tudni ezt a Demokratikus Koalíció nevében elfogadni. Sajnáljuk, mert ez egy olyan ügy, amiben ha megfelelő időt szán az előkészítésre a kormány, akkor létrejöhetett volna egy széles szakmai és politikai konszenzus is. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség 2 perces felszólalásokra. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Most a további képviselői felszólalások a fennmaradt időkeret terhére hangozhatnak el. Megkérdezem, hogy kíván-e élni ezzel valaki. *(Jelzésre:)* Az LMP képviselőcsoportjából Keresztes László Lóránt képviselő úr, a képviselőcsoport frakcióvezetője jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mi úgy gondoljuk, hogy ez egy olyan technikai jellegű módosítás, amely kapcsán nem ildomos hosszabb vitát indítani, de az elhangzottakra mindenképpen szeretnék röviden reagálni.

Államtitkár úr bevezetője valóban elég messziről indult és elég nagy ívű volt, s érdekes gondolatok fogalmazódtak meg bennem, még ha nem is konkrétan a jogszabállyal összefüggésben.

(11.00)

Egész pontosan megalapozott és megfontolt döntésekről van szó. És egyébként magának a jogalkotásnak meg a jelenlegi javaslatnak az idekerülése kapcsán és a kormány jogalkotási minősége kapcsán Gyüre Csaba képviselőtársam nagyon jó kritikát fogalmazott meg; mi látjuk ennek a rendszernek a súlyos problémáit. És azért arra is felhívnam a figyelmet, ha már a kormány jogalkotásáról és előterjesztéseiről beszélünk, hogy épp a napokban került az Országgyűlés elé egy olyan törvény, ami azt célozza, hogy az önök által kialakított jogi környezetben meghozott jogerős bírósági döntések végrehajtását akadályozza meg. Tehát én azt gondolom, hogy ez mindent elmond nagyjából, hogy a kormány mennyire veszi komolyan a jogalkotást, és mennyire veszi komolyan azt a jogi környezetet, amit ő maga hozott

létre. Tehát megfontolt és megalapozott döntésekről itt semmiképpen nem beszélhetünk.

Valóban, itt az a helyzet, hogy az említett jogszabály, a 2019. évi CXXVII. jogszabály még hatályba se lépett, és annak a módosítása kerül elé, és itt nyilván fel kell hívunk a kormány figyelmét arra, hogy ha a törvényalkotás folyamatában betartanak a jogszabályi és szakmai egyeztetésre vonatkozó körülményeket és feltételeket, akkor nem kerülnek talán ilyen helyzetbe, hogy egy még hatályba sem lépett jogszabályt kell most ilyen rohamtempóban módosítani.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Nyilván azt is el kell mondani, hogy ez a törvényjavaslat, ami elé került, ez sem került társadalmi egyeztetésre, az előírt egyeztetések itt sem történtek meg, és nyilvánvalóan azok a jogos kritikák is helytállóak, amelyeket Arató képviselőtársam is megfogalmazott, nem tudjuk pontosan, hogy mi lesz ennek a hatása.

Salacz képviselő úr hozzászólásában a Törvényalkotási bizottság álláspontját ismertette, felhívta a figyelmet arra, hogy a cél az indokolás szerint is az, hogy az állampolgárok minél hamarabb rendezhessék az ügyeket, ugyanakkor ez a javaslat éppen ezzel ellentétes az időtartamok tekintetében, egy nagyobb időtartam bevezetése történik meg, tehát itt az indokolás nem igazán koherens azzal, amit maga a jogszabály előterjeszt. Ugyanakkor azért látva a rendszer problémáit és sajátosságait egyébként ez a határidő vagy időtartam-növekmény még szakmailag indokoltnak is tekinthető.

De a legfontosabb gondolat mégis az itt a közigazgatás kapcsán, hogy rendkívül fontos rendszerről van szó, és rendkívül fontos, hogy ez a rendszer az állampolgárokat ki tudja szolgálni, és sajnos valóban nagyon komoly problémákkal küzd, és nem is feltétlenül leginkább a szabályozás oldaláról, mint valóban, amit több képviselőtársam elmondott, a munkaerő oldaláról. Tehát óriási az elvándorlás az ágazatból, és rendkívül komoly problémát jelent, hogy sem az anyagi, sem a munkakörülményekre vonatkozó megbecsülést nem kapják meg az itt dolgozók, és ezért alakulhatott ki az a borzalmas munkaerőhiány, ami jellemzi egyébként a közigazgatást, és ami kihat az állampolgároknak, a magyar embereknek a mindennapjaira és az ügyintézéseire.

Én azt gondolom, hogy ha a kormány felelősen ebben a kérdésben valóban egy javulást szeretne előidézni, akkor mindenképpen ezzel a problémával kell szembenézni, és meg kell becsülni anyagilag és minden szempontból azokat az embereket, akik a közigazgatásban vállalnak munkát. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm a képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem a képviselőtársaimat, kíván-e valaki még az adott napirendi pontunk keretében felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az összevont vitát lezárom.

Megkérdezem György István államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Az államtitkár urat tájékoztatom, hogy 17 perc áll rendelkezésre a válaszadásra. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. GYÖRGY ISTVÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Elhangzottak a hozzászólások, és köztük néhány olyan dolog, amire mindenképpen szeretnék reagálni.

Ahogy azt többen is összefoglalták, két jogszabály módosításáról van szó, ezek három elemének a módosítását tartalmazza a csomag. Az egyik: a keresetlevelek felterjesztésére 30 nap áll rendelkezésre, szemben az eddigi, valóban némileg rövidebb időszakkal, azonban ennek nem az az oka, hogy végiggondolatlan a javaslat, vagy az ügyfelek ellen akarunk hosszabb időt biztosítani a közigazgatásnak arra, hogy a bírósági keresetek eljussanak a bírósághoz, hanem éppen az, hogy az egyfokúvá vált eljárások miatt a döntést meghozó szervnek legyen ideje, érdemben legyen ideje arra, hogy a saját döntését felülvizsgálja.

Hiszen nem lesz másodfok, nem lesz lehetőség felbontásra, csak a bírói út marad az ügyfelek számára, éppen ezért még fokozottabban szükséges az, hogy a közigazgatási szerv, amely meghozta a határozatot, egy döntés-felülvizsgálati eljáráson vigye végig azt a határozatot, amelyet meghozott az adott szerv, és ha indokoltnak látja, akkor a bírósági út elkerülésével a saját határozatát módosítsa.

Ha ez a decemberi szabályok szerint marad benn a jogszabályban, akkor nyolc nap alatt kell védírással együtt felterjeszteni ezeket a keresettel megtámadott eljárásokat, illetőleg ügyeket; a nyolc nap bizonyosan elégtelen ahhoz, hogy védírást is írjon az ember, és egyébként még érdemben jogilag felül is vizsgálja magát a határozatot. Tehát én magam úgy gondolom, ez feltétlenül kifejezetten az ügyfelek érdekét szolgálja. Egyébként a korábbi rend szerint mind a felügyeleti szervnek, mind pedig a döntést meghozó elsőfokú szervnek az én álláspontom szerint nem állt elég idő rendelkezésére ahhoz, hogy alapos munkát végezhesen, tehát ez az igazi indoka ennek a 30 napos határidőnek.

Amit Arató képviselő úr elmondott, hogy 15 plusz 30 nap, ez nincs így, összesen van 30 nap, tehát a kereset benyújtásától van 30 nap. Valóban, a jogszabályi kontextusnak az olvasása kellő figyelmet érdemel ahhoz, hogy az ember ezt a következtetést le tudja vonni, és messze nem a bántás szándékával mondom ezt, de ha figyelmesen elolvassák a képviselő úrét ezt a szakaszt, akkor... *(Arató Gergely: Ez Varga képviselő úr volt, nem én!)* Varga képviselő úr volt? Nem. Ez te voltál. *(Arató Gergely közbeszól.)* Akkor elnézést kérek, én magam úgy írtam fel, hogy te azt mondtad, hogy 15 plusz 30 nap az 45 nap, és az már elfogadhatatlanul hosszú idő. Nincs 45 nap a jogszabályban, összesen a keresetlevél benyújtásától számított 30 napon belül a bíróságra el kell juttatni a keresetleveleket. Az egy belső határidő, hogy a meghozott döntést mennyi időn belül kell, mondjuk, a járási hivatalban meghozott

döntést a kormányhivatalba felküldeni, tehát összességében ez 30 nap.

Én köszönöm a Jobbik részéről elhangzott kritikát is, és köszönöm azt is, hogy összességében értik és érzik azt, hogy maga a javaslat konstruktív és előrevívó, és azt a megjegyzést is köszönöm, mert számítottam természetesen a hozzászólások között arra, hogy az a kritika el fog hangzani, hogy decemberben meghozott jogszabályt miért kell most módosítani. Én azt gondolom, hogy általában ezért olyan nagyon haragudni nem lehet, ha egy ilyen megjegyzés elhangzik, de én úgy gondolom, hogy ha felismerjük a korrigándót, az egyszerűsítő csomagot még tovább tudjuk javítani és egyszerűsíteni, én is azon az állásponton vagyok, hogy az kötelességünk, és különösen akkor, ha ez még a jogszabály hatálybalépése előtt történik, akkor meg pláne az, és erre csak így volt sajnos most lehetőség, hogy kivételes eljárást kellett kérni az Országgyűlésnél.

Azt az expozében nem mondtam el, de most szeretném elmondani, hogy egy 700 ügykört érintő csomag ment be decemberben a parlament elé, ez nyilván az ellenzékét kevésbé érdekli, de ez egy óriási, heroikus munka volt, amely több hónapig keresztül tartott, sőt megkockáztatom, hogy több mint egy évig tartott. Ennek minden elemét nagyon alaposan természetesen többször elemezte a tárca, de az, hogy ebben még maradtak ilyen jellegű korrigándó elemek, az élet természetéből fakad, és még egyszer mondom, úgy gondoltuk, hogy célszerűbb ezt most megtenni.

Ezenkívül van még egy indok, amelyet szintén Arató képviselő úr említett: nem tudja, hogy a bíróságok mit szólnak ehhez. Az Országos Bírósági Hivatalnak az elnökével is egyeztettem, és ő kifejezetten kérte ezeknek a módosításoknak az elfogadását, és ezt természetesen mi osztottuk is. És a másik eleme, a keresetlevél-felterjesztés pedig természetesen több körben, a kormányhivatalokkal is megtörtént az egyeztetés, de a jogszabály elfogadása után még egyszer modelleztük azt, hogy a rendelkezésre álló határidők hogyan alakulnak, és a kormányhivatali többségi álláspontot, véleményyt osztva vállaltuk fel azt a kockázatot, hogy a kritikát meg fogjuk kapni a parlamentben, hogy egy decemberben elfogadott jogszabályt miért hozunk most a Ház elé.

Az is, úgy gondolom, a képviselői szabadság részét képezi, hogy vajon roma kártérítési ügyeket hogyan lehet párhuzamba hozni ezzel az előterjesztéssel. Nekem ez biztos nem jutott volna eszembe, de erre nyilván nem is kívánok reagálni, és az, hogy többször felmerült az az indok, hogy valószínűleg azért van szükség erre a módosításra, mert nincs elegendő szakember a közigazgatásban, ez a két dolog nem függ össze.

(11.10)

Nem függ össze, mert nem arról van szó, hogy kevés az ember, hanem arról, hogy kellő alapossággal lehessen ezeket a döntéseket felülvizsgálni. A kormány-nak van egy nagyon határozott létszám-optimalizációs elképzelése, nyilván ezen következetesen halad végig. A kormányhivatalokra megállapított létszámra maguk a kormány megbízottak is azt mondják, hogy ez a most

elvégzendő feladat- és hatáskörökre elegendő lesz. Ez 34 501 fő, ha jól emlékszem pontosan, amely keretlétszámban meg van határozva. Ezzel a létszámmal látják el a kormányhivatalok a feladataikat úgy, hogy most az építéshatósági feladatokhoz megkapták a szükséges létszámot 700 főben.

A munkaerőpiac hatásai pedig, azt gondolom, hogy olyan realitások, amelyeket illik figyelembe venni, és ha Budapestet nézzük vagy az ország fejlett gazdasági régióit, akkor azt is láthatjuk, hogy ott az elszívó hatás a versenyszféra részéről igen intenzív. Az elmúlt két-három évben elég komoly bérrobbanás is bekövetkezett, úgyhogy a mai bérpozíciók valóban már teljesen mások, mint voltak három évvel ezelőtt; 2016-ban a járási hivatali rendszerben és 2017-ben a kormányhivatali törzshivatali rendszerben volt bérfejlesztés. Valóban, az élet elment már ezek mellett a bérek mellett, és ezért a kormány azt a döntést hozta, hogy a kormányhivatali rendszerben is végre fogja hajtani a bérfejlesztést. Áprilisban lesz kifizetve visszamenőleg januártól, és visszavezetésre kerül a kafetéria rendszere is a kormányhivatalokban, ami, úgy gondoljuk, hogy mindenképpen javítani fogja a kormánytisztviselők munkahelyen tartását, és ez a bérfejlesztés 17,4 százalékos bérfejlesztés lesz a kafetériával együtt a kormányhivatalokban. Tekintettel arra, hogy nemzetgazdasági ágazatokban több helyen történik bérfejlesztés, ez azok mértékét, a legtöbbét némileg meg is haladja. Tehát a kormánytisztviselők bérbeli és béren kívüli juttatásbeli megbecsülése mindenképpen javulni fog az elkövetkezendő időben. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a mai ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! 12 óra 30 percig szünetet rendelék el, és munkánkat legkorábban 12 óra 30 perc kor határozathozatalokkal folytatjuk. Köszönöm megértésüket.

(Szünet: 11.13 - 12.34)

Elnök: Jakab István

Jegyzők: dr. Tiba István és dr. Lukács László György)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Megkérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni, és szíveskedjenek ellenőrizni, hogy kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépben. Köszönöm megértésüket.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik „**A Magyarország Kormánya és Katar Állam Kormánya között a diplomata- és különleges útlevéllel rendelkező állampolgáraik kölcsönös vízummentességéről szóló T/8659. számú törvényjavaslat zárószavazása.** Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/8659. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 164 egyhangú igen szavazattal elfogadta.

Soron következik „**A polgári légi közlekedés szabályairól szóló EKLT-megállapodás I. mellékletének felváltásáról szóló EKLT vegyes bizottság 1/2019 határozatának kihirdetéséről**” szóló T/8660. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/8660. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 165 egyhangú igen szavazattal elfogadta.

Soron következik **a börtönzsúfoltsági kártalanításokkal kapcsolatos visszaélések megszüntetése érdekében szükséges haladéktalan intézkedésekről** szóló T/9241. számú törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/9241/10. számon, összegző jelentését pedig T/9241/11. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/9241/10. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 120 igen szavazattal, 20 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9241/12. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 139 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a „**Kohéziós politika a régiók egyenlőségéért és a regionális kultúrák fenntarthatóságáért**” elnevezésű európai polgári kezdeményezéséről szóló H/9282. számú határozati javaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Emlékeztetem önöket, hogy a tegnapi döntésünknek megfelelően a határozati javaslatot házzsabálytól eltéréssel tárgyalja az Országgyűlés.

A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát H/9282/5. számon, összegző jelentését pedig H/9282/6. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság H/9282/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 158 egyhangú igen szavazattal elfogadta.

Most a zárószavazás következik, amelynek során a határozati javaslatnak az összegző módosító javaslattal

módosított szövegéről döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/9282. számú határozati javaslat összegző módosító javaslattal módosított szövegét. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosult határozati javaslatot 158 egyhangú igen szavazattal elfogadta.

Soron következik a **költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény, valamint az egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali eljárások megerősítésével összefüggő módosításáról szóló 2019. évi CXXVII. törvény módosításáról** szóló T/9345. számú törvényjavaslat zárószavazása.

Emlékeztetem önöket, hogy a tegnapi döntésünknek megfelelően a törvényjavaslatot kivételes eljárásban tárgyalja az Országgyűlés. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9345. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 139 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 26 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok végére értünk. Most kétperces technikai szünetet rendelünk el. Köszönöm együttműködésüket. *(Rövid szünet. - Számos képviselő távozik a teremből.)*

(12.40)

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Megkérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni. Azon képviselőtársaim pedig, akik haszthatatlan közfeladat ellátása miatt el kívánják hagyni az üléstermet, tegyék ezt csendben és minél előbb! Köszönöm szépen. *(Csenget.)*

Tisztelt Országgyűlés! Miután elfoglalták helyüket, megkezdjük munkánkat. Soron következik **„A Magyarország Kormánya és az Egyesült Nemzetek Szervezete között létrejövő, az Egyesült Nemzetek Terrorizmus Ellenes Hivatala regionális programtámogató irodájának Budapestén történő felállításáról szóló megállapodás kihirdetéséről”** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9276. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Menczer Tamás úrnak, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr!

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az önök előtt lévő törvényjavaslat a Külgazdasági és Külügyminisztérium és az ENSZ terrorizmusellenes hivatala közös szervezésében 2019. november 7-én és 8-án Budapesten megrendezett „A terrorizmushoz vezető radikalizáció: regionális politikai válaszok és kockázatcsökkentés” című regionális terrorizmusellenes

konferencia során aláírt megállapodás kihirdetésére irányul. A megállapodás értelmében az ENSZ terrorizmusellenes hivatala budapesti székhelyű regionális programtámogató irodájának felállítására kerülne sor, és a megállapodás rendezi az iroda mindennapi működéséhez szükséges kiváltságok és mentességek kérdését is.

Az ENSZ terrorizmusellenes hivatala előzetes tájékoztatás szerint első körben maximálisan 25 főt alkalmazó regionális programtámogató irodát hozna létre, amely a későbbiekben maximálisan 50 fő befogadásáig bővülne. Az iroda létrehozásával kapcsolatos szándék összhangban áll azzal a nemzeti érdekekkel, hogy Magyarország a nemzetközi szervezeteknek, különösen az ENSZ-nek és más nemzetközi humanitárius szervezeteknek, intézményeknek befogadóközpontjává váljon. Az irodalétesítési terv megvalósulásának esetén új munkahelyek teremtésével hozzájárulhatna a képzett, magasan kvalifikált, nyelveket beszélő munkaerő hazai foglalkoztatásának előmozdítására és megtartására irányuló kormányzati szándék megvalósulásához. Ezen túlmenően a későbbiekben hazai környezetben nyílthat lehetőség a nemzetközi tisztségviselői karba történő bejutásra.

A kihirdetésre váró nemzetközi megállapodás célja, hogy a felek közötti, az iroda létrehozásáról szóló megállapodás hatályba lépjen, ezáltal elkezdődhessen az iroda működéséhez szükséges jogi, logisztikai, valamint költségvetési tárgyalások lefolytatása, illetőleg az ENSZ Budapestre érkező alkalmazottai számára a szükséges kiváltságok és mentességek biztosítása.

Tisztelt Ház! A megállapodás megkötése és a budapesti regionális programtámogató iroda létrehozása jelentősen hozzájárul Magyarország nemzetközi láthatóságának növeléséhez, és fontos lehetőséget nyújt arra, hogy megerősítsük elvi és gyakorlati elkötelezettségünket a terrorizmusellenes fellépés terén. Ezért kérem, hogy a törvényjavaslatot elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Tavaly novemberben a magyar kormány és az Egyesült Nemzetek Szervezete közösen szervezték meg „A terrorizmushoz vezető radikalizáció: regionális politikai válaszok és kockázatcsökkentés” című kétnapos konferenciát.

Ennek keretében került bejelentésre a nagy hír, miszerint az ENSZ újabb szakosított szervezete helyezi Budapestre regionális székhelyét. Az új iroda felállítása minden szempontból előnyös a magyar állam számára. Azon túl ugyanis, hogy új munkahelyeket teremthetünk így, az ország és a főváros presztízsét is nagyban emeli ez a döntés. Magyarország már a sokadik ENSZ-szervezet regionális központjának ad otthont, bizonyítva ezzel azt,

hogy országunk kiemelkedően fontos szereplő a régióban. Az új iroda, amely a terrorizmusellenes harc regionális koordinációjáért felelős, egyben arra is bizonyíték, hogy Magyarország aktívan részt kíván fenni a terrorizmus elleni harcban.

Bár a terrorizmus és főleg az iszlám fundamentalista támadások inkább a nyugati nagyvárosokban ütöttek fel a fejüket, nem szabad abban a hitben ringatnunk magunkat, hogy nekünk itt nem kell foglalkoznunk a veszéllyel. Egy globális jelenségről beszélünk ugyanis, amelyet csak közösen, országok átívelő, koordinált stratégiával tudunk megfékezni.

Azt, hogy Magyarország mennyire elkötelezett a terrorizmus elleni harcban, mi sem mutatja jobban, mint hogy jelenleg is több száz katonánk harcol egy nemzetközi koalíció kötelékében Irakban, Afganisztánban, Maliban és a Nyugat-Balkánon. A katonai műveletek mellett a válság sújtotta övezetek újjáépítéséből is kivesszük részünket, többek között a „Hungary Helps” programon keresztül dollármilliókat költöttünk eddig az érintett területek lakosságának megsegítésére, templomok, iskolák és kórházak rekonstrukciójára, helyszínre vittük a segítséget.

Tisztelt Képviselőtársak! Az ENSZ terrorizmus elleni hivatala irodájának megnyitásáról szóló megállapodás újabb fontos mérföldkő a terrorizmus elleni harcban. Éppen ezért a Fidesz-frakció támogatja a megállapodás kihirdetését. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Brenner Koloman képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

(12.50)

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A XXI. század egyik legnagyobb biztonságpolitikai kihívása valóban a globális terrorizmus. Ennek rengeteg válfaja jelentkezik már, gyakorlatilag sajnos a terrorizmus korát is éljük, lehet így fogalmazni ebben az összefüggésben. Az Egyesült Nemzetek Szövetsége az a szervezet, amely a terrorizmus elleni harcot globálisan próbálja koordinálni a maga nemzetközi eszközeivel. Azt gondoljuk, hogy hatalmas megtiszteltetés az, hogy Budapestet választotta regionális programot támogató irodájának a felállítására.

A Jobbik, mint modern értékeket valló nemzeti néppárt, határozottan kiáll a terrorizmus minden válfaja ellen és elítéli azt, és ebből kifolyólag teljes mértékben támogatjuk a jelen előterjesztés elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarország teljes mértékben elkötelezett a terrorizmusellenes harcban. A magyar kormány zérótoleranciát hirdetett a terrorizmussal szemben. Ugyanakkor azt látjuk, hogy mára a bevándorlásnak köszönhetően Nyugat-Európában hűsbavagó valóság a terrorizmus. Azt is látjuk, hogy mindeközben London polgármestere azt mondja, hogy a terror a nagyvárosi élet része, az a londoni polgármester, akihez Karácsony Gergely tanácsokért jár. Mi mégiscsak azt gondoljuk, hogy a biztonság óriási érték, a hazánkban és Budapesten mint fővárosunkban jellemző biztonsági helyzet egy óriási érték, amit meg kell őriznünk. Üdvözljük azt, hogy 2017-ben az ENSZ-ben is létrejött a Terrorizmus Elleni Hivatal, és azt is üdvözljük, hogy most Budapesten új regionális irodát kívánnak nyitni. Ezt megelőzte az elmúlt őszi konferencia, amiről itt az Országházban már beszélünk is, az ezt megelőző törvényjavaslatról.

Mi ugyanakkor azt gondoljuk, hogy az ENSZ még mindig tehetne többet, még mindig azt látjuk, hogy előtérbe helyezi a migrációt, a migrációs pénzek becsatornázását, a migráció segítését. Szerintünk meg kellene fordítani az arányt, s jóval több pénzt, energiát és erőforrást kellene a terrorizmus megelőzésére és a terrorizmus elleni harcra fordítani, mint amennyit az ENSZ-ben a migrációra fordítanak.

S ha már a mai nap emlékezünk a kommunizmus áldozataira, akkor engedjék meg, hogy azt a kormánykezdeményezést is idehozzam a parlament elé, ami szintén az ENSZ-t érinti, amelyben azt szeretnénk, hogyha az ENSZ a kommunizmus áldozatainak kijelölne egy emléknapot. Mégiscsak egy 100 millió halottat, áldozatot kívánó, diktatórikus szörnyű eszméről van szó, amely a XX. században a legtöbb halálos áldozatot kívánta. Azt gondolom, hogy amikor a teának, a jógának és a biciklinek is van emléknapja az ENSZ-ben, akkor a kommunizmus áldozatainak is illene kijelölniük egy emléknapot. Ezt csak mellékesen, a mai nap aktualitása miatt jegyzem meg.

A KDNP-frakció is nyilvánvalóan támogatja a regionális iroda létrehozását, és minden eszközt meg fogunk adni ahhoz az erőnkhez mérten, hogy a terrorizmus elleni harcot folytassuk és föl is erősítsük. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Molnár Gyula képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Mi lehet más kérdés ebben a parlamentben, amiben egyet kell értenünk? Az nyilván a terrorizmus, amely a XX. század végén, a XXI. század elején az egyik legkritikusabb és leginkább olyan kérdés, amivel az államoknak és a politikának kiemelten kell foglalkozni. Tehát a magunk részéről mi is üdvözljük azt a döntést, amely szerint az ENSZ újabb szakosított szerve Budapestre, Magyarországra érkezik. Örülünk

annak, hogy a kormány ebben az ügyben ilyenfajta rugalmasságot, gyorsaságot és együttműködést mutatott.

Egyetlenegy dolgot szeretnék önökkel megosztani, és én sem kívánom húzni az időt, nyilván ezért kár lett volna fölállni. Nagyon gyakran, s az elmúlt két hozzászólásban is kormánypárti képviselőktől azt látom, továbbra is az a kommunikációs panel működik, miszerint a terrorizmussal kapcsolatos, egyébként szükséges, fontos és globális harcot önök valamilyen módon megpróbálják folyamatosan összekeverni a kommunikációs feladattal, hogy hogyan, miképpen lehet ezt a migrációs nyomás irányába megtenni. Nagyon kérem önöket, hogy legyenek ebben egy picinykét óvatosabbak.

Hadd mondjak el önöknek egy rövid dolgot. 2016-ban volt egy népszavazás, akkor, ha emlékeznek még rá, én a saját pártom elnöke voltam, s mint mindenki, mi is próbáltunk különböző méréseket, elemzéseket azzal kapcsolatban elkészíteni, hogy ki mit gondol erről a kérdéstről. Csináltunk egy olyan mérést, amelyik arról szól, amelyik azt gondolom, kicsit inkább távolabb van ettől a kérdéstől, de mégiscsak fontos, főleg az önök kommunikációja miatt, hogy mit gondolnak az emberek, Magyarország melyik részén érzik azt, hogy kiemelt és komoly terrorveszély fenyegeti őket. Ha látták volna az eredményt, akkor azt gondolom, hogy sokkal visszafogottabbak lennének, és ebből a szempontból talán óvatosabbak. Ugyanis Magyarországon Budapest lakosságának - önök is említették, hogy nagyvárosi jelenségként aposztrofálja a világ ezt -, tehát ha valahol, akkor talán Budapesten lehetne az embereknek aggodni. Budapesten az emberek 47-48 százaléka gondolja úgy, hogy kell ettől félnie. Egy észak-borsodi kistérségben, kis faluban viszont 78-80 százalék gondolja így. Ezt hívják propagandának, ezt hívják hamis propagandának. Az a kérésem - még egyszer mondom, miközben támogatni fogjuk a törvényjavaslatot, miközben üdvözljük azt a munkát, amit a kormány ezen a területen elvégez, fontosnak tartjuk, hogy egy ilyen ENSZ szakosított szerv megjelenjen Magyarországon -, nagyon kérem, hogy amikor erről beszélünk, amikor ezekkel kapcsolatban megfogalmazzunk a magunk számára feladatot, próbáljunk meg szűken ennél a területnél maradni, és a kommunikációs lufikat, a kommunikációs paneleket pedig tartsák meg az egyéb helyzetekre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces felszólalásokra van lehetőség - jelentkezőt nem látok... De mégis. Kétperces felszólalásra megadom a szót Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Ha már képviselő úr szóvá tette, hogy miről beszéltünk: én még egyszer átfutottam a beszédemet, és migrációt vagy migrációs kontextust nem fedeztem fel a beszédemben, úgyhogy szerintem más beszédre hivatkozott Molnár képviselő úr, amikor azt mondta, hogy nincs összefüggés a migráció és a terrorizmus között.

De ha már szóba hozta, szerintem sajnos van összefüggés, mert nagyon sok terrorista cselekményt migrációs háttérű emberek követnek el. Tehát igenis van összefüggés. Szerintem itt népszavazásokra hivatkozni ebben a kontextusban fölösleges, mert hivatkozhatunk itt 2004-es vagy más népszavazásokra is, ha valaki itt fel akarja emlegetni a múltat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további kétperces felszólalás lehetőségével senki nem kíván élni, most további képviselői felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Turi-Kovács Béla képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem volt szándékomban felszólalni, de úgy gondolom, nem szabad, hogy mellékvágányra szaladjunk akkor, amikor egy fontos indítványról van szó. Arról tudniillik, hogy a magyar kormány és a magyar állam a terrorizmus elleni harcot nem pusztán fegyveres küzdelemnek tekinti, annak minden eszközét használni és felhasználni kívánja. Azt gondolom, hogy ez a helyes megoldás. Azt ugyanis világosan kellene látni, hogy maga a terrorizmus valóban szorosan összefüggésben és szoros összefüggést is mutathat azzal a fajta kivándorlási hullámmal, amely ma az egész földet sújtja.

De azt is látni kell, hogy ennek is megvannak a maga okai. S amikor a kormány egy olyan irányt vesz, hogy lehetőséget ad, sőt számunkra is lehetőséget biztosít arra, hogy a terrorizmus elleni küzdelem egy más eszmei és egyéb síkon is megjelenjen, akkor nem szabad elfelejteni, hogy ez a fajta mozgás, ez a fajta nagy, hatalmas embertömeg valami másért, nem pusztán önként és nem pusztán a saját elhatározásából indult el. Társadalmi ügyek húzódnak meg mögötte, súlyos társadalmi ügyek. Annak a válsága, annak a gazdasági rendszernek a válsága, amely ma egész Európában egyre inkább jelentkezik, és amely ellen Magyarországon komoly lépéseket kell és kívánunk is tenni. Látni kell tehát, hogy ezek az összefüggések messzemenően tovább terjednek, mint amit közvetlenül átlátunk.

Azt gondolom, hogy azért üdvözlendő az, amit a kormány most vállalt és elindít, mert ez egy másik sík, egy másik mező, nem a fegyveres vonal. A fegyveres vonalban Magyarországnak korlátozott lehetőségei vannak. Ezek a korlátozott lehetőségek meggyőződésem szerint kimerültek, megtettük, ami tőlünk telik, s ezen a szinten valószínűleg a jövőben is meg kívánjuk tenni. De azokat az új lehetőségeket, amelyeket fel kell tudni kutatni, abban Magyarországnak élen kell járni. Ha élen jártunk eddig a terrorizmus elleni küzdelemben több területen, katonai téren talán néha még önmagunkat is fölülmúlva, akkor azt gondolom, hogy ez a terület olyan, ahol a mi számunkra új terület, új pálya nyílhat. Ezért üdvözlöm a magam részéről az előterjesztést. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(13.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e

még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, ezért az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Menczer Tamás államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Parancsoljon!

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mindenekelőtt szeretném megköszönni a tisztelt képviselőknek és frakcióknak a törvényjavaslat támogatását.

Szeretnék az elhangzottakra reflektálva néhány dolgot aláhúzni. Az első és legfontosabb az, hogy a magyar kormányban a magyar emberek biztonsága a legfontosabb, így tehát minden olyan kezdeményezést támogattunk a múltban, és támogatunk most is, és támogatni fogunk a jövőben is, amely a terrorizmus ellen lép fel, és amely egyébként a migráció ellen lép fel, és semmilyen olyan kezdeményezést nem fogunk támogatni, amely a migráció megszervezésére irányul, jöjjön az a kezdeményezés bárhol.

Itt szeretnék Molnár képviselő úr felszólalására reflektálni, megköszönve és értékelve azt, hogy ő és pártja is támogatja ezt a törvényjavaslatot és ezt a kezdeményezést. Ugyanakkor másban nem értünk egyet, tisztelt képviselő úr, mert amikor ön arról beszél, hogy amit a magyar kormány a migrációval kapcsolatban csinál, az propaganda, akkor elnézést kérek, azt kell mondjam, hogy ez nem igaz. Végig kell nézni az elmúlt éveket, és akkor azt láthatjuk, hogy az elmúlt években kétségkívül jellemzően nagyvárosokban harminc nagyobb terrorcselekmény történt. Én nem szeretem ezt a megfogalmazást, mert egy terrorcselekménynél nem lehet azt mondani, hogy valamelyik kicsi, valamelyik meg nagy, valamelyik elfogadhatóbb, valamelyik meg elfogadhatatlanabb, mert mindegyik elfogadhatatlan, de mégis, ha azokat nézzük, amelyek nagyobb sajtóvisszhangot kaptak, akkor legalább harminc ilyenről tudunk.

Ezekben a terrortámadásokban Európában több mint 330 ártatlan európai meghalt, és több mint 1300 megsebesült, és mind a harminc esetben bevándorlási háttérű elkövetők voltak azok, akik ezeket a terrortámadásokat elkövették. És ebben az esetben (Közbeszólások az ellenzéki padosorokból.) azt is szokták mondani, hogy mikor jött be, korábbi bevándorló, mostani bevándorló, többgenerációs s a többi, ez mind lényegtelen, teljesen mindegy, hogy a mostani bevándorlási hullámmal jöttek be ezek az elkövetők, vagy korábban, esetleg a felmenőik jöttek be. Az látható, hogy ők itt nem tudtak és nem is akartak beilleszkedni, és ártatlan európai embereket gyilkoltak meg, és ártatlan európai emberek sebesültek meg ezekben a terrortámadásokban.

Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ez nem propaganda, ezek a tények. Szeretnék egyszer végre egy olyan politikust látni, aki odaáll, aki a migráció mellett szólal fel, mert van ilyen, és akkor álljon oda azok elé az emberek elé, akik ezt a több mint 330 embert gyászolják, és ennek a több mint 1300-nak segítettek a felépülésben, és mondják azt, hogy a migráció jó dolog, és mondják azt, hogy a migráció nem függ össze a

terrorizmussal. Ez nem igaz. Összefügg. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Kínai Népköztársaság kormánya közötti, a tengeri szállításról szóló megállapodásnak a Horvát Köztársaság európai uniós csatlakozása figyelembevétele céljából történő módosításáról szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9272. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Perényi Sigismund Peter úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

PERÉNYI SIGISMUND PETER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt lévő törvényjavaslat célja az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Kínai Népköztársaság kormánya közötti, a tengeri szállításról szóló megállapodás módosítása. A módosítás tartalma jogharmonizációs célú. Szándéka a Horvát Köztársaság európai uniós csatlakozását figyelembe vevő módosítás jegyzőkönyvének kihirdetése.

A megállapodást 2002. december 6-án írták alá Brüsszelben, és 2008. március 1-jén lépett hatályba. A megállapodás célja a felek közötti együttműködés erősítése a nemzetközi tengeri szállítás terén, valamint a tengeri teherszállítási műveletek végrehajtására vonatkozó feltételek javítása. A megállapodás alapját a tengeri szállítási szolgáltatások szabad nyújtásának elve, a rakományokhoz és a harmadik országok kikötői közötti áru fuvarozáshoz való szabad hozzáférés elve, valamint a kikötőkhöz és a kiegészítő szolgáltatásokhoz való korlátlan hozzáférés képezi.

A megállapodást több alkalommal jegyzőkönyvben módosították a tagállamok Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából. Az első módosító jegyzőkönyvet 2005. szeptember 5-én írták alá a felek Pekingben. A megállapodás e módosításának célja a 2004. május 1-jén uniós taggá váló tíz új tagállam, köztük hazánk Európai Unióhoz való csatlakozásának figyelembevétele volt. Hasonló céllal készült a megállapodást módosító második jegyzőkönyv, amelyet a felek a Bolgár Köztársaság és Románia Európai Unióhoz történő csatlakozására való tekintettel írtak alá 2009. március 31-én Brüsszelben.

Tisztelt Ház! A megállapodást, valamint az első jegyzőkönyvet az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Kínai Népköztársaság kormánya közötti, a tengeri közlekedésről szóló megállapodás és az azt módosító jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 2009. évi X. törvény hirdette ki. A második módosító

jegyzőkönyvet az egyrészről a Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Kínai Népköztársaság kormánya közötti, a tengeri közlekedésről szóló megállapodást módosító jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 2009. évi CVII. törvény hirdeti ki.

Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés előtt lévő jelen törvényjavaslat célja a megállapodást módosító legutóbbi jegyzőkönyv törvényben történő kihirdetése. E jegyzőkönyvet Horvátország Európai Unióhoz történő csatlakozására tekintettel a felek 2018. december 21-én írták alá Brüsszelben, majd 2019. május 24-én lépett hatályba. A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény alapján az Országgyűlés feladat- és hatáskörébe tartozó nemzetközi szerződést törvényben kell kihirdetni. Miután a jegyzőkönyv szerves részét képezi a megállapodásnak, azt is törvényben kell kihirdetni.

Tisztelt Országgyűlés! Az Önök előtt lévő törvényjavaslat célja az elhangzottaknak megfelelően a jegyzőkönyv törvénnyel történő kihirdetése. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a jogharmonizációs célú törvényjavaslatot támogatni szíveskedjék. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Ház! Az Európai Közösség és tagállamai és a Kínai Népköztársaság kormánya, ahogy elhangzott, 2002. december 6-án Brüsszelben írták alá a tengeri szállításról szóló megállapodást, mely 2008. március 1-jén lépett hatályba. Amikor Horvátország csatlakozott az Unióhoz, a jelen törvényjavaslat tárgyát képező jegyzőkönyvben csatlakozott ehhez a megállapodáshoz is.

Két okból is üdvözlendőnek tartom a megállapodásnak ezen módosítását. Egyrészt január 1-jével megkezdődött a horvát elnökség az Európai Unió Tanácsában. Emiatt kiemelten is fontos és időszerű, hogy mielőbb kihirdessük ezt a bő egy éve aláírt jegyzőkönyvet. Képviselőtársaim, még emlékeztetnék arra, hogy a tavalyi év végén tárgyaltuk Horvátországnak egy Mexikóval való uniós megállapodáshoz történő csatlakozását. Mint azt Szijjártó miniszter úr említette akkor, sajnos volt már rá példa, hogy hasonló jegyzőkönyv teljes három éven át várt arra, hogy a magyar Országgyűlés kihirdesse. Azóta szerencsére sikerült harmadára csökkenteni ezt az időt, és most sem látok rá semmi indokot, hogy ezt a ratifikációs folyamatot hosszabbra nyújtsuk, mint szükséges.

A másik indok, ami miatt támogatandó az új jegyzőkönyv kihirdetése, az a Kínával való kapcsolataink stratégiai fontossága. Bár nem kétséges, hogy a koronavírus jelentette kihívás jelenleg meglehetősen nagy zavart okoz az európai-kínai kapcsolatokban is, nekünk hosszabb távon kell gondolkodnunk. Ilyen szempontból viszont világos, hogy Kína - mint a világ egyik

legfontosabb gazdasági nagyhatalma - a keleti nyitás kulcsszereplője. Mind gazdasági, mind technológiai és innovációs ereje révén ez az ország ma már megkerülhetetlen tényezőt jelent többek között Magyarország külpolitikájában is.

Mindezen szempontokat figyelembe véve kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák, támogassuk az új jegyzőkönyv kihirdetését. Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(13.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy az már elhangzott, a mostani megállapodás újabb jegyzőkönyvet Horvátország EU-s csatlakozása miatt szükséges elfogadni.

Az eredeti EU-Kína közötti megállapodás alapját a tengeri szállítási szolgáltatások szabad nyújtásának elve, a rakományokhoz és a harmadik országok kikötői közötti áru fuvarozáshoz való szabad hozzáférés elve, valamint a kereskedelmi jelenléttel kapcsolatosan a kikötőkhöz és a kiegészítő szolgáltatásokhoz való korlátlan hozzáférés, illetve azok igénybevétele esetén a hazai vállalatokéval megegyező bánásmód elve képezi.

Kína dinamikus gazdasági növekedésének köszönhetően az elmúlt években az Európai Unió és tagállamai, köztük Magyarország számára is fontos gazdasági-kereskedelmi partnerré vált. A tavaly Magyarországra érkező rekordszámú, 1705 milliárd forintnyi 101 nagyberuházás által létrehozott 13 ezer új munkahely harmada három kelet-ázsiai ország, Japán, Kína és Dél-Korea befektetéseiből származik. Mindenekelőtt - szintén a koronavírus előtti időszakról beszélünk - a kínai turisták kedvelt európai célpontjává lépett elő Magyarország és Budapest is. 2019-ben közel negyedmillió kínai turista érkezett Magyarországra.

Reméljük, hogy miután túl leszünk és legyőzzük a koronavírust, a magyar-kínai gazdasági-kereskedelmi és turisztikai kapcsolatok újabb növekedését várhatjuk majd, amikor ez már természetesen biztonságos. A megállapodás kihirdetését a KDNP-frakció támogatja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányparti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Molnár Gyula képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Csak és kizárólag azért szólok hozzá, hogy kivívjam a kormány szimpátiáját. Szeretném elmondani, hogy maximálisan támogatjuk; mint ahogy itt az előttem elmondott kiváló szónoklatból is

hallották, mind a kínai fél, mind pedig a horvát kapcsolatok miatt úgy gondolom, hogy egy nagyszerű és kiváló lehetőség az, hogy Magyarország gyorsan ratifikálja ezt a fajta megállapodást.

Tehát a magunk részéről - ha jól látom, más ellenzéki hozzászóló nincs is -, tehát akkor az ellenzék nevében mondhatom azt, hogy támogatjuk, és minél gyorsabban szavazzunk is róla. Köszönöm szépen. *(Taps. - Közbeszólás a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalásokra van lehetőség. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Kérdezem képviselőtársaimat, hogy akarnak-e a továbbiakban hozzászólni normál időkeretben. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen. Államtitkár úr, ön é a szó.

PERÉNYI SIGISMUND PETER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen az értékes hozzászólást, és köszönöm szépen a támogatást. Kérem, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **„A Magyarország Kormánya és a Török Köztársaság Kormánya között a nemzetközi közúti személyszállításról és áru fuvarozásról szóló Megállapodás kihirdetéséről”** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9273. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Perényi Zsigmond Péter úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

PERÉNYI SIGISMUND PETER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat célja a Magyarország Kormánya és a Török Köztársaság Kormánya közötti nemzetközi közúti személyszállításról és áru fuvarozásról szóló megállapodás kihirdetése, továbbá az, hogy a török féllel aláírt megállapodás a magyar jogrendbe beillesztésre kerüljön. A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásokról szóló törvény alapján a megállapodás törvényi szintű kihirdetése szükséges.

Magyarország Kormánya és a Török Köztársaság Kormánya jelen megállapodás aláírásával elismerte, hogy az országaink közötti közlekedési kapcsolatok élénkítése érdekében az együttműködés elengedhetetlen. Az országaink közötti közúti személyszállítási és

áru fuvarozási kapcsolatok élnek; a Magyar Népköztársaság Kormánya és a Török Köztársaság Kormánya által 1968. szeptember 14-én aláírt több mint 50 éves egyezmény szabályozza. A felek az új megállapodásra vonatkozó tárgyalást a Magyarország Kormánya és a Török Köztársaság Kormánya közötti nemzetközi közúti személyszállítási és áru fuvarozási megállapodás létrehozására adott felhatalmazásról szóló határozat alapján kezdték meg. A magyar és a török fél a 2019. november 7-én, Budapesten megrendezett magyar-török felső szintű stratégiai együttműködési tanács ülése alkalmával írta alá az új megállapodást. Ennek megkötése olyan lépés volt, amelyet mind a magyar, mind a török kormányzat üdvözölt.

Tisztelt Országgyűlés! Az aláírt megállapodást a két ország közötti és a szerződő felek államainak területén tranzitforgalomban áthaladó, továbbá harmadik országba irányuló vagy harmadik országból kiinduló bármely szerződő fél államának területén bejegyzett autóbusszal végzett nemzetközi személyszállításokra, valamint bármely szerződő fél államának területén bejegyzett gépjárművel végzett nemzetközi áru fuvarozásokra kell alkalmazni.

A megállapodás rögzíti a személyszállítás, illetve áru fuvarozás feltételeit és kereteit, az engedélymentességek eseteit, szabályozza a túlméretes vagy veszélyes áruk szállításait. Rendelkezik a fuvarozó kötelezettségeiről és szabálysértés esetén hozandó intézkedésekről, valamint meghatározza a megállapodás végrehajtásáért felelős illetékes szerveket és vegyes bizottságot.

Tisztelt Országgyűlés! Az új megállapodás hatálybalépése elő fogja segíteni a magyar fuvarozók piachoz jutását a Magyarország és Törökország közötti fuvarozások viszonylatában. A megállapodás nem érinti a szerződő felek egyéb nemzetközi megállapodásaiból származó jogait és kötelezettségeit. Semmilyen módon nem befolyásolja Magyarország európai uniós tagságából fakadó kötelezettségeit. A jelen megállapodás rendelkezései sem részben, sem egészben nem alkalmazhatók vagy értelmezhetők úgy, mint amelyek érvénytelenítik, módosítják vagy bármilyen más módon befolyásolják Magyarország európai uniós csatlakozási szerződéssel vállalt kötelezettségeit. Ugyanez vonatkozik az Európai Unió alapító szerződéseiből, valamint az Európai Unió elsődleges és másodlagos jogforrásaiból származó kötelezettségeinkre.

Tisztelt Ház! Kérem önöket, hogy a beterjesztett törvényjavaslatot szíveskedjenek elfogadni, és a Magyarország Kormánya és a Török Köztársaság Kormánya közötti nemzetközi közúti személyszállításról és áru fuvarozásról szóló megállapodás kihirdetését szíveskedjenek támogatni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Csenger-Zalán Zsolt képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, parancsoljon!

CSENGER-ZALÁN ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt

Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő törvényjavaslat egy több évtizedes jogi egyeztetésre tesz pontot, hiszen Magyarország és a Török Köztársaság közötti közúti személyszállítási és áru fuvarozási kapcsolatokat egy több mint 50 éves megállapodás szabályozta.

1968. szeptember 14-én írták alá azt a kormányközi megállapodást, ami aztán 1969-ben lépett érvénybe Magyarországon. Jelen törvényjavaslat elfogadásával érvényét veszti egy másik, országaink között 1976 júniusában aláírt, 1978-ban törvénybe lépett magyar-török közúti fuvarozási megállapodás módosításáról szóló törvény is.

Fontos, hogy Magyarország és Törökország között az együttműködés és a viszonyosság jelentse a közös alapot ezen a területen is, és hogy javítsuk a két ország közötti személyszállítás és áru fuvarozás minőségét és zökkenőmentességét. Törökország sok tekintetben stratégiai partnere Magyarországnak. Gondoljunk csak az energetikára, vagy arra, hogy élénk kereskedelmi forgalom van országaink között, melynek legutóbbi célja, célkitűzése a 6 milliárd eurós forgalom elérése.

A gazdasági fejlődés lépéseit az üzleti és gazdasági együttműködésen túl tehát az előttünk fekvő törvényjavaslat is előmozdítja. A szóban forgó megállapodás a magyar-török felső szintű stratégiai együttműködési tanács 2019. november 7-i ülésén került aláírásra.

A törvényjavaslat elfogadását a Fidesz országgyűlési képviselőcsoportja támogatni fogja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

(13.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik Magyarorszáért Mozgalom is támogatja ennek a megállapodásnak az érvénybelépését Magyarország vonatkozásában, mely létrejött Magyarország Kormánya és a Török Köztársaság Kormánya között abból a célból, hogy javítsák a két ország közötti áthaladó személyszállítást és az áru fuvarozást. Mondjuk, szerintem van is mit javítani magyar oldalról, mert ha az ember kimegy az autópályákra itt Magyarországon, belföldön, akkor látja, hogy sorba jönnek a török kamionok, az áru forgalom nagyon nagy Törökország irányából, amely zömében valószínűleg áthaladó Magyarországon, viszont Törökországban közel sem lehet ilyen nagy számban látni a magyar kamionokat. Nyilván ennek megvan az az oka is, hogy az áthaladó forgalom Törökországon keresztül sokkal kisebb, mint a Magyarországon átmenő török forgalom. No de hát, ezen valóban van mit javítani.

A jogszabály az autóbusszal végzett nemzetközi személyszállításra és a nemzetközi áru fuvarozásra

alkalmazandó. Díj ellenében nemzetközi közúti személyszállítás vagy áru fuvarozás végzésére lesznek jogosultak ez alapján a megállapodás alapján, akik majd engedéllyel rendelkeznek. Mire is vonatkozik ez? A kétoldalú szállításra, tehát amikor a két ország egymás között szállít, a tranzitforgalomra, aztán a harmadik államból érkező vagy harmadik államba irányuló szállításra, a kabotázsra - eddig én sem tudtam, hogy mit jelent ez a kabotázs fogalom, azt jelenti, hogy például a török fél csak Magyarországról indított állomásról magyarországi célállomásra szállít árut vagy személyeket, ezt nevezzük kabotázsnak -, illetve az autóbusszal végzett tranzit személyszállításra vonatkozik, a menetrend szerinti személyszállításra és a nem menetrend szerinti személyszállításra.

Tehát engedély kiadása szükséges, a cél- és a tranzitország illetékes hatósága bocsátja ki; általában a székhely határozza meg, hogy melyik ország fogja kiadni ezeket az engedélyeket. Meghatározzák a 90 napos határidőt is, ami alatt ezeket az engedélyeket ki kell adni. Nem kellene engedélyek, tehát engedélymentesen különböző fuvarozási formák, amikor engedélymentesen lehet ezeket végezni, ilyen a reklám vagy oktatás célját szolgáló, színházi, zenei, filmes, sport, cirkuszi rendezvények, állatok fuvarozása, és nyilván vannak olyanok, amikor sérült vagy javítást igénylő gépjárművek visszafuvarozása történik, üzemzavar-elhárító járművek megtett útjai, valamint az elhunytak földi maradványait tartalmazó urnák, koporsók szállítása, segélyszállítványok, postai küldemények; tehát ezek a privilegiált esetek. Ami nagyon lényeges, hogy kötelesek egymás nemzeti jogszabályait betartani a fuvarozók.

Nem eshetnek kedvezőtlenebb szabályozók hatálya alá, mint a saját államukban engedélyezett járművek, tehát ugyanazokat a feltételeket kell biztosítani mind a két országnak. Külön engedély kell súly- és méreteltérés esetén, tehát ha a súlyértéket túllépi vagy túlméretes, akkor külön engedélyre van szükség. Ugyanígy külön engedélyre van szükség a veszélyes áruk szállításánál is. Különadót nem lehet kiszabni, kivétel ez alól az úthasználati díj, illetve túlsúly vagy túlméretes jármű esetén van erre lehetőség, és meghatározzák az illetékes hatóságokat is, amely Magyarországon a közlekedésért felelős minisztérium, valamint azt, hogy egy vegyes bizottságot állítanak fel a vitás ügyekre.

S még egy dolog: 6 hónapos felmondással bármely fél megszüntetheti, amely, azt gondolom, hogy senkinek nem érdeke, hiszen az előző megállapodás is 50 éven keresztül érvényben volt, 1968 óta, és ezt sem mondta fel senki. Nyilván azért van új szabályozás, mert ez a felek érdeke. Tehát nyilván a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom ezt támogatja. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Országgyűlés! A mostani megállapodás kihirdetése a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásokról szóló törvény alapján szükséges, hogy törvényi szintű kihirdetése is legyen ennek a megállapodásnak. A törvénytervezet tartalmazza a 2019. november 7-én Budapesten aláírásra került megállapodás szövegét. A megállapodás a kétoldalú vagy a tranzitban átmenő, továbbá a harmadik országba irányuló vagy harmadik országból kiinduló, közúton végzett személyszállítási és árufuvarozási tevékenységet szabályozza. A megállapodás rögzíti a személyszállítás, illetve árufuvarozás végzésének feltételeit, kereteit, az engedélymentességek eseteit, szabályozza a túlméretes vagy veszélyes áruk szállítását, rendelkezik a fuvarozók kötelezettségeiről és a szabálysértés esetén hozandó intézkedésekről is, valamint meghatározza a megállapodás végrehajtásáért felelős illetékes szerveket és vegyes bizottságot.

Hogy Molnár Gyula képviselőtársam se maradjon felszólalási téma nélkül, ezért mondanám, hogy Törökország fontos partnere az Európai Uniónak, ugyanis Törökország nélkül nem lehet megállítani az Európába irányuló migrációt, ezért is tartunk fontosnak minden megállapodást, amely ezt segíti elő.

A mostani fuvarozási megállapodással egy időben került aláírásra egy levéltári együttműködési megállapodás, postai együttműködési szándéknyilatkozat, családügyi együttműködési szándéknyilatkozat, oktatási megállapodás, kulturális megállapodás, valamint szándéknyilatkozat a „Stipendium Hungaricum” program keretében történő együttműködésről is.

Törökország NATO-szövetségesünk, a hadiipari együttműködés is elindult már a két ország között. Képviselőtársam már említette azt, hogy 6 milliárd euróra kívánjuk növelni a két ország közti kereskedelmi kapcsolatot, ez egy ambiciózus cél, de nem lehetetlen és abszolút elérhető. Jobbikos képviselőtársam nyilván azért lát több török kamiont a magyar autópályákon, mint magyar kamiont a török autópályákon, mert többet autózik itt, mint Törökországban, de sok magyar kamion megy abba az irányba is, megnyugtatón képviselőtársamat, hogy a kereskedelmi számok növekedése azt bizonyítja, hogy mindkét irányba van folyamatos árufuvarozás.

2013 óta létezik magyar-török legfelsőbb szintű stratégiai tanács, a magyar miniszterelnök és a török elnök évente tart egy csúcstalálkozót, a legutóbbi csúcstalálkozón született meg ennek az egyezménynek vagy megállapodásnak az aláírása és a többi általam említett aláírás is, például egyébként úrkutatósi együttműködési szándéknyilatkozat vagy diplomáciai együttműködési szándéknyilatkozat is volt.

A Magyarország és a Török Köztársaság közötti közlekedési kapcsolatok élénkítése érdekében az együttműködés elengedhetetlen, lehetőséget teremthet arra, hogy a két ország között élénkebb gazdasági, kereskedelmi, idegenforgalmi és kulturális kapcsolat alakuljon ki. A hatályos megállapodást - amit már említettünk, hogy 50 éve érvényben lévő hatályos megállapodás - felváltó, új megállapodás létrehozása hozzájárul Magyarország keleti irányú gazdasági kapcsolatainak erősítéséhez, és elősegítheti a kétoldalú kereskedelmi és gazdasági kapcsolatok erősödését is.

A megállapodás alapján működő vegyes bizottság ülésein majd rögzítik a felek többek között az árufuvarozáshoz szükséges engedélyek típusát, számát, kiadásuk és használatuk rendjét. Ez hozzájárul ahhoz, hogy a két ország közötti árufuvarozási tevékenység végzése rugalmasabb keretek között, gördülékenyebben és eredményesebben működhessen. Ezért a megállapodás törvényi szintű kihirdetését a KDNP-frakció is támogatja.

Köszönöm a türelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Molnár Gyula képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen az inspiráló gondolatokat, amiket kaptam itt az elmúlt tíz percben. Különösen szeretném megköszönni Gyüre Csabának ezt az alapos elemzést, amit adott azzal kapcsolatban; ha bárkinek esetleg dilemmája lett volna a török-magyar közúti szállítással kapcsolatban, akkor most már tények és részletes elemzések alapján maximálisan biztonságban vagyunk.

Érdekes ez a magyar-török történelem, úgy látszik, 50-100-150 évente történik valami; egy közel 50 éves kormányközi megállapodásról van szó. Ha mást nem mondunk, csak azt, hogy 50 év alatt mennyit változott a technika és a világ, akkor már azt gondolom, hogy bármilyen színű képviselőként azt kell mondjam, hogy éppen ideje és indokolt az, hogy ehhez az egyezményhez hozzányúljunk. S gondoljunk bele tényleg abba, hogy az a fuvarozási, az a fajta technológiai időszak, ami az elmúlt években, évtizedekben történt, nemcsak a szóhasználatban, hanem valóban egyéb szempontból is igényli azt, hogy hozzányúljunk.

A magunk részéről nem kevésbé alapos elemzés után, mint amit a jobbikos képviselőtársam megtett, úgy látjuk, hogy olyan típusú politikai kifogás, mint amit adott esetben fölvetett, semmiképpen sem található ebben az ügyben.

(13.30)

A magam részéről osztom azt, hogy Törökország stratégiai partnere mind biztonságpolitikai, mind pedig kereskedelmi szempontból egy épeszűen gondolkodó európai politikusnak. Amiben vitánk van, azt nyilván nem a közúti közlekedés kapcsán kell ebben a kérdésben felhozni.

Én is szeretném csillogtatni azt, hogy mennyire alaposan elemeztük. Két új szempontot találtunk benne, ami megjelent, ami ötven éve egyszerűen nem volt benne, ez a művészeti tárgyak szállításának opciója és lehetősége, valamint az elhunytak szállításának lehetősége. Mindkettő, azt gondolom, elég alap, elég ok arra, hogy jó szívvel támogathassuk a szavazásnál ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces felszólalásra van lehetőség. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével normál időkeretben. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt szintén nem látok.

Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Megadom a szót államtitkár úrnak. Parancsoljon!

PERÉNYI SIGISMUND PETER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen az értékes felszólalásokat és a törvényjavaslat támogatását. Összefoglalóként azt mondhatom, hogy ez tényleg élénkítése a kapcsolatoknak, az elavult szabályozást módosítjuk ezzel, illetve a magyar fuvarozók piachoz jutását segítjük. Ezért is kérem a tisztelt Házat, hogy fogadják el a törvényjavaslatot, és köszönöm szépen a hozzászólásokat. Köszönöm. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a „**Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya között a közös államhatárt keresztező földgázszállító vezeték építésével, üzemeltetésével, fenntartásával, rekonstrukciójával és üzemzavar-elhárításával kapcsolatos együttműködésről szóló Megállapodás kihirdetéséről**” szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9274. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Perényi Zsigmond Péter úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

PERÉNYI SIGISMUND PETER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előterjesztés célja a Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya között az államhatárt keresztező földgázszállító vezeték megépítésével, működtetésével, karbantartásával, átalakításával és az üzemzavar-elhárítással kapcsolatos együttműködésről szóló megállapodás kihirdetése. A törvényjavaslat célja a szerb féllel aláírt megállapodásnak a magyar jogrendbe történő beillesztése. A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásokról szóló törvény alapján a megállapodás törvényi szintű kihirdetése szükséges.

Tisztelt Ház! Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya a megállapodás aláírásával elismerde, hogy országaik biztonságos energiaellátásának érdekében elengedhetetlen az együttműködésük. Egyetértettek abban, hogy szükséges az országhatáron áthaladó új földgázszállító vezetékrendszer összekötő megvalósítása. Ez megfelelő lehetőséget kínál a szállítási útvonalak és a beszerzési források diverzifikálására, és

hosszú távon garantálja a fogyasztók gázellátásának biztonságát. A fejlesztés nagymértékben segíti a kelet-európai régiók földgázellátását is.

A megállapodás tartalmazza a magyar-szerb államhatárt keresztező földgázszállító vezeték építésével, üzemeltetésével, fenntartásával, rekonstrukciójával és üzemzavar-elhárításával kapcsolatos együttműködés részleteit is. A megállapodást 2019-ben Budapesten látta el kézjegyével Aleksandar Antić szerb energetikai és bányászati miniszter, valamint Szijjártó Péter külügyminiszter.

Tisztelt Országgyűlés! A törvénytervezetben teljeskörűen szabályozva van a határátlépés kérdése a vezeték építésekor, illetve a vezeték üzemeltetésével, fenntartásával, rekonstrukciójával és üzemzavar-elhárításával kapcsolatosan. Ennek egyik fontos eleme, hogy a megállapodás végrehajtásával kapcsolatos munkát végző személyek az államhatárt a határátkelőhelyeken kívül is átléphetik a munkálatok megkönnyítése érdekében. A megállapodás kiter továbbá a vezeték létesítésével kapcsolatos engedélyekre, a biztonsági követelményekre, továbbá szabályozza a végrehajtás során felmerülő esetleges viták rendezésének módját is.

Fontosnak tartom kiemelni, hogy a megállapodásban foglalt munkálatok nem indulhatnak meg addig, amíg a törvénytervezet rendelkezései hatályba nem lépnek. Ugyanakkor szeretném tájékoztatni a tisztelt Házat, hogy a szerb fél részéről még nem történt meg a megállapodás kihirdetése.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem, hogy a betervezett törvényjavaslatot elfogadni, és így a Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya között a közös államhatárt keresztező földgázszállító vezeték építésével, üzemeltetésével, fenntartásával, rekonstrukciójával és üzemzavar-elhárításával kapcsolatos együttműködésről szóló megállapodás kihirdetését támogatni szíveskedjék. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Csenger-Zalán Zsolt képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársaim! Szijjártó Péter miniszter úr tavaly októberben jelentette be azt az örvendetes hírt, hogy második fázisába lépett a szerb-magyar interkonnektor létesítésére kiírt tender, aminek következtében a Török Áramlat gázvezetékéből Bulgárián és Szerbián keresztül éves szinten mintegy 10 milliárd köbméter gáz érkezik majd hazánkba déli irányból.

Vitathatatlan, hogy Magyarország energiaellátásának, ezen belül gázellátásának folyamatos biztosítása érdekében diverzifikációra van szükség. Az energiaellátás érdekében jelen esetben elengedhetetlen a Szerbia és Magyarország közötti együttműködés. A szóban forgó, az országhatáron áthaladó új földgázszállító vezeték lehetőséget kínál a szállítási útvonalak és a beszerzési források diverzifikálására, azonkívül hosszú távon képes lesz garantálni az ország gázellátásának biztonságát. Mivel az építkezés egy uniós és egy Unión

kívüli ország határán folyik, rendezni kell a megvalósításhoz szükséges adminisztratív kérdéseket, így többek között a munkát végző személyek jogállására, határátlépésére, valamint az országaink területén való kölcsönös tartózkodási jogra vonatkozó szabályokat.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat ezen kérdéseket hivatott rendezni, elfogadását a Fidesz képviselőcsoportja támogatni fogja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Balczó Zoltán képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

BALCZÓ ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm a szót. Amint azt az előttem szólók is említették, a mostani konkrét megállapodás Magyarország és Szerbia között a határkeresztesző földgázvezeték megépítéséről előzetes tárgyalásokon született meg Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter és az illetékes szerb energiaügyi miniszter között. Itt most technikailag is formába van öntve minden részlettel ez a megállapodás.

Valóban szükséges a földgázellátásunk biztonsága szempontjából ennek a határt keresztesző földgázvezeték-kapacitásnak a megépítése. De engedjék meg, hogy kicsit tágabban foglalkozzak most a magyar földgázellátás biztonságával, útvonalaival, forrásaival. A biztonságot, a diverzifikációt, amely szó eredeti jelentése az, hogy kockázatmérés, kockázatsökkentés, azzal tudjuk elérni, ha több forrásból származik a magyarok számára érkező földgáz és több szállítási útvonal van.

Az orosz földgáz Magyarország, sőt Európa számára nem kiváltható. Ezért az egyik fontos kérdés az volt, hogy a bizonytalan Ukrajnából érkező vezetékhez képest találjunk más alternatív útvonalat. Ez lett volna a Déli Áramlat, amely a Fekete-tengeren s Bulgárián keresztül érkezett volna, és ebből a szempontból, ha tetszik, egy paralel, más útvonala lett volna az Ukrajnán keresztül működő vezetéknek. Azonban ezt az Európai Unió, az Európai Parlament, amelynek annak idején, 2014-ben már én is képviselője voltam, bizonyos versenypolitikai európai uniós szabályokra való tekintettel olyan módon akadályozta, hogy végül Putin elnök letett arról, hogy ez megépüljön.

(13.40)

Érdekeség, hogy azért a politika mennyire tudja befolyásolni ezeket a kérdéseket, ugyanakkor az Északi Áramlat 2. vezetéknek a megépítéséhez és az Északi Áramlat 1.-nek a működtetéséhez az Európai Unió hozzájárult, mert Németországnak van annyi lobbijereje, hogy ebben az esetben a versenyjogi szabályoknak nem volt ilyen fontossága. Megjegyzem, a Nord Stream AG az a cég, amely működteti az Északi Áramlatot, és a svájci Zug városába van bejegyezve. Ez nagyon jól hangzik, de 51 százalékban a Gazprom a tulajdonosa. Na, ilyen módon működik a politika.

A másik lehetőség, hogy délről kapjunk és más, külön forrásból gázt. Az a Horvátországban megépítendő LNG, tehát a folyékonyföldgáz-terminál lenne,

azonban ez tíz éve egyelőre nem épült meg, mert úgy tűnik, hogy gazdaságilag nem lenne rentábilis, nincs elég jelentkező. Magyarország számára rendkívül fontos lenne. Hogy mégis meg fog valósulni, annak az az alapvető oka, hogy az Európai Unió maga forszírozza, és 125 millió euróval támogatná is ezt a beruházást. A másik nagy nyomásgyakorlás az Egyesült Államok részéről érkezik, és itt megint a politika lép be. Az Egyesült Államok azt akarja, hogy az Európai Unió minél kevésbé építsen az orosz földgázra geopolitikai okok miatt. Emögött azonban az ő szándéka is meghúzódik, mert Trump elnök meghirdette a nagy energiaszabadságot, világellátó energia-nagyhatalom akar lenni az Egyesült Államok, és ő szállítaná a folyékony földgázt Horvátországba. Egymásnak adják a kilincset az európai uniós és az amerikai diplomata a horvát illetékes minisztériumban, csak éppen az Egyesült Államok csak tanácsot ad, és azzal, ha visszaszorítja az orosz földgázt, akkor a drágábban érkező folyékony földgázt is el tudja adni.

És azért hadd tegyek még egy megjegyzést, talán környezetvédelemről is szóljunk! Azért tud az Egyesült Államok ilyen mértékben földgázt kitermelni és szállítani, mert ő a palagáz-kitermelést használja, amely tudvalevőleg rendkívül környezetszennyező, a környezetet nem kíméli, az ivóvízbázisokat veszélyezteti. Érdekességképpen: Franciaországban ezt egyszerűen be is tiltották.

Tehát amikor arról beszélünk, hogy mi ennek a határkeresztesző kapacitásnak a szerepe, az ez a diverzifikáció lenne, amihez persze még létre kell jönnie a Török Áramlattól Bulgárián keresztül a becsatlakozásnak ebbe a gázvezetékbe, ami, bízunk benne, hogy hamarosan meg is történik, mert így akkor legalább az útvonal diverzifikációja, az útvonal kockázatmentesítése be fog következni.

Úgyhogy én természetesen a Jobbik nevében ezt támogatom, de talán egy kicsit tágabb összefüggésben szerettem volna beszélni ennek a szerepéről. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Juhász Hajnalka képviselő asszonynak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

(Dr. Tiba Istvánt a jegyzői székben dr. Simicskó István váltja fel.)

JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarország legfontosabb energiabiztonsági törekvése, hogy megbízható forrásból, hosszú távon és megfizethető áron biztosítsa a fogyasztók energiaellátását. A jelen törvénnyel az Országgyűlés a magyar kormány és a Szerb Köztársaság köztörténelmi között az államhatárt keresztesző földgázszállító vezeték megépítésével, működtetésével, karbantartásával, átalakításával és az üzemzavar elhárításával kapcsolatos együttműködésről szóló, 2019. június 14-én aláírt megállapodást hirdeti ki.

A megállapodás aláírását az tette szükségessé, hogy a két ország kormánya felismerte, hogy az országhatáron áthaladó új földgázszállító vezeték megvalósítása lehetőséget kínál a szállítási útvonalak és a beszerzési források diverzifikálására, és hosszú távon garantálja a fogyasztók gázellátásának biztonságát. A megállapodás célja továbbá az országhatáron áthaladó új földgázszállító vezeték megvalósításához szükséges adminisztratív kérdések rendezése, különös tekintettel a földgázvezeték kivitelezésével kapcsolatos munkát végző személyek jogállására, e személyeknek a határátlépésére, valamint a Magyarország és Szerbia területén való kölcsönös tartózkodáshoz való jog biztosítására.

A megállapodás egyik fontos eleme, hogy a megállapodásban leírt projekt végrehajtásával kapcsolatos munkát végző személyek az államhatárt a határátkelőhelyen kívül is átléphetik a munkálatok megkönnyítésének érdekében. A projekt megvalósításával kapcsolatban garanciális rendelkezést tartalmaz a megállapodás 9. cikke, mely szerint a szerződő felek kölcsönösen tájékoztatják egymást a megállapodás végrehajtásából fakadó bármely tevékenység megkezdésének időpontjáról.

Tisztelt Képviselőtársaim! A megállapodás 10. cikke rendelkezik a megállapodás hatálybalépéséről, módosításáról, illetve felmondásának feltételeiről. A megállapodás a legutóbbi diplomáciai jegyzék kézhezvételét követő 30. napon lép hatályba. E diplomáciai jegyzékben a szerződő felek tájékoztatják egymást arról, hogy teljesíthetik a megállapodás hatálybalépéséhez szükséges valamennyi belső jogi előírást. A KDNP támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Molnár Gyula képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Megint azt tudom mondani, hogy az előttem szólók a gondolatok jelentős részét megfogalmazták, amit magam is szerettem volna. Itt egy olyan hálózat fontos eleméről van szó, amelyik, azt gondolom, hogy mindkét országnak rendkívüli fontossággal bír, és persze mi itt a magyar parlamentben a saját dolgunkkal kell hogy foglalkozzunk.

Azt gondolom, hogy itt többen helyesen megfogalmazták a magyar energiabiztonság szempontjából, hogy egy kulcsfontosságú beruházás fontos szakaszáról van szó. Tehát minden olyan döntés, minden olyan könnyítés, amely ennek kapcsán, a kétoldalú egyezmény kapcsán a beruházást segítheti, azt gondolom, hogy a magunk részéről támogatható. Tehát nem is szaporítom tovább a szót, mi is támogatni fogjuk ennek a törvényjavaslatnak az elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ungár Péter képviselő

úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

UNGÁR PÉTER, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Én ehhez a törvényhez alapvetően... *(Nem szól a mikrofonja.)* Rossz mikrofont vettem fel... *(Nacsá Lőrinc: Ez van, amikor Gyurcsány Ferenc mikrofonját használja! - Derültség.)* Na, szóval...

ELNÖK: Képviselő úr, beszámítjuk az időt, kérem szépen visszaállítani. Parancsoljon!

UNGÁR PÉTER, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Szeretném jelezni, hogy arról, hogy a Demokratikus Koalíció frakciója mellett ülttem, nem én, hanem Kövér László döntött. Ezt csak a kormánytöbbségnek szeretném elmondani. *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)* Köszönöm a szót.

Tehát én a Balczó képviselőtársam által elmondottakat szeretném folytatni. Bár ez egy technikai jellegű módosításnak tűnik, és mind az államtitkári, mind a szakmai jellegű hozzászólásokból olybá tűnik, hogy itt csupán egy ilyen általános, a parlamentben nem annyira nagy érdeklődésnek örvendő nemzetközi szerződésről van szó, ez egy nagyon komoly geopolitikai kérdés, ami most a Ház előtt van. Az a helyzet, hogy ez a szerződés a Déli Áramlatként indult, majd Török Áramlatra átkeresztelődött, Ukrajnát elkerülő orosz vezetéknek a vége; tehát amire most az Országgyűlés az áldását adja, az ez a vezeték. Erre a vezetékre azért van szüksége, mert jelenleg Ukrajna és Oroszország között eufemisztikusan szólva konfliktus, valóban szólva háború van, és ezért az a vezeték, ami onnan szolgáltatja a gázt, ellátásbizonytalanságot jelent Magyarország számára. Azzal viszont értelemszerűen egyetértünk, hogy a kormánynak az elsődleges célja, a mindenkori kormánynak az, hogy ellátásbiztonság legyen, hogy mindenki, amikor kinyitja a gázsütőt, akkor legyen benne gáz, és ehhez pedig az kell, hogy az ukrán vezeték valahogy megkerüljük.

(13-50)

Ugyanakkor, és ebben szeretnék az általános ellenzéki megszólalásoktól kicsit eltérni, az, hogy erről nekünk döntenünk kell, kisebb részben a kormány és nagyobb részben az Európai Unió téves energiastратégiájának a hibája. Az a helyzet, hogy ez a vezeték egy nagyon régi terve az Európai Unió bizonyos tagállamaiknak, illetve Oroszországnak. Azt is mondjuk ki, hogy az a szerb vezeték, amit Magyarországról meghosszabbítunk, a Gazpromnak a tulajdona, ez azért van, mert az Északi Áramlat 2. megvalósult az elmúlt időszakban; az Északi Áramlat 2., ami a német vezetésű Európai Unió kettős mércéjének a szobra, ami felháborító, hogy önmagában megtörténhetett, és amit a korábbi lengyel külügyminiszter Molotov-Ribbentrop vezetéknek nevezett. Ez a vezeték az, ami önmagában Ukrajnát csódközei állapotba fogja vinni, hiszen a tranzitkötség jelentős részétől egy olyan ország elesik, ami jelenleg háborúban áll Oroszországgal.

Igaza van akkor Szijjártó külügyminiszter úrnak, amikor azt mondja, hogy az Északi Áramlat 2. engedélyezése európai uniós szinten és ugyanakkor a Déli Áramlatnak meg a nem engedélyezése kettős mérce, ugyanakkor szeretném jelezni kormánypárti képviselőtársaimnak, hogy az Északi Áramlat 2.-t korábban Magyarország ellenezte, része volt annak a tíz régiós országnak, Orbán Viktor miniszterelnök aláírta azt a levelet tíz régiós országgal, amely az Északi Áramlat 2.-t ellenezte, ugyanakkor Vlagyimir Putyin legutóbbi budapesti látogatásán már támogatta ezt a vezetékét, tehát azért el kell mondani a jegyzőkönyv kedvéért, hogy ebben a magyar kormány módosította az álláspontját.

Az a helyzet, hogy az EU energiastratégiája, amit az előző európai parlamenti ciklusban a Néppárt és a szocialista-liberális nagykoalíció elfogadott, azt mondta ki, hogy az energia diverzifikálása és az Oroszország általi fosszilis energiától való függőség csökkentése az Európai Unió célja. Valljuk be már így egymás között, ha már itt vagyunk, hogy sem az Északi Áramlat, sem a Déli Áramlat nem csökkenti az Oroszországtól való energiafüggést, hiszen bár a vezeték diverzebb útvonalon jön, maga a gázmolekula ebben a vezetékben orosz marad. Tehát ez nem csökkenti Magyarország energiafüggőségét. Ez csökkenti az energiabizonytalanságot egy háborús helyzetben, ez a része támogatható, ugyanakkor az, hogy ezt meg kell hozni, még azt jelenti, hogy az Oroszország iránti függés nem csökkent. Értem, hogy ebben vannak nemzetközi szempontok, értem azt a logikát, hogy azt mondani, hogy a szankciópolitikát a magyar almatermelőknél be kell tartani, de közben a franciák pedig propellereket hadiszállítmányokba exportálnak, ez egy kettős mérce, én ezt megértem, de ennek nem az az alternatívája, hogy az energiafüggőséget nem csökkentjük.

Egyféleképpen viszont tudnánk az energiafüggőséget csökkenteni, ez pedig a megújuló energia. A megújuló energiának az az egyik előnye, hogy Magyarországon van, és mivel Magyarországon van, ezért ez a nemzeti függetlenség energiája lehetne, nem függ oroszoktól, nem is kell hozzá orosz technológia, és ezért ez nemcsak egy zöld hippy gondolat a világról, hogy szeretjük a szélerőműveket meg a naperőműveket, meg ezek ilyen szép dolgok, hanem ez alapvetően nemzeti függetlenségünk egyik záloga.

Két dolgot még hadd mondjak el. Az egyik az, hogy ennek a vezetéknek, aminek a végéről most tárgyalunk, az eleje - kicsit furcsán fogalmaztam meg, de mindegy, az eleje - nem feltétlenül kell hogy Oroszországból jöjjön. Volt ennek egy alternatív terve is, ami Azerbajdzsánon és a Fekete-tengeren keresztül jött volna, ez lett volna a Nabucco-vezeték. Ebből nem lett semmi. Ebben is vannak világpolitikai szempontok, hogy ez miért nem így történt, de nem így történt. Amiből még nem lett semmi, az az LNG-terminál, ami behozta volna a földgázt a Krk-szigetről, a horvátokkal szemben, ebből sem lett semmi. Nem lett semmi tulajdonképpen még mindig a román gázból, amit a Külügyminisztérium mint a fő energia diverz gázforrást fölvetett; a mai napig, bár többször bejelentettük, nagyon sok mindent aláírt mindenki, valódi gáz nem érkezett. Ebben is vannak nemzetközi politikai szempontok.

Csupán annyit akarok a tisztelt kormánytöbbségnek és az államtitkár úrnak fölvetni, hogy mindig lehet hivatkozni arra, hogy miért nincs más, mint az orosz gáz, és mindig el lehet mondani jogosan, hogy összefonódott az orosz meg a német ipar, el lehet mondani, hogy a franciák megtörik a szankciókat, ezeket mind el lehet mondani. De a vége az, hogy tíz év eltelt az Orbán-kormányból, tíz éve az Orbán-kormány van újra, és ugyanannyira az oroszoktól függünk gáz szempontjából. Én értem, hogy a miniszterelnök úr meg az Orbán-kormány nem tudja a földrajz alapvető tényeit elferdíteni, hogy Oroszországban van gáz, itt meg nincs - ezt értem. De azért ne tegyünk úgy, mintha nem lehetett volna tíz év alatt valamit ebből a három alternatív útvonalból úgy felfejleszteni, hogy az egyetlen diverzifikációs módosító, amit behoz a kormány, ne egy olyan dolog legyen, ahonnan szintén Oroszországból jön a gáz!

Tehát összességében: mi azt gondoljuk, hogy ez a törvényjavaslat is megmutatja, hogy milyen szükség van a magyar zöldenergia-forradalomra; azt is gondolom, hogy az, hogy erről most beszélünk, az Európai Unió vezetésének - amúgy csak szeretném jelezni -, a Juncker-bizottságnak a szegénységi bizonyítványa, hogy erről így beszélünk. A Juncker-bizottságot a Fidesz végül megszavazta, és még biztost is adott bele; tehát annak a Juncker-bizottságnak a szegénységről beszélünk, amiben Navracsics Tibor, akinek relatíve kevés köze volt az LMP-hez, relatíve sok köze a Fideszhez, részt vett - tehát az a helyzet, hogy ez az ő szegénységi bizonyítványuk. És hiába tudnak legitim dolgokra hivatkozni a kormányoldal részéről, legalább abban értünk egyet, hogy szomorú, hogy tíz év Orbán-kormány után az orosz gázt orosz gázzal próbáljuk diverzifikálni. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalásokra van lehetőség. Megadom a szót Balczó Zoltán képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportjából.

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót. Azt a kérdést kell fölvetni, hogy Magyarország önmagában az Európai Unióval szemben vagy eltérően milyen módon tudta volna az orosz, részben egyoldalú gázszállítást, gázforrást megváltoztatni. Szerintem nekünk önállóan erre elég kevés lehetőségünk volt. Ha ez valakinek a kudarca, akkor az Európai Unió és annak a vezetése kudarca.

Egyébként az a felfogás, hogy az Északi Áramlatot vagy az Északi Áramlat 2.-t azért nem lett volna szabad engedélyezni, mert ezzel adott esetben olyan helyzetbe hoztuk Ukrainát, hogy rajta keresztül a szállítás kiváltható lesz, egy elég furcsa, kimondottan politikai indok. Mert ha én arról beszélek, hogy Magyarország gázellátásának biztonsága mit kíván, akkor nekem tudomásul kell venni az ukrán-orosz erőteljes konfliktust, annak nagyon nehezen tudunk az élességén változtatni; és ha ezt tudomásul vesszük, akkor azt is tudomásul kell vennünk, hogy ebben a helyzetben az alternatív útvonal is jelent segítséget. Egyébként az orosz gáz alternatív útvonala semmiben nem befolyásolta azt, hogy miért

nem tudott megépülni már Horvátországban tíz éve ez az LNG-terminál.

A másik: miért nem sikerült már megépíteni, 250 millió euróval támogatná most az Európai Bizottság a norvég gázt. Tehát az a kérdés, és itt valóban őszintén mondom, hogy én keresem a kormány játéktérét, feltételezve, hogy én mit tudtam volna tenni, Magyarország mit tud tenni annak érdekében, hogy a norvég gáz idejőjjön. Csak az Európai Unió keretein belül, tehát ott tudjuk ezt képviselni és azon keresztül elérni.

*(Dr. Lukács László Györgyöt a jegyzői székben
Arató Gergely váltja fel.)*

A zöldenergiáról annyit, hogy nem mindenben tudjuk helyettesíteni, a gázturbinás erőművek éppen azért kellenek *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy adott időszakban be tudjon lépni, ha ezek a megújuló energiák nem biztosítják azt. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban. - Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. A témához nem terveztem eredetileg hozzászólni, de Ungár képviselő úr felszólalásra készítetett, hiszen azért ahhoz kommunikációs bravúr és trükkök száza kellenek, hogy a krki LNG-terminálnak, a román gázmező kitermelésének vagy a Nabucco-vezetéknek a megművelését a magyar kormány hibájaként adja elő a tisztelt képviselő úr. *(Ungár Péter közbeszól.)* Azért ez mégiscsak egy kicsit... Mi mindent megtettünk, minden aláírást megtettünk ennek érdekében, tulajdonrészt vásároltunk az LNG-terminálban, minden megállapodást megkötöttünk ahhoz, hogy ha ott egyébként érkezik majd cseppfolyós gáz, akkor Magyarország legyen az első, aki tud... Múlt héten szavazta meg a parlament a Katarral való megállapodást, Katar köztudottan a világ első számú LNG-exportőre, tehát minden készen áll arra, hogy mi onnan is tudjunk fogadni cseppfolyósított gázt.

Nem a mi hibánk, hogy ez egyébként nem épült meg, mint ahogy egyébként készen állnánk egy sokkal közelebbi, sokkal gazdaságosabb, sokkal jobb megoldásra, a fekete-tengeri gázmező kitermelésére; megint csak nem rajtunk múlik ez, hanem a tulajdonosokon és az ott lévő tulajdoni vitán és a különböző kitermelési vitákon, tehát ez azért mégse legyen a mi hibánk.

A másik meg, úgy érzem, hogy a kormányzat jó úton halad akkor, amikor az LMP egyik legnagyobb kritikája az, hogy egy Európai Bizottságba biztost adott Magyarország.

(14.00)

Tehát, ha ezek a kritikák, akkor úgy érzem, hogy jó úton haladunk, akkor is, ha a Juncker-bizottság számos döntésével nem értettünk egyet. Mint ahogy

egyébként minden európai uniós tagállam, Magyarország is delegál biztost, ez így volt eddig is, és így lesz a következőkben is, de köszönjük, ha az LMP ezt is kritikának tudja elfogadni. Innentől kezdve, ha összesen ez a kritika, akkor meg is szavazhatják a javaslatainkat. Köszönjük szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kétperces felszólalásra megadom a szót Ungár Péter képviselő úrnak. Parancsoljon!

UNGÁR PÉTER (LMP): Én nagyon örülök ennek a vitának, mert akkor beszéljünk nyíltan. Nem az Orbán-kormány felelőssége, hogy ezek a projektek megvalósuljanak, ezt én sem állítom, hogy az Orbán-kormányé, de mondjuk ki, kinek a felelőssége: Oroszország felelőssége. Oroszország felelőssége az, hogy Horvátországban egyéb módokon - erről szerintem a kormányban sokan tudnának beszélni - hogyan érték azt el, hogy az LNG-terminál nem épül meg, vagy Romániában mit csinált Oroszország különböző szolgálati vagy egyéb módokon, vagy mit csinált például azért, hogy a Nabucco ne tudjon alternatív módon jönni.

Tehát az, hogy tíz éven belül Oroszország elérte azt, hogy ismételten csak egy olyan gázvezetékéről tudunk beszélni, amibe ők adják bele a gázmolekulákat, szerintem megmutatja azt, hogy Oroszország Magyarországgal - hogy ismételten eufemisztikusan fogalmazzak - nem mindig baráti módon járt el az energiapolitika terén. És ezt az állítást, ha ebben itt konszenzus tud lenni párunk között, akkor ezt az állítást újra és újra elő tudjuk majd venni a Paks II.-ről szóló vitában vagy az egyéb energiapolitika iránti vitában. Oroszország történelmileg nem Magyarország érdekeit szokta nézni az energiapolitikában, és nem úgy tűnt, hogy ez az elmúlt tíz évben megváltozott volna.

Még Balczó képviselőtársamnak annyit szeretnék mondani, hogy nemcsak azért probléma, ha Ukrajna csődbe megy, mert ez valami politikai probléma. Én, ha '99-ből Orbán Viktort idézném, azt tudnám mondani, hogy Magyarország elsődleges érdeke egy független, erős és territoriálisan egységes Ukrajna, mert nekünk nem érdekünk az, ha nincs Ukrajna, és Oroszország a szomszédos ország, mert már volt ilyen, és az nem volt jó. Tehát ebből adódóan nekünk nem jó az, ha elkerülő gázvezetékek miatt Ukrajna csődbe megy. Én értem, hogy nagyon szűk a mozgástere itt a kormánynak, de legalább ne tegyünk úgy, mintha ez a törvényjavaslat a diverzifikálás ünnepe lenne, és most megoldottuk volna a gázellátásbeli problémáinkat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kétperces felszólalásra megadom a szót Csenger-Zalán Zsolt képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen. Engem is Ungár képviselőtársunk hozzászólása indított arra, hogy nyomjak egy kétpercest, különösen most ez a második, amikor azt fejtegette, hogy Oroszország nem Magyarország érdekeit nézi. Persze, hogy nem. Azt hiszem, senki nem gondolta, hogy

Oroszország... (Ungár Péter: Tehát ebben egyetértünk legalább.) Így van.

Viszont annak is örülnék, ha itt, a magyar parlamentben nem Ukrajnáról beszélünk, és nem arról beszélünk, hogy Ukrajna ott talán csődbe megy, hogy nem tud rajtunk keresni. Ez a magyar parlament, és nem a rada, tehát ennek következtében nekünk a magyar érdekeket kell nézni. A magyar érdek pedig az, hogy a magyar háztartásokban, otthonokban legyen fűtés. Én tudom, hogy az LMP-nek mindenről, mint Mórickának általában valami eszébe jut, jelen esetben a zöldenergia, a szél- és a napenergia (Ungár Péter: Ez az a párt!), de én mérnökmemberként nagy tisztelettel hadd mondjam azt, hogy a világon nincs egy olyan hely, ahol a lakásokat szélenergiával meg napenergiával fűtik. Tehát a napkollektorokkal valamennyire lehet, a mi éghajlatunkon ez nem megoldható. (Hohn Krisztina: Nemcsak nap- meg szélenergia van.)

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tehát igenis szükség van a gázra, és ugyanígy szükség van az atomenergiára, egy egészséges energiámixre van szükség, amibe óriási és fontos szerepe van a megújuló energiáknak, a szélnek, a napnak, de csak ebből nem fog menni a dolog.

Tehát én még egyszer azt kérném mindenkitől, hogy ezt a kérdést a helyén kezelje, és most arról meg már nem beszélve, hogy a magyar kormánynak ahhoz, hogy a Krkőn a horvátok miért nem építik meg a terminált - (Ungár Péter közbeszól.) így van! -, a Nabuccót miért akadályozzák az oroszok, erre nincs igazán befolyásunk. Egyre van befolyásunk, arra, hogy a magyar energiabiztonságot meg kell teremteni. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ismét szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat. Folytatjuk a vitát.

Most van lehetőség kétperces hozzászólásokra. (Senki sem jelentkezik.) Jelentkezőt nem látok. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy a vitában rendes felszólalással kíván-e még valaki részt venni. (Senki sem jelentkezik.) Jelentkezőt nem látok. Akkor az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, Perényi Sigismund Peter urat mint államtitkárt, kíván-e zárszóval élni. Parancsoljon!

PERÉNYI SIGISMUND PETER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban nem ünneplünk, hanem számunkra az a legfontosabb, hogy az ellátás biztonságát biztosítsuk Magyarországon. Számomra ez a legfontosabb. Köszönöm szépen a felszólalásokat, mert valóban a kormány tesz is ennek érdekében. Az LNG-terminál épül, és a magyar részét már megépítette a magyar kormány, illetve Románia felől is a román gázvezeték felé vezető magyar részt már megépítettük. De ahogy mondták is képviselő urak, nemcsak a magyar kormány tehet erről vagy

nemcsak a magyar kormány tud ehhez hozzátenni. Számomra az a lényeg, hogy biztonságban legyünk, diverzifikálva legyen az elosztás, és ezért mindent megteszünk.

De most térjünk vissza talán a jelen törvényjavaslathoz. Ez is egy stratégiai kérdés hazánk számára, s ezért mi minden olyan beruházást támogatunk, amely segíti az ország energiaellátásának diverzifikálását. Jelen megállapodás az építési munkálatok megkezdéséhez szükséges, és a bilaterális kereteket ez adja meg hozzá. A megállapodás garantálja, hogy a gázvezeték kivitelezése és műszaki fenntartása során semmilyen fennakadás ne legyen abból kifolyólag, hogy országhatáron átnyúló beruházásról van szó, tisztázza az engedélyek kiadásának, a határátlépés szabályainak összehangolását, illetve a biztonsági kérdéseket. A megállapodás kihirdetése nélkül nem indulhat el a kivitelezés, amely hazánk energiaellátása szempontjából stratégiai jelentőségű. A gáz vásárlása, illetve az üzemeltetés kérdése nem tárgya ma a tisztelt Ház elé terjesztett javaslatnak, azonban szükséges feltétele annak, hogy hazánk még jobb helyzetbe kerüljön, energiaellátási kitétsége csökkenjen.

A most tárgyalt előterjesztés szükséges hazánk energiapolitikai stratégiájának végrehajtásához, amelynek elsődleges célja, ismételve önmagam, nem elégszer hangsúlyozva, az ellátás diverzifikációja. Ennek fényében kérem a tisztelt Házat, hogy fogadja el az előterjesztést. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Ház! Soron következik az **emberkereskedelem áldozatainak kizsákmányolása elleni fellépés érdekében szükséges egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9280. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk és az érdeklődők számára is elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Völner Pál úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr! Öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha egy gyermek az utcán árulja magát, az olyan súlyos és mély problémát jelez a gyermek környezetével, társadalmi helyzetével kapcsolatban, amelyet szükséges megkülönböztetett figyelemmel kísérni, és különleges gyermekvédelmi ellátással kell kezelni. Az önk előtt fekvő T/9280. számú törvényjavaslat célja éppen ezért az, hogy megóvja a gyermekeket a szexuális kizsákmányolástól, és speciális védelmet biztosítson számukra.

A kormány elkötelezett a gyermekek jogainak védelme ügyében, ezért határozottan fellép annak

érdekében, hogy valóban minden gyermek a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemben és gondoskodásban részesüljön. Éppen ezért a javaslat egyik legfontosabb elemeként kifejezésre juttatja, hogy a 18. életévüket be nem töltött, szexuális szolgáltatás nyújtására felajánlkozó személyek nem bűnelkövetők, hanem a prostitúció és az ahhoz kapcsolódó jelenségek áldozatai, akik speciális védelmet igényelnek. Továbbá a javaslat elkötelezettségét fejezi ki a gyermekprostitúcióval kapcsolatos bűncselekmények elkövetőinek szigorúbb büntetése mellett.

Az emberkereskedelem áldozatává vált és prostitúciós tevékenységet végző gyermek éppúgy komoly, speciális és szakmailag megalapozott segítségre szorul, mint például a pszichoaktív szer rabjává vált gyermekek. Evidencia, hogy egy gyermek nem önszántából dönt arról, hogy prostituáltnak áll, hanem az őt kihasználó személyek, rátelepülő környezete sodorják ebbe a helyzetbe. Vagyis egyszerűen nem fogadható el magyarázatként a prostitúciót folytató gyermekkorú személy esetében az önkéntesség, akkor sem, ha valamennyi érintett ezt meggyőzően és egybehangzóan állítaná.

Könnyen előfordulhat, hogy maga a gyermek nincs tudatában annak, hogy ő áldozat, sőt nem is érzi áldozatnak magát, és abban az esetben is, ha a kényszer nem látványos: anyagi javak megszerzése vagy valamilyen függőség motiválja.

(14.10)

Pusztán azért, mert a gyermekkorú személyt nem éri közvetlen és direkt fizikai fenyegetés vagy kényszer - így például bántalmazás vagy szexuális erőszak -, attól még nem beszélhetünk a kiszolgáltatottság hiányáról. A gyermekprostitúció egyértelmű veszjelzés arról, hogy az adott gyermek nem megfelelő körülmények között nevelkedik, számára az egészséges testi, szellemi és lelki fejlődés lehetősége nem biztosított. Ezeket az eseteket azonnal meg kell vizsgálni, és a gyermekek jogainak érdekében fel kell lépni. Nemcsak az emberkereskedelem tárgyában született nemzetközi jogi dokumentumok, hanem a józan ész is azt diktálja, hogy a prostitúciós tevékenységet végző gyermek számára egy magasabb fokú védelmet, azaz a kizsákmányolás áldozatainak megfelelő védelmi szintet biztosítsunk. Az állam feladata, egyben kötelessége, hogy az embert - és különösen a gyermeket - dolog módjára kezelő, kizsákmányoló személyekkel szemben határozott, átlátható és hatékony fellépést biztosítson. A kormány nem fél ezt a feladatát teljesíteni, és a benyújtott törvényjavaslat által egy fontos lépést tesz annak érdekében, hogy a kiszolgáltatott gyermekek fejlődéséhez szükséges védelmet és gondoskodást biztosítsa.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat ezen célok elérése érdekében négy törvény módosítására tesz javaslatot: a gyermekek védelmének, a szervezett bűnözés elleni fellépésnek, a szabálysértéseknek a tárgykörét szabályozó törvények, valamint a büntető törvénykönyv rendelkezéseinek módosítására. A javaslat azokat a gyermekeket, akiket

prostitúcióra kényszerítenek, nem szabálysértési elkövetőként, hanem az emberkereskedelem áldozataként kezeli. Esetükben, bár továbbra is tilos a szexuális szolgáltatásra történő felajánlkozás valamennyi formája, ennek megszegése azonban nem jár szabálysértési felelősségre vonással. A törvényjavaslat alapján az ilyen kiszolgáltatott helyzetbe került gyermekeket nem felelősségre vonjuk, hanem védelem alá helyezzük.

Ezzel összefüggésben a rendőrség központi szerepet fog betölteni, ugyanis az lesz a feladata, hogy az új, általános védelmi intézkedés keretei között beindítsa a specializált gyermekvédelmi ellátórendszer intézkedését. A gyermekprostitúció áldozatává vált gyermekeket a törvényjavaslat elfogadásával a rendőrség már nem szabálysértési eljárás alá vonja, hanem azonnal a védelmükre leginkább alkalmas speciális és biztonságos gyermekotthonokban helyezi el. Az elhelyezés maximális 60 napja alatt a gyámhatóság megvizsgálja, hogy a gyermek nevelésbe vétele vagy más gyámhatósági intézkedés foganatosítása szükséges-e a gyermek védelmének érdekében.

A javaslat további központi eleme, hogy a szabálysértési felelősség megszüntetése mellett fokozza, részben új alapokra helyezi és ezáltal szigorítja a gyermekeket kihasználó környezettel szembeni büntetőjogi védelmet. A kormány szigorú büntetőpolitikát érvényesítve módosítja az emberkereskedelem büntető törvénykönyvbéli tényállását, szigorítja a gyermekeket szexuálisan kihasználó bűnözők elleni büntetőjogi fellépést, valamint továbbra is konzekvensen érvényesíti áldozatvédelmi politikáját. A büntetési tételek szigorításával kifejeződik az is, hogy az emberkereskedelem olyan alapvetően sérti az emberi méltóságot, amely miatt indokolt az elkövetőket hosszabb ideig elszigetelni a társadalomtól. Így a bűncselekmény első alapesete három év helyett akár öt évig tartó szabadságvesztéssel, a második alapesete öt év helyett akár nyolc év szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmény lesz. Az emberkereskedelem új törvényi tényállása kellőképpen átfogó és rugalmas szabályozást biztosít ahhoz, hogy a kizsákmányolás nemcsak szexuális területen, hanem más, különösen munkajellegű tevékenység esetén is megállapítható legyen, ezáltal biztosítva a hatékonyabb és szigorúbb fellépést minden kizsákmányoló tevékenységgel szemben.

A javaslat egyértelműen kifejezésre juttatja, hogy a kiszolgáltatott helyzet bármilyen célból történő kihasználása büntetendő. Ezért indokolatlan elkülönült cselekményként kezelni a kényszermunkát, a munkavégzésre kényszerítést. A sértett kizsákmányolása bármilyen célra irányulhat, akár munkavégzésre, munkajellegű tevékenységre, de akár jogellenes tevékenység folytatására is. Ezek a célok időben is változhatnak, vagy akár egymással párhuzamosan is felmerülhetnek. A valóságban azonban mindennek nem lehet jelentősége a cselekmény társadalomra veszélyességének megítélésében, ezért a javaslat a kizsákmányolás valamennyi formáját, így a kényszermunkát is egységesen az emberkereskedelem keretei között rendeli büntetni.

A kizsákmányolás céljai között a javaslat kiemelten kezeli a szexuális célú, valamint a szervkereskedelmi célú kizsákmányolást, amely cselekmények az

emberi élet integritását súlyosan sértő és akár helyrehozhatatlan következményekkel járhatnak. Ennek megfelelően az ilyen célból megvalósított kizsákmányolást a javaslat súlyosabban rendeli büntetni. A javaslat alapján hangsúlyosabbá válik, hogy a hatalmi alávetettségben élő személy az őt kizsákmányoló tevékenységre - például prostitúcióra - való rábeszélése épp olyan súlyos bűncselekmény, mintha erre erőszakkal kényszerítenék őt. Mindez azt jelenti, hogy nem szükséges fizikai erőszak ahhoz, hogy megvédjük a társadalom kiszolgáltatott rétegeit, és szigorúan büntessük azokat, akik mindezt kihasználják.

Az emberkereskedelem elleni hathatós fellépés által válik teljessé, ha valamennyi kiszolgáltatott állapot fenntartását elősegítő emberi magatartást büntetőjogi értékelés alá vonunk. Ezért kell büntetni azt a személyt is, aki a más által alávetett helyzetbe helyezett személy tevékenységéből hasznot húz, legyen szó szexuális vagy bármilyen más jellegű munkáról, tevékenységről. Ennek feltétele természetesen az, hogy az ilyen jellegű tevékenység kihasználója tisztában legyen azzal, hogy a sértett egyben emberkereskedelem áldozata is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Összegzőként arra kívánám felhívni a figyelmet, hogy a javaslat egyrészt a gyermekvédelmi, a szervezett bűnözés elleni és a szabálysértési törvény módosításával egyértelműen kifejezésre juttatja, hogy a szexuális szolgáltatás nyújtására felajánlkozó gyermekek nem bűnelkövetők, hanem a gyermekprostitúció áldozatai, akik speciális gyermekvédelmi ellátást igényelnek. Másrészt a büntető törvénykönyv módosításával hatékonyabb és szigorúbb fellépést tesz lehetővé az emberkereskedelem és kényszermunka elkövetőivel, valamint a gyermeket szexuálisan kihasználó bűnözőkkel szemben.

Az elhangzottak alapján jól látható, hogy a javaslat átfogó szemlélettel kívánja jogi oldalról támogatni az emberkereskedelem elleni harcot és védeni annak áldozatait. Meggyőződésem, hogy a javaslat által bemutatott szabályozási célok valamennyiünk közös céljai, ezért kérem a tisztelt Házat és a tisztelt képviselőket, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Kovács Zoltán képviselő úr, aki felszólalását itt az emelvényen mondja el. Megvárom, míg képviselő úr felérkezik az emelvényre. Képviselő úr, öné a szó. Parancsoljon!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! Az előttünk fekvő T/9280. számú javaslat hatékonyabb eszközökkel kívánja a fiatalok személyeket megvédeni a szexuális kizsákmányolással szemben. Éppen ezért a nemzetközi gyakorlathoz, például a New York-i egyezményhez vagy az Európa tanácsi egyezményhez igazodóan, valamint az egyéb uniós jogi előírásoknak eleget téve szükséges a hatályos magyar szabályozás módosítása, egyrészt a gyermek mint áldozat szerepének elismerése és

védelme miatt, másrészt a büntetőjogi fellépés hatékonyabb tétele érdekében. Jelenleg, amennyiben egy 14-18 év közötti fiatalok megvalósítja a tiltott prostitúció tényállását, úgy szabálysértés miatt vonható felelősségre, és 30 napig terjedő elzárással büntethető.

Tisztelt Országgyűlés! Az Európai Unió és az Európa Tanács ajánlásai szerint indokolt a prostitúcióban részt vevő gyermekekre szabálysértési szankció kiszabását lehetővé tévő jogszabályok hatályon kívül helyezése. Éppen ezért úgy célszerű megalkotni a vonatkozó jogszabályokat, hogy azok az összes, prostitúcióban részt vevő gyermeket áldozatnak vagy az emberkereskedelem feltételezett áldozatának, ne pedig elkövetőnek tekintsék.

A gyermek mindenképp felett álló érdekeinek a védelme az elsődleges. Az előttünk fekvő javaslat - erre irányult államtitkár úr expozéja is - négy fő irányban indul el. Egyrészt a felajánlkozás tilalmának a rögzítése, a második az eddigi szabálysértés kizárása felajánlkozás esetén, a harmadik a gyermekvédelmi intézményrendszer fejlesztése, végezetül pedig a büntetőjogi eszközrendszer erősítése.

(14.20)

Tehát a benyújtott módosítás generális tilalmat vezet be az említett szolgáltatás nyújtására való felajánlkozás terén, viszont annak megszegése esetére nem szabálysértési szankciót helyez kilátásba, hanem gyermekvédelmi intézkedést javasol. A büntetőjogi fellépés hatékonyságának növelése érdekében a jogalkotónak még pontosabban szükséges rögzíteni a kizsákmányolási célú emberkereskedelem lényegét, valamint a kiszolgáltatott helyzet törvényi tényállásbeli fogalmát. Az emberkereskedelem elleni küzdelem pedig akkor válhat még eredményesebbé, ha ezt a tevékenységet, az emberkereskedelem áldozatát kihasználó valamennyi személyt a büntetőjog hatálya alá helyezzük. A gyermekek szexuális kihasználása kriminológiai értelemben hasonlít az emberkereskedelemhez, mert jellemzően azonos folyamatot alkot, így tehát a kapcsolódó bűncselekmények büntetését is súlyosítani kell, ha a teljes kriminológiai jelenséget kívánjuk visszaszorítani, véleményem és a frakciónk véleménye szerint is az előterjesztésben foglaltaknál nagyobb mértékben.

Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat helyesen irányozza elő, hogy jogszabályi szinten szükséges rögzíteni a 18. életévét be nem töltött mind szóbeli felhívással, mind pedig ráutaló magatartással aktív és passzív módon megvalósuló felajánlkozás tilalmát, amely a továbbiakban szabálysértési eljárásnak nem, de gyermekvédelmi intézkedésnek az alapját képezi. Új büntethetőséget kizáró okként kerül tehát a javaslat szerint bevezetésre, ha a felajánlkozó személy a cselekmény elkövetésekor a 18. életévét még nem töltötte be, a javaslat pedig egyértelműen rögzíti, hogy az új kizáró ok felmerülése esetén kötelezően a gyermekvédelmi rendszerbe bevezetett általános védelmi intézkedést kell alkalmazni. Az állam tehát nem maradhat tétlen, ha a gyermek mindenképp felett álló érdekéről van szó.

Az emberkereskedelem feltételezett áldozatává vált gyermek mostantól speciális ellátási szükségletű

gyermeknek fog minősülni, melyhez fontos a gyermekvédelmi intézményrendszer fejlesztése. Éppen ezért az áldozatot azonnal biztonságos, védett gondozási helyre, speciális gyermekotthonba kell szállítani. Az általános védelmi intézkedés mint új jogintézmény keretében a rendőrség az érintett gyermeket az ideiglenes hatályú elhelyezés szabályai szerint gyermekotthonban helyezi el, függetlenül attól, hogy családban nevelkedett, illetve ideiglenes hatállyal elhelyezett vagy nevelésbe vett gyermekről van szó. Az elhelyezés legfeljebb hatvan napig tarthat, és azonnal végrehajtható.

Tisztelt Képviselőtársaim! A büntetőjogi eszközrendszer erősítése érdekében a javaslat két irányban kívánja módosítani a büntető törvénykönyv hatályos normaszövegét. Egyfelől az emberkereskedelem törvényi tényállása kerül módosításra oly módon, hogy a kizsákmányolási folyamat lényeges elemei, mint a rendszeres előnszerzési célzat, a sértett hatalmi alávetettsége vagy az erőszak és a fenyegetés akarati képességet befolyásoló hatása a jogalkalmazást segítő egyértelmű kidolgozást nyernek. A kényszermunka a jövőben beolvad az emberkereskedelem tényállásába, tekintettel arra, hogy a kizsákmányolási célú emberkereskedelem lefedi annak elkövetési magatartását. Új elkövetési magatartásként rendeli a javaslat büntetni azon személy cselekményét, aki tudva, hogy a sértett emberkereskedelem áldozata, mégis felhasználja.

A büntető törvénykönyv módosításának másik vetülete pedig a gyermekek szexuális tevékenységére épülő más bűncselekmények súlyosítását irányozza elő. Ez alatt érteni kell a gyermekeket érintő kerítés és prostitúció elősegítését, valamint a gyermekprostitúció kihasználását, a frakció véleménye szerint nem elég erőteljes mértékben. Véleményünk szerint ezt még fokozni kell. A Ház asztalán fekvő javaslat szabályaival reményeink szerint biztosított, hogy a 18. életévét be nem töltött személy ne legyen kitéve további testi, szellemi, erkölcsi fejlődését súlyosan akadályozó szexuális kizsákmányolás veszélyének.

Az elhangzott célkitűzésekre tekintettel, melyeket államtitkár úr az imént a tárca és a kormány álláspontjaként ismertetett, a Fidesz képviselőcsoportja támogatja a benyújtott javaslatot a büntetési tételek erőteljesebb emelése mellett. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjának vezetője Gyüre Csaba képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Elég gyakran szoktam mostanában elmondani azt a tételt, hogy a Jobbik mindig a rend pártján áll. Azon áll 2010 óta, amióta bent van az Országgyűlésben, illetve az előtt is ott állt. Ezzel már előrevetítettem azt, hogy mivel ez szintén egy lépés előre, ezért ezt a javaslatot a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom támogatja. Támogatjuk, hiszen már a cél is nagyon jó, a fiatalok személyek megóvása a szexuális kizsákmányolással szemben,

hogy a 18. életévüket be nem töltött, szexuális szolgáltatás nyújtására felajánlkozó személyek nem bűnelkövetők, hanem a bűncselekmények áldozatai. Nagyon fontos ennek a leszögezése, és ezzel teljes mértékben egyet tudunk érteni. Ez nagyon jó kiindulópont ahhoz, hogy ezt a törvényt tárgyaljuk.

Valóban nagyon fontos az, hogy mit tudunk tenni. Mit tudunk tenni? - mert ez egy nagyon régi probléma a magyar társadalomban, és nagyon erőteljesen jelen van. A probléma az, hogy nehéz ezzel szemben a fellépés. Sok ok van, amire majd ki fogok térni. De nagyon jó, hogy itt már van egy megoldási javaslat, mégpedig a speciális ellátást biztosító otthon nyújtása. Ha egy ilyen gyermeket találnak, akkor a rendőrök ezt azonnal elrendelhetik hatvan nap időtartamra, s ehhez nincs szükség a gyámhatóság hozzájárulására, nincs szükség a gyámhatóság határozatára, ezt a rendőrség önmaga meg tudja tenni, meg tudja cselekedni, hogy legfeljebb hatvan napig befogadják a speciális gyermekotthonba. S valóban úgy van, hogy teljesen mindegy, hogy ő egy másik otthonból jött el, állami gondozott vagy családban van, ettől függetlenül kiragadják a környezetéből, és egy speciális otthonba fog kerülni. Mikor lehet ez? Nyilvánvalóan, amikor feltételezett áldozattá válik a gyermek, akkor kerül be ebbe a speciális gyermekotthonba, és a gyámhatóság döntésétől függetlenül azonnal végrehajtható ez a döntés.

Nagyon fontos újítás ebben a törvényjavaslatban, hogy nem büntethető a szexuális szolgáltatásra felajánlkozás tilalmának megszegése miatt az az elkövető, aki a cselekmény elkövetésekor a 18. életévét nem töltötte be. Vele szemben szabálysértési eljárás megindításának helye nincs, őt csak tanúként lehet az eljárás során meghallgatni. Már ez is megalapozza azt, hogy itt nem elkövetőről lesz szó, hanem áldozatról lesz szó. Nagyon fontos, hogy ezt megítéljük, ezért van szükség a védelmi intézkedés meghozatalára.

Ahhoz, hogy ez teljes mértékben tudjon érvényesülni, a büntető törvénykönyvet is módosítani kell és célszerű. S valóban, ahogy látjuk, itt az emberkereskedelemmel kapcsolatos résznél súlyosabb büntetési tételek kerülnek vagy kerülhetnek kiszabásra majd a későbbiek során, hiszen általában a 0-3 évig terjedő szabadságvesztés esetén 1-5 évig terjedő, az 1-5 évig terjedőnél 2-8 évig és a többi, tehát mindig súlyosabb büntetési tétel kerülhet ezekért a bűncselekményekért kiszabásra. Ez nagyon fontos ahhoz, hogy legyen a kellő visszatartó erő, a kellő elrettentő erő.

(14.30)

Fontos feladat, hogy ezzel a jogszabállyal és másokkal is megakadályozzuk, hogy a gyermekeket, a fiatalokat bekebelezhesse Magyarországon az alvilág. Magyarországon évente sajnos sok ezer gyermek tűnik el. Egyharmaduk nagyon rövid időn belül, általában egy-két órán belül előkerül. A másik egyharmaduk néhány napon belül kerül elő, a harmadik harmad nagy része pedig egy hónapon belül kerül elő. De vannak olyan gyerekek, akik soha nem kerülnek elő; s nem biztos, hogy azért, mert a legsúlyosabb bűncselekmény áldozataivá váltak.

Sőt, ez a 100-150 gyermek, aki így eltűnik, ők nagyon gyakran a szexuális kizsákmányolás áldozataivá válnak.

Hogy miért is fordulhatott ez elő? A múltban szakmai ellentmondások és viták voltak ezzel kapcsolatban, már a megítélésében is, hogy áldozat vagy elkövető az a 18 év alatti, aki a testét árulja, vajon önként vagy kényszerítésből vállalja egy gyermek a prostitúciót. Mert volt olyan nézet, amelyik azt mondta, hogy persze, miért ne vállalhatná önként. Itt már erre is választ kapunk ebben a javaslatban. Aztán szükség van-e önálló cselekvési tervre ebben a témában? Nagyon nehéz ez a harc a gyermekprostitúció ellen, mert kevés a szakmaközi együttműködés ebben a témában, hiányos és ellentmondásos jogszabályi háttér volt, nem megfelelően tisztázta a kompetenciahatárokat és a jelzési minimumokat az eddig rendszer. A hatékony módszerek hiányos ismerete is ok volt, aztán a rendszer strukturális hibái is okai voltak.

Ez Magyarországon az északkelet-magyarországi régiót érintette a legjobban, itt volt a legelterjedtebb az ezzel kapcsolatos bűncselekmények elszaporodottsága. Erre sok minden hatással van, így például, amit már 2010 óta itt sokszor tárgyaltunk, az az uzsora. Az uzsora során, amikor kiszolgáltatottá válnak egyes családok teljes mértékben, sokszor nem tudnak mással fizetni, akkor a családon belül egy tizenegynéhány éves lány felajánlásával próbálnak törleszteni vagy határidőhöz jutni. De nemcsak az ő esetükben van probléma. Nagyon súlyos az állami gondozásban felnövekvő gyermekek problémája is, hiszen nagyon gyakran látták azt emberek, akik ismerték az állami gondozottakat, hogy kimenőnapjaikon, szabadidejükben hol vannak. Ott, azon az utcán állnak, ahol a prostituáltak szoktak állni. Egy óriási probléma az, hogy ebben az esetben nagyon sokan behunyták a szemüket, szemet hunytak felette, nem akartak vele foglalkozni, és bizony, ez egyre inkább elszaporodott Magyarországon. Tehát egyrészt családból is kerültek ki ezek a gyerekek, másrészt az állami gondozási rendszerből is nagyon gyakran.

Sajnos sok felmerülő kérdés van és megoldási javaslat is ebben a témában, de vajon vannak-e megfelelő statisztikák, van-e megfelelő adatgyűjtés ezen a téren, mennyire lehetnek hitelesek ezek a statisztikák? Aztán vannak-e különböző felvilágosító programok, hogy elkerüljük ezeket az élethelyzeteket? Vannak-e, illetve milyen visszailleszkedési programok vannak? Léteznek-e? Jó-e a szakmai képzés? Megfelelő-e a gyermekpszichiátriai ellátás Magyarországon?

Ezt a bűncselekménytípust nagyon nehéz bizonyítani. Gyanú van, bizonyíték nincs. Nehezen megfogható, s óriási a latencia. Miért? A szakellátásban dolgozók megfogalmazták, hogy miért. Azért, mert a gyermek nem meri felvállalni. Nem meri felvállalni, egyrészt, mert szégyelli, másrészt, sokszor nagyon furcsa belegondolni az ő helyzetükbe, de akiket gyermekprostitúcióra kényszerítenek, ők nem is tekintik sajátjuknak a testüket, hanem azé, aki rendelkezik fölötté. Úgy érzi, hogy az ő teste azé, és ő hivatott rendelkezni fölötté, és ezt nem tekinti olyan dolognak, amit neki jelezni kellene. S nagyon gyakran rokon, nagyon gyakran

közvetlen hozzátartozó az, aki arra kényszeríti a gyermeket, s nyilván a gyermek nem fog a saját hozzátartozója, rokona, családtagja ellen vallani egy büntetőeljárás során, vagy nem fog gyermekként majd feljelentést tenni.

A gyerek sokszor nem áldozatként éli meg a futtatóját, hanem családtagnak, a szerelmének tartja, a bizalmi emberének tartja, aki az egyetlen, akibe ő kapaszkodhat. Úgy érzi, az egyetlen, akiben megbízhat, és az egész társadalom és mindenki ellene van, és az egyetlen biztos pont a futtatója az életében, és ez is egy súlyos probléma, ami miatt a latencia fennmarad, és nem sikerül bizonyítani. Aztán sokszor félnek ezek a gyerekek. Félnak, mert gyakran szervezett bűnözők állnak a kényszerítők mögött vagy között, és nyilván okuk is van arra, hogy féljenek tőlük. A másik probléma, hogy nemzetközi együttműködést is igényel a téma feltárása, mert ezek sokszor egész Európát átszövő bűnszervezetek részeként jelennek meg a nagyvilágban.

A jelen javaslatnak vannak előnyei, elsősorban előnye van, legfőbb előnye, hogy gyors intézkedésre ad lehetőséget, az áldozattá váló gyermek gyorsan speciális gyermekotthonba kerülhet. Hátránya az, hogy vajon milyen lesz a végrehajtás. Vajon sikerül-e jobban végrehajtani, mint ahogy eddig, vagy ugyanúgy járunk, mint a családon belüli erőszakkal, ahol szintén nem nagyon találunk megoldást erre a problémára, és ugyanúgy nem nagyon tudjuk fölszámolni? Aztán lesz-e a rendőröknek megfelelő, speciális szakmai képzése ezen a területen, hiszen úgymond, kvázi egy új területet kapnak most meg, új hatáskörrel fognak rendelkezni?

Aztán milyen eszközök használatával léphetünk előre? Azt láthatjuk, hogy komplex eszközökre van szükség. A kényszerítők, a kizsákmányolók, a haszonélvezők még súlyosabb megbüntetése lehet az egyik megoldás, amit ez a törvényjavaslat tartalmaz is. Aztán fontos a felvilágosítás, a prevenció erőteljes megjelenítése, a gyermek kiszolgáltatott helyzetének megszüntetése, mert általában ez szokott lenni az a körülmény, ami miatt leggyakrabban ilyen sorba kerülnek ezek a fiatalok. Szorosabb nemzetközi együttműködés kiépítésére van szükség, gyermekvédelmi akciócsoportok felállítása szükséges, átfogóan a családok erősítése Magyarországon, a megfelelő szakmai protokoll megalkotása, szorosabb szakmaközi együttműködés, a törvény szigorítása a kereslet oldalán, és ez is egy nagyon fontos kérdés, és ez a törvény erre is választ ad, hiszen a kereslet oldalán is megemeli a büntetési tételeket.

Sajnos, ahogy olvastam a neten, hogy korábban hogyan is zajlott ez, azt tapasztaltam, a szakellátásban dolgozók mondták azt, hogy a rendőrök sokszor csak az örömlányokkal foglalkoztak, nem pedig azzal, hogy ki az, aki megveszi az ő szolgáltatásukat. Nem azt nézték, hogy egy 14-15 éves lánnyal egy felnőtt férfi lefekszik, hogy kihasználja a prostituált általi felajánkozást, hanem csak azt nézték, hogy az a 15 éves lány szabálysértést követett el, és ezért beviszi őt, elzárás lesz belőle, bíróság elé állítják, adott esetben még más büntetést is fog kapni mellé, míg az, aki igénybe vette a szolgáltatást, az pedig elballag. Bizony, ez a törvényjavaslat súlyos büntetést, hiszen 2-8 évig terjedő szabadságvesztést is kilátásba helyez erre az esetre. Más kérdés,

hogyan ez eddig is megvolt, csak kérdés, hogy hogyan fogunk vele élni a végrehajtás során.

Aztán szükséges a problémakörrel kapcsolatos képzések javítása. A gyermekpszichiátriai ellátás javítása is nagyon fontos, az áldozatvédelem javítása. Az emberkereskedelem, döbbenetes, hogy az EU-ban az áldozatoknak, tehát az Európai Unióban az emberkereskedelemmel érintett áldozatoknak 15 százaléka gyermek. Döbbenetesnek tartom ezt az arányt! És érdekes, hogy ezek nemcsak lányok, negyötöde lány, de egyötöde fiú, akit ez az emberkereskedelem érint. És még egy döbbenetes tény az, hogy az alpesi országokban az új prostituáltak 80 százaléka Magyarországról érkezik oda. Tehát látszik, hogy Magyarországot mennyire érinti ez a probléma. Egyébként Európában csak Bulgária és Románia, ez a két ország van, amelyet jobban érint a gyermekprostitúció, mint ahogy az összes többi, illetve Magyarországot csak ők előzik meg. S mi még a fontos? A mélyszegénység felszámolása, az iskolai lemorzsolódás csökkentése. És még egy döbbenetes adat: Magyarországon 36 ezer ember él, egyes vélemények szerint, akik az emberkereskedelem áldozatai voltak. Óriási ez a szám, óriási a probléma, és csak Románia és Bulgária az, ahol még ennél is rosszabb a helyzet.

Nekünk kötelességünk, hogy minél jobb megoldást találjunk. Ez is egy lépés arra, hogy javítsuk ezt a rendszert, ezért a Jobbik Magyarországért Mozgalom ezt a törvényjavaslatot támogatja. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(14.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Vejkey Imre képviselő úr következik. Felszólalását ő is itt az emelvényen mondja el. Megvárom, hogy képviselő úr, frakcióvezető-helyettes úr ide felérkezik. *(Megtörténik.)* Igen. Parancsoljon, ön é a szó.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Sajnos tényként kell megállapítanunk, hogy egyrészt a világunk értékrendjének a zuhanása okán, másrészt világunk anyagi és technikai fejlődése okán a bűnözők és a bűnszervezetek egyre inkább és egyre modernebb eszközökkel csalják lépre az áldozataikat, különösen a gyermekkorúakat és a fiatalkorúakat. Ezért elengedhetetlen a további védelem úgy a gyermekkorúak, mint a fiatalkorúak tekintetében.

Elengedhetetlen, hogy preventív eszközökkel vissza tudjuk szorítani az emberkereskedelem újabb és újabb válfajainak a kialakulását, mely leginkább a legvédtelenebbeket ejti fogságba, majd zsákmányolja ki, és dobja el teljesen. Kereszténydemokratáknak fontosnak tartom, hogy az egyes államok elkötelezettek legyenek az emberkereskedelem áldozatai, különösen a gyermek- és fiatalkorú áldozatok kizsákmányolása elleni fellépésben.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Teljes mértékben egyetérték a Völner Pál államtitkár úr expozéjában el-

mondottakkal és a Kovács Zoltán képviselőtársam vezérszónoklatában elmondottakkal, azokat külön megismételni nem kívánom. A hatályos szabályozás szerint a szexuális szolgáltatás nyújtásával kapcsolatban nincs jogszabályban kifejezett tilalom arra vonatkozóan, hogy e tevékenységet 18 éven aluli személyek nem végezhetik. Ezért a törvényjavaslat legfontosabb célja ezen tilalom szabálysértési törvényben történő rögzítése.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A szabálysértési törvény 27. § (1) bekezdése alapján a fiatalkorú a tiltott prostitúció tényállása alapján büntethető. A szabálysértési törvény szerint fiatalkorú az, aki az elkövetéskor a 14. életévét már betöltötte, de a 18. életévét még nem. Az Európa Tanács emberkereskedelem elleni fellépéséről szóló egyezménye alapján létrehozott emberkereskedelem elleni küzdelem szakértői csoport, a GRETA ajánlása szerint indokolt a prostitúcióban részt vevő gyermekekre szabálysértési bírság kiszabását lehetővé tevő jogszabályok hatályon kívül helyezése, és a rendőrök utasítása arra, hogy az összes, prostitúcióban részt vevő gyermeket, beleértve a 14-18 éves korúakat is, áldozatnak tekintésük, ne pedig elkövetőknek.

Hatályos gyermekvédelmi rendszerünk megfelel a GRETA ajánlásának, a szabálysértési törvényünk azonban nem. Ezért a jelen törvényjavaslat akként rendelkezik, hogy a jövőben a szabálysértési törvényben önálló büntethetőséget kizáró ok legyen, ha a szexuális szolgáltatásra felajánlkozó személy a cselekmény elkövetésekor 14-18 életév között van. Értelemszerűen a 14. életévüket be nem töltött személyek tekintetében a gyermekkor zárja ki a büntethetőséget. A T/9280. számú törvényjavaslatnak tehát a másik célja, hogy a 14-18 életévű elkövető esetén a szabálysértési eljárás lefolytatása helyett a gyermekvédelmi rendszerbe bevezetett általános védelmi intézkedés legyen alkalmazandó.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindeközben meg kell állapítanunk, hogy a Btk. 192. §-a nem fejezi ki egyértelműen a jogalkalmazás számára a kizsákmányolási célú emberkereskedelem lényegét, mert a törvényi tényállás nem tartalmaz kellően egyértelmű rendelkezéseket. Nem egyértelmű, hogy az emberkereskedelem elkövetőjétől függetlenül kialakuló kiszolgáltatott helyzet megfelel-e a törvényi tényállásnak.

Nem egyértelmű a törvényi tényállás továbbá azért sem, mert a kizsákmányolás fogalmában nem jelenik meg a tartósságra való törekvés, mely az egész folyamat lényegét adja. Ezért a T/9280. számú törvényjavaslat további célja az, hogy a Btk.-ban módosításokat hajtson végre, méghozzá egyből két irányba. Ezért a törvényjavaslat egyrészt az emberkereskedelem Btk.-beli tényállását módosítja, másrészt pedig a gyermekek szexuális tevékenységére épülő bűncselekményeket súlyosítja, így súlyosabb bűncselekmény lesz a gyermeket érintő kerítés és prostitúció elősegítése, valamint a gyermekprostitúció kihasználása.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A kereszténydemokraták mindezek alapján támogatják az emberkereskedelem áldozatainak kizsákmányolása elleni fellépés érdekében szükséges egyes törvények módosításáról

szóló T/9280. számú törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok, szórványos taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony. Parrancsoljon, képviselő asszony! Képviselő asszony a helyéről mondja el a felszólalást.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! A javaslat egy valódi problémára kíván reagálni: a gyermekek szexuális kizsákmányolása ellen minden lehetséges eszközzel és módszerrel fel kell lépni. Semmilyen formában nem megengedhető, hogy a gyermekek bármiféle módon kizsákmányolásra kerüljenek, különösen a szexuális kizsákmányolások elleni fellépés elengedhetetlen. Talán mindenben egyetérthetnénk az előttünk szólókkal, az államtitkár úrral, a kormánypárti képviselők felszólalásával is, de ki kell arra térnünk, hogy miért is jutottunk el idáig, és mi okozza ezt, hogy ezt a törvényt módosítani kell.

Ahhoz, hogy megértsük a javaslat aktualitását, szemügyre kell vennünk az Amerikai Egyesült Államok külügyminisztériumának évenként kiadott jelentését, amely a modern kori rabszolgaságról, vagyis az emberkereskedelemtől szól. Az emberkereskedelem jelentés által használt fogalomrendszerébe a gyermekprostitúció is beletartozik. A javaslat maga is hasonló logikát követ, így fordulhat elő, hogy bár a javaslat címe az emberkereskedelemre utal, tartalmilag valójában elsősorban a gyermekprostitúció áldozatává vált gyermekek védelme képezi a legjelentősebb tartalmi elemeit.

A korábban említett, az Amerikai Egyesült Államok által kiadott jelentés lesújtó képet fest a gyermekprostitúció helyzetéről Magyarországon. A korábbi jelentések alapján egyértelműen megállapítható, hogy 2010 óta folyamatosan romlott Magyarország megítélése az emberkereskedelem és a gyermekprostitúció elleni védelem területén.

Érdemes megjegyezni, hogy 2007-ben és 2008-ban az akkori szocialista kormánynak sikerült annyira hatékonyan fellépni a gyermekprostitúció ellen, hogy a lehető legjobb kategóriába sorolták az amerikai külügyminisztérium jelentése alapján Magyarországot, amire egyébként se előtte, se utána egyetlen kormány sem volt képes. És bár 2009-ben visszaestünk az eggyel lejjebb lévő kategóriába, azonban az Orbán-kormánynak azóta sem sikerült elérnie, hogy még feljebb kerüljünk ebben a kategóriában. Most, jelenleg egy szinten vagyunk Irakkal, Libériával és Szudánnal.

Érdemes összehasonlítani az utolsó szocialista kormány gyermekprostitúcióval szemben fellépéseinek értékelését és az Orbán-kormány gyermekprostitúcióval szembeni fellépéseit. A szocialista kormányok 2010-es értékelésekor pusztán azt találta kifogásolhatónak a jelentést író amerikai külügyminisztérium, hogy az akkori magyar kormány nem biztosított a magyar állampolgárokéval azonos, magas szintű védelmet

a külföldi állampolgárok számára, illetve, hogy az áldozatokra költött állami források kissé visszaestek az előző évekhez képest.

(14.50)

Ezért soroltak minket vissza a legjobb kategóriából eggyel alacsonyabbra.

Ehhez képest a 2019-es jelentés, amelyet Donald Trump kormányának külügyminisztériuma adott ki, tehát baloldali elhajlással egyáltalán nem vádolható *(Nacsa Lőrinc: Dehogynem!)*, sokkal kritikusabb képet fest országunkról. A jelentés szerint az áldozatsegítés, tehát többek között a gyermekprostitúció áldozatává vált gyermekek segítése elégtelen, szórványos és szervezetlen. A nyomozások, vádemelések és ítéletek száma nagymértékben visszaesett az előző évekhez képest, ez azonban önmagában nem jelent esetszámcsökkenést, és az elítéltek nagy része is csak felfüggesztett börtönbüntetést kapott. A gyermekáldozatoknak egyáltalán nem nyújtanak szakszerű segítséget.

És az egyik legbrutálisabb: 54 gyermeket büntettek meg a magyar hatóságok 2018-ban azért, mert áldozatként részt vettek gyermekprostitúcióban. Ezen 54 gyermek mindegyike leánygyermek volt, ráadásul az 54 gyermekből 7-et börtönbe is zártak. Azért büntették meg őket, és azért rabosították őket, mert gyermekprostitúcióra kényszerítették őket; tehát magukat az áldozatokat. Fontos megemlítenem, hogy pontosan tegnap Hohn Krisztina képviselőtársam beszélt arról, hogy több esetben Magyarországon, amikor családon belüli erőszakról beszélünk, magukat az áldozatokat hibáztatták, és államtitkár úr válaszolt a feltett kérdésre, hogy pontosan ezt kellene megszüntetni, és itt is erről beszélünk.

Jelentős továbbá, hogy a gyermekprostitúció kihasználása miatt, Btk. 208. §-a szerinti bűncselekmény, egyetlenegy ítélet sem született 2018-ban, ami azt jelzi, hogy a magyar állam hatékonyabb a kihasznált gyermekekkel szembeni fellépésben, mint az őket kihasználó nagykorúak elleni fellépésben. Ez utóbbi tény egyébként a jelenleg tárgyalt javaslat sem tagadja, hiszen pont ezek miatt a rabosított gyermekek miatt van szükség arra, hogy a javaslat büntethetőséget kizáró okként szabályozza azt, ha a gyermeket arra kényszerítik, hogy prostituálttá váljon. Fontos megjegyezni, hogy érdekes módon a szocialista kormány 2008-as és 2010-es jelentésében nem volt szó arról, hogy gyermekeket zártunk volna börtönbe azért, mert prostitúcióra kényszerítették őket. Megjegyzendő az is, hogy a gyermekprostitúcióban áldozatként részt vett, börtönbe zárt gyermekeknek a ma megszavazott börtönbizniszes törvény alapján nem ítélték meg kártérítést.

Érdemes külön kitérni arra is, hogy melyek azok a személyi körök, amelyek leginkább érintettek az emberkereskedelemben és gyermekprostitúcióban. Ezek a körök: a mélyszegénységben élő magyarok, a gyermekotthonokban élő gyerekek, az alacsony képzettségű magyarok, a romák, az egyedülálló anyák, a menedékkérők, a szülői felügyelet nélküli gyermekek, itt 18 év alatti gyermekekről beszélünk, továbbá a hajléktalanok.

Külön vizsgálatot érdemelnek az állami gyermekotthonok is. A jelentés hosszan fejtegeti, hogy az emberkereskedelem áldozatául esett gyermekek számára nyújtott védelem nem megfelelő, ami azt eredményezi, hogy az állami gondozásban élő gyermekek esetén az áldozattá válás esélye kiemelkedően magas, ráadásul magas annak a lehetősége is, hogy az állami gondozásba való visszakerülésük esetén ismét áldozattá váljanak.

A jelentés arra is felhívta a figyelmet, hogy a magyar kormány nem rendelkezik olyan adatbázissal, amelyből teljesen valós képet lehetne kapni az emberkereskedelem állapotáról, hiányzik az egységes nyomon követés.

Végezetül álljon itt egy igazán megrázó példa, amely jól példázza a magyarországi emberkereskedelem helyzetét. A jelentés rávilágít ugyanis olyan esetre is, amikor rokkant személyek is emberkereskedelem áldozatává váltak, méghozzá úgy, hogy őket szexuális céllal eladták külföldre.

Ezzel a jelentéssel azért érdemes foglalkozni, mert a 2020. évi jelentés nyáron fog kiadásra kerülni, és mivel az előző években nem történt jelentős előrelépés, így Magyarországnak jó esélye van arra, hogy lejusson a lehető legrosszabb kategóriába, Irán, Szíria és Venezuela szintjére. A jelentésnek további relevanciát ad az is, hogy a jelen javaslat által érintett területek mindegyike olyan, amely tanácsként szerepel a jelentésben, és amellyel a jelentéstevők szerint Magyarország javíthatna a gyermekprostitúció áldozatává vált gyermekek védelmében, ha a kormány akaratot mutatna erre.

Sajnálatos módon a kormány nem fogadott meg mindent, amit a jelentés számunkra tanácsolt, így a jelen javaslat nem tér ki azokra a jelentés által tanácsolt területekre, amelyek arra irányulnak, hogy hatékonyabban, gyorsabban és átfogóbban lehessen fellépni a gyermekprostitúció áldozatává vált gyermekek védelme érdekében, ehhez ugyanis jelentős forrásokat kellene átcsoportosítania a kormánynak a rendőrséghez vagy éppen a gyermekvédelmi szolgálatokhoz, amire a kormány egyértelműen nem hajlandó; itt beszélünk magáról a jelzőrendszeréről. A jelen javaslatban megfogalmazott lépések azonban alkalmasak arra, hogy a kitűzött célokat valamilyen módon elérjük.

A gyermekprostitúció áldozatává vált gyermekek büntethetőségének megszüntetése mindenképpen indokolt és támogatandó. Ennek kapcsán a kérdés igazából az, hogy miért kellett éveket várni arra, hogy az Orbán-kormány rájöjjön: a prostitúcióra kényszerített gyermekeket börtönbe zárni rossz megoldás, szakmailag és morálisan is elfogadhatatlan.

A kormány által rehabilitációs céllal a gyermekprostitúció áldozatává vált gyermekek számára kijelölt intézmények, speciális intézmények egy jó megoldás, ott valóban rendelkezésre állnak azok a szakmai feltételek, amelyek segíthetnek a gyermekeknek azt a traumát feldolgozni, ami érte őket. Egy dolog hiányzik azonban ezzel összefüggésben a javaslatból, ez pedig a költségvetési megalapozása azoknak az új feladatoknak. Jelenleg úgy néz ki, hogy a kormány úgy akar extrafeladatokat adni ezeknek az otthonoknak és a szakembereknek, hogy nem látjuk mellette a költségvetési

forrásokat. Ez pedig azért visszas, mert a javaslat teljesen egyértelműen növelni fogja a kijelölt otthonok feladatkörét.

A jelen javaslat által kijelölt otthonokat az alapvető jogok biztosa számos jelentésben vizsgálta, és mérte fel az ott tartózkodó gyermekek számára nyújtott szolgáltatás minőségét és azt, hogy a gyermekek jogait biztosítják-e megfelelő módon. Bár a biztos vizsgálati alapvetően pozitív megítéléssel zárultak, több esetben is megállapítható, hogy túl sok gyermek van a terápiás csoportokban, több, mint amennyit a törvény megengedhetne, aminek oka a személyzet hiánya is volt. Éppen ezért volt kritikus, hogy a kormány többletforrások biztosításáról kell hogy gondoskodjon a törvény megvalósításánál.

A javaslat által érintett, a büntető törvénykönyv emberkereskedelem tényállására vonatkozó pontosításai és változásai is indokoltak. Üdvözlendő, hogy súlyosítani kívánják az emberkereskedelem büntetőjogi tényállását, így talán a jövőben nem fordulhat majd elő, hogy az ezzel foglalkozók felfüggesztett börtönbüntetést kaphatnak vagy megússzák csak ennyivel. Érdeemes azonban megjegyezni, hogy azért erre a kormány már korábban is rájöhett volna, és hamarabb is léphetett volna azért, hogy például az emberkereskedők esetén a büntetés annyira súlyos legyen, hogy ne ússzassák meg felfüggesztett szabadságvesztéssel. Így tehát ez a lépés is támogatható, de ki kell mondani, hogy elkésett.

Kiemelendő továbbá az is, ami részben a korábbiakban már említésre került, miszerint a jelen javaslat nem tartalmaz rendelkezéseket arra vonatkozóan, hogy miként kívánják az emberkereskedelem elleni fellépést, illetve annak felderítettségét növelni. Ehhez hiányoznak a javaslatból azok a többletforrások, amelyek ezt biztosítani tudják.

A kritikák ellenére mégis azt kell mondanom, hogy egy nagyon fontos törvény áll előttünk, és a Magyar Szocialista Párt részéről támogatni fogjuk. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Arató Gergely képviselő úr, az Országgyűlés soros jegyzője, ő következik. Felszólalását itt az emelvényen mondja el. Parancsoljon, jegyző úr! Oné a szó.

(15.00)

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Abban a kivételes helyzetben vagyunk, hogy ez alkalommal nemcsak a kormányzat törvényjavaslatának szándékaival tudunk egyetérteni, hanem alapvetően támogatjuk azt az utat is, amelyiken elindult a kormányzat ebben az ügyben.

Azt gondoljuk, hogy ez a törvényjavaslat egy fontos társadalmi cél megvalósítását alapvetően jó eszközökkel képzelem el, ezért kérem, hogy a további észrevételeimet ennek a figyelembevételével fogadják, ki-

mondottan mint a közös cél megvalósításának érdekében tett javaslatokat, és ez alkalommal elsősorban ne mint kritikát, van erre bőven más alkalom.

Először is, azzal szeretném kezdeni, hogy miközben alapvetően egyetértünk ezekkel a változtatásokkal, eközben azért jelezniünk kell azt, hogy ez csak egy része a probléma kezelésének. Hozzáteszem, ezt maga a kormány is tudja, hiszen 2019 márciusában fogadott el egy olyan kormányhatározatot, amelyik széles körben határozta meg a kormányzati szervek feladatait az emberkereskedelem kapcsán, az emberi erőforrások minisztere, a belügyminiszter, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, az igazságügy-miniszter is kapott feladatokat. Ezeknek a határideje 2019. július 1-je volt. Mi nem találtuk nyomát, hogy mi valósult meg ezekből a kormányzati elhatározásokból, miközben ebben a kormányhatározatban olyan nagyon fontos ügyekről döntött a kormány, és olyan fontos ügyekben adott feladatot az egyes minisztériumoknak, mint a prevenció, a megelőzés, a tájékoztatás. Hiszen mindannyian egyetértünk nyilván abban, hogy az emberkereskedelem vagy éppen a gyermekeket érintő prostitúció esetében a legfontosabb feladatunk mégiscsak az, hogy megelőzzük az ilyen helyzetek kialakulását. A legfontosabb az lenne, hogy megvédjük a gyermekeinket attól, hogy ilyen helyzetbe kerüljenek.

De szintén nincsen információ arról, hogy mi valósult meg a védett szállások létrehozásából, a menekítő buszok létrehozásából, azokból a technikákból, amelyek arra vonatkoznának, hogy ha önként ki akar lépni egy ilyen helyzetből valaki, akkor ehhez utat, segítséget kapjon. Tudjuk, hogy vannak olyan civil szervezetek és egyházi szervezetek, akik eredményesen működnek ezen a területen, de nem látjuk azt, hogy a kormányzati oldalon történne igazán komoly lépés ennek az érdekében azért, hogy azok, akik ezt az életformát fel akarják adni, azok megfelelő segítséget és védelmet kapjanak. Hiszen teljesen nyilvánvaló, hogy itt olyan kiszolgáltatott helyzetek vannak, ahol komoly kockázatok érhetik azt, aki akár egy gyermekprostitúciós helyzetből el akar menekülni.

Szintén hiányzik, és nem látjuk elég erősnek a szakemberek felkészítését, akár a gyermekvédelmi szakemberekét, akár a pedagógusokét, akár a rendőrökét vagy éppen az igazságszolgáltatásban dolgozókat. Nagyon fontos lenne, hogy ezek az emberek úgy kezeljenek egy ilyen helyzetet, úgy tudjanak hozzáállni egy ilyen cselekmény áldozatává vált gyermekhez vagy fiatalhoz, hogy ez szakszerű legyen, és segítőkész legyen. Ezért kérjük azt, hogy a kormány e mellett a jogszabályalkotás mellett fordítson nagy figyelmet ezekre a további feladatokra is, ebben az ügyben is tegyen meg mindent költségvetési forrásokkal és szakmai munkával, akár a szükséges további jogszabály-módosítással annak érdekében, hogy a prevenció, a reintegráció, a szakszerű kezelés területén is további lépésekre kerüljön sor.

Visszatérve a konkrét törvényjavaslatra, talán jogdogmatikai szempontból vitatható az, hogy a gyermekprostitúció egész jelensége kezelhető-e az emberkereskedelem gondolatkörében, az emberkereskedelemmel kapcsolatban, még akkor is, ha Kovács Zoltán képviselő úrnak az az érvelése, amelyben azt mondja, hogy

nagyon hasonló bűncselekményekről van szó, és nagyon hasonló szituációkról, ezt részben megalapozza, de azt hiszem, hogy ez nem fontos, vagy ez nem lényeges. A lényeges az, hogy a konkrét intézkedések mire irányulnak.

Mi úgy látjuk, hogy ezek a konkrét intézkedések alapvetően a gyermekprostitúció tekintetében helyes irányúak, hiszen áldozatként kezelik azokat, akik ebbe a folyamatba bekerülnek, és arra tesz intézkedéseket, hogy hogyan lehet egyrészt az ő védelmüket erősíteni, másrészt pedig azoknak, akik hasznát húznak a gyermekprostitúcióból... - és legyen világos, itt ne legyenek romantikus képeink, néha lehet olvasni ilyen cikkeket, a prostitúció mindig a nők és adott esetben férfiak kizsákmányolásáról, valamilyen módon való kihasználásáról és függésben tartásáról szól.

Itt áldozatokról beszélünk, és arról beszélünk, hogy ezeknek az áldozatoknak hogyan lehet segíteni, és még inkább így van ez a gyermekkorúak esetében. Teljesen világos, és egyetértünk avval a kormányzati szándékkal, hogy az ő esetükben nem a büntetés a megoldás, hanem a megoldás a fokozott védelem. Azoknak az eseteknek, akik viszont hasznát húznak ebből a helyzetből, hiszen minden alkalommal vannak olyan emberek direkt vagy közvetett módon, akik hasznélvezői ezeknek a helyzeteknek, az ő esetükben viszont indokoltnak látjuk a szigorúbb büntetőjogi szankciót, és támogatjuk azt, hogy egyértelműbb legyen a jogi szabályozás ezen a területen.

Mi az, amiben még átgondolásra javasoljuk a törvényjavaslatot? Alapvetően két dolgot szeretnék említeni. Ezek közül a fontosabb az, hogy a törvényjavaslat úgy rendelkezik, egyébként helyesen, hogy a gyermekprostitúcióban érintett áldozatokat azonnal kiemelt gyermekjogi védelembe kell helyezni. Ezzel egyetértünk, nagyon fontos, hogy abban az időszakban, amíg lefolyik a gyámhatósági eljárás, az alatt is kiemelésre kerüljenek abból a környezetből, ahol őket kizsákmányolják. Amivel nem értünk egyet, az az a megoldás, ahol a speciális gyermekotthonok feladatává teszi a kormány ezt a típusú ellátást.

A speciális gyermekotthon egy alapvetően más célokra létrehozott, hosszú távú elhelyezést szolgáló intézményrendszer. Lehet, hogy lesznek majd olyanok, akiknek valóban a speciális gyermekotthonban való elhelyezése lesz indokolt, de nem feltétlenül mindenki olyan, aki egyébként bekerül ebbe a rendszerbe, akit a rendőr - aki ráadásul nem gyermekvédelmi szakember - behoz az utcáról, mondjuk, az egyszerűség kedvéért így, ő nem fogja tudni megítélni, hogy neki milyen különleges gondoskodásra van szüksége. Ráadásul a speciális gyermekotthoni rendszer súlyos nehézségekkel és kihívásokkal küzd. Szakemberhiány van, intézményhiány van. Engedjék meg, hogy röviden ideidézzem azt, hogy Főton éppen egy speciális gyermekotthont szüntetnek meg önök, és onnan költöztetik ki a lakókat. Tehát nem rendelkezik ma a speciális... *(Nacsa Lőrinc: Miről beszél?)* Próbálom Nacsa képviselő úrnak is elmagyarázni, mert láthatóan nem érti. Tehát ma a speciális gyermekotthoni hálózat sem szakmailag, sem férőhelyekben nincs felkészülve arra, hogy befogadja ezeket a gyermekeket.

Indokoltabb lenne egy különös, speciális, valóban egy másfajta gyermekotthoni rendszer kialakítása erre a célra, egy csak erre a célra szolgáló átmeneti gyermekotthon formának a megteremtése, ahol megfelelő szakmai segítséget kapnak. Hozzáteszem, ugye, az áldozat voltuk miatt nagyon gyakran pszichológiai, orvosi és egyéb ellátásra, támogatásra van szükségük ezeknek a fiatal- és gyermekkorúaknak. Tehát egy olyan intézményhálózatra van szükség, amelyik csak velük foglalkozik.

Azt sajnos nem tudjuk meg az előterjesztésből, hogy hány gyermekre számítanak, mennyiről tudnak, milyen kapacításra van szükség, de azt gondoljuk, hogy létrehozható viszonylag gyorsan ez a kapacitás, hozzáteszem, akár az állami rendszerben, akár az egyházi és civil szervezetek segítségével.

Tehát javasoljuk azt, és erre fogunk módosító indítványt tenni, hogy fontolja meg a kormánytöbbség azt, hogy ne a speciális gyerekotthonokat, hanem egy újonnan létrehozott átmeneti gyermekotthon formát bízson meg avval, hogy ezt a típusú ideiglenes ellátást biztosítsa addig, amíg egyébként 60 napon belül le nem zajlik a gyámhatósági eljárás.

A másik javaslat, de ebben lehet, hogy félreértés van, és ha államtitkár úr megnyugtat, akkor én azt is örömmel veszem tudomásul. Mi úgy értékeljük, hogy miközben a szabálysértési törvény 172. §-ában dekriminálja a fiatalok esetében a felajánkozást a törvényjavaslat, ilyen módon lehetővé teszi azt, hogy más módon kezelje a rendszer az áldozatokat, eközben a 184. §-ban, ha mi jól értjük, védett övezet tekintetében megmarad a kriminalizálás, miközben, ha áldozatnak tekintjük ezeket a személyeket, akkor nyilván nem a saját választásuk az, hogy védett övezetben kínálkoznak föl vagy azon kívül. Kérem, hogy államtitkár úr nyugtasson meg, hogy tévedek, vagy ha nem tévedek, akkor legyen partner abban, hogy ebben a paragrafusban is megoldást találjunk erre a fajta ellentmondásra.

Tisztelt Ház! Összefoglalóan tehát azt tudom elmondani, hogy a javaslat alapvető koncepciójával egyetértünk, alapvetően támogatni tudjuk mind azt, hogy a gyermekprostitúció és az emberkereskedelem áldozatai számára erősebb védelmet, az elkövetői számára pedig súlyosabb és egyértelműbben kiszabható büntetőjogi szankciókat határoz meg a törvényjavaslat. Ugyanakkor azt kérjük a kormánytól, hogy legyen partner abban, hogy a gyermekvédelmi rendszerben megfelelő helyet találjunk erre a feladatra, és hogy legyen ugyanilyen aktív a prevenció, a megelőzés, a képzés és a tájékoztatás területén is, mint ahogy a büntetőjogi szankciók és a jogrendszer esetében. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok padso-raiban.)*

(15.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő, jegyző úr. Tisztelt Ház! Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Hohn Krisztina képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

HOHN KRISZTINA, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Végre egy olyan törvényjavaslat, amely igazán közel áll hozzánk, és az LMP képviselőcsoportja ezt támogatni is fogja, hiszen nagyon fontos dolgokat olvashatunk benne. Az előttem szólók nagyon sok mindent elmondtak már, ezért nem könnyű már ilyenkor hozzászólni, hiszen unásig ismételném szinte ugyanazokat a mondatokat, amelyeket az előttem szólók elmondtak.

A véleményem az, hogy én is szigorúbban büntetném, még szigorúbban, úgyhogy egyetértek képviselőtársammal, aki ezt javasolta, hiszen a fiatalok kizsákmányolása egyszerűen egy olyan alávaló bűncselekmény, amelyre nincsenek is talán szavak, és gondoljunk csak arra, amikor családon belüli dologról van szó, tehát konkrétan arról, hogy anyák, apák áruba bocsátják gyermekeiket. Magam is láttam már ilyet, hogy egy 14 éves lányt tulajdonképpen az apja eladott egy külföldi illetőségű, erősen pedofilnak gondolt embernek, aki aztán megajándékozta öt négy-öt szép gyerekkel, ami persze biztos örömdetes, de az a tény, hogy még az általános iskolát sem fejezte be ez a kislány, és már eladta az apja, az önmagában is szörnyű. Egyébként szerintem még inkább elítélendő, ha ezt szülő csinálja.

Ezenkívül pedig, amikor még régen lakásotthonban dolgoztam, ott találkoztam olyan lányokkal, akiket az anyjuk vitt ki - annak idején még úgy mondták nálunk, Baranyában - a 6-osra, egyértelmű volt, hogy ez a prostitúcióra való rábírás volt az édesanya részéről. Egyébként nagyon helyesnek tartom azt, amit többen is elmondtak, hogy speciális ellátási szükségletű gyermeknek minősül az ilyen áldozat, hiszen azért ők nem felnőttek, bár lehet, hogy némelyik annak hiszi magát, de azért még attól messze vannak, hogy felnőttek legyenek.

Ami aggasztó egy kicsit a számunkra, vagy inkább kérdést vetít előre, hogy vajon lesz-e elég hely majd ezekben az amúgy is túlszűfoltnak mondható intézményekben, vagy kialakításra kerülnek-e újabb intézmények, hiszen sok esetben itt azért szükség van például függőségkezelésre is, gondoljunk itt akár a különböző drogokkal kapcsolatos dolgokra.

Azt gondolom, hogy azért ezeknek a gyerekeknek a meghallgatása speciális tudást és körülményeket igényel, és ezt is nagyon fontos lenne betartani amellelt, hogy a rendőrök tudnak majd intézkedni, és persze el tudják helyezni egy ilyen intézményben a gyermeket, de azért a továbbiakban majd szükségük lesz arra, hogy szakértők bevonása is megtörténjen.

Megnéztük azt, illetve lekértünk adatokat tavaly, hogy hány gyermek- és ifjúságpszichiátrián hány főállású pszichiáter szakorvos van az országban: 45,25, ami persze a munkaidőkeretek miatt van, tehát vannak négyórás vagy osztott munkaidőben dolgozók is. Budapesten 16 van az adatok alapján, négy megyében van 4, újabb négy megyében van 2, öt megyében van 1, Nógrád megyében 0,25 van - szintén a részmunkaidő miatt, még mielőtt valaki derűsen felkacagna ezen a mondaton -, és ebből következik, hogy ma Magyarországon öt olyan megye van, ahol nincs az állami

egészségügyben dolgozó gyermekpszichiáter, illetve az általunk lekért közérdekűadat-igénylésre ezt nem közölték.

A szociális ágazatban dolgozóakra is jellemző az elöregedés. A dolgozók több mint harmada 50 év feletti, körülbelül 7,5 százalékuk fiatalabb, mint 30 éves. Itt a legalacsonyabbak a bérek, az egész nemzetgazdaságon belül a betöltetlen álláshelyek száma 2010 óta folyamatosan nő. Tudomásunk szerint jelenleg több mint 3500 betöltetlen álláshely van ezekben a szociális ágazatokban, ami azért több mint aggasztó.

Nagyon sok szó esett a gyermekekkel kapcsolatos kizsákmányolásról, ami nagyon-nagyon fontos, viszont nagyon fontos megemlíteni az egyéb más, ilyen új típusú rabszolgaságot - vagy hogy szoktuk ezt hívni? - vagy modern kori rabszolgaságot, ezeket a fajta cselekményeket, amikor emberek embertársaikat méltatlan körülmények között tartják, és tulajdonképpen rabszolgamunkára kényszerítik őket némi kevés élelemért, hogy éhen ne haljanak, vagy számos esetet látunk azzal kapcsolatban, hogy kint az utcán koldulásra kényszerítenek akár mozgássérült embereket, illetve erősen rossz állapotban lévő embereket is. És nagyon-nagyon-nagyon fontos, hogy a szervkereskedelem ellen is megfelelő lépéseket tegyünk. Én remélem, hogy ez tulajdonképpen az első lépés, ahogy itt többen elmondták, és a közeljövőben még több olyan törvényjavaslatot is láthatunk majd, amely további lépéseket mutat majd előre.

Illetve itt is meg kell hogy említsem ezeket az úgynevezett ilyen felvilágosító filmeket, hogy még nagyobb hangsúlyt kéne fektetni akár oktatási intézményekben vagy televízió keresztül, ezekben a társadalmi célú hirdetésekben arra, hogy ezekre felhívjuk a figyelmet, tehát hogy igenis értse az a gyerek is, ha tévét néz, hogy az nem normális és nem törvényszerű, hogy őt kizsákmányolják például szexuálisan. Elképzelhető, hogy családokban is most is vannak olyan gyermekek, illetve egészen biztos, nemhogy elképzelhető, akiket ilyen cselekményre kényszerítenek szülők, nevelőszülők, amelyek ellen fel kell lépni, és a gyerek tudjon és merjen segítséget kérni.

Mindig arról beszélünk, hogy az oktatási intézményekben van-e elég pszichológus, vagy nincs. A statisztikát részben teljesítjük ugyan, de nem biztos, hogy ez megfelelő szolgáltatást jelent, hiszen sok olyan helyet tudunk, ahol mondjuk, ezer főre jut egy pszichológus, mondjuk iskolapszichológus, akihez lehet hogy közvetlenebbül tudna fordulni a gyermek, ha érintett ilyen ügyben, de nem biztos, hogy odajut, illetve nem biztos, hogy tudja, milyen szolgáltatásokat vehet igénybe.

Fontos lenne tehát az, hogy ezekre megteremtjük a lehetőséget, és minél nagyobb... - tehát az áldozathibáztatás nagyon-nagyon-nagyon nagy divat itt Magyarországon, hogy mindig azt gondoljuk, hogy az tehet róla, aki az adott körülmények között kényszerítve van bizonyos cselekedetekre, de ez nem így van. És nagyon-nagyon fontos lenne még, ami szintén hangsúlyos, hogy a megelőzésre még nagyobb hangsúlyt kell fektetni, hiszen sokkal drágább, szerintem többbe kerül

az államnak az, hogyha intézkednie kell, és emiatt különböző költségek jelentkeznek, mint hogyha a megelőzésre nagyobb hangsúlyt fektet.

Annyit szeretnék még elmondani - és tényleg nem kívánom tovább rabolni az időt -, hogy még egyszer kifejezzük azt, hogy igen, támogatjuk, és reméljük, hogy több olyan intézkedés lesz, amely ilyen széleskörűen támogatható. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség kétperces felszólalásokra. Vejkey Imre képviselő úr kért szót két percre. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt szeretném megköszönni az ellenzéki frakciók felszólalt vezérszónokainak azt, hogy ezt a kormány által előterjesztett törvényjavaslatot támogatják, viszont amiért kétpercest nyomsztam, az Bangóné Borbély Ildikó vezérszónoki felszólalásának egy része volt, amire szükséges reagálnom.

A képviselő asszony egy sajátos amerikai külügyi jelentésről tájékoztatta a tisztelt Országgyűlést. Ez a külügyi jelentés a képviselő asszony előadása szerint többek között azért bírálja a magyar kormányt, és azért bírálja a magyar Országgyűlést, mert a bíróságok ítélezését kifogásolja. Innen is szeretném felhívni a képviselő asszonynak és az amerikai külügyi jelentés készítőinek a figyelmét, hogy Magyarország a montesquieu-i hatalommegosztás elvén áll, a Fidesz-KDNP-kormány is ezt gyakorolja *(Közbeszólások az ellenzék soraiból.)*, ezért nálunk a törvényhozó, a végrehajtó és a bírói hatalom elválik egymástól, így se a kormánynak, se az Országgyűlésnek nincs lehetősége a bírósági ítéleteket befolyásolni. *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)* Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)*

(15.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem tisztelt képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki még reagálni vagy felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. Ugyancsak kettőperces felszólalásra Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak adok szót, parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Csak nagyon röviden ajánlanám Vejkey képviselőtársam figyelmébe Lázár János szavait. Érdeemes elolvasni! *(Egy hang az ellenzéki padsorokból: Úgy van!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem képviselőtársaimat, hogy a vitában föl szeretne-e még valaki szólalni. Már nem ebben a kétperces vitában, hanem a rendes felszólalások keretében. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdem Völner Pál államtitkár urat, hogy kíván-e zárszót tartani. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Szeretném megköszönni a frakcióknak az egyöntetű támogatást, amit a törvényjavaslattal kapcsolatban kifejeztek.

Egy-két dologra szeretnék kitérni. Gyüre képviselőtársamnak: nemcsak a fizikai erőszak esetén vehető fel a tényállás, hanem a pszichikai és egyéb ráhatások esetén is. Tehát ez egy pozitívum, azt hiszem, közösen értelmezhetjük így a javaslatot.

A másik: összehasonlítva a 2010 előtti időszakot - Bangóné képviselőtársamnak voltak ilyen felvetései. Szeretném megerősíteni, hogy ugyanaz a szabálysértési alakzat vonatkozott erre a fajta cselekményre, ami a fiatalkorúaknál van, mint ami később. Nagyon örülök, hogy az amerikai külügyminisztériumnak van itt magyar hangja a parlamentben, de igazából a tényállások és a jogszabályi környezet ugyanez volt 2010 előtt is. Lehet, hogy önöknek az Obama-adminisztráció idején jobb volt a sajtójuk, erről mi nem tehetünk. Remélem, hogy ez jelentős előrelépés lesz abban a tekintetben, hogy a tárgyra koncentrálna tényleg a jogszabályi környezet úgy alakuljon, ami a fiatalkorúak helyzetének a javulásával jár.

Arató képviselőtársamnál volt még ott az a paragrafus. Természetesen nem vonatkozik rá, tehát gyakorlatilag kikerül teljes egészében a kriminalizálandó cselekmények köréből, és a védelem alá helyezés teljes egészében vonatkozik helytől függetlenül a fiatalkorú elkövetőkre. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most egy pillanatig várunk kell, mert már mentem volna tovább, de az előterjesztő még nincs jelen. *(Nacs Lőrinc Böröcz Lászlóra mutatva: Itt van!)* Meg kell várni Orbán Balázs államtitkár úr érkezését. Bár ő ismeri a törvényt, úgyhogy ha a tisztelt Ház nem emel ellene kifogást, akkor megadnám a szót az előterjesztőnek, és közben a kormány képviselőjében Völner Pál államtitkár úr ügyis itt van, és majd az illetékes államtitkár átveszi a szavazatoknak megfelelően a feladatot. Mehetünk tovább, ugye? *(Közbeszólások: Igen.)* Köszönöm szépen.

Soron következik a **közérdekű cél megvalósítását szolgáló beruházásokkal összefüggésben egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Kocsis Máté, Böröcz László fideszes és Nacs Lőrinc KDNP-s képviselők által benyújtott előterjesztés T/9283. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető és az érdeklődők számára is megtekinthető. *(Dr. Orbán Balázs elfoglalja a helyét a patkóban.)*

Elsőként megadom a szót Böröcz László úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr! Csak a jegyzőkönyv számára jelzem, hogy most

már két államtitkár is jelen van a patkóban, úgyhogy minden további nélkül, a rendnek megfelelően haladhatunk. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is az előtűnk fekvő törvényjavaslat benyújtásának indokairól szeretnék röviden néhány szót mondani.

2019. január 23-án este kigyulladt és leégett a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karának Ráday utcai kollégiuma. Bár a lángokat viszonylag gyorsan sikerült megfékezni, a kollégium gyakorlatilag teljesen használhatatlanná vált, és mivel a 80-as években épült az épület és a vasszerkezete súlyosan károsodott, ezért már akkor kiderült, hogy helyreállításról szó sem lehet. Tulajdonképpen a felmérések azt igazolták, hogy az épületet teljesen bontani kell, és csak egy teljesen új épület, kollégium felhúzásával lehet pótolni a régit.

A kollégiumnak 125 hallgatója volt, és szerencsére ezen az éjszakán éppen a vizsgaidőszak miatt nem tartózkodtak az épületben. A tragédiában egy 47 éves, négygyermekes édesapa hunyt el, aki átmenetileg tartózkodott a kollégium vendégszobájában.

Az áldozat családjának és a kollégium nélkül maradt hallgatóknak több tíz millió forint támogatást gyűjtöttek össze a civilek, és mindemellett közel százmillió forint gyűlt össze a kollégium újjáépítésére. A kormány pedig vállalta, hogy a fennmaradó összeget biztosítja az építkezéshez. Tehát mindenki azonnal segítséget nyújtott a saját lehetőségeihez mérten: az egyház, a civilek és természetesen a kormányzat is.

Majd ami ezek után történt, az teljesen érthetetlen minden jóérzésű ember számára. A baloldal támogatásával októberben polgármesterré választott Baranyi Krisztina kijelentette, hogy márpedig egyetlen fillér kedvezményt sem hajlandó adni az újjáépítéshez szükséges közterület használati díjából. *(Nacs Lőrinc: Szégyen!)* Annak ellenére sem, hogy az önkormányzat egyik bizottsága 50 százalékos díjmérséklést hagyott jóvá, a másik bizottság pedig támogatta a közel ingyenes közterület-használatot. Így került az ügy a képviselő-testület elé, ahol Baranyi polgármester asszony tulajdonképpen a 10 százalékos jelképes kedvezményre tett javaslatot, és ezt aztán meg is szavazta a baloldali többség.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez azt jelenti, hogy több mint százmillió forintot zsebel be az önkormányzat vagy zsebelhet be az önkormányzat a közterület-használati díjból, amit egyébként a civilek és a magyar emberek adományaiból adtak össze. Tulajdonképpen ezt a pénzt lopja el az önkormányzat.

Szégyen, hogy a baloldal idáig jutott, hiszen egy ilyen helyzetben politikai hovatarozás nélkül minden józan önkormányzat és minden józan városvezető nem akadályokat gördít a kollégium újjáépítése elé, hanem minden eszközzel támogatja azt. És igaz, hogy a bontás 30 milliójáról szól az önkormányzat döntése, de a polgármester egyértelműen kijelentette, hogy sem a bontásra, sem az építésre nem adnak mentességet a közterület-használati díjból, így a végösszeg a

százmillió forintot is meghaladhatja a beruházás teljes ideje alatt. Az építkezés a tragédia miatt vált szükségessé, ezért nyilvánvalóan nem egy tervezett önkormányzati bevételről van szó.

Tehát a tárgyalt közérdekű célú megvalósítást szolgáló beruházásokkal összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat többek között ezt az álságos helyzetet hivatott megoldani. Egészen pontosan a törvényjavaslat az épített környezetről szóló törvény módosítása útján teremtené meg annak a lehetőségét, hogy a túlnyomó részben, azaz több mint 50 százalékban közpénzből finanszírozott, kiemelt közérdekű építkezési beruházások esetében a közterület-használat az építkezéshez szükséges időtartamban automatikusan és díjtalanul biztosítva legyen. Azaz az önkormányzatnak nincs lehetősége az elutasításra, de a közterület-használat további feltételeit természetesen továbbra is szabályozhatja az önkormányzat.

A rendelkezés nem teljesen új az önkormányzati világban, hiszen az önkormányzatok a közterület-használatot szabályozó rendeleteikben eddig is jelentős kedvezményeket biztosítottak: akár teljes mértékben is elengedhették a díjat, ha a közterület használata jelentős közérdekből történt.

Tekintettel arra, hogy közpénzből finanszírozott közérdekű építési beruházásról van szó, az ezekkel járó költségvetési kiadásokat jelentősen növelő tényező az esetleges közterület használatáért fizetett díjtétel. Egy körülbelül két évig tartó, közepes nagyságú építkezés beruházása - például egy oktatási vagy kulturális intézmény felújítása kapcsán is - sok száz millió forintos többletköltséget jelenthet. Ez az adott beruházás költségvetéséhez képest is jelentős tétel lehet.

(15.30)

További előnyként jelentkezik a központi költségvetés tervezése szempontjából az, hogy a közérdekű beruházások tervezhetőbbé, költséghatékonyabbá válnak, mivel a kiadások tervezése nem függ az önkormányzati rendelet módosításaitól, továbbá gyorsabbá is teszi a közérdekű beruházások megvalósulását a közterület-használati engedélyek automatikus rendelkezésre állása.

Fontos kiemelni, hogy a javasolt díjmentességre még a közérdekű cél megvalósítását szolgáló beruházások esetén is csak a lehető legszűkebb, az építési munkálatok elvégzéséhez nélkülözhetetlen mértékben, időtartamban és területre korlátozottan kerülhet sor.

Én az elhangzottakra tekintettel kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvénytervezetet. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelettel kérdezem Orbán Balázs államtitkár urat, hogy kíván-e szólni. *(Dr. Orbán Balázs: Majd a végén. Köszönöm.)* Jó. Köszönöm szépen.

Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, F Kovács Sándor képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

F KOVÁCS SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Amint ismeretes, a 2019. január 23-ai tüzeset következtében a rendőrök, a tűzoltók, a katasztrófavédelem munkatársainak erőfeszítése ellenére is teljesen kitért a Ráday utcai református kollégium, gyakorlatilag használhatatlanná vált. A sajnálatos tüzesetben pedig egy ember életét veszítette.

A tragikus esetet követően a kormány felajánlotta támogatását a kollégium újjáépítésére, amelyre további felajánlások érkeztek. A napokban azonban fölröppent a hír, hogy a Baranyai Krisztina vezette ferencvárosi önkormányzat *(Közbeszólás a Jobbik soraiban: Baranyi!)* több mint százmillió forintot szedne be ezen az építkezésen - Baranyi Krisztina.

Mivel az építkezés a tragédia miatt szükséges, ezért nyilvánvalóan nem tervezett önkormányzati bevételről van szó. A kiszabott díj nyilvánvalóan többletbevételt jelent az önkormányzat részére. Ez tanúbizonysága egy olyan mértékű nyereséghajhászásnak, amelynek egyszer s mindenkorra gátat kell szabni. Jelenleg a ferencvárosi vezetés nem hogy nem segíti az újjáépítést, hanem még meg is sarcolja.

Tisztelt Országgyűlés! Az önkormányzat által kiszabható közterület-használatért fizetendő díj nem új keletű, annak mértéke, a mentességi okok és mérlegelési lehetőségek a helyi rendeletekben vannak szabályozva. Az önkormányzatok a közterület-használatot szabályozó rendeleteikben eddig is jelentős kedvezményeket biztosítottak, akár teljes mértékben is elengedhették a díjat, ha a közterület-használat jelentős közérdekből történt. Fontos kiemelni, hogy a beterjesztett javaslat szerint a javasolt díjmentességre még a közérdekű cél megvalósítását szolgáló beruházások esetében is a lehető legszűkebb, az építési munkálatok elvégzéséhez nélkülözhetetlen mértékben, időtartamban és területi korlátozásokban kerülhet sor.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elhangzottak ismeretében azt javasoljuk, hogy mentesüljön a közterület-használati díj megfizetése alól a közérdekű, központi költségvetésből megvalósuló építési beruházások egy szűk köre, mely nagymértékben segítené a leégett Ráday utcai református kollégium újjáépítését. Úgy vélem, ez a nemes cél a képviselők számára is támogatható. Ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, ön a szó.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Október 13-a szele még most is söpör - ezt állapíthatjuk meg, amikor ezt a törvényjavaslatot olvassuk itt a tisztelt Házban. Azt láthatjuk, hogy a kormány nem bírt megbékélni a választói akarattal, azzal, hogy számtalan városban és budapesti kerületben döntöttek úgy a magyar emberek, hogy elég volt az Orbán-rezsimből, elég volt abból

a jogszabályalkotásból, amit önök itt a Ház falai között átvernek, és egyszerűen minősíthetetlen, amit egyes esetekben megengednek, és ellenzéki vezetést választottak. *(Közbeszólások a kormánypartok soraiban.)*

Az önkormányzatok szisztematikus kivéreztetése folyik. Lehet ezen mosolyogni. Mi történik? Ha előke-rül egy intézkedéstervezet, akkor önök gyorsan azt mondják, hogy ez nem fog megtörténni, láttuk ezt az ASP-nél, láttuk az önkormányzatok jogköreinek és hatásköreinek megnyirbálásánál; semmi másról nem szól, csak az önkormányzatok feladatainak nehezítéséről, a feladat elvégzésének az akadályozásáról.

Az elmúlt napokban két bevételi forrásról is felröppent, hogy azt is meg kívánják nyirbálni, az egyik az iparüzési adó, aztán azt Tállai államtitkár úr cáfolta itt a Parlament falai között a múlt heti egyik válaszában, hogy ez nem igaz. Tudjuk, lehet, hogy most ez nem igaz, de majd előbb-utóbb, pár hónap múlva majd azt a jogszabályt is látjuk, hogy az iparüzési adó egy részéről is majd az önkormányzatok szépen lemondhatnak. Most pedig itt vagyunk, hogy a közterület-használati díjat kívánják önök elvenni egyes esetekben azoktól az önkormányzatoktól, ahol lehetnek olyan beruházások, amelyek után ez jogosan megilleti őket a jelenlegi jogszabály alapján.

A tegnapi napon a gazdasági bizottsági ülésen nem szóltam hozzá, mert nem éreztem, hogy most itt van az a lehetőség, hogy szót kérjek, mert ön előadta, hogy a kollégium leégése miatt - amit most is hosszasan ecsetelt - hozták be ezt a jogszabályt. Ne nézzék madárnak az embereket! Igen, IX. kerületi önkormányzat, helyben vagyunk, csak éppen nem erről szól a történet! A történet 2020. február 13-án kezdődött, akkor tárgyalta a IX. kerületi önkormányzat a közbeszerzéseket halomra nyelő Duna Aszfalt Kft. ügyét, amikor is a déli vasúti híd felvonulási területének közterület-használati díjáról döntöttek.

Én elhiszem, lehet itt ingatni a fejeket, csak nézzük meg a dátumokat! 2020. február 13-án döntött úgy a ferencvárosi képviselő-testület, hogy az a cég, amely egyébként 20 milliárdos adózott eredménnyel kalkulál minden évben... - én megnéztem a mérlegadatokat, látszik, hogy ezeket a díjakat simán ki tudná fizetni. Ez megtörtént 2020. február 13-án, ismétlem, amikor is úgy döntött a ferencvárosi önkormányzat, hogy a 2020. március 2-ától november 30-áig terjedő időszakra egy közel 150 millió forintos közterület-használati díjat kíván megállapítani. Erre a Duna Aszfalt egy 99 százalékos kedvezményt kért. Kérni lehet, csak az állampolgárok azért választották meg az önkormányzatok vezetőit, hogy ők felelősségteljes döntéseket hozzanak, és ez a 99 százalékos mértékű kedvezmény nem egy felelős döntés. Én elhiszem, hogy ez egy kiemelten közérdekű beruházás, hogy ennek a hídnak meg kell valósulni, csak éppen úgy kell megadni az ajánlatokat a közbeszerzésekben, hogy ezeket belekalkulálják. Ezek az adatok nyilvánosak! Minden önkormányzati rendeletről elérhető, hogy mennyi az egy napra jutó közterület-használati díj per négyzetméter.

Ez volt tehát 13-án. Majd 18-án önök benyújtották ezt a törvényjavaslatot, miután az önkormányzat végül egy 5 százalékos kedvezményt állapított meg ebből a

150 millió forintos közterület-használati díjból. Erről szól ez a jogszabály. Elég szomorú és elkésztő, hogy önök a leégett kollégium és egy haláleset kapcsán terjesztik ezt elő. Végtelenül elszomorító! Az egy 2019-es eset, most meg 2020 van. Február 13-án megszületik a döntés, és öt napra rá önök benyújtják ezt a jogszabályt. Böröcz képviselőtársam *(Z. Kárpát Dániel: Most válaszolj!)*, ön szerint nem kellene azt gondolnunk, hogy itt bizony a kormányközeli közbeszerzéseket halomra nyelő Duna Aszfalt Kft.-nek kedveznek? *(Böröcz László: Válaszolni fogok.)* Én megköszönöm, ha válaszol, mert egyszerűen átlátszó ez az egész történet, és az látszik, amit a felszólalásom elején is elmondtam, hogy önök büntetik azokat az önkormányzatokat, ahol a magyar emberek úgy döntöttek, hogy elég volt az önök rablásából, elég volt abból a szisztémából, amit önök művelnek, és igenis azt a bevételt, azt a saját bevételt, amelyikből az önkormányzatok majd fejleszteni tudnak, önök azt kívánják ezzel elvenni, és azoknak a cégeknek kedvezni, amelyek az önök barátai. Természetesen ezt a jogszabályt nem fogjuk tudni támogatni. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Nacsa Lőrinc képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

(15.40)

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mint a törvényjavaslat egyik előterjesztője és mint a KDNP vezérszónoka is mondom most ezt a pár mondatot erről a törvényről, előtte azonban megköszönöm Potocskané Kőrösi Anita képviselő asszonynak, hogy végre hosszú idő után elismerte, hogy önöké az összellenzéki győzelem a budapesti kerületekben és Budapesten. Az eggyel hátrébb ülő Balczó Zoltán képviselő úr eddig mindannyiszor tagadta, hogy önök támogatták volna Karácsony Gergelyt, támogatták volna a balliberális polgármestereket a kerületekből. *(Balczó Zoltán: Nem volt a jelöltünk, nem támogattuk!)* Számtalanszor megtörtént. Most legalább ezzel kapcsolatban, amit mi eddig is tudtunk és eddig is tisztán látunk, tiszta vizet öntöttünk a pohárba. Ezt...

ELNÖK: Képviselő úr, a törvényjavaslatra térjen rá!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Ezt köszönjük szépen. A kérdésére nagyon egyszerű a válasz: nem. Amit ön kérdezett: erre a problémára a Ráday utcai kollégium ügye hívta fel a figyelmet *(Z. Kárpát Dániel: Nem igaz!)*, és a Ráday utcai kollégium ügyét szeretnénk megoldani ezzel a törvényjavaslattal. *(Z. Kárpát Dániel: Bárcsak így lenne!)* Minden más, amit ön felhozott, az természetesen vádaskodás és nem igaz.

Képviselő asszony, nézze meg, ha már az időkre hivatkozott, hogy ki mikor gyűjtött be micsodát és mikor történtek döntések. December végén született az a

ferencvárosi önkormányzati határozat, amelyben nem akarták elengedni ezt a közterület-használati díjat. Bár itt képviselőtársam ingatta a fejét, Baranyi Krisztina először egy fillért nem akart belőle elengedni, utána képviselői nyomásra lett 10 százalék kedvezmény erre az egyébként összesen majdnem 200 millió forintos közterület-használati díjra - a mostani 30 millió a bontásra vonatkozik -, 10 százalékot sikerült a képviselő-testületnek megszavazni, a polgármester asszony nulla százalék kedvezményt szeretett volna adni. Ezt csak a tényyszerűség kedvéért közlöm.

Szerintünk elfogadhatatlan és felháborító, hogy Baranyi Krisztina egy tragédiából kíván nyereszkedni, melyben egy ember az életét is veszítette. Eddig Magyarországon egyetértés volt abban, hogy az emberek érdekét szolgáló közintézmények építését, újjáépítését minden szereplő a maga lehetőségeihez képest támogatja, de legalábbis nem gátol, és nem mások katasztrófáján próbál meg profitálni. Baranyi Krisztina most felrúgta ezt a korábbi közmegegyezést, és a tavaly leégett Ráday utcai református kollégium újjáépítését úgy igyekszik megnehezíteni, meggátolni, hogy több mint 100 millió, akár közel 200 millió forintos közterület-használati díjat szednének be az építkezésből, ahelyett egyébként, hogy segítenének. A most induló beruházás állami forrásból és magánadományokból tevődik össze, hiszen a ferencvárosi önkormányzat egy fillérrel nem gondolta, hogy egyébként egy ilyen tragédia után, egy ilyen nagy hírű intézmény kollégiumához neki a saját költségvetéséből hozzá kellene járulni. Ez is mutatja a ferencvárosi önkormányzat remek hozzáállását az ügyhöz, hogy ők több pénzt szerettek volna beszédni közterület-használati díjból, mint amennyit egyébként a református közösség magánadományokból összedobott. Mert 150 millió forintnyi adomány jött össze a magánadakozásokból, természetesen az állam is helytáll és segít, de Baranyi Krisztina a magánadományoknál is több pénzt akart beszédni az önkormányzatnak, amikor ez nyilvánvalóan semmilyen módon nem tervezett bevétel. Erről képviselőtársaim korábban is beszéltek, hiszen egy katasztrófa utáni újjáépítés sohasem egy tervezett bevétel egy önkormányzat számára. Szerintünk ez szívtelen és gátlástalan mohóság. Baranyi Krisztina nyilvánvalóan ezzel igyekszik kárpótolni polgármesterségének kudarcait, érdemi munka helyett rossz hivatali légkör, a beszámolókat szerezint egyszemélyes kommunikációs városvezetés és nem haladó ügyek, titkos, pályáztatás nélkül kötött szerződések jellemzik az eddigi három-négy hónapját a IX. kerületi önkormányzat élén.

A benyújtott törvényjavaslat azt a célt szolgálja, hogy az alapjogokkal szorosan összefüggésben álló, közérdekű célt szolgáló, nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű, központi költségvetési forrásból megvalósuló beruházásokra közterület-használati díj fizetése nélkül kerülhessen sor, figyelemmel arra is, hogy a megvalósuló beruházás a jövőben is a közérdekű, azaz a helyi önkormányzat területén élő lakosság életminőségének javulását is szolgálja, valamint az érintett önkormányzat feladatainak hatékonyabb ellátásához is természetesen hozzájárul a jövőben is. A IX. kerületi önkormányzat ezt sem vette figyelembe.

A díjmentességre azonban az önkormányzati autonómiára tekintettel még a közérdekű cél megvalósítását szolgáló beruházások esetében is csak a lehető legszűkebb, az építési munkák elvégzéséhez nélkülözhetetlen mértékben, időtartamban és területileg korlátozottan kerül sor. Ezért nyilvánvalóan azok az álhírek, amelyeket önök meg az önök sajtója terjeszt, hogy itt milyen terjengősen, milyen sok évig, milyen nagy területeket fog elfoglalni bármilyen építkezéskor is egyébként az építettő, ezek nyilvánvalóan hamisak. Itt a lehető legszűkebb időben, a lehető legszűkebb területre csak a szükségesség mértékén belül fog erre sor kerülni.

Sajnálatosnak tartjuk, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslatra egyáltalán szükség van, korábban ugyanis senkinek sem jutott eszébe a kiemelten közérdekű beruházásokat megsarcolni, de a tapasztalat azt mutatja, hogy hazánkban a diplomás kommunistáknak mindig van egy újabb trükk a zsebében, amivel segítenek meggátolni hazánk fejlődését. Természetesen mi támogatjuk a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Molnár Gyula képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A konkrét dolog elhangzott, én ezért inkább szeretnék a jelenség mögé tekinteni, és bár tudom, hogy ez bután hangzik, de talán valamifajta missziót teljesíteni, hogy az önök szemét felnyissam azzal kapcsolatban, hogy mi az önkormányzatiság, és hogy miért járnak önök elképesztő módon súlyosan rossz úton és rossz irányban. Nyilván ezt majd az élet meg a jóisten egyszer kiegyenesíti, csak hát ennyi időnk nincs, ameddig önöknek mindezt sikerül a fejébe beleütöni.

A lényeg az, hogy többféleképpen lehet, tisztelt képviselő hölgyek és urak, az önkormányzatok autonómiáját csökkenteni. Többféle dolog volt az elmúlt évtizedekben, minek is tagadnám, ebben vállaltak szerepet a szocialista kormányok is néha, de önök itt elképesztő módon minden határt átlépnek. Gyakorlatilag két lehetőség van. Az egyik az, hogy forrásoldalról folyamatosan szűkítjük a lehetőséget, ezáltal belekényszerítjük abba, hogy gyakorlatilag már az önkormányzatok kötelező feladatait sem tudja megfelelő színvonalon ellátni. A másik pedig a folyamatos jogszabályalkotás és hatáskörcsökkenés. Önök ezt egy hatékony állam képével próbálják a külvilág számára felmutatni, folyamatosan központosított állami szerepvállalással próbálják ezt valamilyen módon elfedni. Valójában önök megpróbálják kiüríteni azokat a települési önkormányzatokat, amelyek - lényegesen közelebb lévén az emberekhez -, elképzelhető, hogy nem mindig központi akaratot hajtának végre.

Itt érkeztek oda, ami valóban az előző ellenzéki hozzászólás felütése volt, hogy ez a fajta ellenzéki gondolkodás vagy másként gondolkodás meg is érkezett október 13-án Magyarországra és a főváros jelentős

részére, a nagyobb városokba is. Tényleg az ember egy pillanatra elgondolkodik, higgyék el, mi is beszélgetünk este, hogy talán most, most jön egy olyan pillanat, amikor azt fogja mondani a Fidesz és a miniszterelnök, hogy ülünk le, tárgyaljunk, Magyarországról van szó, ez a mi hazánk, annyiszor mondtuk már el, hogy ez közös felelősség, közös feladat, ezeket az embereket megválasztották, a demokrácia ilyen, ülünk már le és beszéljünk arról, hogy lehet ezt közösen jól csinálni. Nem! Önök egy tizedmásodpercet sem kezdenek azonnal megnézni, hogy tényleg biztosan minden korbácsot elvettünk-e a fiókból. És találtak még néhányat, és gyakorlatilag folyamatosan csattogtatják ezt azóta. Néhányat be is nyújtanak, most itt van az egyik, néhányat pedig folyamatosan kerengtetnek az önkormányzatok feje fölé, gyakorlatilag, ha belegondolunk, minden területen: adó, színházak, hatáskörök, építéshatóság. Gyakorlatilag mennyi idő telt el, könyörgöm? Két és fél, három hónap telt el, és önök már megint leszedtek az önkormányzatok testéből egy jelentős darabot.

Eszükbe sem jut, hogy azt mondják, beszéljünk már arról, hogy mi a közös feladat és mi a közös felelősség. Csak zárójelben, halkán jegyzem meg: ha tényleg igaz, hogy ennek a református kollégiumnak az ügye váltotta ki ezt a fajta megvilágosodást a képviselő uraknál, akkor hányszor tárgyaltak a ferencvárosi önkormányzattal, mondjuk, akár az építetők, akár pedig önök azzal kapcsolatban, hogy ezt a fajta méltányos döntést egy konkrét esetben meghozzák?

A második, amit szeretnék önöknek mondani: önök elképesztően súlyos tévedésben vannak, ha azt gondolják, hogy a közterület-használati díj egy büntetés. Ez óriási és nagyon-nagyon súlyos - soha életükben még nem foglalkoztak önkormányzati ügyekkel. Az önkormányzati munka lényege pont az, hogy ha a településeden valaki elvégez egy munkát, ezáltal akadályozza ott a normális életet, bizonyos szempontból kihatással van a környezetére, akkor később az önkormányzatnak kell majd ezeket a dolgokat kompenzálni és megoldani, neki kell majd a környéken lakó kereskedőket rehabilitálni, neki kell az odavezető utakat rendbe rakni, neki kell bizonyos szempontból a bármilyenfajta keletkezett problémákat kezelni. Ezért a közterület-használati díj nem adó, az nem büntetés.

(15.50)

Az egy olyan járulékos része a beruházásnak - ezt nagyon jól mondta a képviselő asszony -, amivel számolnia kell a beruházónak, mert ez az ő nyereségének az a csökkentő tétele, amit azért kell fizetnie, mert azt a térséget terhelte azért, hogy ő pénzt keressen. Tegyük azt egy pillanatra félre, hogy egyébként a cél ebben az esetben egy metróépítés, mondjuk, egy toronyház építése vagy pedig egy leégett kollégium restaurációja. Tegyük ezt a dolgot ebben a pillanatban félre! A közterületi díj ezt jelenti. Azért van az önkormányzatok helyi rendeletében különböző méltányossági opció, mert ott kell az önkormányzatnak mérlegelnie azt, hogy mit is gondol arról a konkrét ügyről.

Nagyon halkán jegyzem meg, hogy például a metróberuházás kapcsán - akkor én XI. kerületi polgármester voltam - kiszámoltuk, hogy több mint 2 milliárd forintnyi közterület-használati díjat vehettünk volna ki a fővárosra, de nyilván nem tettük meg, mert tárgyaltunk, és megpróbáltuk közösen megtalálni a megoldást. Erről kérdeztem önöket, hogy beszéltek-e erről. Ha engem kérdeznének meg és én lennék most ott a polgármester, akkor nyilvánvalóan azt gondolnám, hogy itt lehet és kell is tárgyalni. De elgondolkoztak már azon, hogy csak az elmúlt 2,5-3 hónapban mit kapott Baranyi Kriszta a fejére pusztán azért, mert merete megverni ezt a rendkívül kiváló, szimpatikus, az édesanyja és az édesapja által is nagyon kedvelt előző polgármestert? Tényleg, őszintén mondom, hogy ha 8-12 évig valaki a helyén van, és ilyen módon taszítja a helyben lakókat, annak azért el kell gondolkoznia a politikai dolgon. De ezt tegyük félre, ez az én személyes és szubjektív véleményem.

Azt szeretném mondani, hogy önök itt nagyon nagy félreértésben vannak. A konkrét ügyben azt mondom, hogy nézzük meg, vizsgáljuk meg, hogyan, miképpen lehetne egy lényegesen komolyabb engedményt adni, mint amiről a IX. kerületi önkormányzat döntött. Egyetértek.

Volt itt Böröcz képviselőnek egy egészen elképesztő mondata - ez vagy valamilyen szokás önöknél, vagy így működtek, vagy valamilyen másfajta tévedés az oka -, hogy az önkormányzat ellopja a pénzt. Magyarul, önöknél ez úgy van, hogy ha valaki egy közterületi díjat beszédett, azt ellopják? Önök szerint akkor a IX. kerületi önkormányzatban vagy bárhol másutt régebben beszédett közterület-használati díjak tulajdonképpen részei lettek a magánvagyonnak? Vagy hogy? Az önkormányzatnak van egy költségvetése, beszédi azt a pénzt, amit utána használnak nyilvánvalóan a megfelelő önkormányzati rendeletek szerint. Mi sem mondjuk azt, bár szívem mélyén mondanám, hogy önök az adókat ellopják, tehát beszédi az adókat, és utána ellopják, mert végeredményben, ha nagyon szigorúan nézzük, azért nem járunk messze a valóságtól.

Azt szeretném önöknek mondani - nem akarok hosszasan kitérni a jobbikos képviselő asszony mondataira -, hogy itt a konkrét ügyben azért elég komolyan kilóg a lóláb. Ami pedig az elvi részeket illeti, vegyék már észre, hogy olyan módon gázolnak át egy olyan alapvető jogon, amin a mi filozófiánk szerint felkéne épülnie egy jogállamnak, hogy az valami elképesztő. S utána ehhez valamilyen paravánt próbálnak maguk elé húzni, ami, higgyék el, annyira átlátszó, hogy itt a teremben is, finoman szólva, nehezen védhető meg vagy hihető. De azt mondom, hogy ma már tényleg mindent lehet, mert Völner államtitkár feláll és elmondja, hogy ők a jogállam alapján állnak, miután délelőtt egyébként elmondták, illetve megszavazták, hogy egy bírósági ítéletet nem kell végrehajtani. Tehát itt, azt gondolom, persze millió minden lehet, meg mindennek az ellenkezője.

Én a következőt javaslom: akkor járnak el helyesen, ha kivesszük mindent ebből a törvényből, ami általánosít, és fogalmazzák meg a református kollégi-

umra. Vagy menjenek el tárgyalni a IX. kerületi önkormányzattal, és ha nem tudnak velük megállapodni, én garantálom, hogy meg fogom szavazni azt, hogy törvénnyel, innen a parlamentből felezzék meg vagy 75-80 százalékkal csökkentsék ezt a közterület-használati díjat. Én magam fogom ezt támogatni. De az, hogy minden egyes magánberuházásra, milliárdos hasznokat hozó magánberuházásra a fővárosban és a közterületeken elvégzett munkáért valakik ne fizessenek díjat, ne haragudjanak, de ez elképesztő!

Persze lehet azt itt mondani, Nacsa képviselő úr, hogy de hát maguk itt azt mondják, hogy hosszabb lesz. Igenis hosszabb lesz, mert abban a pillanatban, hogy nincs kötbér egy munkán, abban a pillanatban, hogy nem kötelezi semmi a vállalkozót arra, hogy kapkodjon, oda fog menni, azt fogja gyorsabban megcsinálni, amiért fizetnie kell, ahol meg ingyen van, ott még tárolni is fogja azokat a cuccokat, amiket egyébként máshol fizetősen kell hogy tartson. Higgye el nekem! Miért gondolja azt, hogy a magántőke az ön drága és szociális keresztényi felfogását képviseli? Tárolók lesznek az utcáink. Budapest utcái, azok a közterületek, ahol ilyen típusú beruházások lesznek, géptárolók lesznek olyan helyekről, ahol egyébként fizetős munkákat végeznek. Miért gondolja, hogy a piac nem úgy fog működni, hogy nem fogja ezt a dolgot kihasználni? Elképesztően kockázatos, amit önök ezzel a dologgal csinálnak.

Egy olyan konkrét ügy van, amit, még egyszer mondom, szeretném megerősíteni, elfogadok. Nem tudom a háttérét, én nem beszéltem erről a IX. kerületiekkel, már arról, hogy miért döntöttek így, a 90 százalékról. De azt, hogy eközben minden mást megpróbálnak átalakítani, még egyszer mondom, felelőtlennek és rendkívül kockázatosnak tartom. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP, a DK és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Hajdu László képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

HAJDU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! A varázsszavak elhangzottak, de néhány gondolattal én is szeretnék hozzájárulni a vitához. Október 13-át nem tudom megkerülni, mert egy sorozatnak vagyunk a részesei. Ha figyelembe vesszük, hogy hányszor jött divatba az önkormányzati szabályozás október 13-a óta, akkor az több, mint feltűnő. Egy kis leltárt szeretnék, mielőtt az előterjesztésre rátérnék.

Volt egy 80/39-es, T/39-es, az illetékekről szóló törvénymódosítás. Ez a törvénymódosítás egyértelműen a fővárost érintő súlyos csapás, ugyanis azt jelenti, hogy ha valaki belterületbe akar földet bevonni, annak büntetőadót kell fizetni, mégpedig 80 százalékosat. Ez azt jelenti, hogy bezárták Budapestet, Budapest nem tud a szabad vállalkozási területein bővülni. Ez tehát egy Budapest és a fővárosi kerületek elleni kőkevény intézkedés volt. Ez mind azóta zajlott, amióta október 13-a volt.

A 80/11-es törvényben a forrásmegosztást címkéztük meg, amely szerint kizárólag és elsősorban kötelező a tömegközlekedésre fordítania az önkormányzatnak az iparüzési adót.

Az ezt követő törvénynek az volt a címe, hogy a versenyképességet szabályozó törvény. Ez kevésbé érintette Budapestet, ez elsősorban a vadkár és egyebek kapcsán iparüzésiadó-csökkentési lehetőséget és társaságiadó-csökkentési lehetőséget adott. Ez szintén önkormányzati bevételeket csökkentett.

S van az a törvény is, amelynek az egyik lábáról ma szavaztunk, mert decemberben a kapkodásban elfelejtettük megoldani, ez pedig az, hogy az önkormányzattól elvették az építési hatósági tevékenységet március 1-jével, ami a kormányhivatalokhoz kerül át, és ettől kezdve az építési engedélyezés szinte csak bejelentési kötelezettséggé válik. Azt kell mondjuk, hogy az épül Budapesten, ami akar, és az történik, amit az építető akar, nincs építéshatósági tevékenység. Ha valakinek problémája van, menjen a bírósághoz, és a bíróság az a bizonyos másodfok, ahol esetleg el tudja érni azt, hogy megakadályozzon egy olyan építkezést, amely akár városképrontító, akár sok minden más problémát jelent.

S most rátérnék az előterjesztésre. Azért soroltam fel mindezeket, mert ennek egy további fontos lépcsője ez a T/9283-as, a közérdekű célt..., hosszú-hosszú nevű, az ingyenes közterülettel foglalkozó előterjesztés, törvényjavaslat. Én a pestújhelyi református gyülekezet tagja vagyok, és részese voltam ennek a gyűjtésnek, de a gyülekezetben nem merném elmondani azt, hogy a parlamentben arról vitatkoztunk, hogy amit mi jó szívvvel, jó szándékkal gyűjtöttünk vasárnaponként az istentiszteleten, annak egy bosszúhadjáratainak a részese voltam itt a parlamentben, mert revánsot vettünk a IX. kerületi polgármesteren, merthogy közterületi díjat szabtak ki.

(16.00)

Egyetértve az előttem szólókkal, kiemelten a Molnár Gyula által elmondottakkal, az úgynevezett feladatfinanszírozásnak, amelyre tegnap is a miniszterelnök-helyettes, pénzügyminiszter úr hivatkozott, van egy másik lába is, hogy bevételi kötelezettsége van az önkormányzatnak. Ugyanis a feladatfinanszírozást nem tudja másképp megoldani, csak ha van bevétele. Ezt a bevételt az ilyen kis apróságokból kell összerakni. Persze, ez az ingyenes, a multi- vagy nagy építkezésekre lesz igaz, és tartok tőle, hogy itt nem a Károlyi Kollégiumnak az újjáépítése húzódik meg a háttérben, hanem amint elhangzott, azt gondolom, ez a Duna Aszfalt, de leginkább pedig az, hogy ez egy lex törvény lesz ismét Budapest ellenében, az I. kerület ellenében, ahol a Várban hatalmas építkezések lesznek, nagyon nagy közterületi igénybevételek vannak most is, és lesznek is, tehát lex I. kerület, lex belső kerületek, elsősorban belső kerületek, beleértve Zuglót is, ahol jelentős ilyen építkezések vannak.

Ez azt fogja jelenteni, hogy ezen önkormányzatok jogos bevételeinek - amelyek eddig voltak, úgy gondolom, mind a budai vári beruházások, mind a belvárosban folyó építkezések, mind a Városligetben folyó építkezések és sok más egyéb, mint a ferencvárosi építkezés - a megspórolása rá van kenve a református egyház kollégiumának a leégésére. Ugyanis nincs az benne,

hogy ez a törvény csak egyszer alkalmazható, nem is beszélve arról, hogy ennek a törvénynek több más paragrafusa is van.

Ez nemcsak arról szól, hogy ingyenes díjszámításról beszélünk, hanem itt van szó arról is, hogy közbeszerzés nélküli eljárás, ha a szociális nem tudom, minek az 50 százalékát pályázat útján nyeri el, akkor nem is kell közbeszerzés. Ez elkerülte itt mindenkinek a figyelmét. Tehát közbeszerzés se kell ezekre a pályázatokra. Ez azt jelenti, ha az önkormányzatok adnak be valamilyen pályázatot, de az is oda van írva, hogy ez csak egy cél, de bármikor a célt kormányhatározattal lehet módosítani, tehát ki lehet terjeszteni, ez is benne van ebben az előterjesztésben.

Tehát most itt konkrétan egy tétel van megnevezve, ami, úgy gondolom, sérti a tulajdonhoz való jogát minden önkormányzatnak, és sérti a bevételhez való jogát, és azt kell mondanom, hogy sérti az Alaptörvényben lévő jogát. Az Alaptörvény egyébként kimondja egyértelműen azt, mégpedig a 32. cikke g) pontjában, hogy az önkormányzat a vagyonával és bevételeivel a kötelező feladatainak ellátása okán szabadon rendelkezik. A közterület önkormányzati vagyonnak számít, tehát úgy érzem, hogy az Alaptörvénnyel is ellentétes ez a javaslat, amit önök idehozta elénk.

Tehát összességében azt gondolom, hogy aki picikét is az önkormányzatiság iránt elkötelezettnek érzi magát... - vegyük azt, hogy hol jelenik meg a mi szavazónk, a mi lakosságunk: az önkormányzatoknál jelenik meg. Tehát mi most úgy szabályozunk valamit, hogy revánsot veszünk; egy bizonyos eset, fogadjuk el, hogy nem helyesen döntött a IX. kerület, hogy méltányolhatta volna a kéréseket, vagy talán ott valamit csinálhatott volna másképp. Hozzá kell tennem, hogy ha rendelet szabályozza, akkor ez nem oldható meg másképp, mint úgy, hogy rendeletmódosítást kellett volna esetleg végrehajtani, és ezt esetleg nem akarta. *(Nacsá Lőrinc: Nem kellett volna!)* De az nem jelentheti azt, hogy az egy általános szabállyá válik, és ettől kezdve ez a budai Vártól a Belvároson át mindenhol az önkormányzatok sarcolása. Ez egy elvonást jelent, egy sarcolást jelent az önkormányzatok számára, és folytatása az október 13-a óta megalkotott törvényeknek. Nem támogatott, és a Demokratikus Koalíció ilyen törvényt nem tud támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Csárdi Antal képviselő úr.

Megköszönöm együttműködésüket, és az elnöklést átadom Hiller István alelnök úrnak. *(Taps.)*

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Üdvözlöm önöket, jó napot kívánok! Parancsoljon vezérszónoki felszólalásra, Csárdi képviselő úr!

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt

Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat ingyenes közterület-használatot kíván biztosítani a kiemelt kormányzati beruházások kivitelezőinek. Teszi mindezt úgy, mintha az önkormányzatok nyereszkeskednének; teszi mindezt úgy, mintha tisztességtelenül kérnének pénzt az önkormányzatok a közterület-használatért.

Előttünk fekszik a Fidesz-KDNP újabb szegényteljes törvényjavaslata: szegényteljes, mert hazugságra épül, szegényteljes, mert hazug lejárásra kívánják felhasználni a kormánypropagandán keresztül, és szegényteljes, mert a magyar közigazgatás alapjait, az önkormányzatokat és ezen keresztül az állampolgárokat károsítják meg vele. De menjünk sorba! Azt gondolom, hogy itt sok képviselőtársam nincs tisztában a tényekkel, és engedjék meg, hogy elmondjam ezeket.

Ez a törvényjavaslat bűnben fogant, hiszen Kocsis Máté frakcióvezető úr a következő kommunikációs hadjáratot indította el a közösségi oldalán. Úgy fogalmazott: a Ráday utcai református kollégium tragédiája keltette életre a javaslatot. Ezt erősítették meg a kormánypárti hozzászólók is. De az igazság az, hogy nem a kollégium felújítási munkái miatt van előttünk ez a törvényjavaslat, hanem a Duna Aszfalt Kft. mint kivitelező által kért, de meg nem kapott ingyenes közterület-használat okán, valamint a kormány terveiben szereplő egyéb kiemelt beruházások miatt. Ne felejtjük el, hogy a református kollégium felújítása nem kiemelt kormányzati beruházás, és mint ilyen, ez a törvény elfogadása esetén sem vonatkozik rá. Ez az igazság, tisztelt képviselőtársaim!

De Kocsis Máté folytatja az ezzel kapcsolatos kommunikációját. Ő úgy fogalmaz, hogy az újjáépítés kisebb-nagyobb adományokból - most elhangzott, hogy mintegy 100-150 millió forintnyi adományból - kezdődhet el. Ez is hazugság, tisztelt képviselőtársaim, mert a beruházásnak a gerincét az az 5 milliárd forintos állami forrás biztosítja, ami egyébként adóforintokból van kifizetve. Úgy fejezi be Kocsis Máté, hogy százmillió közterület-használati díjat szedne be a IX. kerületi önkormányzat. Jelen pillanatban ez is hazugság. *(Nacsá Lőrinc: Nem!)* Döntés született a kollégium felújításával összefüggésben egy 30 milliós *(Nacsá Lőrinc közbeszól.)* közterület-használat kapcsán úgy, hogy valóban ez a 30 millió forint már tartalmazza az önkormányzat által biztosított kedvezményt is. Ugyanakkor szerintem érdemes észrevenni a Duna Aszfalt Kft. tulajdonosának, Szíjj Lászlónak a szerepét, mert vissza fogok még térni azokra a kormányzati beruházásokra, amelyekben ő is szerepel.

A Duna Aszfalt tulajdonosa, Szíjj László Magyarország tizedik leggazdagabb embere, a vagyonát 110 milliárd forint körülire becsülik, és kimutatható, hogy az ő vagyona is 2010 után indult szárnyalásnak. Pontosán látjuk, hogy Szíjj László tulajdona a Közép 30 százaléka, az MKB egyharmada, amit egyébként Matolcsy György unokatestvérétől vásárolt, de a NER-kötődését az elnyert tenderek mellett az is bizonyítja, hogy cége, a Duna Aszfalt Út és Mélyépítő Kft. számos közbeszerzést nyert közösen Mészáros Lőrinc cégeivel, sőt most már ott tartunk, hogy Bulgáriában közös céget hoztak létre vasútépítés célra.

Álságos hazugság, tisztelt képviselőtársaim, álságos hazugság bármely kiemelt beruházást úgy feltüntetni, mintha a kivitelezők, az építők az egyház vagy az állam két szép szeméért végeznék el a munkát! Kérem tisztelettel, ezek a kivitelezők ugyanúgy profitot zsebelnek be, mint minden más, piacon működő szervezet; igaz, hogy azt pontosan tudjuk, bizonyítva van, hogy az állami beruházások kapcsán az a profithányad sokkal magasabb, mint a piaci átlagos profithányad szokott lenni. De végül is pontosan tudjuk, hogy sem Mészáros Lőrincnek, sem Garancsi Istvánnak, sem Szíjj Lászlónak nem a szél hordta össze a vagyonát 2010 óta.

De mi a valódi cél, ha nem ez? És azt gondolom, hogy egyértelműen bebizonyítható, hogy a valódi célja ennek a törvényjavaslatnak, hogy forintmilliárdokat takarítson meg a NER házi kivitelezőinek.

(16.10)

Ismerjük a tervezett kiemelt beruházások listáját. Az egyszerűség és Böröcz László kedvéért vizsgáljuk meg, hogy milyen IX. kerületi kiemelt beruházásokat tervez a kormány, és akkor azzal a felsorolással fogunk találkozni, hogy például az első számú: vasútvonal, déli Duna-híd korszerűsítése. Ugye, ehhez nem kapta meg a Duna Aszfalt az ingyenes közterület-használati engedélyt. A Budapest 3-as metró rekonstrukciója, a ráckevei H6-os HÉV, a csepeli H7-es HÉV, új budapesti multifunkcionális sport- és rendezvénycsarnok, Déli Városkapu-Budapest Diákváros fejlesztési program, budapesti atlétikai stadion, Hőgyes-Schöpf-Merei gyógyszerkutatóközpont. Ezek a tervezett kormányberuházások. *(Nacsza Lőrinc: Szörnyű beruházások!)* A kiemelt kormányberuházások. Nem a kollégium felújítása, ezek a tervezett kormányberuházások. Úgyhogy tisztában kell lennünk azzal, hogy itt ehhez szeretnénk ingyenes közterület-használatot úgy, hogy egyébként tisztában vagyunk a ténnyel, hogy a közbeszerzésen győztes cégek az ajánlatukban szerepeltetik, hisz szerepeltetniük kell a közterület-használat díját. Úgy, hogy pontosan tudjuk, hogy ha a tisztelt Ház elfogadja ezt a törvényjavaslatot, akkor sem lesz egyetlen forinttal sem olcsóbb sem a kollégium felépítése, sem a híd felújítása, és még azt gondolom, hogy a felsorolást nagyon hosszan, a vezérszónoki felszólalás terjedelmét jelentősen meghaladó módon folytathatnám. De úgy, hogy tudjuk, hogy az, ami Európában egy euróba kerül, az Magyarországon kormányzati beruházás keretében legalább, de volt már rosszabb is, de legalább 2,5 euróba fog kerülni.

És ehhez képest azt gondolom: miről is beszélnek kormánypárti képviselőtársaim? Mert példa erre a vizes vb, példa erre a Liget Budapest projekt. Emlékezzünk csak vissza, milyen, mondjuk úgy, hogy megkérdőjelezhető eszközöket vetettek be annak érdekében, hogy minden apró-cseprő akadályt elhárítsanak ezek elől a beruházások elől! Olcsóbb lett? Ha a vizes vb költségvetésére visszaemlékszünk, olcsóbb lett egyetlen forinttal is? Nem. Igaz, hogy legalább két és fél-szer annyiba került, mint ahogy az eredeti tervekben szerepelt.

Érdemes egy pillanatra elidőzni azon, hogy mekkora is az az összeg, amit egyik pillanatról a másikra elveszít egy önkormányzat, és engedjék meg, hogy ezt is a IX. kerület példáján keresztül mutassam be. Számítást végeztem, melynek eredménye, hogy az imént felsorolt beruházások megvalósításához hozzávetőlegesen 103 436 négyzetméter közterület használata szükséges, és a jelenleg is hatályban lévő rendelet alapján a legolcsóbb díjtétellel számolva ez havonta, a beruházási időtartamot figyelembe véve, 141 707 320 forint. És ez a legolcsóbb díjtétellel van számolva. És amennyiben egy beruházást egyéves időtartamra terveznek - és ugye, itt nagyberuházásokról beszélünk, tehát inkább fogja meghaladni az egy évet a beruházás időtartama -, akkor ki lehet mondani, hogy Ferencváros önkormányzata ezzel a mai tervezet elfogadásával 1,7 milliárd forintot veszít el. Ez egyetlenegy kerület ebben az országban, egyetlenegy település, pedig pontosan tudjuk, hogy közel 3200 település van ebben az országban. Ez az összeg, ami körülbelül a következő 2-3 évben veszik el az önkormányzat számára, lakosonként, csecsemőtől az aggastyánig 28 ezer forintot jelent. Ami azt jelenti, hogy családonként több mint 110 ezer forintot jelent. És igen, tisztelt hölgyeim és uraim, ekkora összegű extraprofitot kíván a kormány a mai döntéssel vagy a ma előttünk fekvő törvényjavaslattal az oligarchái zsebébe tömni. Igen, mert ne gondoljuk azt, hogy ez nem ott köt ki! Azt gondolom, hogy képviselőtársaim rendkívül látványos felháborodás keretében majd reagálni fognak erre a felszólalásra, de a tények tények, bármennyire is fáj.

Tisztelt Ház! Miért is van szüksége az önkormányzatoknak ezekre a bevételekre? Azért, tisztelt képviselőtársaim, mert kivéztették, ellehetetlenítették az önkormányzatokat. Igen, az önkormányzatok által oly nagyon dicsért feladatfinanszírozási rendszer, megvizsgálva néhány települési költségvetést, a következő eredményt mutatja. Óvodák működtetése kötelező önkormányzati feladat, körülbelül 55 százalékban finanszírozza a kormány a feladatfinanszírozás rendszerében, 100 százalékos helyett. Hasonló a helyzet a bölcsődék üzemeltetésénél is, amit 100 százalék helyett körülbelül 45 százalékos mértékben finanszíroz az állam. A hiányzó összegeket az önkormányzatoknak a saját bevételeikből, tehát a fejlesztési forrásaikból kell kipótolnia. Kulturális feladatokhoz mintegy 10 százalékkal járul hozzá a tisztelt állam, míg a kötelező szociális feladatoknak az ellátását 70 százalékos mértékben finanszírozza nagyságrendileg.

Ehhez képest azt gondolom, hogy nem csoda az, hogy szerintem a legerősebb bizonyítéka az önkormányzati finanszírozási rendszer csődjének, hogy bár 2015-ben az állam átvállalta az önkormányzatoknak az adósságállományát, az ellenzékiessel nem vádolható Tarlós István vezetése alatt '15 és az őszi váltás között, tehát mintegy négy év alatt a húsz év alatt felhalmozott adósságnak a 70 százalékát újratermelte a Fővárosi Önkormányzat. És kedves képviselőtársam, ha ingatja a fejét, akkor, ha gondolja, a rendelkezésére bocsátom az átadás-átvétel kapcsán létrejövő iratokat, amelyek igazolják állításomat. *(Font Sándor: Hány milliárd*

plusszal adták át?) Az adósságállomány... (Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Ne csináld, hogy a kasszát összekevered az adóssággal!) Hmm...

ELNÖK: Félreértések elkerülése végett Csárdi képviselő úr a szó, parlamenti képviselőként pedig csak kizárólag egy képviselő viseli ezt a nevet, következésképpen csak ön beszél. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tehát azt gondolom, hogy tökéletesen igazolja az újratemelődő adósságállomány a helyzet fenntarthatatlanságát, illetve az, hogy az önkormányzatok ragaszkodnak a bevételeikhez. És azt gondolom, hogy nem véletlen van az, amikor még az önök padsoraiból is felháborodást hallunk, például, amikor az iparüzési adó csökkentése szóba kerül, emlékezzenek csak Cser-Palkovics polgármester úrnak a tárgyban történt kirohanására.

A ma tárgyalt törvényjavaslat fontos és szükséges beruházásoktól von el forrásokat, és teszi mindezt úgy, hogy a kormányzat önkormányzat-ellenes környezetet teremtett. Azt gondolom, hogy e miatt a törvényjavaslat miatt szégyelljék magukat! Azt gondolom, hogy nemcsak én személy szerint, de természetesen a Lehet Más a Politika sem tud támogatni egy ilyen ócska, lejáratásra felhasznált, az emberek ellen ható törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Most Kocsis-Cake képviselő úr, a Párbeszéd vezérszónoka következik. Parancsoljon!

KOCSIS-CAKE OLIVIO, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Próbálok nem ismételn, előttem szóló képviselőtársaimmal, nyilvánvalóan az ellenzékkel teljesen egyetértek a törvényjavaslattal kapcsolatban. Itt azt írja a cím, hogy közérdekű cél megvalósítását. Én itt átírtam NER-érdekű cél megvalósítására a törvényjavaslatot.

Előljáróban annyit, hogy megint, ugye, egy egyéni képviselői indítvány, hogy ne kelljen végigfolytatni ezt az egyeztetést. Én arra kérem a fideszes képviselőket, hogy mivel október 13-án egy új korszak kezdődött, és az ellenzéki pártok is nagyon komoly pozíciókat kaptak a választópolgárok által az önkormányzatokban, legyenek olyan kedvesek, mostantól minden önkormányzati törvényjavaslatot, minden önkormányzattal kapcsolatos javaslatot hétpárti egyeztetésre bevinni. Egyeztetni velünk, ezek a pártok adnak jó pár helyen polgármestert, a Párbeszéd főpolgármestert, igenis, ezeket a törvényjavaslatokat velünk is, az ellenzéki pártokkal is egyeztetni kell, és nem ilyen sunyi módon betolni ide a parlamentbe minden egyeztetés nélkül.

(16.20)

Egészen elképesztő az a rombolás, amit egyébként október 13-a óta csinálnak. Sorolhatnánk, tényleg ez alatt a két-három hónap alatt azokat az ügyeket, amelyeket az önkormányzatok ellen felhoztak.

Sorolhatnám a színháztörvénytől kezdve a múzeumok támogatásán keresztül, ahol éppen a Kubinyi-programból pont az ellenzéki vezetésű önkormányzatok, Pécs, Tatabánya, Baja, Dunaújváros maradtak ki. Folytathatnám ott, hogy elvonták az önkormányzatoktól az elsőfokú építési hatósági feladatokat. Tegnap interpelláltam a helyi iparüzési adó kapcsán, ahol szintén egy önkormányzatot kivéreztető javaslattal jöttek elő, és hát most ez. (Böröcz László közbeszól.) Fideszes képviselőtársam mondja, hogy hülyeség. Egyfelől figyelmeztetem őt, hogy nagyon súlyos büntetések vannak most már itt a közbekiabálásokra, meg ha megsértik a Ház méltóságát, tehát legyen óvatosabb, nehogy a fizetése bánja, vagy kitiltsák innen az ülésteremből. A másik fele pedig biztos, hogy nem hülyeség, hiszen az önök polgármesterei, a debreceni polgármester, a székesfehérvári polgármester mondta el, hogy igen, ez hülyeség, de az a hülyeség, amit önök akarnak. Tehát biztos, hogy nem hülyeség így, ebben a formában ez ellen tiltakozni.

De rátérve erre a törvényjavaslatra, nevezhetjük lex Baranyinak, de igen, nevezhetjük lex Naszálynak is, hiszen az I. kerületben is számos ilyen beruházás fog történni. Ott a Pénzügyminisztériumot építik éppen. Ez a javaslat gyakorlatilag arról szól, hogy ezeket az építkezéseket többnyire Fidesz-közeli cégek, Fidesz-vállalkozók, legtöbbször egyébként Mészáros Lőrinc, Garancsi István, és most itt ugye, ebben az esetben Szíjj László végzik, nekik adjanak egy is kedvezményt. Tehát az önkormányzatoktól elveszik a pénzt, és odaadják gyakorlatilag a fideszes vállalkozóknak.

Egyébként álságos ez az indok, amivel benyújtották. Ahogy Molnár Gyula fogalmazott, lehetnének erre olyan megoldások, amelyek áthidalják ezt a konkrét problémát. Nem azt írták a törvényjavaslatra, hogy akkor mondjuk, oktatási célra vagy szociális célra épülő intézmények, hanem így összességében, szépen bemelték az összes ilyen közterület-használati építkezést, közcélú. Tehát ez álságos, amire önök hivatkoznak. Megint egyébként az lesz, hogy a hatalom emberei járnak jól, mert ha ezt a javaslatot megszavazzák, akkor a magánépítkezések, kis- és középvállalkozók, egyszerű vendéglátósok, tehát a Fidesz-körön kívüli vállalkozók továbbra is fizetni fognak. Őket megsarcolják, a Fidesz-közeli vállalkozókat pedig természetesen nem.

Úgyhogy összességében tényleg elképesztő ez a javaslat. Biztos, hogy a Párbeszéd frakciója ezt nem fogja támogatni. Amennyiben 2022-ben leváltjuk önöket, az összes ilyen önkormányzat-ellenes és az Alaptörvénnyel szembemenő javaslatukat vissza fogjuk vonni, és meg fogjuk változtatni. Köszönöm a szót. (Taps az ellenzéki pártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr jelentkezett szólásra. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Azért kértem most szót, hogy halljam a vezérszónoki felszólalásokat is, hogy tudjak reagálni a képviselő hölgyek

és urak által elmondottakra. Előjáróban annyit szeretnék rögzíteni, hogy a kormány támogatja az Országgyűlés előtt fekvő törvénymódosítást, és elsősorban azért emelkedtem szólásra, mert az önkormányzatokkal összefüggésben és a kormány önkormányzat-politikájával összefüggésben elhangzó ellenzéki vad állításokat szerettem volna helyre tenni.

Ugyanis azért a történet nem 2020-ban indul, és azért az ellenzéki képviselők figyelmét nekem tisztem minden alkalommal felhívni arra, hogy a történet nem 2019. október 13-án indul, amikor egyébként néhány településen valóban önkormányzati pozíciókat nyertek ellenzéki képviselők. A történet, a magyar önkormányzatiság helyzete, válsága, kilábalási lehetőségei gyakorlatilag a rendszerváltoztatás óta itt vannak velünk megoldandó problémaként. Nem véletlen, hogy a 2010-ben kormányzati pozícióba került jobboldali politikának elsősorban az önkormányzatokat kellett rendbe tennie, mert az önkormányzatok kapcsán alakult ki az az áldatlan állapot, amelynek előidézésében egyébként itt az ellenzéki padosorokban ülő településvezetők, részben kormányzati pozícióban lévők is részt vettek, és ilyen körtelemben felelősséget vállalnak.

Ugyanis akkor egy olyan rendszer volt, amelyik ugyan törvényi szinten rögzítette, hogy az önkormányzatoknak milyen feladatokat kell ellátni, de hozzájuk a megfelelő finanszírozást a kormányzati politika keretében tartotta, és nyilvánvalóan az általános megszorításpolitika keretében gyakorlatilag az önkormányzatok kivérezetetésére játszott. Ezért volt az, hogy az önkormányzatok 2002-2010 között eladósodtak, minden önkormányzat, tehát ebbe a fideszes és az ellenzéki önkormányzatok is beletartoztak. Kétségtelenül igaz az, és azt is ilyen alkalmakkor mindig el kell mondani, hogy azért élenjáró módon még ebben a válságos időszakban is főleg az ellenzéki vezetésű, tehát a liberális, baloldali vezetésű önkormányzatok adósodtak el, a fideszes önkormányzatok valójában még ezekben a helyzetekben is jobban tudtak gazdálkodni. (*Z. Kárpát Daniél: Kitüntetést adjatok magatoknak!*) De a helyzet mindenkét sújtott. Ezért aztán a 2010 utáni politika elsődleges feladata volt az, hogy az önkormányzati szektort ebből az adósságszpirálból és ebből a fenntarthatatlan finanszírozási rendszerből kirángassuk. Ez Budapest esetében több száz milliárd forintnyi adósság átvállalását jelentette, országos szinten meg 1300 milliárdnyi adósság átvállalását megyei és települési önkormányzatok esetében.

Lehet, hogy Csárdi képviselő úr egyébként a feladatfinanszírozási rendszernek nem a legnagyobb híve - természetesen szíve joga ezt kritizálni -, de mégiscsak sikerült egy olyan finanszírozási rendszert kialakítani, és az önkormányzati feladat- és hatásköröket átstrukturálni, ami azóta, évek óta működőképes. Kétségtelenül igaz, hogy azon folyamatosan megy a szkanderezés a kormányzat és az önkormányzatok között, hogy egy-egy adott, egyébként akár kötelezőnek tekintett önkormányzati feladatot pontosan milyen normatívával kell a kormányzatnak támogatni, de az, amit ön mondott, képviselő úr, hogy ennyi százalékot finanszíroz, annyi százalékot finanszíroz, ez számítás kérdése.

Ez attól függ, hogy a finanszírozást, pontosabban, a feladathoz kapcsolt költségeket miként állapítjuk meg. De mégiscsak az a helyzet, hogy a feladatfinanszírozási rendszer hatálybalépése óta, és az adósságfék, tehát az önkormányzati eladósodás megakadályozását szolgáló törvénymódosítások óta a magyar önkormányzati rendszer köszöni szépen, működik, az képes ellátni azokat a feladatokat, amelyeket a törvény kötelező önkormányzati feladatként azonosít, és egyébként nem nagyon hallottunk egészen eddig olyan önkormányzatokról és településvezetőkről sem, akik azért panaszkodtak volna, merthogy fejlesztésre, beruházásra vagy szabadon választott önkormányzati feladat ellátására ne lenne forrás.

Egyébként ezt a célt szolgálják az önkormányzatok saját maguk által megállapítható adóbevételei. Tehát saját bevételből mindenki azt csinál, azt úgy határozza meg, ahogy szeretné. Tehát ha Csárdi képviselő úrnak a választókerületében az I. kerületi polgármester asszony azt mondja, hogy ő szeretne szabadon vállalt önkormányzati feladat keretében valamit ellátni, mondjuk, szivárványszínűre szeretné festeni a várfalat - azt gondolom, hogy nem örülnék ennek, ha így lenne, de ha ezt szeretné ellátni (*Nacsa Lőrinc: Esély van rá!*) -, akkor fogja és adót emel. És akkor az adóemelésből, a helyi adó megállapításából jövő bevételből ezt az ő politikájának oly kedves szakpolitikai lépést meg tudja tenni. Tehát ez a rendszer így alakult ki 2010 után, és azért azt hozzátennem a tisztelt ellenzéki képviselőknek, hogy ez 2010-2019 között gond nélkül működött, és a rendszer alapjainak megváltoztatására a 2019-es önkormányzati választásokat követően, ahol, még egyszer mondom, a megválasztott települési képviselők jelentős többsége egyébként még mindig a kormánypártokhoz tartozott, ez nem változott azóta. Ugyanaz a rendszer működik.

(16.30)

És most mit látunk itt mindennap, minden héten a parlamentben? Ha bármilyen, önkormányzatokkal összefüggő módosítási szándék egyáltalán felmerül, vagy mint ez esetben, a parlament asztalára kerül, akkor azonnal beindul a hisztériakeltés, és önök arról beszélnek, hogy na, most ezzel az intézkedéssel az önkormányzatok teljes mértékben ellehetetlenülnek, és akkor itt összedől a világ; úgy, hogy egyetlenegy olyan javaslat van, vagy került az asztalra - az egyébként még nincs a parlament előtt, ha bekerül a parlament elé, akkor ezt is lehetőségük lesz önöknek megvizsgálni -, ugye, az iparüzési adó átalakítása volt az, ami a kormánypárti képviselők ellenkezését is valóban a nyilvánosság előtt kiváltotta. Az egy versenyképességi kérdés, majd ott a versenyképességgel összefüggésben a kormány letesz egy javaslatot az asztalra, és ha ez így alakul, akkor az Országgyűlés tud dönteni, de ezt leszámítva olyan módosítás nem volt a parlament előtt, nem került a parlament elé, vagy nem merült fel, amely az önkormányzati finanszírozási rendszer alapjait érintette volna.

Hajdu képviselő úr említette az építésügyi hatósági jogkörök átalakítását, ami nem a finanszírozást,

hanem a hatáskörök kérdését jelenti, itt is egy teljes féleértés van. Hát, az építésügyi hatáskör egy államigazgatási hatáskör volt, az egy állami feladat volt. Az összes tankönyvben, még az 1990 előtti tankönyvekben is, ha kinyitja őket, ezek az építésügyi feladatok ott szerepelnek az állami feladatoknál. Az kétségtelenül igaz, képviselő úr, hogy ezeket a feladatokat az állam az önkormányzat szervezetén keresztül látta el, mert az volt a döntés, hogy bizonyos szempontból, akár munkaszervezési, akár ezer más szempontból ez egy racionálisabb dolog. De hogy az állam ezeket az építéshatósági feladatokat, amelyek állami feladatok, kivel láttatja el, a kormányhivatallal, a járási hivatallal, vagy a helyi önkormányzatnak azzal a tisztségviselőjével, aki ezen minőségében mint állami alkalmazott jár el, őt akkor építéshatósági kérdésekben a polgármester nem utasíthatta. Tehát az nem egy polgármesteri döntés. Ha a képviselő úr tud arról, hogy ilyen építéshatósági kérdésekben eddig a polgármester vagy a képviselő-testület, vagy az önkormányzat utasította a jegyzőt, akkor az bűncselekmény, akkor tegyen feljelentést. Mégis, amikor itt végigtárgyaltuk ezt a módosítást, akkor ugyanezeket a paneleket hallottam önöktől, pontosan ugyanezeket a paneleket.

A másik ilyen dolog a tömegközlekedés finanszírozása. Karácsony főpolgármester úr egy teljes PR-kampányt épített erre - ő, mondjuk, mindennap valamire felépít egy PR-kampányt -, neki hetekig az volt a PR-kampánya, hogy összedől Budapest tömegközlekedése, és a kormány nem foglalkozik a tömegközlekedéssel és a budapestiekkel azért, mert előírja azt, ami egyébként egyértelművé teszi azt, ami egyébként eddig is törvényi szinten rögzített volt, hogy azt a bevételt, ami a központilag átadott bevételekből törvény alapján jár az önkormányzatoknak, elsődlegesen az egyébként önkormányzati felelősségi körbe tartozó tömegközlekedés finanszírozására kell fordítani. *(Nacsa Lőrinc: 150 milliárd!)*

És 150 milliárd forintról van szó, mondja Nacsa képviselő úr. Tehát hol van itt a skandalum? Hol van itt az önkormányzati rendszer kivéreztetése? Miközben mi a Miniszterelnökségen folyamatosan odafigyelünk arra, hogy például Budapest főváros esetében minden fejlesztés, amely Budapestet érinti, az a Közfejlesztések Tanácsa előtt menjen, és hogy azokat a fejlesztéseket pedig, amelyeket az újonnan megválasztott főpolgármesteri stáb nem támogat, nem engedjük tovább.

Úgyhogy szerintünk nincs értelme a kultúrastopnak, nincs értelme a színházstopnak, és nincs értelme a kórházstopnak. Én mélységesen nem értek egyet ezekkel a döntésekkel, amelyeket az újonnan megválasztott főpolgármester hozott, de vállaltuk azt kormányzati oldalról, hogy olyan állami beruházást, állami pénzből megvalósuló beruházást nem fogunk engedni, amely nem bírja a főpolgármester vagy pedig az érintett kerületi településvezetők támogatását. Ez a rendszer úgy-ahogy, de jelen pillanatban működik.

Na most, amit Kocsis-Cake képviselő úr mondott, meg erre Csárdi képviselő úr is utalt az érintett beruházások felolvasásával, hát azért itt nem vad beruházá-

sokról van szó. Itt pontosan olyan típusú beruházásokról van szó, amelyek közcélt szolgálnak, amelyek a törvényben, a 2006. évi LIII. törvényben meghatározottak szerint kiemelt közérdekűnek minősíthetők. Ezek különös módon energetikai, közlekedésfejlesztési, környezetvédelmi, vízügyi, vízvédelmi, katasztrófavédelmi, honvédelmi, nemzetbiztonsági, közigazgatási, oktatási, egészségügyi, kutatás-fejlesztési, kulturális, örökségvédelmi, sport- és városfejlesztési célokat jelentenek.

Tehát azok a beruházások, amelyeket a képviselő úr felolvasott, azt demonstrálva... - nem tudom, hogy ez majd a jegyzőkönyvből ki fog-e derülni, hogy a képviselő úr ezt drámai módon olvasta fel, nyilvánvalóan arra számítva, hogy akkor itt most mindenki el fogja dobni a tollat, ami a kezében van, hogy úristen, a gaz kormány ilyen beruházásokat akar megtenni Budapesten. És igen, igen, itt állok a Miniszterelnökség képviseletében, és igen, képviselő úr, ilyen beruházásokat tervezünk. Tömegközlekedést szeretnénk fejleszteni, hidat szeretnénk építeni, diákvárost szeretnénk indítani, atlétikai stadiont szeretnénk fejleszteni, amivel kapcsolatban szeretném jelezni, hogy ha ön nem támogatja azt a beruházást, akkor viszont Karácsony főpolgármester úrral kell egyeztetnie, mert azt már a Közfejlesztések Tanácsán át tudtuk vinni, és abban már meg tudtunk egyezni. Szerintem ezek a beruházások - és ez kapcsolódik a törvényjavaslatához - közérdekű, kiemelten közérdekű beruházásoknak minősülnek, és a budapestiek elemi érdeke, hogy megvalósuljanak. Éppen ezért, bár lehet, hogy a kormánypárti képviselők Kocsis-Cake képviselő úr javaslatára kapni fognak, de én azért azt nem javaslom, hogy az ezen túlmenő beruházásokra, tehát amikor egy magán-ingatlanfejlesztő úgy dönt, hogy társasházat szeretne fejleszteni, azokra is terjesszük ki ezt a törvényjavaslatot, mert szerintem a két típusú beruházás élesen elkülöníthető egymástól. Kormányzati oldalról mi azt látjuk, hogy ennek lehet költségcsökkentő hatása, és egyébként ezeket a közterület-használati díjakat azért nem hívjuk adónak, és azért nem hívjuk illetéknek - ezeket is pénzügyi jogi alapismeretek órán, én legalábbis ott tanultam -, mert ezek olyan típusú közszolgáltatások után szedett pénzeszközök, amelyek esetében a közszolgáltatás pontos költsége megállapítható.

Na most, azt gondolom, hogy ilyen esetekben, ha egy ilyen beruházás esetén a kiemelt közcélt rakjuk az egyik oldalra, és egyébként az ezzel összefüggésben meghatározott pontos kiadási tételeket, amelyek az önkormányzatokat terhelik ezen beruházások miatt, ha ezt a kettőt egymás mellé tesszük, akkor ott nincs értékarányosság azért, mert a kiemelt cél és az önkormányzat által ezen beruházással összefüggésben igazolható tételes költség, amire egyébként ő ezt a díjat a törvény erejénél fogva szedni köteles, ezek nincsenek arányban. Ezért kormányzati oldalról azt a megközelítést, amely a kiemelten közcélú beruházások esetében engedi azt, hogy ilyen díj meghatározására ne kerüljön sor, ezt mi támogatni tudjuk.

Az elmúlt kilenc évben Budapest önkormányzatával kapcsolatban úgy, hogy a rendszer változatlan azóta

is, nem volt semmilyen finanszírozási probléma, és Budapest élhetőség és életminőség szempontjából az 55. helyről a 34. helyre tudott lépni ezen időszak alatt. Mi azt szeretnénk, és abban vagyunk érdekeltek (*Z. Kárpát Dániel: Albérletárak szempontjából is?*), abban vagyunk érdekeltek, hogy ez a fejlődés tovább folytatódjon, és ehhez keresünk partnereket Budapest legitim módon megválasztott főpolgármesterében és a kerületi településvezetőkben. Hisztériát e tekintetben nem tudunk támogatni, és nem szolgálja a budapestiek érdekét. Köszönöm szépen, elnök úr, a türelmet. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Balczó Zoltán képviselő úr, Jobbik!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök úr, köszönöm a szót. Államtitkár úr nagy ívű, az önkormányzatok múltját, jelenét, jövőjét felölelő beszéde után visszatérnék az előterjesztéshez. Böröcz László egyetlen kérdésről beszélt, egyetlen ügyről, a Ráday-kollégiumhoz kapcsolódó közterület-felhasználásról. Amikor elmonda, egyetértettem vele, és nem tudtam, hogy Potocska Anita képviselőtársam miért azzal kezd, hogy az október 13-ai ellenzéki választási sikerekkel mindez összefügg. Na, hát világossá vált, képviselő úr; amint ezt hallotta Hajdu Lászlótól, Molnár Gyulától, Kocsis-Cake Oliviótól, mindenki azt mondta, hogy az egyedi esetben megértené az erre vonatkozó engedményt, könnyítést, támogatást.

(16.40)

Önök olyan kreatívak, miért nem olyan törvényt terjesztettek be, hogy az elemi kár, tűzeset következtében használhatatlanná vált épületek esetében? Ez adott esetben idevonatkozhatott volna. De ez az egész egy trójai faló, azért trójai faló, mert ennek ürügyén önök teljes általánossággal meg akarják teremteni ezt a lehetőséget, és nem minden közcélú beruházásra, nem mindegyikre - amit a kormány a rendeletben úgy fogad el, hogy mentesíti a beruházót attól, hogy közterületi díjat fizessen.

Most bennem felmerül az, hogy miért ne tehetné meg, hogy adott esetben ellenzéki többségű önkormányzatoknál, igen, megadja ezt a lehetőséget, azaz elvonja tőlük a jelentős közterület-foglalási engedélyt, a saját magukhoz tartozónál meg adott esetben nem teszi meg. Miért ne merülne fel az emberben ez a gyanú? És itt felejtjük el, hogy hizlal-e ezzel oligarchát vagy nem! Még egyszer mondom tehát: egy egyedi, méltánylandó ügy kapcsán önök kiterjesztik egy olyan helyzetre (*Az elnök csenget.*), amelyben él az ember a gyanúperrel, hogy mire használják fel. Köszönöm. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nacsa Lőrinc képviselő úr, KDNP!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Én sem értettem, amikor

Csárdi Antal képviselő úr drámai hangon felsorolta, hogy hidat akarunk építeni, a 3-as metró fel szeretnénk újítani, HÉV-vonalakat szeretnénk felújítani (*Csárdi Antal közbeszól.*), mennyire tragikus ez. Mi nem látjuk ilyen tragikusnak, szerintünk ez a Budapesten és az agglomerációban élők érdekét szolgálja ez az összes beruházás.

De azt látom, hogy az ellenzéki oldalon akkor nagyjából abban egység van, hogy Baranyi Krisztina rossz döntést hozott, tehát rossz polgármesterként működik, nem jó döntéseket hoz, kivétel Csárdi Antal, mert ő már a saját pártjával is összeveszett azért, mert Baranyi Krisztinát támogatta, tehát ő neki ez egy kényes téma, de a többiek egyetértettek abban, hogy nem ezt az utat kellett volna Baranyi Krisztinának választania.

Az a helyzet, tisztelt képviselő hölgyek és urak, hogy itt a ferencvárosi önkormányzati képviselők, Fidesz-KDNP-s önkormányzati képviselők két bizottsági ülésen tárgyalták ezt, egyébként az építető kérelmet nyújtott be, bement személyesen, számos megbeszélés volt a témában, és ezek után Baranyi Krisztina azt mondta, hogy ő semmilyen módon nem szeretne ebből engedni egy fillért sem. Így született meg egyébként a 10 százalékos engedmény.

Molnár Gyula képviselő úr elmonda, hogy milyen nagylelkű volt a metróberuházásoknál Újbudán, és valahogy nekem ez a sztori nem stimmel, és most utána néztem, de ő is követelte a 200 millió forintos közterület-használatot a metróberuházástól (*Molnár Gyula közbeszól.*), a fővárostól követelte, és sérelmezte, hogy nincsen benne a szerződésben a közterület-használati díj, mert szerinte az Újbudának járt volna. Nem volt ennyire követelőző, amikor kamaszkorom egyik fontos helyszíne, a Zöld Pardon körül lévő közterületeket, négyezer annyi közterületet ingyenesen használhatott a szórakozóhely, de ez már a múltra tartozik.

Azt szeretném kérni, hogy ne keverjék össze a piaci beruházásokat a kiemelt közérdeket, közcélú szolgáló nemzetgazdasági beruházásokkal. Nyilván nem ugyanaz, amikor egy szállodát épít valaki, egy plázát, egy lakóparkot, egy éttermet, bármit; arról nem is szól a törvény, azt nem szabályozzuk. Molnár Gyula képviselőtársam próbálta ezt itt keverni, de ezek teljesen különálló beruházások. (*Az elnök csenget.*) Ha kiemelt nemzetgazdasági érdek, közcél és közérdek valósul meg, arra vonatkozik a törvény. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Csárdi képviselő úr, LMP!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Akkor kezdjük Nacsa képviselőtársammal! Nacsa képviselőtársam, be meri mondani jegyzőkönyvbe, hogy a kollégium építője, a kivitelező nonprofit végzi a feladatot? (*Z. Kárpát Dániel: Nem!*) Ha igen, akkor, kérem, tegye meg! (*Z. Kárpát Dániel közbeszól.*)

Hadd reagáljak az államtitkár úr szavaira! Tehát nekem nincs bajom a feladatfinanszírozással, nekem azzal van bajom, hogy feladatfinanszírozás néven alulfinanszírozzák az önkormányzatokat, és így a lukak betömése, amelyeket minden önkormányzatnak be kell töltenie saját bevételből, az nehezíti, sőt most már ott

tartunk, hogy ellehetetleníti az önkormányzatoknak a működését.

Csak összeszedtem gyorsan, így fejből, hogy milyen bevételeket vesztek el az önkormányzatok, és nem csak az önkormányzati ciklusát fogja ez érinteni: gépjárműadó, személyi jövedelemadó helyben maradó része, az iparűzési adó csökkentése most téma, de valóban nem lehet elhagyni azt az önálló döntést, azt a demokráciaalapot, amikor az önkormányzatokon keresztül dönteni tudunk a saját életünkről. És lehet azt mondani, hogy a hatósági, az építési hatósági eljárás nem önkormányzati feladat, de azt látni kell, hogy jelen pillanatban, ha így marad a helyzet - és minden jel szerint március 1-jétől az új helyzet lép életbe -, akkor például nem tudja egy adott önkormányzat például a saját szabályaihoz kötni az elsőfokú építési engedélynek a feltételrendszerét, mert majd maguk eldöntik helyettük.

Csöndesen megjegyzem, államtitkár úr, hogy rossz hírem van: nem tudjuk rózsaszínre festeni a várfalat, mert mint bizonyára emlékszik - és ez is ebbe a körbe tartozik -, einstandolni tetszetek bizonyos I. kerületi területeket, és ennek (*Az elnök csenget.*) a tulajdonjogi viszonyait jelen pillanatban a Várkapitányság végzi. Kérem, szíveskedjék hozzájuk fordulni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Molnár Gyula képviselő úr, MSZP!

MOLNÁR GYULA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tessék már megfordulni! Ez nem mozi, ez most a televízió, tehát ne a falon vetített képet nézzék már, hanem azt, amit ténylegesen mondunk! 15 percen keresztül itt egy olyan filozófiai fejtegetést hallottunk, aminek az ellenkezőjét is el tudom önnel mondani. Nagyon sok mindenben egyetértek önnel, de egyszerűen bizonyos alapvetések nem igazak, ráadásul - ami ennél egy picit még rosszabb - sok alapvetés, amit megfogalmazott, nem úgy van, nem úgy történik valójában, itt a finanszírozásra gondolok különösen. Csak egy apróságot mondok önnek: az I. kerületben egy gimnáziumi gyerek oktatását és Karancslapujtópusztán egy középiskolás korú gyerek oktatását vizsgálja meg vagy nézze meg, vagy egy salgótarjániét - most ne legyünk igazságtalanok ebből a szempontból -, és pontosan meg fogja látni, hogy a feladatfinanszírozás és a normatíva között mi szerintem, szerintünk a különbség.

Annak, hogy nem hallott még önkormányzati vezetőt panaszkodni, két oka lehet: csak olyat, csak olyanokat hallgat, akik nem mernek önnek panaszkodni, vagy pedig bizonyos szempontból be tudja csukni a fülét akkor, amikor ténylegesen valakik mondanak valamit.

Szerintem itt mindenki elmondta most a kétpercesekben, nem erről volt szó. Ha lehet egyedi megoldásokat találni, akkor tessék már erre egyedi megoldást találni! Ezt most vonják vissza, hibáztak, elrontották, észrevettük, el lett kapva a betli - egy csomó mindent tudnék mondani ebben az ügyben -, és akkor utána jönnek vissza egy olyan javaslattal, amelyik ténylegesen erre a református kollégiumra vonatkozik!

Ami pedig azt illeti, Nacsa képviselő úrnak mondom nagyon röviden: 2 milliárdról beszéltem,

200 milliót kértünk, két olyan közterületünk volt, ahol később a beruházás nem valósult meg, csak felvonulási terület volt, játszóteret akartunk csinálni.

A Zöld Pardont nem értem. Most az a baja, hogy túl olcsón adtuk, vagy az, hogy drága volt ott az ital, és nem tudott inni? Ezt majd akkor fejtse ki egy következő időszakban! (*Derűltég az ellenzék soraiban.*) Köszönöm szépen.

ELNÖK: F Kovács Sándor képviselő úr, Fidesz!

F KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Én azon gondolkoztam, hogy irigylem az önkormányzat problémáját. Én egy olyan vidékről származom, ahol bármely polgármester, bármely önkormányzati vezető (*Molnár Gyula közbeszól.*), ha leég egy kórház, egy iskola, egy kollégium, és az állam és a közadakozásból az emberek odaadják rá a pénzt, és azt mondja az önkormányzat, hogy elengedem, mert kéri, elengedem a közterület-használati díjat, a két kezüket összeszűkítik, hogy csak építsék meg azt az épületet. Én ezt mohóságnak tartom, egy olyan mohóságnak, hogy egy tragédián is hasznot húzni, egy tragédián is pluszbevételt kell szerezni. (*Z. Kárpát Dániel közbeszól.*)

Most gondoljanak bele akár a konkrét esetben, hogy itt volt ez a tüzeset, ez a tragédia, az emberek a saját adózott pénzükből több mint százmillió forintot adakoztak ennek a kollégiumnak az újjáépítésére. Mit csinál az önkormányzat? Ezt a százmillió forint körüli összeget közterület-használati díjban beszedi saját magához, hogy elköltse propagandára, elköltse fizetésekre, elköltse bizottsági helyekre. Hogy fognak ezután az emberek adakozni ilyen célra? Azt fogják mondani, hogy miért adakozzak az én adózott jövedelmemből, amikor ezeket elveszik.

Én azt látom, hogy kéri egyrészt azt, hogy a kormány építsen közfeladatokat ellátó intézményeket Budapesten, majd ezeknek az intézményeknek az építéséből sápot szednek le, nem arra költik, hogy szebb és jobb legyen. Mondhatná ez az önkormányzat, a ferencvárosi önkormányzat, hogy elengedi az építményadót, de ennek fejében kéri, hogy parkosabb, szebb legyen a kollégium környezete, vagy kérhet ezért valamit. Nem! Pénzt akar beszélni, teljesen anyagi okokból. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Kocsis-Cake Olivio képviselő úr, Párbeszéd!

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Csak pár dologra reagálnék. Az államtitkár úr felhozta, hogy mi nem támogatjuk itt a metróépítést, meg hidak építését. Ezeket természetesen támogatjuk (*Nacsa Lőrinc közbeszól.*), de azért vannak elég értelmetlen, az önkormányzati részéről közcélú beruházások, például hogy a Pénzügyminisztériumnak a Várba költöztetésére mi szükség van, azt nem sokan tudják.

(16.50)

Nem akartam olyat javasolni, hogy magánszemélyek kapjanak ilyen kedvezményt, csak még mielőtt

ilyet adnak a számba, csak példaként hoztam föl, hogy a kiváltságosoknak jár a kedvezmény, a Fidesz-közeli cégeknek, amelyek ezeket a beruházásokat nyerik meg, a kisember meg megint hoppon marad.

Többször visszatérő elem ez, ezért hadd fogalmazzak ebben egyértelműen! Az egyik fideszes képviselő azt mondta, hogy ellopják az önkormányzatok ezt a pénzt, ami egészen elképesztő. Tehát az önkormányzatoknak azért jár ez a pénz, mert kiemelten igénybe veszik a területüket, az ezzel együtt járó károkat nekik kell megtéríteni, ott a környéken lakóknak ez kellemetlenséget, port, mocskot, zajhatást kelt, ezek mérséklésére van ez a pénz, hogy ezeket mérsékeljék.

Raadásul a helyi testület dönt arról, hogy ezt a pénzt hogyan használják fel. Önök szokták azt mondani mindig, hogy itt demokrácia van, megtörtént a szavazás, megválasztották a képviselőket, és ők jogosultak dönteni. Akkor helyben a képviselők nem jogosultak dönteni arról, hogy az önkormányzat bevételeit mire fordítják? Álljon meg a menet! Amikor önök döntenek, akkor az helyes, amikor mások döntenek, akkor meg nem?! Tehát ez a pénz jogosan jár az önkormányzatoknak, amit nyilván elsősorban, ebben egyetértünk, az építkezéssel járó károk enyhítésére kell fordítani.

Még egyszer mondom, szerintem is konkrétan erre az ügyre készítsenek egy javaslatot, azt mi tudjuk támogatni, hogy ez a kollégium megépülhessen, úgy, hogy minél kevesebb közterület-használati díjat fizessen, de az, hogy az egész önkormányzati rendszert ezzel ki akarják herélni, az elfogadhatatlan. Köszönöm.

ELNÖK: Most visszatérünk normál szót kérő képviselők felszólalásához. Elsőként Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik, parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Türelmesen kivártam a soromat, és némi képp el vagyok képedve kormánypárti képviselőtársaim viselkedésén. Nem akarok erős jelzőket használni, de sajnálatos módon egy elkerülhetetlen vagy talán elkerülhető, de mégis bekövetkezett tragédia kapcsán, amit önök érvelés szintjén műveltek, az egészen gyomorforgató, visszataszító. Ez a javaslat, amelyik előttünk fekszik, ha jól látom, nem egy leégett kollégium helyzetének a rendezéséről, újjáépítéséről szól - ugye, ebben megegyezhetünk? Ha esetleg nincs igazam, akkor jelentkezzenek, kiabáljanak be nyugodtan, dobáljanak kavicsokat vagy szóvirágokat, mindegy nekem, csak jelezzenek! Ugye, tehát ez nem egy kollégiumról szól?

ELNÖK: Nekem nem, ugyanis kavicsot nem lehet dobálni! *(Derültség.)*

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tudom, elnök úr, értettem. *(Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Ez nem párbeszédés műfaj!)* Nem párbeszédés műfaj, de akkor is el kell hogy mondjam, egész egyszerűen nem az fekszik előttünk a papíron, amiről a kormánypárti képviselőtársak beszélnek. Értem én, hogy ezt a Magyar Nemzet, a Hír TV és egyéb hazugsággárak, akik sorra vesztik a sajtópereket, úgy fogják lehozni, hogy a

kormánypárti hősök megint milyen jól kiálltak nemzetünkért, miközben pont az ellenkezője igaz ennek. De beszéljünk arról, ami a papíron van!

Hölgyeim és uraim, ha önök visszavonják ezt az előttünk fekvő furcsaságot, és benyújtanak egy valódi törvényjavaslatot, egy értelmeset, amely erről a helyzetről szól, vagy a tűzkár által akármilyen szinten sújtott épületek helyzetének rendezéséről, rekultiválásáról, akár a khr-ről, vagy bármely más érintett részegységről, én biztos, hogy támogatni fogom, de nem ez van előttünk. Az a helyzet, hogy önök nem egyedül döntést akarnak hozni, hanem egy tragédia kapcsán, amögé elbújva a saját feltételezhető jó ismerőseik, üzlettársaik kivitelezési munkálatait akarják megkönnyíteni. S ezért mondom azt, hogy gyomorforgató, mert ha nem az önök feltételezhető, jó kapcsolatban lévő üzlettársai, építetői lennének azok, akik kivitelezőként itt megjelennek, akkor szerintem nem lenne vita közöttünk.

Én azt is tudom egyébként támogatni - ez egyéni álláspont, nem egyeztettem a frakciómmal és másokkal sem -, hogy a leégett kollégium kapcsán a kerületi önkormányzatot ne illesse meg ez az érintett díj, de mondjuk, más kiemelt beruházások kapcsán, ahol egy sportszarnokról van szó vagy egy állami intézet költöztetéséről, ott igenis, azért valamifajta kompenzációra számíthatson az érintett önkormányzat. Még egy egyszerű példával élve, egy ilyen építkezést követően, ha a környéken működő boltosok megkeresik az érintett önkormányzatot, hogy rekultiválni kell a területet, akkor legyen, aki fizesse ezt a számlát.

Sőt, nekem még az is megfelelne, ha önök, mint a nagy állampárt, létrehoznának egy olyan állami intézetet, amihez lehetne ilyenkor fordulni, hogy igen, engem az építkezés miatt ilyen és ilyen kár ért, tessék kompenzálni! Csináljanak egy ilyen nagy állami vállalatot nyugodtan, ha odafordulhatnak az érintettek, szerintem az is elfogadható megoldás lesz. De az a trójai faló, amit itt letettek elénk, miszerint egy elképesztő tragédiára hivatkoznak, és közben egy, az egész ország jövőbeni sorsára kiható olyan változtatást eszközölnek, amely az önök jó ismerőseiknek milliárdokban fog lecsapódni plusz gyanánt, ez egészen visszataszító, képviselőtársaim! Hogy süllyedhettek odáig, hogy kivitelezők kifizetői lettek?! Hogy fordulhat elő ilyen?! Egészen elképesztő! Ugyanazok az építető cégek jelennek meg a Római-parton, a mobilgát környékén, a budapesti lakóparkok építése során. Egészen elképesztő, hogy úgy tesznek, mintha nem tudnának a saját feltételezhető ismeretségi körükben működő gazdasági szereplők tevékenységéről.

Mi történt Óbudán? Változtatási tilalom volt a mobilgát kapcsán, ezt feloldották. Érdekes módon jött egy kormányközeli vállalkozás, elkezdett lakóparkot építeni, mert megkapta rá az engedélyt, aztán újra elrendelték a változtatási tilalmat, és senki más nem építkezhetett a környéken. És ez van az egész országban, ez tapasztalható minden önkormányzatnál, és ezzel szemben, igen, ha ellenérveket fel tudnak hozni, akkor most mondják el, és józanítsanak ki bennünket!

Mi azt látjuk, és az a nagy helyzet, hogy ha el is tudnánk fogadni azt, hogy egy leégett kollégium újjáépítése kapcsán ne kapjon, mondjuk, a helyi önkormányzat

semmilyen kompenzációt, mert el tudnám ezt fogadni, akkor se tudom elfogadni azt, hogy országosan, a jövőre vonatkozóan kormányközeli kivitelezők óriási, milliárdos, százmilliárdos nagyságrendű kedvezményeket kapjanak önköztől. És ha mindezt a módosítást sarkalatos törvénnyé akarják tenni - nem tudom, hogy így van-e, erősítsenek meg, vagy cáfoljanak meg -, ha sarkalatos törvénnyé kívánják mindezt tenni, és ezt a módosítást úgy bebetonozni, hogy csak kétharmaddal lehessen utána kimozdítani, akkor, úgy érzem, hogy kilóg a lóláb, nincs miről beszélünk.

Továbbá az egyetlen sikeres, az egyetlen korrekt megközelítés az lenne, ha ezt visszavonnák, az érintett egyedi döntést meghozná együtt a parlament, én ezt biztos, hogy fogom tudni támogatni. Tehát nincs olyan eset, hogy egy leégett kollégium újjáépítését ne támogathatnám, a frakciónk is így fog eljárni, ez egészen egyértelmű, de közérdekű beruházás és közérdekű beruházás között is tegyünk már különbséget! Leégett kollégium oké, szerintem alapvető hazafias kötelesség egy ilyen esetben támogatást nyújtani. A Pénzügyminisztérium Várba költöztetése miért? Oké, közérdek önök szerint, rendeleti szinten elhatározva, szerintem nem. Tehát itt fennáll közöttünk egy olyan alapvető vita, hogy nyilván van egy humanitárius, van egy egyértelműen az emberiséget, a magyarságot szolgáló tevékenységi kör, és mondjuk, én egy kollégiumot, egy egyházi intézményt idesorolok, de azt, hogy különböző kormányzati piramisépítéseket ily módon támogassunk, nem tudom idesorolni még a legjobb szándék mellett sem.

És azt látjuk, hogy amikor az önkormányzatok a félelmüket fogalmazzák meg, és artikulálják az ezzel kapcsolatos hangokat, az leginkább szerintem nem ennek a javaslatnak köszönhető, a korrektség jegyében ezt jegyezzük meg, hanem inkább az iparűzési adóval kapcsolatos kiszólásoknak. Hiszen itt azt láthatjuk, hogy az utóbbi évek tekintetében iparűzési adó és egyebek tárgykörében 2019-ben 827 milliárd forintnyi ipát fizettek a cégek az érintetteknek, akik most adott esetben panaszt fogalmaznak meg. Ehhez képest a társadalmi adó volumene elenyésző, tehát 300-400 milliárdról beszélünk most már visszatérően, a személyi jövedelemadónál pedig 2700 milliárdról. Tehát látható, hogy ez a több mint 800 milliárd egy igen tetemes összeg, és ha ennek csak egy részét kivonja Magyarország Kormányja az önkormányzati alrendszerből, akkor alaptevékenységek sora kerülhet veszélybe.

Nyilvánvaló, egy ilyen esetben segít az őszinte kommunikáció. Itt most volt az egyik képviselőtársam részéről egy őszinte mondat, ahol elmondta, hogy igen, majd a parlament elé fog ez kerülni, és meg fogják vizsgálni azt, hogy ipa tekintetében milyen átalakításokkal kívánnak ebből valamit elvenni az önkormányzatoktól. Én ezt értékelem, mert ez egy őszinte mondat volt, így lehet készülni a bajra, lehet megelőző lépéseket tenni és lehet kommunikálni. Ez így kell csinálni, képviselőtársaim, nem hazudozni kell tehát, és elhallgatni azt, amire készülnék, hanem őszintén beszélni kell az iparűzési adó rendszeréről és az adórendszer egészének átalakításáról. Amennyiben ezt az őszinte kommunikációt

ciót legalább mi magunk között el tudjuk sajátítani, akkor úgy érzem, hogy az önkormányzati alrendszer gondjaira lehet megoldást találni, és én nyitott vagyok.

Tehát ez egy szakmai kérdés, egy legitim vita, egy legitim vitaalap az, hogy Magyarország Kormányja mit szeretne az iparűzési adóval csinálni. Ha önök ezt el akarják vonni legalább részben az önkormányzatoktól, akkor érveljenek, tegyenek le egy szakmai anyagot erről, vitassa meg a Ház! Még egyszer mondom, folyjon termékeny és minősítésektől mentes vita, de ez, ami előttünk fekszik, ez a papírcsomag nem úszhat meg minősítések nélkül, mert egész egyszerűen kilóg a lóláb, hogy bizonyos kivitelezők kedvezményezésére itt most gyakorlatilag kijárják néhányan azt, aminek a fejükben sem szabadott volna, hogy megforduljon. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(17.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most Böröcz László képviselő úr kap szót, Fidesz. És jelzem önöknek, hogy Orbán államtitkár úr a kormány nevében kért szót. Utána öné a szó.

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): *(A mikrofonja nem szól. - A kijelzőn dr. Orbán Balázs neve jelenik meg.)* Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Z. Kárpát képviselő úr... *(Z. Kárpát Dániel: Nem halljuk! - Egy hang: Nem ő kapott szót!)*

ELNÖK: Böröcz képviselő úr mikrofonját...

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Z. Kárpát képviselő úr azt kéri, hogy próbáljuk meg kijózanítani önöket. Megpróbálom.

Alapvetően van szerintem egy nézetbeli különbség. Még talán azt is megértem, hogy önök mindig rosszat feltételeznek mindenféle javaslat mögött, én ugyanakkor nem tudok példát felhozni arra, hogy bármilyen kiemelt kormányzati beruházás vagy kiemelt státuszt kapott beruházás kapcsán közterület-használati díjat az önkormányzatok, akár ellenzéki, akár kormánypárti önkormányzatról is van szó, az elmúlt cirka tíz évben egyébként bevasaltak volna a beruházásokat illetően, hiszen nyilván még a kerület érdekét is vagy a település érdekét is szolgálták ezek a beruházások, hiszen rendezettebb lett a környezet, fejlődött az adott város, és nyilván fejlődhetett az ország is.

És ha én Molnár képviselő úrnak a gondolatmenetéből indulnék ki, akkor arra a következtetésre jutnék, végül is azt mondta, hogy 2 milliárd forintot engedtek el a metró beruházása kapcsán. Ha én ezt feltételezném, akkor ez azt jelenti, képviselő úr, hogy önök 2 milliárd forinttal gazdagították azt a külföldi beruházót, aki egyébként elvégezte a metrónak a felújítását? *(Nacsa Lőrinc: Vagy Demszky Gábort...)* Mert akkor lényegében itt tartunk. Tehát bálemehetünk ilyen vitába, de akkor ez ezt fogja jelenteni.

És alapvetően pedig szeretném néhány tévedésre felhívni a figyelmet a javaslat kapcsán. Egyeztetések: az

egyeztetések tekintetében teljesen világos, hogy a református kollégium kapcsán a fideszes önkormányzat, amíg még fideszes önkormányzat volt a ferencvárosi önkormányzat, nyilván az ő általuk felajánlott segítség az volt, hogy a közterület-használati díjat elengedik. Nyilván az egyház is beletett ebbe a felújításba, az emberek is beleadtak ebbe a felújításba, és a kormány ezzel összhangban nyilván hozzájárult a saját maga részét, amiből a kollégiumot fel tudják majd újítani.

Tehát itt őszintén szólva azért mégiscsak arról van szó, hogy ha csak 100 millió forintot is az egész beruházáshoz képest - nyilván az 5 milliárd forinthez képest, amit Csárdi képviselő úr is mondott, lehet, hogy egy kisebb összegről van szó -, de mégiscsak az emberek rakták ezt bele, és mégiscsak arról van szó, hogy eddig ilyen ügy nem is fordulhatott elő, mert az önkormányzatok eddig automatikusan megadták ezeket a kedvezményeket az ilyen esetekben. A IX. kerületi önkormányzat, megváltoztatva a korábbi kerületi vezetésnek az álláspontját, amihez természetesen szíve joga van, hogy hozzájáruljon ezzel a kollégium újjáépítéséhez, ezt megváltoztatva tulajdonképpen „megsarcolta” ezt a beruházást. És mégiscsak az emberek pénzt vesznek el ezzel, hiszen mégis 100 millió forintos nagyságrendben adakoztak.

És itt a kérdés inkább az, hogy vajon miért történt ez meg. Miért történhetett ez meg, és egyébként nekünk miért kell ma egy ilyen törvényjavaslatot tárgyalnunk? Azért, mert református kollégiumról van szó? Vagy azért, mert diákok kollégiumáról van szó? Vagy miért? *(Potocskáné Kőrösi Anita: Jaj, istenem!)* Miért volt fontos Baranyi polgármester asszonynak az, hogy egyébként ezt a beruházást ily módon gátolja, amikor előtte soha semmilyen - se ellenzéki, se kormánypárti - önkormányzatok kiemelt beruházások kapcsán ezt nem tették meg?

Cake képviselő úr említette azt, hogy a szociális jellegű kiemelt beruházásokat kellene inkább támogatni. A törvényjavaslat pont arról szól, hogy a kiemelt beruházások körét bővíti a szociális jelleggel is.

Csárdi képviselő úrnak a gépjárműadóra vonatkozó kijelentése: a gépjárműadó 40 százalékát most is az önkormányzatok kapják meg. *(Csárdi Antal: Köszönjük!)* Tehát az sem igaz, hogy elvonták. Ön azt mondta, hogy elvonták a gépjárműadót az önkormányzatoktól.

Másrészt meg több olyan felszólalás is volt, hogy kivézzetetik az önkormányzatokat, alulfinanszírozzák az önkormányzatokat. Lehet, hogy fogalmilag most már eltér a szónak a jelentéstartalma attól, amit önök használnak, meg attól, amit mi használunk, de egészen biztos vagyok abban, hogy 2002-2010 között az önkormányzatok örültek volna annak, ha úgy lettek volna kivézzetve vagy alulfinanszírozva, ahogy 2010-2019 között tettük mi ezt velük.

Egyrészt az önkormányzatok bevétele, ha valaki összehasonlítja a 2010-2019-es számokat, elég meredeken emelkedett. Nyilván a feladatfinanszírozás kapcsán, amiről államtitkár úr beszélt, pontosan meg van határozva az a kör, hogy mire mennyi pénzt kapnak. Ehhez képest nyilván a saját bevételeik is emelkedhettek.

Egyedi ügyek. A törvényjavaslat nem arról szól, hogy az összes kiemelt kormányzati beruházás vagy kiemelt beruházásnak nyilvánított projekt automatikusan megkapná a mentességet, tehát ez egy tévedés ilyen szempontból, hanem arról szól, hogy egyébként erről külön döntést kell hozni. Ez az egyik.

A másik pedig: itt felmerült az is, talán Molnár képviselő úr mondta, illetve Cake képviselő úr is szorított erre, hogy azért kell ezeket a pénzeket befizetni, mert micsoda károkat okozna a beruházás az adott településnek, maga az építkezés folyamata. Az építkezés folyamata kapcsán, nyilván főleg ott, ahol már díszburkolat van, vagy egyéb burkolat van az odavezető úton vagy a környéken, ott eleve kauciót szed egyébként az önkormányzat a beruházótól, szinte minden esetben. És nyilván ez a kaució, amennyiben sérülés van, és az önkormányzat kijavíttatja, ebből a kaucióból szokták levonni ezt az összeget. Tehát a kettő azért nem összekeverendő! Nem azért szedi be a közterület-használati díjat, hogy abból utána egyébként ezeket a károkat helyreállítsák.

És a másik pedig az, azt már nem tudom, melyikük említette, hogy itt majd ilyen ingyenes lerakónak fogják használni ezeket a területeket a cégek. *(Nacsá Lőrinc: Molnár Gyula.)* Igen, köszönöm, Molnár képviselő úr említette. Csak megjegyezném, hogy a törvény szövegében és a javaslat szövegében is az van, hogy az önkormányzatoknak a szabályozási eljárása nem sérül ebben az ügyben, tehát ők meghatározhatják azokat a szabályokat, hogy miként lehet odaadni ezeket a területeket. És nyilván azért arra felhívom a figyelmet, hogy olyat nem tehet meg senki, hogy nagyobb részt kér a beruházáshoz, mint amennyire elvileg szüksége lenne. *(Derültség és közbeszólások az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

Ezen lehet egyébként nevetni, Csárdi képviselő úr, de ez most is így van. *(Csárdi Antal: Példát...)* Egyetlen önkormányzatnak sem érdeke egyébként, hogy nagyobb területet vonjon ki a közterületekből, mint amekkorára a beruházásnak feltétlenül szüksége van, és ha néhányan jártasak az önkormányzati ügyekben is, hiszen voltak önkormányzati képviselők vagy városvezetők, pontosan tudják, hogy minden egyes ilyen ügyben egyébként a beruházókkal hosszas vita előzi meg azt, hogy egyébként milyen területeket kapjanak meg, vagy milyen területeket nem. Ebben az önkormányzatoknak a jelenlegi jogai nem sérülnek, mert ezeket a szabályokat egyébként ugyanúgy meghatározhatják, amik a beruházásokra vonatkoznak.

A közbeszerzés alóli felmentés nincs benne, ezt nem teljesen értettem képviselő úrtól.

Illetve még egyet engedjenek meg, hogy egy dologra felhívjam a figyelmet. Én tudom, hogy nem így gondolják önök, de higgyék el, mi viszont így gondoljuk, és szerintem ebben a történetben nekünk van igazunk. *(Derültség és közbeszólások az ellenzéki pártok padsoraiból. - Csárdi Antal: Ó! Ez egy érv volt! - Az elnök csejget.)*

Én elhiszem azt, hogy önök nem nézik jó szemmel, hogy magyar vállalkozók nyernek el Magyarországon közbeszerzéseket. *(Derültség az ellenzéki pártok padsoraiból. - Z. Kárpát Dániel: Csak ezt ne mondtad)*

volna...) De az összes nagyberuházással kapcsolatosan azért arra felhívnám a figyelmet, hogy ezek az emberek, ezek a cégek, ezek a magyar cégek, hála istennek egyébként, hogy tudnak egyébként a közbeszerzéseken elindulni, mert erre nem mindig volt példa. *(Derűtség az ellenzéki pártok padsoraiból. - Nunkovics Tibor: Ki lehet fejteni...)* Volt, amikor kizárólag német, francia, olasz és osztrák cégek nyertek ezeken a közbeszerzéseken. *(Z. Kárpát Dániel: Az se jó... De az se jó, hogy ti loptok... - Nacsá Lőrinc: Na! - Z. Kárpát Dániel: Nehogy már kikérjétek magatoknak!)* Szerintem kifejezetten hasznos és egyébként üdvözlendő, hogy végre a magyar cégek is képesek versenybe szállni ezekért, és magyar cégek nyerik meg ezeket a közbeszerzéseket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Orbán államtitkár úr, parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Csak nagyon röviden egy pár pontatlanságot szeretnék helyre tenni.

Először is, ahogy arra Böröcz képviselő úr is utalt, itt a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségűvé nyilvánítható beruházások között is a kiemelten közcélú, közérdekű beruházásokról van szó, tehát ez egy jóval szűkebb kör, mint amiről önök folyamatosan beszélnek a felszólalásokban.

(17.10)

Külön kormánydöntés szükséges ehhez a lépéshez, és a kormány csak az időtartamot tudja meghatározni, a mértékét a közterület-használatnak nem tudja meghatározni, az továbbra is önkormányzati hatáskör marad.

A második megjegyzésem az iparűzési adóra vonatkozna. Azt szeretném kérni, jobbikos képviselők, ha szabad ilyet kérni, hogy ebből nem érdemes hisztériát kelteni ismét, mert megint nem mondtam semmi újdonságot. Én annyit mondtam, hogy a Versenyképességi Tanácson felmerült javaslat lesz, majd a kormány mérlegel, és ha a kormánymérlegelésnek az az eredménye, akkor majd lesz egy országgyűlési mérlegelés is. *(Potocskáné Körösi Anita: Nem ezt mondta!)* Dehogy nem! *(Z. Kárpát Dániel: Így szebb egy kicsit!)* Úgyhogy kérem szépen, így értelmezzék a szavaimat, mert a magyar nyelv általánosan elfogadott szabályai szerint ez volt a jelentése annak, amit mondtam. *(Z. Kárpát Dániel: Akkor úgy kell mondani!)*

A harmadik pedig: Hajdu képviselő úrnak szeretném csak jelezni, hogy ezt én sem értettem, a közbeszerzési törvény módosítására vonatkozó rész nincs ebben a javaslatban, tehát a közbeszerzési eljárás és ezen törvényjavaslat összefüggéseit jelen pillanatban a kormány nem látja. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Most visszatérünk a normál felszólalásokhoz. Hajdu László képviselő úr, DK!

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Államtitkár Úr! Mindjárt a közbeszerzésre: tavaly egy olyan törvényt

fogadtunk el, hogy ha és amennyiben önkormányzat pályázatot nyer ettől a kormánytól, mindegy, hogy milyen színezetű többsége van annak az önkormányzatnak, iksz összeg felett köteles közbeszerzési szakembert megbízni, közbeszerzési céget, és magát az egész közbeszerzés bonyolítását központilag intézik helyette. Tehát erre utaltam, ez már elfogadott törvény, ez működik, csak nem nyerünk pénzt, ezért nem jelent problémát, hogy a közbeszerzési biztost kinevezzük a kerületben.

A következők miatt kértem szót. Aki egy konténert letesz a közterületre, egy kisember, mert felújít, annak fizetni kell. Aki virágot árul nyugdíjas néni ott, a közterületen, annak fizetni kell. A vállalkozónak, akinek a közterületen van akár trafikja, fizetni kell. A nemzeti dohányboltoknak nem kell fizetni, a nemzeti dohánybolt országokon kívül van, annak nem kellett fizetni közterületi díjat, ők közterületi díj nélküliek voltak eddig is, sőt őhözjuk nem is szólhatunk, a nemzeti dohánybolt-hoz. A nemzeti dohányboltot nem ellenőrizhetjük, hogy a nyitvatartását betartja-e, nem ellenőrizhetjük, hogy ott milyen alkoholfogyasztás és -árúsítás zajlik. A nemzeti dohánybolt az kerületen kívüli valami. Nálunk 37 ilyen van a kerületben, nem számít, hogy hol van a nemzeti dohánybolt, az egy külön ügy.

Szeretném megemlíteni, hogy az önkormányzatiság súlyosan megváltozott, amióta 2010-ben az önök kormánya felállt. Csak néhány példát mondanék, de muszáj megemlíteni azért, mert azt tetszett mondani, államtitkár úr, hogy alapvetően nem változtak az önkormányzatok; de, alapvetően változtak. Államosították a kórházakat, azzal kezdődött. A kórházaknál azért vannak alapvető problémák, mert az önkormányzati források, amelyek bementek ezekbe a kórházakba, mind hiányzanak. Tehát gyakorlatilag az egyik probléma abból adódik, hogy ilyen hiányaik vannak a kórházaknak a fekvőbeteg-ellátásban.

Államosították az oktatást, és a KLIK-hez átvitték az önkormányzati vagyont úgy, hogy minden kártalanítás nélkül az önkormányzati vagyont átkerült ehhez a vagytonkezelőhöz. Igen ám, de az üzemeltetésre kitétek egy szolidaritási adót, a szolidaritási hozzájárulást, amely szolidaritási hozzájárulás olyan mértékű, mint amilyen mértékű volt annak idején az épületek üzemeltetése. Hát, így mi is tudjuk üzemeltetni az iskolákat! A főváros mint önkormányzat a tavalyi esztendőben több mint 10 milliárd forint szolidaritási hozzájárulást fizetett a Klebelsberg Kunó Intézményfenntartónak, tehát a tankerületeknek. Tehát ez fantasztikus megoldás, hogy elvették tőlünk, de mással üzemeltetik, de hogy ki az üzemeltető, ahhoz nincs is igazán közünk, mert abba az iskolába, ahova azelőtt bemehettem mint polgármester, most oda kell telefonálni, hogy bemehetnek vagy nem, mert lecsérélték az őrző-védő szolgálatot is. De benne meghagyták a kényes feladatot számunkra, az étkeztetést, a gyermekétkeztetést. Mi úgy megyünk be, hogy bérleti díjat fizetünk azért az étkező-részért és a konyháért a saját tulajdonukban. Tehát ez alapvető és elemi változtatás.

Egy konkrét számot mondok: 2017-ben ez a bizonyos szolidaritási hozzájárulás 274 millió volt a XV. kerület esetében, 2020-ban már 616 millió. Ez így

megy felfelé, milyen arányban üzemeltetik az iskolákat és intézményeket.

Nagyon jelentős változás az is, úgy gondolom, és muszáj, hogy tudjon róla, vagy ha tud is róla, kell hogy figyelmeztessem rá: nettó befizetővé vált egy sor önkormányzat 2010 óta. Magyarul: amit normatív módon kap az államtól, annál többet fizet be az államnak, többek közt szolidaritási adó, gépjárműadó és sok minden egyéb lefaragásával. Tehát meg kell nézni, 168 önkormányzat most nettó befizető az országban. Ez azt jelenti, hogy olyan nagyságrendű befizetése van az önkormányzatoknak, amiből lehet finanszírozni a veszteséges kis önkormányzatokat, tehát keresztbe finanszírozzák. Tehát alapvető filozófiával velünk, önkormányzatokkal fiztetik meg, keresztfinanszírozást végeznek el.

Végezetül azt szeretném elmondani, hogy ez a mostani döntés az önkormányzatiságban a vagyonhoz való jogunk alapvető megsértése. Ha ennek a most előterjesztett rendeletnek vagy törvényjavaslatnak a tartalmán nem fognak változtatni, az teljesen egyértelműen azt fogja jelenteni, amiről itt önök szerint vészharangokat kongattunk meg: a budai vári építkezésekkel az I. kerület megütése, a zuglói önkormányzat megütése a ligeti építkezéseknél vagy a IX. kerület megsarcolása. Tehát azt kell mondjuk, hogy ez egy súlyos, önkormányzat-ellenes, kis, egyszerű, egyházi indoklással beterjesztett törvény, ami valójában nagyon komoly, az önkormányzatok által a piaci szférában működő cégek finanszíroztatása, tehát mi finanszírozzuk a piaci cégeket. Ezt nem lehet elfogadni, nem lehet támogatni. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csárdi Antal képviselő úr, LMP!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Nem is tudom, hol kezdjem. Kezdjük a fogalom meghatározásnál! Böröcz képviselőtársam problémába ütközött az „alulfinanszírozottság” kifejezés értelmezésében. Tehát ha nekem mint önkormányzatnak 100 százalékba kerül egy feladat, és a feladatfinanszírozási rendszeren keresztül az államtól ennek a 100 százalékos költségnek csak az 55 százalékát kapom meg, akkor minthogy nem kapom meg a teljes összeget, így alul van finanszírozva az adott feladat.

Ebből az következik, képviselőtársam, hogy a hiányzó 45 százalékot más bevételi forrásból kell kiegészítenem, ami egyébként hiányozni fog az önálló beruházások esetén. Mert azért azt gondolom, abban nem lesz közöttünk vita, hogy elvétele találunk olyan önkormányzati beruházást, amely mögött nincsen vagy állami, vagy európai uniós láb, tehát az önálló önkormányzati beruházások gyakorlatilag eltűntek, és ez nem véletlen, képviselőtársam.

Azt gondolom, érdemes volna beszélnünk arról, hogy mi van ezzel a kollégiumfelújítással. Kiemelt kormányzati beruházásnak számít-e a kollégium felújítása, újjáépítése? Erre igen vagy nem választ kérek! Amennyiben nem, és az én ismereteim szerint nem, de javítsanak ki, ha tévedek, akkor ez a törvény nem vonatkozik a kollégiumépítésre.

És azt gondolom, érdemes beszélni erről a közterület-használati díjról is. Ugye, a közterület-használati díjat - és itt gyorsan a mondat elején meginvitálom Böröcz képviselő urat és Nacsa képviselő urat, hogy jöjjenek el velem, menjünk el a helyszínre, és meg fogom mutatni, hogy milyen súlyos mértékben korlátozza az ott élőket ez a beruházás.

(17.20)

Ez nem egy tragédia, csak azt gondolom, hogy kár ezt eltagadni. És meg fogom mutatni, hogy azt a frissen felújított játszóteret, amely ezen a téren fekszik, hogyan teszi tönkre majd az építkezés, amit majd az önkormányzatnak kell újra megcsinálnia. Tehát nem a levegőből és a levegőbe kéri az önkormányzat ezt a közterület-használati díjat.

De ennél sokkal súlyosabb probléma - s ezt ellenzéki képviselőtársaimnak, Z. Kárpát Dánielnek, Molnár képviselőtársamnak is mondom -, hogy ez a közterület-használati díj nem teszi olcsóbbá a beruházást. Innentől kezdve azt az álnok hazugságot, hogy ez az emberekől van elvéve, felejtjük el. Az történik, hogy a beruházó által megbízott kivitelező, általában - hogy fogalmazott fideszes képviselőtársam? - a magyar vállalkozó, akiről tudjuk, hogy Mészáros vagy valamelyik üzlettársa, tehát az ő nyereséghányadát csökkenti ez a tétel. Amennyiben ez elengedésre kerül, és egyébként nem lesz tőle olcsóbb a beruházás, akkor ez az ő zsebében landol. Az a probléma ezzel, hogy amit fideszes képviselőtársaink ilyen rendkívül lelkesen megpróbálnak elmondani, hogy ez a közterület-használati díj milyen emberiség elleni bűncselekmény, az a kérdés, hogy ez az összeg, ez a pénz az önkormányzatnál lesz vagy az oligarchánál lesz. Nincs harmadik eset! *(Nacsa Lőrinc: De van!)*

Egy kérdést feltennék illő tisztelettel - államtitkár úrnak is szól a kérdés -, számíthatunk-e arra, hogy a napokban, hetekben bejön egy olyan törvényjavaslat, amely elő fogja írni, hogy amennyiben a kormány morális és erkölcsi szempontok alapján úgy ítéli meg, akkor a kivitelezőnek kötelező pro bono nullszaldóval, nyereséghányad nélkül elvégezni a feladatot. Lehet-e egy ilyen törvényjavaslatra számítani? Mert amíg nem, és amíg túlárazzák a kormányzati beruházásokat, addig számítsanak arra, hogy az ellenzéki oldalon komoly felháborodások lesznek.

Nagyon-nagyon sokat jegyzeteltem. Államtitkár úr valamelyik hozzászólásában arról beszélt, hogy megfelelő a finanszírozás. Szerintem nem megfelelő a finanszírozás. Ahogy Böröcz képviselő úrnak az előbb jeleztem, akkor volna megfelelő a finanszírozás, ha a feladat ellátásához szükséges teljes költséget a feladatfinanszírozási rendszer biztosítaná. Nem arról van szó, államtitkár úr, hogy 5-10 százalékos eltérés van, és akkor az önkormányzat különösebb megterhelés nélkül, a beruházások átszervezésével kigazdálkoldja, hanem arról van szó, hogy az óvodák üzemeltetésénél 55 százalékát finanszírozzák - alig több mint a felét - a kötelező feladatnak, a bölcsődék üzemeltetésénél nem éri el az 50 százalékot a feladatfinanszírozáson keresztül kapott pénz. A kultúrát már nem is merem mondani,

tényleg, mert az annyira alulfinanszírozott, hogy azt most ki is hagynám. De a kötelező szociális ellátások finanszírozása sem haladja meg a 70 százalékot. Ez a helyzet, államtitkár úr. Ehhez képest kell nézni a feladatfinanszírozási rendszert. Tehát ez nem arról szól, hogy a Csárdi képviselő úrnak nem tetszik a feladatfinanszírozási rendszer, hanem az a helyzet, hogy önök rosszul csinálják.

Persze értem én, hogy minél szűkebb a madzag, annál jobban féken lehet tartani az önkormányzatokat. Én azért nagyon jól emlékszem arra, hogy amikor fővárosi képviselő voltam, és a 3-as metró felújításához szükséges metrópótláshoz Tarlós István, ellenzékiessel nem vádolható főpolgármester úr szeretett volna venni 150 új, korszerű buszt. Ha jól emlékszem, ez darabonként 87 millió forintba került volna, de ebben már nem vagyok teljesen biztos. Erre - szerintem ez a maguk feladatfinanszírozási rendszerének a lényege - rendkívül gyorsan született egy olyan kormányhatározat, minthogy hitelből tudta volna megvásárolni a buszokat, amely arról szól, hogy Budapest Főváros Önkormányzata nem vehet igénybe hitelt buszvásárlásra, csak szolgáltatásvásárlásra. Én emlékszem arra, hogy előttünk volt akkor egy olyan szolgáltatásvásárlás, ahol a 150 busz üzemeltetése a vásárláshoz képest gyakorlatilag duplaannyiba került volna.

Önök az olyan csodálatos kifejezések, mint a feladatfinanszírozás mögé bújva semmi mást nem próbálnak megvalósítani, mint hogy pénzeket, zsebpénzeket juttassanak az oligarcháiknak, ahogy Böröcz képviselő úr fogalmazott, a magyar vállalkozóknak. De hát a túrót magyar vállalkozók! Hát hagyjuk már! 2010 óta kineveltek három, de lehet, hogy négy top 10 gazdagú magyart, mindegyikük vagyona jelentősen meghaladja a 100 milliárd forintot, és ehhez képest maguk a magyarokkal, azokkal a magyar vállalkozókkal takaróznak, akik ebből a pénzből semmit nem látnak.

Az a baj, hogy ennek köszönhető a problémák gyökere. Ennek köszönhető a beruházások túlárazottsága, ennek köszönhető, hogy minden apró-cseprő ügyből is vita lesz közöttünk, fogalmazzunk ilyen finoman. Ja, meg persze abból, hogy valami egészen otromba módon próbálnak besározni, ellehetetleníteni politikai ellenfelet. *(Böröcz László: Kit?)* Ha gombot nyom, megkérdezheti, mert én tényleg nem hallom innen. *(Böröcz László: Kit?)* Az a kérdés, hogy kit sároznak be? Értelemszerűen Baranyi Krisztinát próbálják meg besározni, pedig azt gondolom... *(Z. Kárpát Dániel: Ne menj bele a csapdába!)*

ELNÖK: Fejezze be, képviselő úr!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Igyekezni fogok. Tehát az a helyzet, hogy megpróbálják besározni Baranyi Krisztinát. És én bátran ki merem jelenteni, hogy ebben az egy csöpp nőben több tisztesség van, mint a maguk frakciójának a felében. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Látom a jelentkezők és újrjelentkezők seregét. Kötelességem felhívni a figyelmüket, hogy a refrén a népdalnak egy nagyon szép és fontos eleme, a törvénytárgyalásoknak azonban

nem szükségszerű része. Ezért kérem, hogy ennek figyelembevételével nyomjanak gombot és mondják el a véleményüket, vagy esetleg fontolják meg a felszólalásukat.

Így aztán kétperces felszólalásra most Z. Kárpát Dániel képviselő úr kap lehetőséget. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem meglepő módon kormányparti képviselőtársaim propagandáról tett kiszólásai indítottak arra, hogy gombot nyomjak, teljesen egyértelmű módon. Hát önök kormányzati propagandára és hazugságyárra több mint 100 milliárd forintot szórnak el, és itt több mint két órája vitatkozunk egy 100 millió forintos tételről. Önök ennek több mint az ezerszeresét szórják el egy iparilag szervezett hazugságyárra, és itt belevigyorognak a képünkbe ezek után.

Az a kérésem kollektíve mindenkihez, hogy kicsit húzzuk meg magunkat, vitatkozzunk a tárgyköréről, de olyan kiszólásokkal, miszerint Budapest élhetőbb város lett, mennyit jött előre a listán, miközben 160 ezer forint egy albérlet, államtitkár úr, rezi nélkül...! Legyenek már egy kis belátással valódi emberek valódi problémái irányába! Ne szakadjanak el ennyire a valóságtól, mert kezelhetetlen helyzeteket teremtenek! S nemcsak a parlamentben, ahol már nem tudunk egy értelmes szakmai vitát lefolytatni egymással, hiszen már a felvezetések során olyan pártállami típusú győzelmi jelentéseket hallunk, amely a józan embert arra kapacitálja, hogy próbálja meg önöket visszahozni ebből az álvalóságból.

(17.30)

Szeretném azt is elmondani, hogy lehet a ferencvárosi önkormányzatot azzal vádolni, hogy majd propagandára költi az érintett összegeket, de ezt a vádat ne olyasvalaki fogalmazza meg, akinek a csapata az érintett összeg ezerszeresét szórja el, még egyszer mondom, egy iparilag szervezett hazugságyárra.

Azt is szeretném még egyszer kiemelni, hogy számomra abszolút elfogadható az, ha a leégett kollégium helyreállítása kapcsán a helyi önkormányzat adott esetben nem tesz szert bevételre, tehát én nyitott vagyok ebbe az irányba.

Kérem, önök is legyenek nyitottak abba az irányba, hogy akkor ne feltétlenül a Duna Aszfalt, ne a véletlenül az összes közbeszerzésen befutó kormányparti baráti csapat valamely prominens zászlóshajója költse el ezen megrendelések árát. Akkor jussunk el oda, hogy tiszta, valódi versenyben, piaci körülmények között és egyébként nem extraprofitot hajszolva *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, valódi értéket teremtő társaságok fogantassák ezeket a beruházásokat. Én nyitott leszek arra, hogy megszavazzak minden ilyen irányú indítványt.

Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok padso-raiban.)*

ELNÖK: Nacsa Lőrinc képviselő úr, KDNP, két percben!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Z. Kárpát Dániel még az előző fölszólalásában egy kérdést is fölített a fröcsögés mellett. A kérdés pedig a sarkalatosságra vonatkozott. Bele is van írva a törvénybe, a törvény sarkalatosnak minősül, nem mi minősítettük annak, hanem az Alaptörvény minősíti annak, hiszen az önkormányzati szabályozás kétharmadosnak minősül. Ez csak válasz a kérdésére, arra, hogy a nem tudom, milyen vélt kivitelező ismerőseink, meg hogy tolvajok vagyunk... - erre most nem reagálnék. Az ön stílusa a saját szegénységi bizonyítványa, így erre nem fogok reagálni, amiket ön itt vádaskodik, majd utána a szakmai vitát kéri számon, miután letolvajoz bennünket. Képviselő úr, kicsit... (Z. Kárpát Dániel: *Idézzon már a jegyzőkönyvből!*) Mondta, hogy lopunk, semmi gond, benne van a jegyzőkönyvben is.

Megértettem, képviselőtársaim, hogy mi a probléma. Önök itt az elmúlt két órában félreértették ezt a törvényt. Önök azt hiszik, hogy itt nem a beruházás, hanem a beruházó kap díjmentességet. Nem a beruházó, nem a kivitelező, maga a beruházás, tehát ezáltal olcsóbb lesz. Ezt nem értették meg. Most már föloldottuk ezt az értetlenséget, most már kerülhetünk egy oldalra is, hiszen a beruházás kapja meg ezt a díjmentességet. Tehát például, ha él valaki egy kérelemmel a kormány vagy egy pályázat felé, és benyújtja a költségtervet, akkor ott már nyilvánvalóan, ha ez kiemelt közérdekből és közcélból egyébként díjmentessé lesz nyilvánítva, akkor ennyivel kevesebb pénzt lehet adni arra a beruházásra, és ennyivel kevesebbe fog kerülni az a beruházás. Félreértették önök, önök azt hitték, hogy a beruházó, kivitelező cég fog díjmentességet kapni. Nem, hanem maga a beruházás. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiban. - Z. Kárpát Dániel: *Ha mindenki szembejön az autópályán...*)

ELNÖK: Böröcz László képviselő úr, Fidesz!

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Csak néhány apró dologra reagálnék. Egyrészt Csárdi képviselő úr sokszor - bár sajnálattal látom, hogy elment - szokott túlzásokba esni, elég sajátos a vitastílusa, de talán most egy picit túllőtt a célon, én ezért nem is reagálnék arra, amiket ő fölhozott. Szerintem kicsit önmérsékletet kellene gyakorolni.

A másik pedig, hogy - valóban, amit Nacsa képviselő úr az előbb elmondott - arról van szó, és elhiszem, hogy ezt nehéz megérteni, de arról van szó, hogy ezeknél a beruházásoknál eddig is az volt a gyakorlat, hogy az önkormányzatok az ilyen kiemelt közérdekű beruházásoknál díjmentességet vagy majdnem díjmentességet biztosítottak. Eddig is így tudták letárgyalni egyébként a beruházókkal a beruházó a döntést. (Sic!)

Önök számonkérnek rajtunk, hogy akkor miért hoztuk ezt be, hiszen egyetlenegy példa van erre, a Ráday utcai kollégium, ami most felsejlett. Valóban, ez a gyújtópontja a történetnek. Ha eddig ez egyébként közmegegyezés volt, és ahogy Óbudán egyébként a metróberuházás kapcsán, ahogy Molnár képviselő úr

elmondta, kétmilliárd forintot engedtek el a beruházó felé - ha az önök logikáját nézem, de nyilván remélhetőleg ennyit tudtak spórolni a beruházáson -, akkor egyébként miért nem lehet azt megérteni, hogy ez egy jogos döntés?

És ha most a Ráday-kollégiumnál ezt Baranyi polgármester asszony megtette, akkor miért ne feltételezhetném azt, hogy ezek után valamilyen oknál fogva - vagy azért, mert református, vagy azért, mert nem szereti a kollégiumokat, vagy azért, mert éppen holnap kitalálja, hogy mi másért nem fogja szeretni - ugyanezt a döntést majd meghozzák; úgy, hogy a bizottságok, a képviselő-testület bizottságai minden esetben, az egyik 50 százalékos engedményt javasolt, a másik pedig egyébként majdnem teljes elengedést. (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.) Ezek után a polgármester asszony ezt leszavaztatta. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Most visszatérünk a normál felszólalásokhoz. Kovács Zoltán képviselő úr, Fidesz!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Két órája hallgatva a vitát, és belegondolok abba, hogy Hajdu László képviselő úrral több mint két évtizede ülünk itt a parlamentben, hol kormánypártiként, hol ellenzékiként, nem egy platformhoz tartozunk, és hallottam, amiket Hajdu képviselő úr az önkormányzat világáról elmondott, azt gondolom, én is elmondtam, amikor ellenzéki képviselő voltam, hogy mi volt a helyzet akkor. A törvényjavaslat egyébként nem erről szól. Előjött már minden, Budapest kivéreztetése, az önkormányzatok kivéreztetése és a többi. Egy dolog miatt került elénk ez a jogszabálytervezet, a ferencvárosi Ráday-kollégium ügye miatt.

Ha egyébként ott önök, akik koalíciós partnerek Ferencvárosban, ezt az ügyet helyben elrendezték volna, akkor az ma nincs itt, és nem vitatkoznánk két órája erről a jogszabálytervezetről, mert helyben el lehetett volna ezt rendezni. Gondoljanak bele, kilenc és fél évvel ezelőtt volt az vörösiszap-katasztrófa, ha ott a helyi önkormányzat - amikor fél ország ott dolgozott és összefogott a vörösiszap-katasztrófa eltakarításában - közterület-használati díjat kért volna az ott lévő cégektől, mindenkítől a helyreállításban. Elképzelhetlen volt. Elképzelhetetlen volt! Sajnos már nincs közöttünk Lasztovicza képviselő úr, mert időközben elhunyt sajnálatos módon, ő vitte ott az ügyeket, és Ékes képviselőtársam, valamint én is jelentős időben jelen voltam ekkor. Abban az időben ilyen elő sem fordulhatott volna, fel sem merülhetett volna, de most felmerült, és ezt a kérdést kell megoldani, erre tettek javaslatot a képviselők.

Emellett közérdekű beruházásokról beszélünk, ami alig néhány van az országban, arra van kiterjesztve ezen adott egy eset mellett ez a törvényjavaslat. Erre álmantikár úr részletesen reflektált, reflektált az önkormányzati világot érintő kérdéskörre is.

Csárdi képviselő úr elment, időnként elharsogja a mondandóját, majd távozik. Lehet, hogy majd visszajön.

A feladatfinanszírozás nem attól függ, hogy mit teszünk a feladatba, pontosabban attól függ, hogy mit teszünk a feladatba. Ha azt 120 százalékra feszíti ki valaki, akkor nyilván kevesebb jut, mert csak 100 százalék a feladatfinanszírozás. De én emlékszem arra - Hajdu képviselő úrnak mondom -, amikor nem feladatfinanszírozás volt, hanem normatív finanszírozás volt. A normatív finanszírozás keretében, mondjuk, ha kultúráról beszélünk, 50 forint/fő támogatást kaptak az önkormányzatok a múzeumi szolgáltatásra. 50 forint/fő önkormányzatonként! Vagy mondhatnám azt is, hogy a szociális ellátásban a bentlakásos szociális intézményre a normatív támogatáshoz 70 százalékok kellett hozzátenni.

Ezenközben az önkormányzatoktól jelentős feladatokat vállalt át az állam. Ma sok kisiskolában nem lenne fejlesztés, mert nem lenne pénze az önkormányzatoknak fejleszteni, ha az állam nem vállalna át. Sok kórházban nem lenne fejlesztés, ha az önkormányzat lenne a tulajdonos. Én a képviselő-testületemmel együtt voltam kórházfenntartó, soha az életben nem került volna oda több milliárd forint, ha az állam nem vállalja át a kórház fenntartását, illetve a kórház fejlesztését. De ez nem ennek a napirendnek a tárgya, de mivel szó volt róla jó néhány esetben, azt gondolom, hogy ezt most félretehettük.

A napirend tárgyát illetően én azt kérem, rendezék le Ferencvárosban ezt az ügyet a saját polgármesterükkel mint koalíciós partnerrel. Ezt a törvényjavaslatot pedig abban a keretben tárgyaljuk, amiről szól: a közérdekű néhány beruházás, ami mindannyiunk számára fontos. És ha nincs közterület-használati díj, akkor annyival olcsóbb a beruházás. Ebben mindenkinek igaz van, csak valaki ebből a szempontból, ezen a szemüvegen keresztül nézi, van, aki pedig a beruházást összesen nézi, hogy ez mennyivel olcsóbb.

Igaz, amit Molnár Gyula képviselő úr elmondott, és igaz, amit Olivio képviselőtársunk is elmondott, a közterület-használat azokért az időnkénti károkért, a porért, a közlekedési nehézségekért van, ezek az általános közterületi használati szabályok, de ezek speciális közterület-használatot igénylő szabályok, akár a ferencvárosi, akár - ha visszaidézem - a vörösiszapot érintő vagy akár a közérdekű beruházások esetében.

(17.40)

Ezért kérem, hogy ebben a tárgykörben maradjunk, és ekként nézzük ezt az előterjesztést. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Balczó Zoltán képviselő úr, Jobbik!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): *(A mikrofonját igazítva:)* Elnézést, elnök úr, nem számítottam ilyen gyors lehetőségre.

Hadd tegyem föl a kérdést Kovács képviselő úrnak is, Böröcz képviselő úrnak is. Induljunk ki abból, hogy ezt a Ráday-kollégium inspirálta, valójában csupán néhány közérdekű, közcélú, speciális beruházásra vonatkozik, ahol mindenkinek jó, ha az olcsóbb lesz, mert itt

nem kell közterület-használati díjat fizetni. Fogadjuk el! Akkor miért nem taxatív ez a törvény? Miért teszik oda, hogy ez nem érvényes mindig, csak arra az esetre, amikor a kormányrendeletben, e törvény által felhatalmazva, azt mondja, hogy igen, itt nem lesz közterület-használati díj, amott meg lesz! *(Nacsá Lőrinc: Így van!)* De miért így van?! Képviselő Úr!

A taxatív azt jelenti, hogy miért van szükség ehhez külön kormányrendeletben egyéni kormányzati döntésre. Mert én most nem arról beszélek, hogy gazdagodik az oligarcha vagy nem, hanem arról beszélek, hogy mely kormányzatok... *(A felszólaló mikrofonja leesik.)* - bocsánat -, arról beszélek, hogy mely kormányzatok kapják meg változatlanul egy ilyen esetben a közterület-használati díjat, és melyek nem. Miért kell itt szelektálni?

Ha ezek ennyire fontos beruházások, amelyek olcsóbbá teszik az adott fontos célt, akkor miért nem taxatív? Miért nem a törvény által meghatározva érvényes? Ha a kormány egyedileg dönti el, hogy alkalmazza-e vagy nem, nekem ez a problémám. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padosoraiban.)*

ELNÖK: Kétperces felszólalásra Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony következik, Jobbik.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Három dolgot szeretnék még a vezérszónoki felszólalásommal kapcsolatosan kiegészíteni. Lassan három órája folyik ez a vita, és nem hangzott még el, hogy itt Budapestről beszélünk, de természetesen ez az egész ország területére vonatkozik. Ha tehát bárhol az országban lesz egy ilyen, a kormány által a jogszabály taxatív felsorolása szerint azokra - habár igaz az, hogy szerintem más célok nincsenek, mert gyakorlatilag mindenféle szolgáltatás és mindenféle olyan cél fel van sorolva, tehát gyakorlatilag bármit minősíthetnek közérdekű célú beruházásnak, akár a Balaton térségében is, amit tudunk, hogy önöknek egy olyan hadi területük, ahol minél jobban szeretnék bevetni a bástyáikat; tehát szögezzük le, hogy ez nemcsak Budapestet, hanem akár egy Balatonparti önkormányzatot is negatívan érinthet.

Ugyan Orbán államtitkár úr az előbb visszamondta azokat a mondatokat, melyek alapján mi mégis úgy értékeljük, hogy egy beismert freudi elszólás volt az iparűzési adó megnyirbálása, hiszen azt mondta, hogy a jogszabálytervezet készül, és a parlament elé fog kerülni. Ezt majd a jegyzőkönyvből ki fogjuk venni. Utólagosan magyarázta, hogy ez nem erről szól. Én ezt úgy veszem, hogy gyakorlatilag államtitkár úr beismerte, hogy ez folyamatban van.

És egy apróság így a végére. Mi többször említettük a Duna Aszfalt nevét. Önök ezt nem cáfolták, ezzel beismerik, hogy valóban ez a jogszabály a Duna Aszfalt Kft.-nek is kedvezni fog. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padosoraiban.)*

ELNÖK: Kovács Zoltán képviselő úr, Fidesz!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN (Fidesz): Csak az iparűzési adóra szeretnék reagálni. Mindenki azt mondta

az ellenzéki képviselők közül - csak hogy tisztázzuk egyáltalán, hogy mit jelent a feltöltési kérdés -, hogy elvesznek az önkormányzatoktól. Nem vesznek el. Ha az igaz, ami a sajtóban megjelent - és ugye, államtitkár úr mondta, hogy nem tudjuk, hogy mi következik -, de ha azt vesszük alapul, amiről önök beszéltek, az maximum egy féléves likviditási problémát jelenthet. Egy fillért nem vesznek el. December helyett májusban kapják... (Potocskáné Kőrösi Anita: *Senki nem mondta!*) Dehogynem! Hiába állítja a képviselő asszony, azt mondták, hogy elveszik az önkormányzatoktól, elvesznek az önkormányzatoktól. (Kocsis-Cake Olivio bólint.) Kocsis-Cake Olivio képviselőtársam bólogat is, hogy ez valóban így hangzott el. Ez éven belül, 2020-21 között okozhat problémát, de utána beáll a rendszer, onnantól mindenki tudja, hogy májusban van a feltöltés, és nem decemberben.

Egyébként amikor ez megszületett, akkor azért született meg ilyen formában a feltöltés, mert az önkormányzatok jelentős mértékben eladósodtak, és éven belüli hitelt vettek fel, nem azonos módon érkeztek a bevételek: márciusban, illetve szeptemberben érkeztek az adóbevételek, viszont a számlák sok esetben október-november-decemberben jöttek. Ezért a feltöltésből ezeket tudták az utolsó pillanatban kifizetni.

De az a helyzet, hogy azóta megváltozott a helyzet. Jó néhány feladatot az állam átvállalt az önkormányzatoktól. A feladatfinanszírozás részben függ egyébként azoktól, akik a feladatot végzik, és ennek következtében nem beszélve arról, hogy 1262 milliárdot az önkormányzatoknak odaadott az állam, pontosabban átvállalt tőlük, ehhez képest új helyzet van. Ekként kell értékelni egyébként azt, ami még nincs.

ELNÖK: Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik felszólalóként.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon röviden, nem visszaélve a normál felszólalás adta keretekkel: ami szerintem bántó dolog lehet, és jó lenne, ha el tudnánk simítani magunk között, az az, hogy több kormányparti képviselőtársam említette, hogy nagyjából 100 millió forintos nagyságrenddel - talán egy kicsit többel - idézójelben jól járna az önkormányzat, tehát a pénzéhez jutna, amit a korábbi szabályok biztosítottak számára, és ha mindez nem lenne, akkor az az önök prekonceptiója, hogy olcsóbb lenne a beruházás kivitelezése. Számomra egy megerősítés elkelne ez ügyben, hogy mégis mitől lenne olcsóbb, mi a garancia arra, hogy a kivitelező ezt nem fogja lenyelni.

Itt 100 millió forintról beszélünk. Jogosan beszélünk egy ekkora összeg sorsáról, de ha egy másik, egy 5 milliárdos összeg keringett az összvolumen kapcsán, akkor azért el kell mondanunk, hogy meg kellene vizsgálnunk a kivitelezők tevékenységét. Tehát tudja-e bármely kormányparti képviselőtársam azt állítani, hogy a Duna Aszfalt vagy bármely más kivitelező, aki szóba kerülhet egy ilyen esetben, megnyer egy ilyen vagy olyan közbeszerzési eljárást, ő nonprofit módon dolgozik? (Nacsá Lőrinc: *Miért volna nonprofit?*)

Csak érdekel, hogy aki kivitelezzi az egészet, milyen profitrátaival dolgozhat vajon, vagy ezt a százmilliós említett összeget meghaladja-e az ő nyeresége vagy sem, vagy egyáltalán egy súlycsoportban szerepelnek-e.

Tehát ilyen esetekben, főleg ha több hasonló előfordul, akkor adódik a kérdés, hogy az egyszeri ellenzéki képviselők gyanakvók, akik arra gondolnak, hogy ilyenkor, bár igyekeznek az egyik kézzel százmilliót megspórolni azáltal, hogy az önkormányzat ne jusson hozzá helyhasználati és egyéb díjakhoz, de közben a kivitelező, aki ezt az egész projektet elvégzi, ennek akár a többszörösével is gazdagodhat. Nem biztos, hogy így van, még egyszer mondom, vegyék ezt egy prekonceptiónak a részünkről. De legalább az igazság bizonyos fátlyait libbentsék fel, hadd lássunk be mögé, és rögtön egy konstruktívabb, őszinte vita tudna kibontakozni közöttünk.

Hozzáteszem, ha ekkora állami beruházásokról beszélünk, és hosszú távon, mondjuk, az építőiparon belül egy folyamatos igényről, keresletről, miszerint bizonyos beruházási típusokra kellene építető cégek, kell egy nagy állami háttér, apparátus, mechanizmus, akkor miért nem gondolkodott el még a kormány azon, hogy adott esetben egy nem feltétlen profitorientált társaságot hoz létre ennek érdekében, és megpróbálja a profitigény kivételével sokkal olcsóbban, hatékonyabban, gyorsabban biztosítani ezeket a beruházásokat. Nem azt mondom, hogy ez a kizárólagos irány, azt mondom, hogy gondolkozzanak el rajta!

És itt az ellenzéki képviselőkben az említett gyanú egyértelműen azért ébredtek, mert a kivitelezők jellemzően ugyanabból az akolból futnak be az elmúlt nyolc évben - az elmúlt kicsit több mint nyolc évben, elnézést kérek érte -, és itt azért látnunk kell azt, hogy amikor előfordulhat Budapesten, hogy változtatási tilalom van, ezt feloldják - vélhetően egy kormányközeli beruházó érdekében -, majd újra elrendelik, amikor ő engedélyt kapott, akkor erős a gyanú bennünk, hogy bizony, itt kormányközeli üzleti körök érdekeltségei megjelennek.

És ha bárkit sért az a minősítés, miszerint itt kormányparti képviselők a kijáróemberei lennének ezeknek a beruházóknak, akkor kérem, hogy ezeket a kétélyeket oszlassák el. Ha ezek eloszthatók, akkor bennünk partnerre fognak találni, mi elengedjük ezeket a kétélyeket, és minden kormányparti javaslatot támogatni fogunk, amely arra irányul, hogy egy ilyen tragédiát követően a lehető leghamarabb, a lehető leghatékonyabb módon ezeket a bajokat hárítsuk el. Még egyszer mondom: a mi szavazatunkra őszinte szándék esetében egészen biztos, hogy számíthatnak. Köszönöm a figyelmet.

(17:50)

ELNÖK: Kétperces felszólalóként Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony következik, Jobbik.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Itt a feltöltéssel kapcsolatos

tosan szeretném helyre tenni a kormánypárti képviselőtársam felszólalásában elhangzottakat. Én azt az adótörvénycsomagnál lelkesen támogattam volna, ha ez az egy sor szerepelt volna abban az adótörvénycsomagban, hiszen ez már jóváhagyott, hogy az iparüzési adó feltöltése csúszni fog. Nem erről van szó, hanem az iparüzésiadó-rendszer átalakításáról, ami tervezett, és Varga miniszter úr is ezt elismerte, hogy a versenyképességi szempontokat meg fogják vizsgálni, tehát valóban van erről szó a kormányon belül. És nem arról szóltam fel az előbb, hogy a feltöltéseket nehezményezném, vagy a likviditási problémáit az adott önkormányzatoknak kérdőjeleztem volna meg, tehát szó nincs erről. Azt gondolom, hogy ennek a feltöltési kötelezettségnek az eltörlése, ugyanúgy, ahogy az iparüzési adónál és a társasági adónál is megtörtént, egy üdvözlendő dolog. Ennyi. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kíván-e még valaki felszólalni? *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. További felszólalásra senki nem jelentkezett, így az általános vitát lezárom.

Megkérdem az előterjesztőt, Böröcz képviselő urat, kíván-e reflektálni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr, csak nagyon röviden annyit mondanék el, hogy nyilván a jelenlegi építőipari környezetben eleve nehéz kivitelezőt találni bizonyos beruházásokra. De én azt hiszem, nyilván mindannyiunknak az az érdeke - és ez a törvényjavaslat is azt szolgálja -, hogy előre tervezhető legyen az a közterület-használati díj, amit kiszabhat vagy éppen felmentést adhat belőle a törvény alapján a kormányzat a kiemelten közérdekű beruházások esetében, és valóban, ahogy Balczó képviselő úr elmondta, erre egyedi döntést hozhat a kormányzat. Én értem képviselő úrnak a felvetését, viszont szerintem nyilván minden egyes ilyen beruházást még külön meg kell vizsgálni ahhoz, hogy egyáltalán ezt a kedvezményt biztosítsuk-e számukra vagy sem. S szerintem ez, nyilván, ha a kormány helyesen dönt, akkor inkább egy biztonsági játék, mint hogy egyébként visszaélésre adna okot; én ebben nem értek egyet képviselő úrral.

Csak azt akarom mondani, hogy nyilván az előre tervezhetőség kapcsán a kivitelezésre kiírt közbeszerzésnél nyilván a versenyeztetés jelenti azt, ami az olcsóbb árat jelentheti, és nyilván ezért is arra van szükség, hogy ezen a törvényen keresztül mind a Ráday utcai kollégiumnál, mind egyébként az összes többi ilyen esetben, amikor ilyen beruházások felmerülnek, ezekkel tudjanak élni a kiemelt közérdekű beruházások kapcsán.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosításáról**

szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Gulyás Gergely, Fidesz, Böröcz László, Fidesz, Bajkai István, Fidesz, és Nacsa Lőrinc, KDNP, képviselő urak által benyújtott előterjesztés T/9284. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Nacsa képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A most előttünk fekvő T/9284. számú, általános benyújtott törvényjavaslat pár módosítást tartalmaz, erről egy picit bővebben beszélnék, hogy mik ezek a módosítások.

Elsőként a listán mandátumot szerző önkormányzati képviselőkre vonatkozó rendelkezéseket módosítanánk, hiszen az önkormányzati választásokat követően a listán mandátumot szerzett képviselők esetében gyakran előfordul, hogy nem veszik át megbízólevelüket. Az önkormányzat későbbi zavartalan működését veszélyeztetheti, a választói akarat csorbítását eredményezheti, ha a képviselői hely üresedése esetén ezen személyek akkor sem válhatnak képviselővé, ha a listán már nem szerepel egyéb más jelölt.

Az ilyen esetek elkerülése, valamint a választói akar arányos érvényesülése és a jogbiztonság következménye érdekében a szabályozás lehetővé teszi az önkormányzati képviselővé válást. A törvényjavaslat értelmében, ha a listáról megválasztott önkormányzati képviselő nem veszi át a megbízólevelét, például azért, mert két kompenzációs listán is mandátumot szerzett, és a szavazást követően választania kell, hogy melyik helyet fogadja el, jelöltként továbbra is a listán marad. Ha már a listán szereplő, a megbízólevelét át nem vevő jelöltön kívül valamennyi jelölt kiesett, a megbízólevelét át nem vevő jelölt képviselői megbízatást szerezhet.

Ezeket a rendelkezéseket a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek 2019. október 13-ai választásán mandátumot szerző, de mandátumáról e törvényjavaslat hatálybalépését megelőzően lemondó önkormányzati képviselő esetén is alkalmazni kell majd akkor, ha minden, a listán szereplő jelölt kiesett.

A következőkben az összeférhetlenségi szabályokat módosítanánk. Az önkormányzati képviselők és nem képviselő bizottsági tagok, valamint a polgármesterek összeférhetlenségére vonatkozó szabályokat alapvetően a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvény határozza meg. A szabályozás elsődlegesen azokat a közéleti tisztségeket, megbízatásokat, pozíciókat, helyzeteket minősítette az önkormányzati képviselői vagy polgármesteri megbízatással összeegyeztethetetlennek, melyek a nemkívánatos befolyásoktól mentes, pártatlan önkormányzatokat akadályozhatják.

Az önkormányzati törvény meghatározza az összeférhetlenség jogkövetkezményeit is. Amennyiben az érintett a törvényi határidőn belül az összeférhetlenséget nem szünteti meg, az összeférhetlenségi eljárásra vonatkozó szabályok szerint a képviselő-testület állapíthatja meg az összeférhetlenség fennállását, amely az önkormányzati képviselői vagy polgármesteri

megbízatus megszűnését eredményezi. Itt az önkormányzati képviselőkre, valamint a főállású és a 3000 fő feletti lakosságszámú település főállású polgármestereire vonatkozó összeférhetlenségi szabályokat is módosítanánk, és a szabályozás az önkormányzatok működőképessége érdekében átmeneti szabállyal rendezni kívánja azt a helyzetet, hogy amikor minden jelölt kiesett a listáról egymástól akár teljesen független okokból is, akkor is érvényesülhessen a választásokon kifejezett választói akarat.

Így tehát többféle törvényt is módosítanánk ezzel az úgynevezett salátatörvénnyel, de mindegyik egy irányba mutat: az összeférhetlenségi szabályok, illetve a listán mandátumot szerző képviselők helyzetének a rendezése, így a 3000 fő feletti lakosságszámú település főállású polgármestereire vonatkozó összeférhetlenségi szabályt úgy módosítanánk, hogy a módosítás értelmében van egy kivételi kör, itt bővülne az egészségügyi tevékenység végzésére irányuló jogviszonnyal, ide nem értve az egészségügyi alapellátásban végzett tevékenységet, hiszen a most hatályos szabályozás szerint a 3000 fő feletti lakosságszámú település főállású polgármestere a tudományos, oktatói, lektori, szerkesztői, művészeti, jogi oltalom alá eső szellemi tevékenység, valamint a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony kivételével egyéb, munkavégzésre irányuló jogviszonyt nem létesíthet, más keresőfoglalkozást nem folytathat, és nem lehet gazdasági társaság személyes közreműködője sem. Ez a kivételista egészülne ki az egészségügyi tevékenység végzésére irányuló jogviszonnyal, még egyszer mondom, az egészségügyi alapellátást nem idevéve, hiszen az egészségügyi alapellátás települési önkormányzati hatáskörrel rendelkezik, éppen ezért semmiképpen nem szeretnénk, hogy itt bármiféle összeférhetlenség vagy ellentmondás álljon föl, ezért az alapellátást kivéve tennénk bele a kivételek közé az egészségügyi ellátásokat.

Lényegében ezt a négy pontot szerettem volna felsorolni, és arra kérem a képviselőtársainkat, hogy ezt a módosítást támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem Pogácsás államtitkár urat, kíván-e most felszólalni a kormány nevében. *(Jelzésre:)* Óné a szó, parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. A kormány támogatja az előterjesztést. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként Kovács Zoltán képviselő úr, a Fidesz vezérszónoka következik. Parancsoljon!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Előterjesztők! A Ház asztalán fekvő T/9284. számú törvényjavaslat a mögöttünk hagyott esztendő tapasztalataira alapozva kívánja módosítani a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló

törvényt, hisz ez a törvény 2011-ben lépett hatályba, közel egy évtizede van már hatályban.

Sajnálatos módon - ahogy az előterjesztő is ismertette - ismétlődő esetként számtalanszor előfordult már, hogy a listán mandátumot szerzett önkormányzati képviselők nem vették át a megbízólevelüket, ez a gyakorlat viszont veszélyeztetheti a helyi önkormányzatok - akár az alkotmányra, az Alaptörvényre hivatkozva - zavartalan működését. Az sem elhanyagolható tény továbbá, hogy a választói akarat kifejeződése is sérelmet szenvedhet.

Tisztelt Képviselőtársak! Éppen az említett helyzetek elkerülése, valamint a választói akarat arányos érvényesülése érdekében a jogalkotó mégis lehetővé kívánja tenni az önkormányzati képviselővé válást.

(18.00)

A benyújtott javaslat rögzíti, hogy ha a megválasztott önkormányzati képviselő nem veszi át a megbízólevelet, abban az esetben a megbízatása nem jön létre, viszont továbbra is jelöltként a listán maradhat. Ily módon pedig a későbbiekben képviselői megbízatást szerezhet, amennyiben a listán szereplő valamennyi jelölt bármilyen okból kiesett, és nem töltheti be a listáról az elnyert mandátumot. A javaslat ez irányú módosítása is eredményesen szolgálja egyrészt az önkormányzat zavartalan működésének és a jogbiztonságnak a követelményét, másfelől pedig a választói akarat arányos érvényesülésének leképeződését.

Tisztelt Ház! Szót kell ejtenünk az előttünk fekvő javaslatnak egy másik fontos céljáról is, ugyanis az önkormányzati képviselőkre, a nem képviselő bizottsági tagokra, valamint a főállású polgármesterekre irányadó összeférhetlenségi szabályok kerülnek pontosításra. Az Möt. 36. §-a taglalja, hogy az önkormányzati képviselő, továbbá képviselő-testület bizottságának nem képviselő tagja milyen egyéb tevékenységet nem folytathat. Megfogalmaz azonban kivételeket is. A módosítás következtében a kivételek közé tartozna azon eset, amikor az állam által alapított vagy tulajdoni részesedésével működő gazdálkodó szervezet felügyelőbizottságának vagy ügyvezetésének tagjává válik a képviselő. Amennyiben a helyi önkormányzat által alapított vagy annak tulajdoni részesedésével működő gazdasági társaságról beszélünk, akkor az említett személy abban tagként és személyes közreműködőként nem vehet részt, illetve a képviselő ellátására sem lehet jogosult.

Tisztelt Országgyűlés! A háromezer fő feletti lakosságszámú települések főállású polgármestereire vonatkozó összeférhetlenségi szabályok alapján a törvény nevesített kivételként eddig kizárólag oktatói, lektori, szerkesztői, művészeti, jogi, sport- és egyéb szellemi tevékenység alá eső, valamint a nevelőszülői jogviszony alapján létesített egyéb munkavégzésre irányuló jogviszonyt engedélyezte. A módosítás értelmében a jövőben más keresőfoglalkozásként a megválasztott polgármesterek számára lehetővé válik egészségügyi tevékenység végzésére irányuló jogviszony létesítésének a lehetősége is, ily módon senki elé sem gördít akadályt a jogalkotó a tekintetben, hogy életmentő hi-
vátását önkéntes elhatározásból gyakorolhassa.

Egy kivételt azonban tartalmaz a normaszöveg, mégpedig az egészségügyi alapellátásban végzett tevékenység nem értendő bele az előbb elhangzottakba. Ez észszerű is, hiszen az egészségügyi alapellátást végző házi orvos az önkormányzattal szerződéses jogviszonyban áll, vagyis munkáltatója maga az önkormányzat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő javaslatban megfogalmazottak alkalmasnak bizonyulnak a gyakorlatban felmerült nehézségek orvoslására, így a jövőre nézve az önkormányzatok zavartalan működésének elősegítése mellett a választói akarat érvényre juthat. Az előterjesztői nyitóbeszédben is elhangzottakra figyelemmel a Fidesz-frakció a benyújtott javaslatot támogatja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony, a Jobbik vezérszónoka.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy újabb mosolyt csalnak önök az arcomra. Nyilvánvalóan egyet fogok érteni az összeférhetlenségi szabályok módosításával, mert ez valóban fontos dolog, legalábbis egy részével, azzal, hogy a felügyelőbizottsági tagságoknál szigorítanak. Ez helyes, hiszen az a jó, ha a felügyelőbizottság a helyi önkormányzatoktól függetlenül tud működni.

Tehát azt gondolom, hogy egy szokásos salátatörvénnyel van dolgunk, amelyet önök mindig szépen becsempésznek, és alapvetően lehetne támogatni a célokat, de mindig van benne egy olyan pont, amely miatt tényleg egy mosoly érkezik az ellenzéki padsorokból. Ez pedig pontosan az, hogy ugyan tudjuk nagyon jól, hogy a mostani szabályozás szerint az egészségügyi szolgáltatás terén nem lehetne főállású polgármester Győr polgármestere, de ezzel, hogy ezt a jogszabályt ide beterveztették, elhárul az az akadály, hogy a továbbiakban onnan is keresőtevékenységet folytasson.

Tehát annak egy része, ami a jelen jogszabályban, az előttünk lévő törvényjavaslatban szerepel, támogatható, egy részéhez pedig a Jobbik képviselőcsoportja nem tudja a nevét adni. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Molnár Gyula képviselő úr, az MSZP vezérszónoka.

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Nekem is kicsit megtört a szemem fénye az elmúlt másfél-két órás vitában, és tényleg az a fajta vehemencia és lendület alábbhagyott bennem, megértettem, ahogy a népi nyelv mondja, hogy mi két malomban harangozunk ebben az ügyben; de hogy tovább folytassam a képzavart: akkor öntsünk végre tiszta vizet a nyílt kártyák közé.

Itt nagyon kilóg a lóláb. Az még csak hagyján, nyilván egy százvalahányezres várost simán el lehet vezetni, ha az ember közben műt, ha ez volt a feltétel, most ezen ne akadunk ki, ne akadunk fenn feltétlenül.

De azért itt van az, hogy most, úgy látom, nagyon sokaknak nem jutott hely ebben a szereposztásban. Tehát mintha most az lenne az egyik feladatuk önöknek, nyilván valamilyen fajta megbízatás alapján *(Nacsa Lőrinc: Képviselői megbízatás alapján!)*, hogy próbáljanak már meg a kiesett vagy esetleg lejjebb sorolódott kormánypárti klientúrájának legalább az állami cégeknél valami kis elfoglaltságot találni. Most még nem tudjuk, hogy ki ez, de nyilván a lapok le vannak rakva, majd - higgyék el, az idő ilyen szempontból mindent begyógyít - előbb-utóbb fogjuk látni, hogy mire vagy kikre készült ez a törvény. De kérhetek valamit esetleg? Csak úgy barátságosan, mert aztán nem akarok tippet adni. *(Nacsa Lőrinc: Na!)* Ugyanezt ne tiltsák már meg fordítva majd a helyi önkormányzatoknál, jó? Tehát nehogy az legyen aztán, hogy utána majd itt mindenki államiba mehet, de aztán majd a helyi önkormányzat... *(Nacsa Lőrinc egy előtte lévő papírra ír.)* Látom, fel is írta Nacsa képviselő. Szuper! *(Hohn Krisztina közbeszól.)* Tehát az ne legyen már, hogy a helyi képviselők viszont a helyi cégekhez ne mehessenek be fb-tagoknak, mert az nehezebbé teszi majd a kormánypártok dolgát!

De megmondom őszintén, én tényleg feladtam, nem fogok most már harcolni, késői órában ne tartsuk fel a Házat nagyon. Azért egy gyors listát összekaptam most én is - nehogy megvádoljanak, hogy kiemelt beruházásokról beszélek -, csak itt az elmúlt tizenévet végigfuttattam.

Emlékeznek még arra, ugye, amikor behozták, hogy a honvédség után nem lehet valaki polgármester? Aztán módosították. Ki miatt? Borkai. Mert, ugye, a Borkai hirtelen rájött arra, hogy mégiscsak polgármester akar lenni. Emlékeznek arra, hogy főügyész nem lehet az, aki nyugdíjas? A törvényt módosították. Pólt Péter 2017-ben volt 62 esztendő. Hát, gyorsan kitölték ezt a szabályt, Pólt Péter lehetett továbbra is főügyész. Szapáry György. Nem lehet szintén 70 éves kor fölött valaki nagykövet. Nagykövet akart lenni, vagy nem tudom, felkérték, nyilván kiváló szakember, meglökték, meghosszabbították ezt a dolgot is, lehetett nagykövet. Ugyanez Töröcskei István. Az Államadósság Kezelő Központ vezetője nem lehet bankból jött ember, bankár. Ő bankból jött. Semmi baj, akar lenni, jól csinálja, ezt a törvényt is megváltoztattuk, neki is lehetővé tettük. Itt van Vida Ildikó. Öt év közigazgatási gyakorlattal lehetett csak valaki a régi átkosban APEH-elnök. Neki ez nem volt meg. Semmi baj, eltöröljük ezt is, hadd legyen Vida Ildikó is APEH-elnök. Itt van Domokos László. Nem illendő országgyűlési képviselőből egyből átülni az Állami Számvevőszék elnöki posztjába. Szoktak lenni pauzák. Nem baj, nem érdekes, de Domokos Laci *(Balczó Zoltán: Megszolgálja!)*, igen, Domokos László jó ember, meglöktük ezt a törvényt is, megcsináltuk, semmi gond. Itt van L. Simon László. Amikor Szócs Géza nem túl dicsőségesen távozott, akkor L. Simont kérték fel. De ő meg akarta tartani a Nemzeti Kulturális Alapot. Összeférhetetlenek tűnt egy picit, hogy valaki ott ül a pénzen, meg egyébként ő a politikai vezető, de nem érdekes, ezt a dolgot is kidobtuk, ezt is megcsináltuk, az L. Simon meg tudta tartani mind a kettőt.

Na, nem akarom hosszan sorolni a dolgot, a lényeg az, hogy továbbra is egy alapelv van, és ezt nagyon szépen csinálják: a fideszesnek nem kell betartani a törvényt, majd a törvényt hozzáigazítjuk a fideszeshez. Köszönjük szépen, sok sikert, jó munkát végeztek, gratulálunk! *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Arató Gergely képviselő úr, a DK vezér-szónoka.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Molnár Gyula képviselőtársam azt elfelejtette, hogy valaki nem lehet diploma nélkül helyettes államtitkár, de ha mégis szeretnénk, akkor megváltoztatjuk a törvényt. *(Molnár Gyula közbeszólása.)* Bocsanat, értem, rendben van.

Tisztelt Ház! Az a helyzet, hogy körülbelül ugyanígy tudom folytatni. Volt egy önkormányzati választás október 13-án. Akik azon elindultak, tudták, hogy mik a játékszabályok, mik az összeférhetlenségi szabályok, mit lehet, mit nem lehet. Na de, ha Győrben Bor-kai úrnak le kell mondania bizonyos sajátos kirándulási okán, és a Fidesz pont olyan jelöltet talál, aki egyébként kiváló kardiológusként azt gondolja, hogy ő ráér félállásban is polgármester lenni, és egyébként megtartja a munkáját... Megjegyzem azt a munkáját, amiben kiválóan teljesít, valószínűleg mindenki jobban járt volna, ha ott marad kardiológusként. De ő mind a kettőt szeretné csinálni, hát, semmi gond, belematunk egy kicsit a törvénybe.

(18.10)

Valamelyik önkormányzati képviselőt vagy külsős bizottsági tagot szeretnék kinevezni ide-oda állami céghez, hát, akkor semmi baj, kicsit belematunk a törvénybe. Az ellenzéki polgármestereket meg alpolgármestereket persze piszkáljuk azért, mert ezer éve létező hagyomány és egyébként a Belügyminisztérium korábbi állásfoglalása, már a Pintér-féle Belügyminisztérium korábbi állásfoglalása alapján részt vesznek az önkormányzati cégeknek az igazgatóságában és felügyelőbizottságában, ahol egyébként nyilvánvalóan egyértelműen önkormányzati érdekeket képviselnek, ne törődjünk ezzel; na de, hát hogyha itt valamit a haverokkal el kell rendezni, akkor itt hozunk egy törvény-módosítást.

Mi van még? Ja, igen, el ne felejtsem: nem sikerült összeállítani a listát, nem az az eredmény lett, mint amit gondoltak, elfogytak a bevethető képviselők, nem nyertek elég egyénit, van ilyen, mert az ellenzék nyert, erre nem számíhattak előre, én ezt megértem; semmi baj, írjuk át a szabályokat, akkor lehessen úgy, hogy titolizzunk, hogy valaki lemond a listáról, aztán ha később meggondolja magát, akkor mégis visszaülhessen a listára, akkor majd ott lecseréljük, mindezt visszamenőleg természetesen, tehát arra is vonatkozik, aki már lemondott. Most én nyilván nem vagyok kellően művelt, az előterjesztő képviselő biztos meg tudja mondani, hogy név szerint hogy hívják ezt a szerencsést, akinek a kedvéért belematunk a törvénybe. *(Böröcz*

László: Arató Gergely!) Nem, ezt az örömet nem szerezem meg önnek, hogy lemondjak *(Derűtség az ellenzék soraiban.)*, különösen azért, mert az országgyűlési képviselőkre még nem vonatkozik ez a szabály, úgy-hogy nem. *(Nacsá Lőrinc: Gréczy Zsolt! Gréczy Zsolt! - Az elnök csenget.)* De ha majd lesz olyan, amikor lesz olyan képviselőtársunk bizonyára, aki lemond, és aztán vissza szeretne ülni, akkor nyilván lesz törvény módosítás is hozzá, már persze ha fideszes.

Szóval, tisztelt képviselőtársaim, tényleg azt tudom önöknek mondani, hogy tehetnénk úgy, mint-hogyha komolyan lehetne venni ezt a törvényjavaslatot, mintha ez tényleg arról szólna, hogy valami iszonyatos problémát szeretnének orvosolni, mert sorba állnak az emberek a városháza előtt, és sírnak *(Derűtség az ellenzék soraiban.)*, hogy valamelyik fideszes képviselő még beülhessen még egy igazgatótanácsba valahol, de nyilván nem így van, ennek a törvényalkotásnak a célja különböző fideszes kollégák szociális problémáinak a kezelése. Én mindezt értem, együtt is érzek velük, de azért azt ne várják már, hogy ezt így meg is szavazzuk! Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Ház! Az LMP képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Elsőként Hohn Krisztina képviselő asszonynak adom meg a szót. Parancsoljon!

HOHN KRISZTINA, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Itt jókat derültünk az elmúlt percekben, pedig gyakran gondoltam arra, hogy inkább sírnunk kéne. A lex Baranyi után megszületett a lex Dézsi törvény, amit hát, humorral is lehet kezelni, vagy akár mérgesek is lehetünk, önök úgymint lenyomják a torkunkon, hiszen kétharmad van, és önök kényük-kedvük szerint változtatják a jogszabályokat, úgy, ahogy éppen az aktuális érdekeik vagy azoknak az érdekei kívánják, akik az önök soraiban ülnek.

Az volt a korábbi indoklás - vagy nem tudom, minek nevezem -, hogy a 3 ezer fő fölötti települések polgármestereinek annyi dolga van, hogy nem tudnak, nem tudnának más állásokat betölteni. Ezzel egyet is értek, szerintem a 3 ezer fő alattiaknak is nagyon sok dolga van, de valóban, egy nagyvárost, akár megyei jogú várost irányítani nem kis feladat. Most akkor nincs elég feladatuk? Vagy hogy fogja ellátni valaki egy valamilyen, akár egészségügyi - itt konkrétan egészségügyiről van szó, egészségügyi - feladatait és a polgármesteri feladatait? Gondolom, majd talán az alpolgármester segíti őt. Vagy most akkor kevés a fizetése ezeknek az egészségügyben akár dolgozható vagy egészségüggyel foglalkozható polgármestereknek? Akkor adjunk többet! Azt sem hiszem, hogy ez olyan nagy problémát okoz. De miért kell a szakmák között különbséget tenni? Akkor ez engem érdekelne. Akkor aki tervező, az miért ne tervezhetne? Nekem van például fideszes polgármester ismerősöm, aki tervező; hát, akkor adjuk meg neki a lehetőséget, hadd tervezzen! Miért? Miért ne tervezhetne?! Ezt most nem értem. Tehát alapellátás... Illetve amit az önkormányzat finanszíroz,

ott ne tervezhessen, egyébként hadd tervezzen! Vagy ha valaki esetleg ügyvéd, akkor hadd ügyvédkedjen mellette! Miért ne?! Miért ne foglalkozhatna joggal?!

Tehát nagyon kedveljük az ilyen törvényjavaslatokat, amelyeket önök benyújtanak itt nekünk, és a kétharmad kétharmad, tudjuk, ezt mindig megkapjuk, és majd most jól le leszünk tolvá, hogy miket beszélünk itt, de hát, uraim és hölgyeim, rettenetesen kilóg a lóláb megint. Ez megint egy olyan törvény, amelyet nehezen vesz be az ellenzék gyomra, és gondolom, majd a frakcióvezető úr is megerősít engem ebben, hogy ezt az LMP-frakció biztos hogy nem fogja támogatni. Tehát ne csináljuk már ezt, hogy most hogyha holnapután megint történik valamilyen egyéni érdek, akkor önök újabb törvényt hoznak! Természetesen ezt mindig úgy teszik, hogy képviselők nyújtják be általában, hogy ne-hogy legyen róla bármiféle vita (*Nacsa Lőrinc: Itt a vita! Itt a vita!*), társadalmi egyeztetés vagy ilyesmi.

Most itt a parlamentben mi elmondhatjuk a véleményünket, nevetünk, dühöngünk ki-ki a vérmérséklete szerint, aztán majd jön a kétharmados szavazás, lenyomták a torkunkon, és hurrá, ismét meg van ígérve valakinek valami, ami be van tartva. Ez a sorsunk. De azért elmondjuk a véleményünket, merthogy ez így nagyon nem jó, tisztelt hölgyeim és uraim. Köszönöm szépen a szót. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Most pedig Keresztes László Lóránt képviselő úr, parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a lehetőséget. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Hát, ne legyünk annyira szigorúak, mert ezt nagyjából bejelentették már a választás előtt, hogy ilyen módon tudtak csak esélyes jelöltet castingolni Győrben, hogy megígérték neki előre, hogy ezt a törvénymódosítást, abban az esetben, ha megnyeri a választást, megteszik. Ezzel együtt ne számítsanak rá, hogy támogatjuk, mert mi azt gondoljuk, hogy nem lehet egy választás szabályait utólag, visszamenőleg a választás után módosítani, ez semmiképpen nem elfogadható.

(Az elnöki széket Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Igazából én nem is erre szeretnék rákérdezni - ezt nagyon sokan elmondták képviselőtársaim közül, hogy ez a lex Dézsi tulajdonképpen -, én kihasználnám azt, hogy itt van a politikaterületnek a felkent államtitkára, Pogácsás államtitkár úr, és szeretném őt megkérdezni. Nekem van egy aggodalmam, konkrétan jogi aggodalmam a törvényjavaslat kapcsán, és itt nézek az előterjesztő képviselőkre, hogy magyarázzák meg a szituációt.

Tehát konkrétan a törvényjavaslat 28. §-a változik egy új (2) bekezdés beiktatásával, amely arról szól, hogy ha listán mandátumot szerzett a képviselő, és nem veszi fel a megbízólevelét, akkor ne jöjjön létre képviselői megbízás, és úgy lehessen rá később tekinteni, hogy ő a listán szerepelt, tehát akár kiadható legyen neki a mandátum. Ugyanakkor nagyon úgy tűnik,

hogy ez ellentétes a megmaradó (1) bekezdéssel, amely pedig arról szól, hogy megválasztással keletkezik a megbízólevel, tehát magával a szavazással, a szavazás lezárultával létrejön a képviselői jogviszony tulajdonképpen, és a megbízólevelét át nem vétele a mandátumról történő lemondásnak tekinthető, tehát magyarul: a képviselői mandátum a választással, a szavazással jön létre. Nagyon úgy tűnik nekem, hogy ez nagyon súlyos ellentmondás az új (2) bekezdés és a megmaradó (1) bekezdés között. Egyébként hogyha a megmaradó (1) bekezdést módosítanak ilyen módon, akkor az jó eséllyel alaptörvény-ellenes lenne, tehát ez a megoldás nyilván nem volt túl kézenfekvő.

Hogyha megnézzük az összeférhetlenségi szabályokat, itt jelentős részben ezzel sem tudunk egyetérteni, tehát mi nem gondoljuk, hogy ilyen káros összefonódásokat meg kéne teremteni. Nyilván elvi alapon most már, hogyha csak ez az egy pontja lenne a javaslatnak, azt sem tudnánk támogatni. Ez a törvényjavaslat tehát azon túl, hogy jó előre beharangozottan egy deklaráltan egy személyre szabott jogalkotás, olyan elvi és még egyébként jogi problémákat is okoz, hogy semmilyen módon nem fogjuk tudni támogatni.

És akkor még egy dolgot szeretnék csak mondani. Itt Molnár Gyula és Arató Gergely képviselő úr sorra vette a példákat a személyre szabott jogalkotásnál, de úgy emlékszem, hogy kimaradt Schmitt Pál ügye. Mindenképpen szeretném vele ezt a listát kiegészíteni. Ugye, nyilván őt sem lehetett az út szélén hagyni, és akkor gondoskodtak róla, hogy a volt államfő járandóságát csak kétharmados úton lehet módosítani, tehát erről is jó előre gondoskodott a Fidesz, hogy ezt esetleg egy későbbi kurzusváltás esetén ne lehessen megvonni. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kocsis-Cake Olivio képviselő úrnak, a Párbeszéd képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon!

KOCSIS-CAKE OLIVIO, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Hát, így utolsóként szólva sajnos lelőtték az összes poént ezzel kapcsolatban, úgyhogy nem akarom megismételni a képviselőtársaimat. Én szeretnék gratulálni a Fidesz kommunikációs gurújának, merthogy ezt a szép, kiművelt megfogalmazást, ahogy előadták ezt a törvényjavaslatot, és szó sincs benne arról, amiről szól, hát, ez tényleg egy egyedi munka (*Derűlttség az ellenzék soraiban.*), tehát tényleg szeretnék neki gratulálni, ez egy szép munka volt.

A listáról megválasztott önkormányzati képviselő, meg itt az összeférhetlenség... Azt még nem tudom, hogy ki a „lex”, tehát majd ezt meg fogjuk tudni pár hét múlva, hogy kikre írták ezeket a törvényeket, na de hát, ugye, egészségügyi tevékenységet is végezhet, igen, ez a lex Dézsi.

Önök biztos nem szeretnék ezt, de azért menjünk végig azon, hogy miért kellett megszületnie ennek a lex Dézsinnek, legalább akkor ennyi örömünk legyen nekünk is, hogy megismételjük azt, hogy miért kellett

Győrben új polgármestert választani. Hát, ugye, azért kellett, mert az önök előző polgármestere, a keresztény értékeket hirdető Borkai részt vett egy kokainos kiránduláson prostituáltakkal, és láthattuk mindannyian, hogy mi történt, és ha minden igaz, akkor önök ezt ráadásul már tudták, mielőtt a választás volt, de érdekes módon semmilyen etikai vizsgálat, semmilyen olyan lépés nem merült fel ezzel kapcsolatban, hogy esetleg nem őt kéne indítani az önkormányzati választásokon, mégiscsak hogyan egyeztethető ez össze a keresztény értékekkel? Ilyen nem történt.

(18.20)

Hozzáteszem, én pártigazgatóként, ha egy ilyen dolgról tudomást szeretnék, hogy a mi pártunkban valaki ilyet csinált, én etikai vizsgálatot indítanék ellene a pártban. Én nem teljesen értem, hogy ez miért nem történt meg a Fideszben, én úgy tudom, hogy önök tudtak erről az ügyről. Na, most miután ez megtörtént, elindították őt mégis az önkormányzati választáson, akkor előjött ez az ügy, és tudomást szereztek erről, hogy ez van, akkor is azt gondolták, hogy hát majd ezt a kormánypárti média elhallgatja, majd elsimítják ezt a dolgot, nem fog történni semmi, nem fogja ez befolyásolni az ügyet.

Nem így történt, mégiscsak azért működött valamilyen szinten a médianyilvánosság, főleg az internetnek köszönhetően. Nem a kormánypárti médiáknak köszönhetően, hiszen azok az első hetekben teljesen elhallgatták ezt az ügyet. Majd miután ez kiderült, és már a Fideszen belül is felszóltak hangok, hogy nem kéne indulnia, vissza kéne hívni a polgármester urat, hát akkor is úgy döntöttek, hogy csak azért is, még végig kell csinálni a polgármester úrnak ezt a kampányt, így ebben a formában, ezzel az üggyel, mert ha nem ez történik, akkor elveszik a Fidesz számára ez a polgármesteri hely.

Tehát minden erkölcsöt félredobva, minden moralitást félredobva, csak a pozíció megtartása érdekében önök végigcsinálták ezt a kampányt ezzel az emberrel, csak azért, hogy megőrizték a pozíciót. *(Nacsa Lőrinc: Te a Jobbikkal!)*

Na, és akkor utána, amikor megtörtént a választás, és ennek ellenére a polgármester úr megnyerte a választást, akkor ugye, amikor lehetősége volt rá, politikai lehetősége, akkor újra kiírták a választást, de hát valakit kellett keríteni, aki alkalmas volt arra, hogy Győrben megnyerje a választást. Na, és akkor itt tartunk, ezért kell ezt a lex Dézsit elfogadni, hiszen egy olyan embert sikerült keríteni, aki valószínűleg csak ezzel a feltétellel vállalta ezt a polgármesteri indulást.

Tehát ez az egész történet - hogy mondjam - minden, csak nem olyan magasztos és nem olyan gyönyörű, ahogy itt a fideszes képviselők az indoklásban előadták. Éppen ezért ezen aggályok miatt mi biztos, hogy nem fogjuk támogatni ezt a javaslatot, és még egyszer mondom, kíváncsi vagyok, hogy a listás módosítás, illetve itt az összeférhetlenség milyen konkrét fideszes képviselőt érint, de ezt majd úgyis meg fogjuk tudni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces felszólalásokra van lehetőség. Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Több kérdés felmerült itt az egészségügyi tevékenységgel vagy az orvoslással kapcsolatban. Mi senkit nem akarunk eltüntetni az életmentéstől. Nyilvánvalóan ezzel a szándékkal is született meg ez a törvény. Amikor ön arról beszél, és Molnár Gyula kiment, de Molnár Gyula képviselő úr beszélt arról, hogy kiknek milyen helyeket, kimaradó helyeket kell betölteni, hát ugye, emlékszünk, a fővárosban az önök első lépése az volt, hogy mindenkinek megemelték a fizetését. Igazgatósági tagok, felügyelőbizottsági tagok, és akkor így: Draskovics, Lakos, Bodnár, Vágó, Magyar György, Kolbert, Tordai Csaba, Gál J. Zoltán, Atkari János, tehát egy szép névsort összegyűjtöttek önök, Karácsony Gergely meg a Párbeszéd és az egész ellenzéki koalíció.

Illetve az is érdekes, amikor, bár mi többször elítéltük Borkai Zsolt tettét és őt magát is ilyen erkölcsi értelemben, ön például sosem ítélte el, hogy Karácsony Gergely hogyan mentegeti Gyöngyösi Márton listázását, és egyebek. Erről ön nyilván hallgat pártigazgatóként - mert hát így mondta a felszólalását -, semmilyen módon nem kezdeményezett etikai eljárást, hogy zsidók listázását mentegeti Karácsony Gergely. Erről nem szólt a fáma. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Balczó Zoltán képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök úr, köszönöm a szót. Mindig tudtam, hogy volt ilyen lex Fidesz-káder törvényhozás jó néhány, de olyan imponáló névsort mondott Molnár Gyula, hogy azért szeretném kiegészíteni: mert a lex Dézsit megelőzően melyik volt utoljára? A lex Rác Zsófia! Tehát, amikor diploma nélkül, amihez adott karon elég a hároméves főiskolai képzés, így most már ki lehetett nevezni helyettes államtitkárnak.

Annyit hadd mondjak el Nacsa Lőrinc képviselőnek, többször elhangzott itt az a felvetés, hogy Gyöngyösi Márton zsidólistázó kijelentésével kapcsolatban még csak bocsánatkérés sem hangzott el. *(Nacsa Lőrinc: Nem ezt mondtam!)* Én voltam az ülésvezető elnök akkor. Az egész gondolatmenete állampolgárságról szólt. Arról, hogy kettős állampolgárságot kell nyilvánosságra hozni. Igen, valóban, az utolsó tíz másodpercben azt a kifejezést használta, hogy „zsidó nemzetiségűek”. Aznap este azonnal bocsánatot kért. Tehát azt szeretném világossá tenni, mert elhangzott, nem öntől, hogy még bocsánatot sem kért. Kért, megkövette ezért a téves fogalmazásért, és egyébként annyira az állampolgárságra vonatkozott, hogy Németh Zsoltban, aki válaszolt, semmi felháborodás nem volt ezen a téren, hanem utóbb tanulmányozva a szöveget, aznap

este derült ki, hogy hoppá, kérem, hát itt a végén nem úgy fogalmazott, amilyen az egész felszólalása volt. Úgyhogy ezt a teljes igazság kedvéért hadd tegyem hozzá. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, további szándék képviselőtársaim részéről van-e felszólalásra. Kíván-e valaki még az adott napirend keretében felszólalni? *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem képviselőtársamat, az előterjesztők képviselőjében kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, öné a szó.

NACSA LŐRINC (KDNP): Csak nagyon röviden, elnök úr. A vitában alapvetően itt még a képviselői összeférhetetlenségi szabályokra a Jobbik részéről akár pozitív visszajelzés is érkezett. Egyébként nem mondtam, hogy nem kért bocsánatot, ezt csak zárójelben, én nem mondtam, én a főpolgármester úr szavaira hivatkoztam. Tehát ott érzünk valamiféle támogatást.

Többen felvetették a győri polgármester ügyét és a polgármesteri összeférhetlenség kérdését. Itt nekünk erre az a válaszuk, hogy nem akarunk senkit sem eltüntetni az életmentéstől. Szerintünk ez nem okozhat problémát. Ezért nem az alapellátás került bele, hogy semmiféle konfliktus vagy összeférhetlenség a helyi önkormányzati feladatokkal ne kerüljön egyébként bele. Mi azt gondoljuk, hogy ez egy helyes változtatás, ha az életmentés ilyen módon, a kivételek közé, ahol a tudományos, művészeti, lektori és egyéb tevékenységek is szerepelnek, oda a kivételek közé kerül.

Én azt kérném, hogy az összeférhetlenségi szabályok módosítását, illetve a kivételek bővítését önök is támogassák, mint ahogy ezt köszönöm szépen a Fidesz- és a KDNP-frakció részéről is, hogy megkapjuk a támogatást. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Keresztes László Lóránt képviselő úr, LMP-képviselőcsoport: „Meddig terjed a kormány felelőssége” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az imént egy közel háromórás vitát hallgattunk egy törvényjavaslat kapcsán, és ugye, nagyon-nagyon sok érv és ellenérv elhangzott az önkormányzatok mozgásteréről, lehetőségeiről, működéséről kapcsán, illetve arról, hogy milyen módon kell a központi kormányzatnak biztosítani a forrásokat az önkormányzati feladatellátáshoz.

A napirend utáni felszólalásom sok tekintetben ehhez a témához kapcsolódik egy nagyon-nagyon szomorú apropó kapcsán, és egyébként nagyon fontos eleme a vidék helyzete, amit gyakorlatilag elfelejtett a

Fidesz-kormány, és látható, hogy azok a problémák, amik egyébként 2010 előtt megfigyelhetőek voltak - a vidéki térségek leszakadása, kistelepülések esélyeinek nagyméretű csökkenése -, azok gyakorlatilag ugyanúgy folytatódnak a magát nemzetinek valló és a vidék iránt érzékenységet, korábban legalábbis retorikai szinten érzékenységet mutató Fidesz-kormányzat idején is.

Nos hát, ami történt, az egy borzalmas eset, idén február 2-án Jász-Nagykun-Szolnok megyében, Tószege meghalt egy 62 éves férfi, egész egyszerűen azért, mert olyan rossz minőségű út vezetett a lakóterülethez, hogy a mentők nem tudtak kimenni a rossz minőségű, sáros út miatt.

(18.30)

Itt konkrétan ezen a területen 60 ember lakik, és már többször jártak úgy, hogy a mentők nem tudtak kimenni a rossz időjárási körülmények miatt, így az történt, hogy a mentők egy benzinkúton megvártak egy teherautót, és így próbálták eljutni a beteghez, hogy segítséget nyújtsanak, de a rendkívül rossz út miatt 15 perc alatt tudtak csak odaérni, és már nem tudtak segíteni az érintetten, és meghalt sajnálatos módon.

Nagy port kavart ez az ügy, és akkor nyilatkozott a televízióban a település polgármestere, és elmondta, hogy a maguk módján próbálják az önkormányzati utakat, ezt a bizonyos utat is fenntartani, rendben tartani, de az a több tízmilliós forrás, ami ehhez szükséges, az természetesen nem áll rendelkezésre az önkormányzati kistelepülés számára.

Nagyon sokat járom a vidéket, nemcsak a vidéki nagyvárosokat, de a kistelepüléseket, a kistelepüléseket is, és itt nagyon sok hasonló jellegű problémát tapasztaltam, az állami fenntartású utak és az önkormányzati utak kapcsán egyaránt nagyon sokan számoltak be kistelepülési vezetők közül, hogy már figyelmeztették őket, hogy ha nem sikerül valamit elérni az út javítása kapcsán, akkor a mentőautó nem fog tudni odamenni, a rendőrautó nem fog tudni bejutni, sok helyen a szemétszállítás már nem megoldott, mert egészen borzalmas állapotban vannak a kistelepülési utak.

Most konkrétan egy önkormányzati úttal kapcsolatban történt ez a tragikus eset, de azt gondolom, hogy ha összefüggésbe vesszük azt, hogy az önkormányzatok aszerint tudnak működni, hogy mennyi központi forráshoz jutnak, főleg a nehéz helyzetű térségekben lévő kistelepülési önkormányzatok, akkor itt alapvetően felmerül a kormányzat közvetlen felelőssége.

Ezért is tettem fel egy olyan kérdést Palkovics miniszter úrnak, hogy meddig terjed a kormány felelőssége. Én előre felhívtam miniszter úr figyelmét, annak a miniszter úrnak a figyelmét, aki szinte soha semmire nem válaszol, és mindenre Schanda államtitkár urat jelölö ki válaszóként, hogy ez egészen elképesztő, Schanda államtitkár úr, bármilyen irányból próbálok bármi kérdést feltenni, megítélésem szerint, az Országgyűlés méltóságát súlyosan megsértve, mindig valamiféle pártpolitikai fröcsögéssel válaszol. Sajnos ebben az esetben is körülbelül ezt tapasztalhattam meg.

Egy nagyon egyszerű kérdést tettem fel, hogy van-e a kormánynak egyáltalán valamiféle elképzelése

arról, hogy hány olyan település van, amely hasonló helyzetben van, tehát hogy olyan rossz minőségű az infrastruktúra, hogy már veszélyezteti a mentők, a katasztrófavédelem vagy éppen a rendőrség eljutását; van-e bármiféle olyan statisztikája a kormánynak, ami alapján kiderül, hogy hány ilyen eset történt meg az országban, hogy ezeket a legfontosabb szolgáltatásokat nem sikerült célba juttatni, mert már annyira borzalmas az infrastruktúra; és hogy figyelembe veszi-e a kormány ezt a helyzetet, és próbál-e érdemben tenni a vidék úthálózatának felújítása érdekében. És amikor kifejezetten arra kérdeztem rá, hogy az önkormányzatok esetében tisztában van-e a kormányzat azazal, hogy nincs forrás az önkormányzatok költségvetésében az ilyen komolyabb beruházásokra, hogy mit tud tenni a kormány annak érdekében, hogy e miatt a helyzet miatt, a rossz önkormányzati finanszírozás miatt ne történjen tragédia, ezt a kérdést is fölvettem, és erre Schanda államtitkár úr egész egyszerűen azt válaszolta, hogy ez önkormányzati feladat.

Ami megdöbbenő még a válaszban, hogy nekem konkrétan idézgette államtitkár úr, hogy mennyi pénzt költenek ők a vidéki úthálózat felújítására, és hogy például a „Magyar falu” programon keresztül 8 milliárd forint állt rendelkezésre a 2019. évben az önkormányzatoknak, hogy az útfelújításaikat megoldják. Ez egészen elképesztő egyébként, állami utak felújítására

ugyanebben a programban 50 milliárd áll rendelkezésre, ami 450 kilométer alsóbb rendű út felújítására elegendő, holott 17 ezer kilométernyi út várja az azonnali felújítást, tehát ezek vannak a rossz vagy a nem megfelelő kategóriában, és ennél sokkal rosszabb helyzetben vannak az önkormányzati utak.

Innét is szeretném kormánypárti képviselőtársaimnak - akik közül nem látok igazából már senkit a teremben - és a kormány tagjainak a figyelmét is felhívni, hogy igenis kiterjed a kormány felelőssége arra, hogy ezekhez a rendkívül fontos beruházásokhoz és szolgáltatásokhoz az önkormányzatok számára biztosítani kell a forrásokat, mert nemhogy a vidék leszakadását nem lehet megállítani, de azokat a tragédiákat sem lehet megelőzni, amik joggal háborítanak fel egy egész országot. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés jövő héten hétfőn, 11 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 18 óra 34 perckor ért véget.)

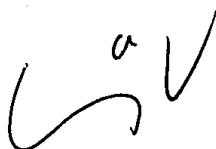
Arató Gergely s. k.
jegyző

Dr. Lukács László György s. k.
jegyző

Dr. Simicskó István s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hiteléről:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)